

การพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง สัทอักษรภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT

โดย
นางสาวธัญจิรา สุวรรณสอาด

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง สัทอักษรภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT

โดย
นางสาวธัญจิรา สุวรรณสอาด

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2562
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

THE DEVELOPMENT OF LEARNING OUTCOMES ON CHINESE PHONETICS FOR
EIGHTH GRADE STUDENTS TAUGHT BY TASK-BASED LEARNING
WITH TGT TECHNIQUE

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education (CURRICULUM AND SUPERVISION)
Department of Curriculum and Instruction
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2019
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ	การพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง สัทอักษรภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT
โดย	ธัญจิรา สุวรรณสอาด
สาขาวิชา	หลักสูตรและการนิเทศ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโท
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิริวรรณ วัฒนวัฒนารชัย

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

ประธานกรรมการ

(อาจารย์ ดร.อุบลวรรณ ส่งเสริม)

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วัฒนวัฒนารชัย)

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

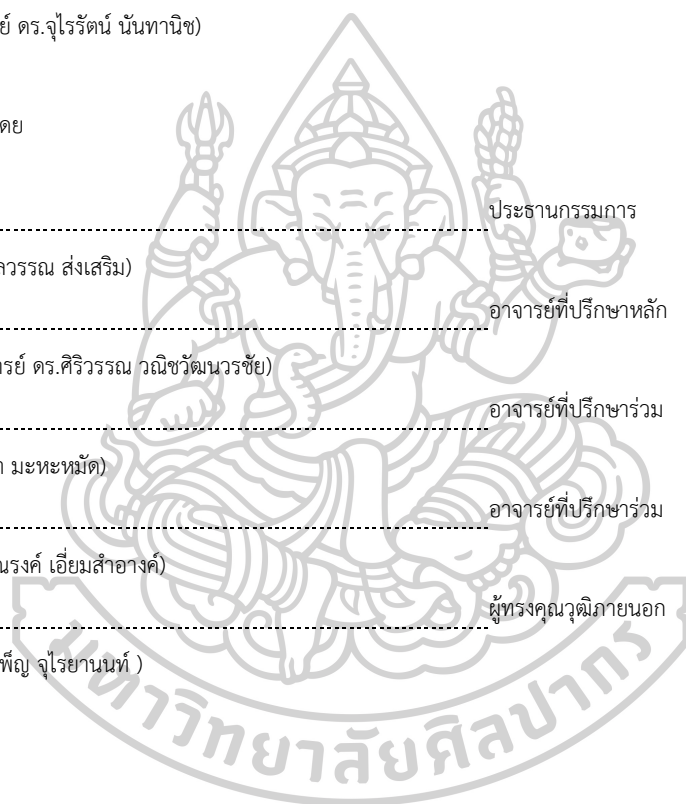
(อาจารย์ ดร.อุษา มะหะหมัด)

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(อาจารย์ ดร.จิตณรงค์ เอี่ยมสำอางค์)

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(อาจารย์ ดร.พรเพ็ญ จุไรยานนท์)

59253402 : หลักสูตรและการนิเทศ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : สัทอักษรภาษาจีน / การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน / เทคนิค TGT

นางสาว ธัญจิรา สุวรรณสอาด: การพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง สัทอักษรภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิริวรรณ วณิชพัฒน์วรชัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลการเรียนรู้เรื่องสัทอักษรภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT 2) ศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง สัทอักษรภาษาจีน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปทุมธานี อำเภอปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี จำนวน 39 คนที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองทั้งหมด 9 ชั่วโมง แบบแผนการทดลองคือ The One Group Pretest-Posttest Design เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้เรื่องสัทอักษรภาษาจีน 3) แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม 4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที (T-Test) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัย พบว่า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT มีค่าเฉลี่ยผลการเรียนหลังจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่.01
2. พฤติกรรมการทำงานกลุ่มโดยภาพรวม นักเรียนมีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มอยู่ในระดับมาก ซึ่งยอมรับสมมุติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ในข้อที่ 2 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า พฤติกรรมการทำงานกลุ่มด้านที่นักเรียนมีการปฏิบัติมากที่สุด คือ ด้านการรับฟังความคิดเห็น รองลงมา คือ ด้านการร่วมมือในการทำงาน และด้านความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในกลุ่ม เป็นอันดับสุดท้าย
3. ความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT ในภาพรวมนักเรียนเห็นด้วยในระดับมาก โดยเห็นด้วยมากทั้ง 3 ด้าน ตามลำดับดังนี้ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ รองลงมา คือ ด้านเนื้อหาและการจัดการเรียนรู้ และด้านบรรยากาศการเรียนรู้

59253402 : Major (CURRICULUM AND SUPERVISION)

Keyword : LEARNING OUTCOMES ON CHINESE PHONETIC / TASK-BASED LEARNING / TGT TECHNIQUE

MISS THANJIRA SUWANSAARD : THE DEVELOPMENT OF LEARNING OUTCOMES ON CHINESE PHONETICS FOR EIGHTH GRADE STUDENTS TAUGHT BY TASK-BASED LEARNING WITH TGT TECHNIQUE THESIS ADVISOR : ASSISTANT PROFESSOR SIRIWAN VANICHWATANAVORACHAI, Ph.D.

The purposes of the research were to 1)compare the development of learning outcomes on chinese phonetics for eighth grade students , before and after taught by Task-Based learning with TGT Technique, 2) study group working behavior and 3) study the opinions of eighth grade students towards learning by using Task-Based learning with TGT Technique . The samples of this reseach consisted of 39 students of Triamudomsuksapattanakarnpranburi School in the second semester of the academic year 2019 .The samples were selected by a simple random sampling , conducted by the one-group pretest-posttest design. The research instruments were 1) lesson plans using Task-Based learning with TGT Technique, 2) learning outcomes test, 3) group working behaviors evaluation and 4) a questionnaire asking students'opinions towards learning by using Task-Based learning with TGT Technique. The statistical analysis employed were mean , standard deviation , t-test dependent and content analysis.

The research findings were as follow :

1. The learning outcomes on chinese phonetics of eighth grade students taught by Task-Based learning with TGT Technique was significantly higher than before taught by Task-Based learning with TGT Technique at the .01 level.
2. The eighth grade students 10 group working behavior after being taught by Task-Based learning with TGT Technique were at the high level. The highest practice was Listening to each other's opinions , Cooperation in work group and relations between group members.
3. Opinions of students studied by Task-Based learning with TGT Technique In overall, students agreed at a high level. They agreed on all 3 sides are benefits, content and learning management and learning atmosphere.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง สัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีด้วยความเมตตาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วัฒนวัฒนวรชัย อาจารย์ ดร. จิตณรงค์ เอี่ยมสำอาง และอาจารย์ ดร. อุษา มะหะหมัด ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ให้ความช่วยเหลือตรวจสอบ ชี้แนวทางและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.อุบลวรรณ ส่งเสริม ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร. พรเพ็ญ จุไรยานนท์ ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ส่งผลให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้ถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนสิทธิ์ สิทธิสูงเนิน และอาจารย์ ดร. ทิพวรรณ กำศิริมงคล ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือที่ได้ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะต่างๆในการสร้างเครื่องมือวิจัยให้มีประสิทธิภาพ

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์สาขาหลักสูตรและการนิเทศที่ให้ความรู้และประสบการณ์ ขอขอบคุณเจ้าของหนังสือ เอกสาร ตำรา วารสาร และวิทยานิพนธ์ทุกเล่มที่ช่วยให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้มีความสมบูรณ์ ขอขอบคุณพี่ๆ เพื่อนๆ น้องๆ สาขาหลักสูตรและการนิเทศ ที่ช่วยเหลือและให้กำลังใจกันตลอดมา

ขอขอบคุณผู้บริหาร ครู และนักเรียน โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปทุมธานี จ.ประจวบคีรีขันธ์ ที่ให้ความสนับสนุนและร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูลงานวิจัย ส่งผลให้ผู้วิจัยสามารถดำเนินการวิจัย จนสำเร็จไปได้ด้วยดี

ท้ายที่สุด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ที่ให้กำลังใจในการศึกษาจนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี คุณค่าความดีและประโยชน์ อันเกิดจากการทำงานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อม บูชา พระคุณบุพการี บุรพอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่อบรมสั่งสอน แนะนำ ให้การสนับสนุนและกำลังใจอย่างดียิ่งเสมอมา

ฉัญจิรา สุวรรณสอาด

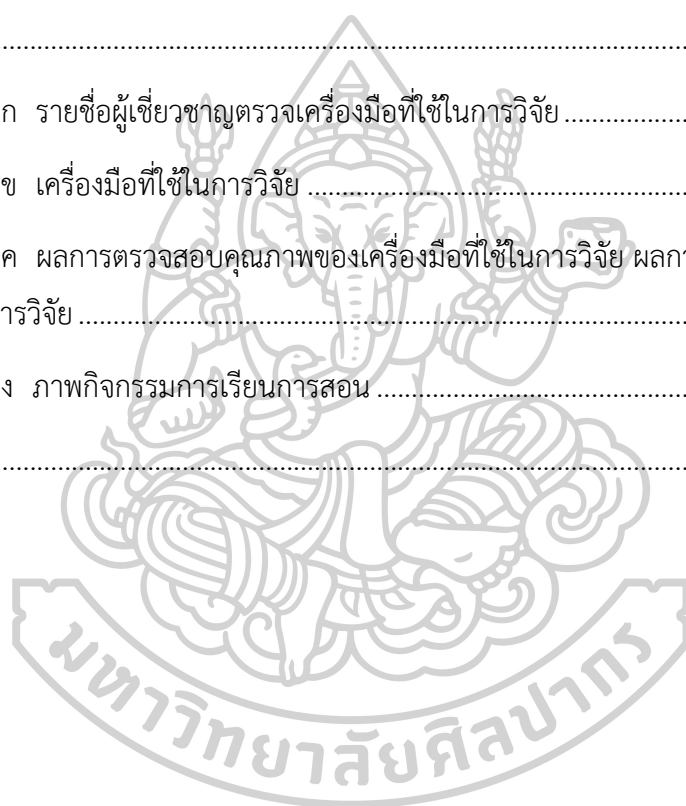
สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	9
คำถามการวิจัย.....	15
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	15
สมมุติฐานการวิจัย.....	15
ขอบเขตการวิจัย.....	15
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	17
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	19
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	20
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 วิชาภาษาจีน กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ.....	22
โครงสร้างหลักสูตรโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.....	25
หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาเพิ่มเติมภาษาจีน.....	26
ความรู้เกี่ยวกับระบบสัทอักษรภาษาจีน (Pinyin).....	30

ความสำคัญของภาษาจีน	30
ความเป็นมาของระบบสัทอักษรภาษาจีน.....	30
โครงสร้างการออกเสียงในภาษาจีน.....	31
หลักการประสมเสียงสระสัทอักษรภาษาจีน.....	35
การประเมินการอ่านสัทอักษรภาษาจีน.....	39
กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-Based Learning Activities).....	43
ความหมายของภาระงาน.....	43
องค์ประกอบของกิจกรรมภาระงาน.....	45
ขั้นตอนกระบวนการเรียนการสอนของกิจกรรมเน้นภาระงาน.....	48
ประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน.....	53
การประเมินกิจกรรมเน้นภาระงาน.....	54
การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative or Collaborative Learning).....	55
แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ.....	57
องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ.....	57
ลักษณะสำคัญของวิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้.....	58
ประเภทของการเรียนรู้แบบร่วมมือ.....	59
บทบาทของครูและนักเรียนในการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ.....	59
ประโยชน์และคุณค่าของการเรียนแบบร่วมมือ.....	63
การวัดและประเมินผลการเรียนรู้แบบร่วมมือ.....	64
การจัดการเรียนรู้แบบทีมเกมแข่งขันเทคนิค TGT (Team Game Tournament).....	65
ความหมายและหลักการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิค TGT.....	65
องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิค TGT.....	66
ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิค TGT.....	67
ข้อดีและข้อจำกัดของเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มแข่งขันเทคนิค TGT.....	71

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT	72
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	76
งานวิจัยในประเทศ.....	76
งานวิจัยต่างประเทศ.....	85
สรุป	89
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	90
วิธีการดำเนินการวิจัย	90
ระเบียบวิธีวิจัย	91
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	91
ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย	91
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	91
แบบแผนการวิจัย	92
รูปแบบการทดลอง	92
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	92
การสร้างและตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย	93
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	108
สรุป.....	111
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	112
ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ เรื่อง อ่านสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT	113
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT	114
ตอนที่ 3 ตารางผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT	117
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	122

สรุปผลการวิจัย.....	123
อภิปรายผลการวิจัย.....	124
ข้อเสนอแนะ.....	129
ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้.....	129
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป.....	130
รายการอ้างอิง.....	131
ภาคผนวก.....	136
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	137
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	139
ภาคผนวก ค ผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผลการวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	157
ภาคผนวก ง ภาพกิจกรรมการเรียนการสอน.....	166
ประวัติผู้เขียน.....	173

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 ตารางสรุปผลการเรียนประจำภาคเรียนที่ 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ย้อนหลัง 3 ปีการศึกษา	6
.....	6
ตารางที่ 2 สรุปความหมายของภาระงาน.....	44
ตารางที่ 3 สรุปองค์ประกอบของกิจกรรมเน้นภาระงาน	47
ตารางที่ 4 สรุปกระบวนการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงาน	51
ตารางที่ 5 แสดงบทบาทครูและนักเรียนในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน	52
ตารางที่ 6 ตารางแสดงเนื้อหาและเวลาเรียน	94
ตารางที่ 7 ตารางวิเคราะห์แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ เรื่อง สัทอักษรภาษาจีน.....	97
ตารางที่ 8 ตารางกำหนดเกณฑ์ระดับความคิดเห็น	104
ตารางที่ 9 แสดงการสรุปวิธีดำเนินการวิจัย	110
ตารางที่ 10 ตารางแสดงผลคะแนนรายบุคคล เรื่อง สัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT.....	113
ตารางที่ 11 การเปรียบเทียบคะแนนผลการเรียนรู้เรื่อง เรื่อง สัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT	114
ตารางที่ 12 ตารางผลการศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT	115
ตารางที่ 13 ตารางแสดงความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ เน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT	117
ตารางที่ 14 ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ได้จากการประเมินความเหมาะสมและสอดคล้ององค์ประกอบ ของแผนการจัดการเรียนรู้ จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน	158
ตารางที่ 15 ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ได้จากการประเมินความเหมาะสมและสอดคล้องของ องค์ประกอบของแบบทดสอบจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน.....	159

ตารางที่ 16 ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ได้จากการประเมินความเหมาะสมและสอดคล้องของ
องค์ประกอบของแบบประเมินพฤติกรรมกลุ่ม จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน 162

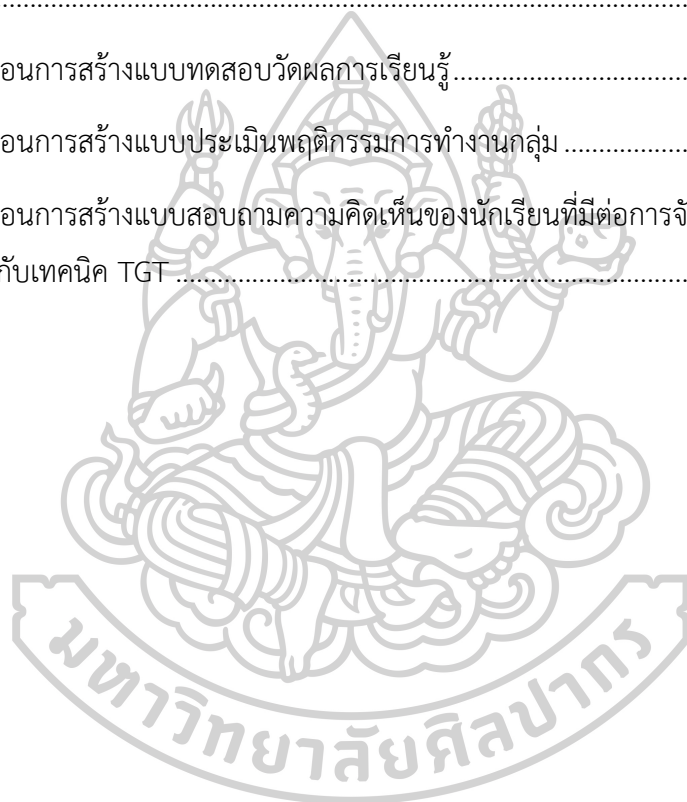
ตารางที่ 17 ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ได้จากการประเมินความเหมาะสมและสอดคล้องของ
องค์ประกอบของแบบสอบถามความคิดเห็น จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน 163

ตารางที่ 18 แสดงค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ 164

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดงานวิจัยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT.....	14
ภาพที่ 2 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT	74
ภาพที่ 3 ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับ เทคนิค TGT	96
ภาพที่ 4 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้.....	100
ภาพที่ 5 ขั้นตอนการสร้างแบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม	102
ภาพที่ 6 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้น ภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT	106

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (21st Century Skills) เป็นการกำหนดการจัดการเรียนรู้ โดยร่วมกันสร้างรูปแบบและแนวปฏิบัติในการเสริมสร้างประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เน้นความสามารถที่เกิดขึ้นกับตัวผู้เรียน เพื่อใช้ในการดำรงชีวิตในสังคมแห่งความเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน ทักษะในศตวรรษที่ 21 สาระวิชาที่มีความสำคัญ แต่ไม่เพียงพอสำหรับการเรียนรู้เพื่อมีชีวิตในโลกยุคศตวรรษที่ 21 ปัจจุบันการเรียนรู้สาระวิชา (Content) ควรเป็นการเรียนจากการค้นคว้าเองของศิษย์โดยครูช่วยแนะนำและช่วยออกแบบกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนสามารถประเมินความก้าวหน้าของการเรียนรู้ของตนเองได้ ซึ่งจากนโยบายของรัฐบาลที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีพร้อมต่อการเป็นผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ซึ่งปัจจัยด้านการอ่านออก (Reading) เป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งในการให้ผู้เรียนเป็นผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 อย่างมีศักยภาพเพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ด้วยตนเอง (วิจารณ์ พานิช 2555) การจัดการศึกษาในปัจจุบัน มุ่งเน้น การสร้างทรัพยากรบุคคลให้มีความรู้ ทักษะ และความสามารถที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 (21st Century Skills) โดยครอบคลุมทักษะชีวิต ทักษะอาชีพ ทักษะด้านศิลปกรรมจรรยาบรรณ ศตวรรษที่ 21 เป็นยุคที่โลกพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ด้วยบทบาทของเทคโนโลยีและการสื่อสารที่รวดเร็วทันสมัย เป็นตัวขับเคลื่อนไปสู่การเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตและสภาพแวดล้อม ต่าง ๆ การจัดการศึกษาถือเป็นหัวใจสำคัญที่จะเตรียมความพร้อมผู้เรียน ให้มีทักษะการดำเนินชีวิตในศตวรรษที่ 21 มีทักษะความเป็นนานาชาติ (Internationalization Skill) และทักษะภาษาต่างประเทศนับเป็นทักษะที่สำคัญต่อการดำเนินชีวิตในฐานะพลเมืองของสังคมโลก นอกจากภาษาแม่ คือ ภาษาไทยแล้ว ทักษะภาษาต่างประเทศ จึงเข้ามามีบทบาทสำคัญอย่างมากในปัจจุบัน เพราะเป็นภาษาสากล เป็นเครื่องมือสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและสร้างความร่วมมือ ในการดำเนินงานต่าง ๆ ทั้งในส่วนบุคคล สังคม และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ (วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์:2560) ทักษะภาษาแม่และภาษาโลก ถือเป็นส่วนหนึ่งของสาระวิชาหลักที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียน เรียนรู้ เพื่อที่จะดำรงชีวิตใน ศตวรรษที่ 21 (วิจารณ์ พานิช 2555)

ภาษา ถือเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ซึ่งในปัจจุบัน “ภาษาจีน” ได้เข้ามามีบทบาทมากขึ้นในหลาย ๆ ประเทศด้วยกัน เป็นภาษาสากลที่มีผู้ใช้มากกว่าหนึ่งพันสามร้อยล้านคน หรือประมาณ 1 ใน 5 ของประชากรโลก และเป็นหนึ่งในภาษาทางการที่ถูกใช้ในการประชุมต่าง ๆ ขององค์การสหประชาชาติ ประเทศไทยและสาธารณรัฐ

ประชาชนจีนมีการติดต่อค้าขาย และมีความสัมพันธ์ทางการทูตมากกว่า 30 ปี ภาษาจีนจึงมีความสำคัญทั้งทางด้านการศึกษา เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม (เชียงใหม่นิวส์ ฉบับวันที่ 1 กันยายน 2560)

ภาษาจีนเป็นภาษาที่สำคัญมากภาษาหนึ่งและมีแนวโน้มที่จะสำคัญยิ่งขึ้นในอนาคตเนื่องจาก สาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นประเทศที่มีประวัติศาสตร์ยาวนานกว่า 5,000 ปี มีการสั่งสมความรู้ด้านต่างๆ และถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่นมาจนถึงปัจจุบัน นับตั้งแต่ก้าวเข้าสู่คริสต์ศตวรรษที่ 21 สาธารณรัฐประชาชนจีนมีการพัฒนาประเทศทั้งทางด้านเศรษฐกิจสังคม การเมืองการทหาร วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด ส่งผลให้ประเทศจีนมีความเจริญก้าวหน้าและสามารถก้าวขึ้นมาเป็นประเทศมหาอำนาจของโลกได้ในเวลาอันรวดเร็ว ทั้งในระบบภูมิภาคและในระดับโลก สิ่งสำคัญที่จะเข้ามามีบทบาทอย่างมากก็คือ ภาษาจีน ซึ่งขณะนี้ทั่วโลกให้ความสำคัญและส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนภาษาจีนอย่างแพร่หลายทั้งนี้ เนื่องจากการเรียนรู้ภาษาจีนนอกจากจะช่วยให้เราสามารถติดต่อสื่อสารกับชาวจีนโดยตรงแล้ว ยังช่วยให้เรามีความเข้าใจชาวจีนและวัฒนธรรมความเป็นจีนมากขึ้น ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อความร่วมมือระหว่างกัน ดังนั้น ภาษาจีนจึงเป็นภาษาที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในโลกปัจจุบัน และมีแนวโน้มที่จะทวีความสำคัญยิ่งขึ้นในอนาคต ซึ่งการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษา ได้จัดอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศภายใต้หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ของกระทรวงศึกษาธิการ โดยภาษาจีนถูกกำหนดให้เป็นสาระการเรียนรู้ทางเลือกที่อยู่ในดุลพินิจของสถานศึกษา ที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาหลายแห่งต่างเล็งเห็นถึงบทบาทและความสำคัญของภาษาจีนที่เพิ่มมากขึ้นซึ่งเป็นประจักษ์ชัดทั้งในประเทศไทยและสังคมโลกในปัจจุบันว่าหากมีความรู้ภาษาจีนจะช่วยเพิ่มโอกาสและศักยภาพในการแข่งขันให้กับผู้เรียนในอนาคตได้ (รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยระดับมัธยมศึกษา : 2559)

การศึกษาภาษาจีนในประเทศไทยก็ถือกำเนิดขึ้น พร้อมกับการอพยพเข้ามาสู่แผ่นดินไทยของชาวจีน เหตุจูงใจของการเรียนการสอนภาษาจีนในยุคแรก เกิดจากความต้องการที่จะให้บุตรหลานของพวกเขา สืบทอดภาษาและวัฒนธรรมของบรรพบุรุษ โดยการจ้างครูมาสอนตามบ้าน การสอนภาษาจีนตามศาลเจ้า หรือการส่งบุตรหลานไปเรียนต่อที่ประเทศจีน ใน ปี พ.ศ. 2535 การเรียนการสอนภาษาจีนได้รับอนุญาตให้ดำเนินการได้อย่างเสรีเหมือนภาษาต่างประเทศอื่นๆ และเมื่อบทบาทของจีนในสังคมโลกทวีความสำคัญยิ่งขึ้นเป็นลำดับก็ทำให้รัฐบาลไทยหันมาให้การส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนอย่างจริงจัง โดยจัดเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมในหลักสูตรสถานศึกษาในหลายโรงเรียน ในช่วงปี พ.ศ. 2548-2549 กระทรวงศึกษาธิการซึ่งรับผิดชอบในการเรียนการสอนภาษาจีน กระตือรือร้นในการทำกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนตามนโยบายของรัฐบาลมีมาก ที่

สำคัญคือ การสนับสนุนจากผู้กำหนดนโยบายเบื้องต้น งบประมาณ การจัดทำแผนยุทธศาสตร์ การประชุม-สัมมนา การพัฒนาครู-อาจารย์ การปรับปรุงแบบเรียน-สื่อการสอน ปัญหาหลักสูตร เป็นต้น (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, สถาบันเอเชียศึกษา, ศูนย์จีนศึกษา 2551: 34) นอกจากนี้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้กำหนดแผนงานและงบประมาณในการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ที่ต่อเนื่องจากปี 2549 ประกอบด้วย การเสริมความพร้อมและความเข้มแข็ง โดยการจัดตั้งศูนย์เครือข่ายส่งเสริมภาษาจีนในโรงเรียน จำนวน 20 แห่งทั่วประเทศ สนับสนุนโครงการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา (สพท.) ที่รวมทั้งการพัฒนาการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วยการอบรมครูไทย-จีน ปีละ 500-1,000 คนรวมทั้งการจัดเวทีวิชาการแลกเปลี่ยนนวัตกรรมการเรียนการสอนในระดับภูมิภาค และการจัดทำเกณฑ์เครื่องมือวัดมาตรฐานและระดับความรู้ครูด้วย ทั้งนี้ เชื่อว่าเมื่อดำเนินการตามแผนที่ได้วางไว้ คาดว่าในอนาคตการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย จะได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบต่อเนื่อง และผู้เรียนก็จะมีความสามารถทางภาษาจีน มีความเชี่ยวชาญในการสื่อสารที่จะนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจด้านต่างๆ ของประเทศให้เจริญก้าวหน้าสามารถแข่งขันกับนานาประเทศได้ ผู้ที่มีความสามารถด้านภาษาจีนจะเป็นผู้ที่มีความหมายอย่างยิ่ง ที่จะเป็นสะพานเชื่อมระหว่างไทยกับจีนในทุกๆด้าน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของเศรษฐกิจสังคมการเมืองหรือวัฒนธรรม

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาจีน โดยได้กำหนดมาตรการให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษานำไปสู่การปฏิบัติดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2557)

1. การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนให้เริ่มเปิดสอนได้ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นต้นไป และในการจัดการเรียนการสอนต้องเน้นให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ ให้มีการปรับคาบเรียนและจำนวนนักเรียนให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และให้มีการจัดกิจกรรมค่ายภาษาแบบเข้มข้นสำหรับนักเรียน
2. พัฒนาหลักสูตรภาษาจีนให้มีความต่อเนื่องโดยร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ จัดทำคู่มือการใช้หลักสูตรและแนวทางการทำแผนกิจกรรมการเรียนรู้รวมทั้งจัดทำหลักสูตรเฉพาะสำหรับส่งเสริมกลุ่มนักเรียนที่มีศักยภาพด้านภาษาจีนให้ได้รับโอกาสในการพัฒนาทักษะภาษาจีนมากยิ่งขึ้น
3. พัฒนาสื่อการเรียนการสอนภาษาจีนให้ปรับปรุงสื่อที่ใช้อยู่ในปัจจุบันให้สอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่ปรับเปลี่ยน พร้อมจัดทำคู่มือครูประกอบการใช้ พัฒนาและจัดทำสื่อการสอนหลักและสื่อการสอนสนับสนุนที่มีคุณภาพทันสมัย

4. การวัดและประเมินผลความสามารถการใช้ภาษาจีนของผู้เรียนด้วยเครื่องมือ ประเมินที่ได้มาตรฐานสากล หรือใช้ข้อสอบกลางที่พัฒนาโดย สพฐ. ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน และพัฒนาคลังข้อสอบวัดและประเมินผลการเรียนรู้ภาษาจีนโดยร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน

5. การพัฒนาครูสอนภาษาจีน โดยสำรวจข้อมูลพื้นฐานและจัดทำฐานข้อมูลของครูผู้สอน เพื่อวางแผนเกี่ยวกับอัตรากำลังและการพัฒนาครู ตลอดจนกำหนดมาตรฐานความรู้ความสามารถทางภาษาของครูสอนภาษาจีน โดยเทียบเคียงกับมาตรฐานของเจ้าของภาษา สอบวัดความรู้ความสามารถและทักษะด้านภาษาจีนของครู สอนภาษาจีน เพื่อเป็นฐานในการพัฒนาต่อไป

6. การเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน โดยให้มีคณะกรรมการควบคุมคุณภาพทั้งระดับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น พื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา

การเรียนการสอนภาษาจีน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ในบรรดาทั้ง 4 ทักษะนี้ ทักษะการอ่านนั้นนับว่ามีความสำคัญยิ่ง และทักษะที่ผู้เรียนมีโอกาสมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบัน เอกสารสิ่งพิมพ์ในสาขาวิชาต่างๆ มีอยู่กันอย่างแพร่หลายการศึกษาหาความรู้ด้วยการอ่านจึงเป็นวิธีที่สามารถพัฒนาความรู้ได้อย่างมาก นอกจากนี้ การอ่านก็ยังเป็นทักษะที่ผู้เรียนใช้มากที่สุดในเวลาเรียน เพราะการอ่านคือ เครื่องมือในการศึกษาหาความรู้ยิ่งผู้เรียนอยู่ในระดับสูงมากเท่าใด การอ่านก็ยิ่งเพิ่มขึ้นมากเท่านั้น ซึ่งการอ่านภาษาจีนนั้น คือ การเริ่มต้นอ่านจากตัวสัทอักษรจีนหรือที่เรียกว่า พินอิน ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญในการเรียนภาษาจีน สอดคล้องกับบริศ วจินานันท์ (2551:13) กล่าวถึงความสำคัญของพินอินว่า พินอิน ถือเป็นหัวใจในการออกเสียงภาษาจีนกลางที่ถูกต้องและเป็นมาตรฐาน สำหรับชาวต่างชาติ แม้จะอ่านตัวอักษรภาษาจีนได้ไม่ครบทุกตัว ถ้ารู้พินอินจะช่วยให้การออกเสียงได้อย่างถูกต้องชัดเจนตามมาตรฐานมากขึ้น รวมทั้งสามารถเรียนรู้คำศัพท์ได้จำนวนมากขึ้นและรวดเร็วยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับ เมฆม สอดส่องกฤษ (2553) กล่าวว่า ผู้ที่เริ่มเรียนภาษาจีนจำเป็นต้องศึกษาระบบสัทศาสตร์ที่เรียกว่า 拼音 หรือ สัทอักษรภาษาจีน ต้องพยายามทำความเข้าใจและจดจำให้แม่นยำ เพราะ นี้ไม่เพียงช่วยให้เราจดบันทึกเสียงอ่านคำภาษาจีนได้เท่านั้น ประโยชน์ของระบบสัทอักษรภาษาจีน ยังสามารถช่วยให้เราแยกแยะเสียง และออกเสียงได้อย่างถูกต้องแม่นยำอีกด้วย จากความสำคัญของสัทอักษรภาษาจีนข้างต้นสรุปได้ว่า การอ่านสัทอักษรภาษาจีนเป็นหัวใจที่สำคัญที่สุดในการเรียนภาษาจีน โดยเริ่มแรกนักเรียนจะต้องสามารถอ่านสัทอักษรภาษาจีนให้ได้ เพื่อช่วยให้ออกเสียงได้ถูกต้อง และนำไปสู่การเรียนคำศัพท์ภาษาจีนและในระดับสูงๆต่อไป

ถึงแม้ประเทศไทยให้ความสำคัญและส่งเสริมการเรียนภาษาจีนเพิ่มมากขึ้น แต่ผลการเรียนรู้ภาษาจีนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ดังผลการศึกษาคารเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยระดับประถม-มัธยมศึกษาของศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2551 : บทคัดย่อ) พบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ผู้เรียนจำนวนมากไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนมีความคิดเห็นว่า ภาษาจีนเรียนยากโดยเฉพาะการเขียนตัวอักษรจีน สอดคล้องกับซุน เหล่ย (Sun Lei 2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียน ที่เปิดสอนภาษาจีน ระดับช่วงชั้นที่ 3-4 ในจังหวัดนครปฐม พบว่า นโยบายการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนไม่สอดคล้องกันในแต่ละระดับ นักเรียนขาดความเข้าใจในการเรียน เนื้อหาไม่มีความเหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละระดับชั้น และไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังไม่สอดคล้องกับมาตรฐานหลักสูตรภาษาต่างประเทศ นักเรียนไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ไม่มีการนำสื่อเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ไม่มีวิธีการและเครื่องมือที่หลากหลายในการวัดและประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับ วีระชาติ วงศ์สัจจา (2547) ที่พูดถึงปัญหาในการเรียนภาษาทุกๆ ภาษาปัญหาหนึ่งคือ ความแตกต่างกันของเสียงพยัญชนะ เสียงสระ และเสียงวรรณยุกต์ ซึ่งเป็นสาเหตุที่จะทำให้ผู้เรียนไม่สามารถออกเสียงได้อย่างถูกต้องเมื่อต้องการออกเสียงของพยัญชนะ เสียงสระ เสียงวรรณยุกต์ที่เหมือนกันในต่างภาษาเช่นเดียวกันกับภาษาจีน สำหรับคนไทยที่ให้ความสำคัญและกำลังเรียนรู้ภาษาจีน คงได้รับผลกระทบจากปัญหาดังกล่าวข้างต้นบ้างไม่มากนัก

โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ได้เปิดสอนภาษาจีนเป็นรายวิชาเพิ่มเติมในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิเคราะห์ผลคะแนนของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่กำลังเรียนภาษาจีนอยู่ สรุปเป็นตารางสรุปผลการเรียนประจำภาคเรียน รายวิชาภาษาจีนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้เรียนรายวิชาภาษาจีน 3 ปี ย้อนหลังดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ตารางสรุปผลการเรียนประจำภาคเรียนที่ 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ย้อนหลัง 3 ปีการศึกษา

ภาคเรียน/ ปี การศึกษา	นักเรียน	ระดับผลการเรียน								รวม (คน)
		4 (คน)	3.5 (คน)	3 (คน)	2.5 (คน)	2 (คน)	1.5 (คน)	1 (คน)	0 (คน)	
1/2559	น.ร. (คน)	41	12	27	28	25	18	45	54	250
	ร้อยละ	16.40	4.80	10.80	11.20	10.00	7.20	18.00	21.60	100
1/2560	น.ร. (คน)	22	41	47	32	45	22	73	28	310
	ร้อยละ	7.10	13.23	15.16	10.32	14.52	7.10	23.54	9.03	100
1/2561	น.ร. (คน)	50	26	19	26	24	18	44	40	247
	ร้อยละ	20.27	10.52	7.69	10.52	9.71	7.28	17.81	16.19	100

จากตารางผลการเรียนรายวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผ่านมาข้างต้น พบว่า ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เริ่มต้นเรียนภาษาจีนอยู่ในระดับที่ค่อนข้างต่ำ ผลการเรียนของนักเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับเกรด 1 และมีนักเรียนที่มีคะแนนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวนมากในแต่ละภาคเรียน มีนักเรียนส่วนหนึ่งมากกว่าร้อยละ 30 ที่มีผลการเรียนค่อนข้างต่ำ ติดต่อกันในระยะเวลา 3 ปีต่อเนื่อง ซึ่งผลการเรียนอยู่ในระหว่าง 0 – 1.5 กลุ่มเหล่านี้ผู้วิจัยต้องการแก้ไข ผลดังกล่าวสามารถสะท้อนให้เห็นว่านักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาภาษาจีน ซึ่งเนื้อหาบทเรียนหลักๆของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 คือเรื่องพินอิน ซึ่งหน่วยเรื่องพินอินนั้นเป็นพื้นฐานในการเรียนหน่วยอื่นๆถัดไปในบทเรียน และจากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนรายวิชาภาษาจีนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 พบว่า ปัญหาในการเรียนภาษาจีนผลสัมฤทธิ์ไม่เท่าที่ควร เนื่องจาก นักเรียนส่วนใหญ่มองว่าการเรียนภาษาจีนนั้นยากโดยเฉพาะการอ่านออกเสียงพินอิน ซึ่งเป็นพื้นฐานในการเรียนภาษาจีน เนื่องจากมีการออกเสียงค่อนข้างยากทำให้นักเรียนขาดแรงจูงใจในการเรียน และลักษณะตัวพินอินมีความคล้ายตัวอักษรภาษาอังกฤษทำให้เกิดความสับสน จากปัญหาดังกล่าวส่งผลทำให้นักเรียนไม่สามารถอ่านพินอินได้และส่งผลให้นักเรียนแปลความหมายของคำศัพท์ไม่ออกตามไปด้วย

การเรียนวิชาภาษาจีนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในเนื้อหาเรื่อง พินอินภาษาจีน เป็นการศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการออกเสียงสัทอักษรจีน การออกเสียงพินอินของคำศัพท์ แปลความหมายของคำศัพท์ง่ายๆ เป็นวิชาที่ฝึกทักษะในด้านมิติสัมพันธ์และการใช้ภาษา ซึ่งนักเรียนที่เริ่มต้นเรียน

ภาษาจีนใหม่นั้นจะมีปัญหาเกี่ยวกับการอ่านสัทอักษรภาษาจีน เมื่อนักเรียนรู้สึกว่ายาก ออกเสียงยาก ก็จะทำให้ไม่อยากเรียนและไม่ใส่ใจในการเรียน นอกจากนี้สภาพการเรียนการสอนภาษาจีน ใช้วิธีการสอนแบบอธิบายให้นักเรียนฟังเพียงอย่างเดียว ไม่มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายเข้ามากระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้เกิดแรงจูงใจ สิ่งที่นักเรียนได้รับจึงเป็นเพียงความรู้ความจำเท่านั้น แต่ไม่ได้ฝึกกระบวนการคิดเพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจ ขาดการปลูกฝังให้นักเรียนเป็นคนลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ดังนั้นการจัดการเรียนรู้โดยแสดงให้นักเรียนเห็นเป็นรูปธรรมจึงมีความสำคัญเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียน

ทั้งนี้จากการศึกษาทฤษฎีและเทคนิควิธีสอนแบบต่างๆ แนวทางหนึ่งที่สามารถนำมาใช้แก้ปัญหา คือ การจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจ โดยการออกแบบการเรียนการสอนภาษาจีนเพื่อให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง มีความสามารถในการปฏิบัติและการแสดงออก เกิดความรู้ ความเข้าใจในการเรียน คือ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-based Learning) Willis (1996 : 26-27) กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานเป็นวิธีการการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางซึ่งเป็นวิธีที่กำหนดขอบเขตการสอนและการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเป็นผู้กระทำเองมากที่สุดซึ่งขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติงานอย่างเป็นขั้นตอน และมีเป้าหมายในการเรียนรู้อย่างชัดเจน ช่วยเสริมสร้างแรงจูงใจและช่วยเสริมสร้างความมั่นใจให้ผู้เรียนในการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น Nunan (1989:59) กล่าวว่า กิจกรรมมุ่งเน้นปฏิบัติงานเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้เรียนจะได้รับมอบหมายงานให้ปฏิบัติ โดยให้ผู้เรียนจะต้องใช้กระบวนการทางสติปัญญา เช่น การคิด วิเคราะห์ สร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ค้นหาข้อมูลที่ต้องการ โดยผู้เรียนจะได้รับการกระตุ้น ทำทหาย โดยอาศัยความรู้เดิมและความรู้ใหม่ต่อไป Willis (1996 : 26-27) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมีลักษณะสำคัญ คือ เป็นการสอนที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ และมีบทบาทมากกว่าครู ซึ่งครูจะเป็นเพียงผู้ให้คำปรึกษา เสนอแนะแนวทางในการดำเนินกิจกรรมและจัดเตรียมภาระงานสำหรับใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน การออกแบบหลักสูตรโดยเน้นกระบวนการและงานในชั้นเรียนจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรง และสามารถนำไปประยุกต์กับสถานการณ์ทั้งโดยตรงและโดยอ้อมได้ ช่วยพัฒนากลยุทธ์ในการเรียนรู้ และช่วยพัฒนาเกี่ยวกับการประเมินตนเองของผู้เรียนจากการเรียน ช่วยส่งเสริมบรรยากาศในชั้นเรียน ผู้เรียนและครู มีปฏิสัมพันธ์ที่ติดต่อกัน จันทรกานต์ จรรยา (2559:108-109) ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนเสริมผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนราชดำริ พบว่า ทำให้นักเรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาอย่างเต็มที่ บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ใช้ภาษาในการสื่อสารส่งเสริมให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการมีปฏิสัมพันธ์อย่างเป็นธรรมชาติ ปรึกษากับเพื่อนทำให้ไม่มีความวิตกกังวลในการเรียน เกิดความมั่นใจในการเรียน

ส่งผลให้นักเรียนทำกิจกรรมในบทเรียนได้ และสามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และงานวิจัยของ สุภาวดี วรรณทรรกิจ (2549 : 104) ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวโดยใช้การเรียนแบบมุ่งปฏิบัติงาน พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนแบบมุ่งปฏิบัติงาน เป็นการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งกิจกรรมแต่ละบทเรียนจะเน้นผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติ ส่วนผู้สอนจะทำหน้าที่ช่วยให้คำแนะนำ คำปรึกษาคอยให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เรียน ผู้สอนมอบหมายงานให้ผู้เรียนปฏิบัติผู้เรียนจะได้เรียนรู้โดยการปฏิบัติงานด้วยตนเอง มีความกระตือรือร้น และความสนใจในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม กระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม นอกจากนี้ยังทำให้ผู้เรียนสนุกสนานกับการเรียนเกิดเจตคติที่ดี

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นครูสอนวิชาภาษาจีนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จึงมีความประสงค์ที่จะพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง สัทอักษรภาษาจีน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ซึ่งลักษณะเป็นเนื้อหาต้องลงมือฝึกปฏิบัติทางภาษาด้วยตนเอง ถือเป็นภาระงานของนักเรียน เพื่อให้ นักเรียนได้เรียนรู้จากการกระทำ ทำให้เกิดความจำและความเข้าใจอย่างลึกซึ้งยั่งยืนและสามารถนำไปใช้ได้ตลอดเวลา

อีกแนวทางหนึ่งที่น่าสนใจในการแก้ปัญหาดังกล่าว คือ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT หรือที่เรียกว่าเทคนิคทีมการแข่งขันเป็นเทคนิควิธีเรียนแบบร่วมมือ เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้อันช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถเฉพาะในการร่วมมือแก้ปัญหาและการมีปฏิสัมพันธ์กลุ่ม โดยให้สมาชิกในกลุ่มตระหนักว่าแต่ละคนเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม เป็นเทคนิควิธีการโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยมีการจัดให้นักเรียนร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย โดยสมาชิกในกลุ่มมีระดับความสามารถแตกต่างกัน แบบคละความสามารถเก่ง ปานกลาง อ่อน สมาชิกในกลุ่มแต่ละคนจะศึกษาค้นคว้าและทำงานร่วมกัน ผู้เรียนจะมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันเพื่อช่วยเหลือสนับสนุน ส่งเสริมการทำงานของเพื่อนในกลุ่ม ต่อจากนั้นมีการจัดการแข่งขันตอบปัญหาเพื่อสะสมคะแนนความสามารถของกลุ่ม โดยจัดให้มีการแข่งขันภายในกลุ่มซึ่งแต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถใกล้เคียงกัน เมื่อเสร็จสิ้นการแข่งขันแต่ละครั้งผู้เรียนจะกลับมาสู่กลุ่มเดิม นำคะแนนที่สมาชิกในกลุ่มแต่ละคน ได้จากการตอบปัญหารวมกันเป็นคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม (Slavin,1990:84-93 อ้างถึงใน กฤษกร สุขอนันต์,2558:4-5)

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาและการจัดการเรียนการสอน พบว่า ในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและได้ประโยชน์สูงสุดนั้น ผู้สอนจำเป็นต้องนำกิจกรรมที่หลากหลายมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้พิจารณาปัญหามีสาเหตุมาจากการที่ครูผู้สอนไม่นำวิธีการสอนที่หลากหลายมาใช้ ยังไม่ใช้วิธีการสอนแบบให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง ใช้การอธิบายแต่ไม่มีเทคนิควิธีการที่หลากหลาย หรือไม่ใช้กิจกรรมการเรียนเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน และด้วยธรรมชาติวิชาเป็นวิชาที่ใหม่ทำให้นักเรียนเข้าถึงเนื้อหาได้ยากทำให้นักเรียนขาดความเข้าใจในบทเรียน สาเหตุดังกล่าวจึงส่งผลให้นักเรียนขาดแรงจูงใจในการเรียน

วิชาภาษาจีน ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการศึกษาค้นคว้าวิธีสอนต่างๆที่จะช่วยพัฒนาความสามารถและเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ผู้วิจัยได้ศึกษาและพบว่าการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับวิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค TGT เป็นวิธีสอนที่สามารถช่วยแก้ปัญหาในเรื่องการพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง สัทอักษรภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้ ซึ่งวิธีสอนดังกล่าวนี้เป็นวิธีที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้นักเรียนได้ลงมือศึกษาและปฏิบัติกิจกรรมด้วยตัวเอง มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย ให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมต่างๆร่วมกันจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น ดังแนวคิดของจอห์นสันและจอห์นสัน (Johnson and Johnson, 1987 :115 อ้างถึงใน ทศนา ชาวปากน้ำ ,2555 : 7) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ มีผลดีกับนักเรียนและสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตในสังคม 1) นักเรียนเข้าใจบทเรียนและสามารถอธิบายให้เพื่อนฟังได้เข้าใจมากขึ้น 2) นักเรียนทำหน้าที่อธิบายบทเรียนให้เพื่อนฟังจะเข้าใจบทเรียนได้มากยิ่งขึ้น 3) นักเรียนพยายามช่วยเหลือกัน เพราะครุคิดคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งกลุ่ม 4) นักเรียนทุกคนมีโอกาสฝึกทักษะสังคม รู้จักทำงานเป็นกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับสอดคล้องกับงานวิจัยของสารสิน เล็กเจริญ(2554:69)ได้นำการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT มาใช้ในการวิจัยพบว่า วิธีการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT เป็นเทคนิคที่น่าสนใจมาก เนื่องจากเป็นวิธีที่สามารถนำมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนได้ในหลายระดับการศึกษา พร้อมทั้งมีเกมวิชาการให้ผู้เรียนได้ร่วมสนุก ทำให้เกิดความสนใจ กระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น ส่งผลให้นักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติสอดคล้องกับคำกล่าวของ Van Der Kley (1991 : 45) ที่กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือ เป็นการเรียนที่นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันในการทำงาน ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน สนับสนุนความสำเร็จของกันและกัน โดยที่นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มมีความรับผิดชอบงานของตนเอง คนที่เก่งจะช่วยเหลือคนที่อ่อน ซึ่งจะทำให้การทำงานเข้มข้นยิ่งขึ้น

จากข้อมูลดังกล่าว จะเห็นว่าการเรียนแบบเน้นภาระงานและการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT เป็นเทคนิคที่น่าสนใจ ซึ่งได้มีผู้นำการจัดการเรียนแบบเน้นภาระงาน และการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT มาใช้กับนักเรียนแล้วได้ผลดีและเกิดประสิทธิภาพกับการเรียนรู้ ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะวิจัยเรื่องการพัฒนาผลการเรียนรู้เรื่องสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT ซึ่งผลของการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนต่อไป

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลการเรียนรู้เรื่องสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคTGT ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีและแนวคิดซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน คือ ภาระงานหรือกิจกรรมที่เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติด้วยความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมในห้องเรียนซึ่งใช้กระบวนการคิดและความเข้าใจในภาษาทำให้เกิดความรู้ใหม่โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กัน และสร้างความพยายามในการเรียนรู้ ซึ่งได้ระบุขั้นตอนอย่างชัดเจนเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้ว่ามีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นตอนการปฏิบัติภาระงาน ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ เสนอบทเรียนกิจกรรมที่ต้องการให้นักเรียนได้เรียนรู้

2. ให้ผู้เรียนใช้กระบวนการทางสติปัญญา เพื่อปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย โดยนักเรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองเพื่อให้เกิดองค์ความรู้

3. การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น การสร้างปฏิสัมพันธ์ขึ้นอยู่กับสมาชิกของตนเองภายในกลุ่ม ซึ่งลักษณะของงานมี 2 แบบ คือ แบบแรกเป็นการให้งานแบบทางเดียว หมายถึง ปฏิสัมพันธ์จากนักเรียนคนหนึ่งไปยังอีกคนหนึ่งและแบบที่สองเป็นการให้งานแบบสองทาง หมายถึง ปฏิสัมพันธ์ที่เกิดจากการแลกเปลี่ยนข้อมูลของนักเรียนทั้งสองฝ่าย

4. มีผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ เมื่อนักเรียนได้ใช้กระบวนการคิดและกระบวนการปฏิสัมพันธ์แล้วขั้นต่อไปคือ นำข้อมูลที่ได้รับนั้นมาแสดงออกให้เห็นเพื่อมองให้เห็นว่าตนเองได้เข้าใจบทเรียนแล้ว

Prabu (1979) ได้กล่าวถึงขั้นตอนกระบวนการเรียนการสอนของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานไว้ 2 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นเตรียมปฏิบัติภาระงาน เป็นวิธีที่แสดงหรือสาธิตกิจกรรมก่อน เป็นการลดความยากของกิจกรรมและมุ่งสร้างความสนใจของผู้เรียน

2. ขั้นการปฏิบัติภาระงาน เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนปฏิบัติจริงและหลังจากปฏิบัติครุมีการให้ข้อมูลย้อนกลับ

Willis (1996) ได้กล่าวถึงขั้นตอนกระบวนการเรียนการสอนของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานไว้ 3 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นตอนการปฏิบัติงาน ครูเสนอหัวข้อในการสอน ต้องแน่ใจว่านักเรียนเข้าใจงาน

2. ขั้นปฏิบัติงาน โดยครูให้นักเรียนทำงานร่วมกัน ซึ่งคอยดูแลอยู่ห่างๆและคอยกระตุ้นนักเรียน มีการนำเสนองานว่าปฏิบัติงานอย่างไร

3. ขั้นหลังปฏิบัติงาน ทำการวิเคราะห์ตรวจสอบงานที่ได้ทำในขั้นที่ 2 และทำการฝึกฝนเพิ่มเติมเพื่อสร้างความมั่นใจในกับนักเรียน

Ellis (2003) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ มีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นตอนเตรียมงานปฏิบัติ เป็นขั้นตอนที่มุ่งเน้นการเตรียมผู้เรียนให้สามารถทำงานปฏิบัติ

2. ขั้นระหว่างการปฏิบัติงาน มีวิธีการปฏิบัติงาน 2 วิธี

1.คุณลักษณะงานปฏิบัติ

2.คุณลักษณะทางด้านกระบวนการ

จากการศึกษาขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานของนักวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นตอนก่อนการปฏิบัติภาระงาน มีการชี้แจงการเรียน แนะนำเพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจตรงกัน
2. ขั้นปฏิบัติงาน โดยให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม วางแผนการปฏิบัติงานและปฏิบัติตามแผนที่ได้วางไว้
3. ขั้นตอนหลังการปฏิบัติภาระงานทำการตรวจสอบงานที่ได้ทำลงไปพร้อมทั้งทำการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม

จากแนวคิดดังกล่าวผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อนำมาเป็นกรอบแนวคิดในการกำหนดขั้นตอนการพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง สัทอักษรภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรีโดยมีขั้นตอน 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนการปฏิบัติงาน เป็นที่ครูแจ้งให้นักเรียนทราบถึงจุดประสงค์การเรียนรู้ เป็นสิ่งที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน และครูเสนอหัวข้อและภาระงาน ให้นักเรียนทราบเพื่อให้นักเรียนบรรลุถึงเป้าหมายที่ต้องการ เตรียมความพร้อมผู้เรียนเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติภาระงาน ครูอธิบายเนื้อหาบทเรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นระหว่างการปฏิบัติภาระงาน นักเรียนลงมือปฏิบัติภาระงาน เรื่องสัทอักษรภาษาจีน และให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มโดยนักเรียนปฏิบัติงานตามกิจกรรมที่ครูกำหนดให้

ขั้นที่ 3 ขั้นหลังการปฏิบัติภาระงาน เป็นขั้นที่ครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น สรุปและทบทวนความรู้ที่ได้รับจากการปฏิบัติภาระงาน นำเสนอปัญหาที่เกิดจากการเรียนรู้นำมาพัฒนาปรับปรุงให้เกิดความถูกต้อง

สำหรับขั้นตอนการสอนโดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันของงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ของ Slavin (1990:30-35) มาใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้เรื่องสัทอักษรภาษาจีน โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มแข่งขัน (TGT)

1. ขั้นแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งครูจะแจ้งให้นักเรียนทราบจุดประสงค์การเรียนรู้ หัวข้อบทเรียน

2. ชี้นำเข้าสู่กิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมและกระตุ้นความสนใจที่จะเรียนโดยการเลือกใช้กิจกรรมต่างๆ เช่น การเล่นเกม การใช้สื่อวิดีโอ เป็นต้น

3. ชี้นกิจกรรมการเรียนการสอน

3.1 ครูสอนเนื้อหาสาระด้วยวิธีการบรรยาย และสาธิต โดยการใช้สื่อต่างๆ เช่น youtube และ Powerpoint เช่น บรรยาย และสาธิต วิธีการสาธิตต้องเตรียมความพร้อมผู้เรียนเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติภาระงานใจในการเรียน ส่งผลให้นักเรียนทำกิจกรรมประกอบการสอน

3.2 ชี้นฝึกทักษะ ครูแจกใบงานให้นักเรียนในแต่ละคนสามารถปรึกษาหารือกันและช่วยกันกับเพื่อนได้

3.3 เกมส์แข่งขันทางวิชาการ โดยแบ่งการแข่งขันตามความสามารถของนักเรียน โดยตัวแทนแต่ละกลุ่มออกมาตอบคำถาม

4. ชี้นสรุป ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปกิจกรรม พร้อมประกาศผลการแข่งขันเกมแข่งขันทางวิชาการ

5. ชี้นการวัดและประเมินผลวัดจากการผลคะแนนจากกิจกรรมเกมส์การแข่งขันวิชาการ และการทำแบบทดสอบหลังเรียนแต่ละบทเรียน

จากขั้นตอนข้างต้นผู้วิจัยได้นำมาสังเคราะห์ร่วมกับแนวคิด หลักการ วิธีดำเนินการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการจัดการเรียนรู้เทคนิค TGT ประกอบด้วยขั้นตอนการสอนดังนี้

1. ชี้นก่อนการปฏิบัติงาน (Pre-Task)

1.1 ครูบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ เสนอหัวข้อบทเรียน

1.2 แจ้งกิจกรรมที่นักเรียนต้องปฏิบัติเพื่อแสดงให้เห็นศักยภาพในการเรียนรู้ สัทอักษรภาษาจีน

1.3 ครูจัดกลุ่มนักเรียนโดยผลความสามารถ (เก่ง ปานกลาง อ่อน) โดยจัดตามผลคะแนนจากผลการเรียนในเทอมที่ 1 ปีการศึกษา 2562

1.4 ครูเกริ่นนำเข้าสู่บทเรียน เกริ่นนำโดยสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับความรู้เรื่อง สัทอักษรภาษาจีน และเปิดคลิปวิดีโอเกี่ยวกับ สัทอักษรภาษาจีนให้นักเรียนชมเพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจ

1.5 ครูเข้าสู่การสอน ครูสอนเนื้อหาสาระหน้าชั้นเรียนอธิบายองค์ประกอบและหลักการออกเสียงของพินอิน พยัญชนะ สระ ผันเสียงวรรณยุกต์ และการผสมพยางค์เป็นต้น ร่วมกับเปิดคลิปวิดีโอและ Powerpoint ให้นักเรียนเรียนรู้ไปพร้อมๆกัน ครูสอนออกเสียงแต่ละส่วน ให้นักเรียนออกเสียงตามครูและให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงด้วยตนเองโดยครูเป็นผู้แลและให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด

1.6 ครูสอบถามความเข้าใจของนักเรียน และเตรียมความพร้อมให้นักเรียนเข้ากลุ่ม เริ่มปฏิบัติกิจกรรมตามที่ครูแจ้งไว้ในตอนแรก

2. ชั้นระหว่างปฏิบัติงาน (Task)

2.1 ครูให้นักเรียนเข้ากลุ่มตามที่จัดไว้ และแจกใบงานให้นักเรียนทุกคนภายในกลุ่ม ช่วยกันทำใบงาน เพื่อเป็นการทบทวนบทเรียน โดยครูให้เวลานักเรียนทำใบงานประมาณ 5-10 นาที

2.2 ครูเฉลยใบงานให้นักเรียนร่วมกันตรวจสอบความถูกต้อง

2.3 ครูให้เวลาสมาชิกในกลุ่มทบทวนบทเรียนซึ่งกันและกันเพื่อเตรียมความพร้อมในการเริ่มเกมการแข่งขัน

2.4 การแข่งขันเกมวิชาการ โดยครูชี้แจงกติกาเกมแข่งขันคือให้นักเรียนส่งตัวแทน 1 คน ของแต่ละกลุ่มออกมาเขียนคำตอบโดยครูจะออกเสียงสัทอักษรภาษาจีนที่ได้เรียนไปแล้วในวันนี้ โดยจะแข่งตามความสามารถ สลับกันออกมาแข่งขัน จนครบข้อคำถาม

2.5 ในการแข่งขันจบแต่ละข้อ ครูคิดคะแนนรายบุคคลและคะแนนรายกลุ่มในแต่ละข้อคำถาม จนจบทุกคำถาม เขียนคะแนนบนกระดานให้นักเรียนทราบ

2.6 เมื่อการแข่งขันสิ้นสุด ประเมินผลงานของกลุ่ม ครูคิดคะแนนกลุ่ม โดยนำคะแนนของแต่ละคนมารวมเป็นคะแนนกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดคือกลุ่มที่ได้รับรางวัล

3. ชั้นหลังการปฏิบัติงาน (Post-Task)

3.1 ครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นและสรุปผลกิจกรรม/ภาระงานที่ปฏิบัติ

3.2 ครูสอบถามนักเรียน โดยครูตรวจสอบว่านักเรียนเข้าใจในบทเรียนมากน้อยเพียงใด มีสัทอักษรภาษาจีนตัวใดที่นักเรียนไม่สามารถอ่านได้ อ่านไม่ถูกต้อง โดยครูจะเพิ่มเติมโดยการฝึกทักษะเพิ่มเติมอีกรอบ

จากแนวคิดและขั้นตอนต่างๆที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพที่ 1

<p>แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน</p> <p>Prabu (1979) , Willis (1996) , Ellis (2003)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ขั้นตอนปฏิบัติภาระงาน(Pre-Task) ซึ่งแรงจุดประสงค์การเรียนรู้ แจ้งกิจกรรมในบทเรียน เตรียมความพร้อมผู้เรียนเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติภาระงาน 2. ขั้นตอนปฏิบัติภาระงาน (Task) ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมตามที่ได้รับมอบหมาย 3. ขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน (Post-Task) รายงานผลปฏิบัติงาน/กิจกรรม สรุปองค์ความรู้ที่ได้รับ ทบทวนฝึกทักษะเพิ่มเติม 	<p>แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT</p> <p>Slavin 1990 ประกอบด้วยขั้นตอนต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ขั้นแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ 2. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน 3. ขั้นกิจกรรมการสอน <ul style="list-style-type: none"> - สอนเนื้อหา - ฝึกทักษะภายในกลุ่ม - แบ่งชั้นภูมิวิชาการ 4. ขั้นสรุปผลคะแนน 5. ขั้นวัดและประเมินผล
---	---

<p>การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT</p> <p>ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนการปฏิบัติภาระงาน (Pre-Task)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.1 ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ เสนอหัวข้อบทเรียน 1.2 แจ้งกิจกรรมที่นักเรียนต้องปฏิบัติซึ่งจะแสดงให้เห็นศักยภาพในการเรียนรู้ศัพท์ อักษรภาษาจีนของนักเรียน 1.3 ครูจัดกลุ่มนักเรียนคลเคลความสามารถ เพื่อเตรียมตัวในการทำกิจกรรมในขั้นเรียนขั้นต่อไป 1.4 ช้่นนำเข้าสู่บทเรียน โดยครูกรีนนำโดยสอบถมนักเรียนและเปิดคลิปรวีดีโอเกี่ยวกับระบบสัทอักษรภาษาจีน เป็นต้น เพื่อการกระตุ้นความสนใจของนักเรียน 1.5 ช้่นสอน ครูสอนเนื้อหาสาระขั้นนี้ชั้นเรียน อธิบายหลักการออกเสียง สัทอักษรภาษาจีน โดยใช้ youtube และPowerpoint เป็นสื่อประกอบการสอน 1.6 ครูสอบถามความเข้าใจของนักเรียน และให้นักเรียนจัดเข้ากลุ่มปฏิบัติกิจกรรมตามที่ได้รับแจ้งไว้ในตอนแรก <p>ขั้นที่ 2 ขั้นระหว่างปฏิบัติภาระงาน (Task)</p> <ol style="list-style-type: none"> 2.1 ครูให้นักเรียนเข้ากิจกรรมกลุ่ม และทำใบงานที่ได้รับมอบหมาย 2.2 ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องใบงาน 2.3 นักเรียนในกลุ่มช่วยกันทบทวนบทเรียนซึ่งกันและกันเพื่อเตรียมพร้อมในการทำกิจกรรมการแข่งขัน 2.4 แข่งขันเกมวิชาการ โดยครูผู้แจงดกติกา และจัดแข่งขันตอบคำถามเกี่ยวกับสัทอักษรภาษาจีน โดยแยกโต๊ะการแข่งขันตามความสามารถ 2.5 ดิติดคะแนนรายบุคคลและคะแนนรายกลุ่ม เมื่อจบแต่ละข้อคำถาม 2.6 ประเมินผลงานของกลุ่มและให้รางวัลกลุ่มที่ได้รางวัลสูงสุด <p>ขั้นที่ 3 ขั้นหลังการปฏิบัติภาระงาน (Post-Task)</p> <ol style="list-style-type: none"> 3.1 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปผลและแสดงความคิดเห็นต่อกิจกรรม 3.2 ครูและนักเรียนสรุปและทบทวนบทเรียน ฝึกทักษะเพิ่มเติม

<p>1.ผลการเรียนรู้ เรื่อง สัทอักษรจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2</p>	<p>2.พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง สัทอักษรภาษาจีน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT</p>	<p>3.ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT</p>
--	--	---

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดงานวิจัยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT

คำถามการวิจัย

1. ผลการเรียนรู้เรื่องสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่
2. พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง สัทอักษรภาษาจีน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT อยู่ในระดับใด
3. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับTGTอยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้เรื่องสัทอักษรภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง สัทอักษรภาษาจีน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT

สมมุติฐานการวิจัย

1. ผลการเรียนรู้เรื่องสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคTGT สูงกว่าก่อนเรียน
2. พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง สัทอักษรภาษาจีน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT อยู่ในระดับมาก
3. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT อยู่ในระดับมาก

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2562 เป็นห้องเรียนที่ผู้วิจัยทำการสอนอยู่ มีจำนวน 4 ห้องเรียน คือชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 , 2/5 , 2/7 , 2/8 จำนวนประชากรทั้งสิ้น 151 คนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียน

เตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี อำเภอ ปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี อำเภอ ปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10 จำนวนนักเรียน 39 คน ที่ได้จากการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

- 1) ผลการเรียนรู้ เรื่อง สัทอักษรรหัสภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
 - 2) พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
- เรื่อง สัทอักษรรหัสภาษาจีนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT
- 3) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคTGT

3. เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเนื้อหาในรายวิชา ภาษาจีน รหัสวิชา จ 22208 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3-4 ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สัมผัสภาษาจีน , อาหารและเครื่องดื่มของโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ เรื่อง สัทอักษรรหัสภาษาจีน , อาหารเครื่องดื่ม

4. ระยะเวลา

การพัฒนาผลการเรียนรู้เรื่อง สัทอักษรรหัสภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT ใช้ระยะเวลาในการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 สัปดาห์ละ 1 คาบ เป็นระยะเวลา 9 สัปดาห์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากกระบวนการเรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนการปฏิบัติภาระงาน เป็นการแจ้งนักเรียนถึงเป้าหมายที่พึงประสงค์ ขั้นที่ 2 ขั้นระหว่างการปฏิบัติภาระงาน เป็นการอธิบายเนื้อหาสาระและเตรียมความพร้อมนักเรียน แล้วให้ฝึกปฏิบัติภาระงาน พร้อมนำเสนอ ขั้นที่ 3 ขั้นหลังการปฏิบัติภาระงาน ครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นในงาน/กิจกรรมที่ได้ปฏิบัติไป

2. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคกลุ่มแข่งขัน TGT หมายถึง วิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคที่มุ่งหมายให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย กระบวนการเรียนรู้แบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 4-6 คน โดยละความสามารถกัน ผลงานของกลุ่มคือผลงานของสมาชิกทุกคนช่วยกัน

3. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT หมายถึง วิธีการจัดการเรียนรู้โดยให้นักเรียนปฏิบัติภาระงานตามที่ได้รับมอบหมาย มีจุดมุ่งหมายปฏิบัติงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความรับผิดชอบร่วมกันเป็นกลุ่ม กระบวนการจัดการเรียนรู้แบ่งเป็นขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนการปฏิบัติภาระงาน (Pre-Task)เตรียมความพร้อมของผู้เรียนเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติภาระงาน ได้แก่

- 1.1 การชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ เสนอหัวข้อบทเรียน
- 1.2 แจ้งกิจกรรมที่นักเรียนต้องลงมือปฏิบัติ
- 1.3 จัดกลุ่มนักเรียนโดยละความสามารถ (เก่ง ปานกลาง อ่อน)
- 1.4 นำเข้าสู่บทเรียน สอบถามนักเรียนหรือเปิดสื่อการสอนเพื่อดึงความสนใจนักเรียน
- 1.5 สอนเนื้อหาหน้าชั้นเรียน อธิบายเนื้อหาสาระบทเรียน
- 1.6 สอบถามความเข้าใจนักเรียน เตรียมพร้อมนักเรียนเข้ากลุ่มตามที่ครูได้กำหนด

ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติภาระงาน (Task) ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมตามที่ได้รับมอบหมาย เพื่อเป็นการฝึกฝนและพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดทักษะความรู้ที่ต้องการ และมีการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างเพื่อนๆ ภายในกลุ่ม โดยที่ครูมีหน้าที่อำนวยความสะดวก คอยให้คำแนะนำช่วยเหลือให้กับนักเรียน เพื่อให้ นักเรียนเกิดองค์ความรู้อย่างสมบูรณ์

2.1 กิจกรรมกลุ่ม ครูให้นักเรียนเริ่มเข้ากลุ่มตามที่ครูจัดไว้ให้ในช่วงแรก ให้นักเรียนภายในกลุ่มทำใบงานร่วมกัน

2.2 ครูตรวจสอบความถูกต้องของใบงานที่นักเรียนลงมือทำ

2.3 นักเรียนในกลุ่มทบทวนบทเรียนร่วมกันเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่การแข่งขัน

2.4 แข่งขันเกมวิชาการ ครูชี้แจงกติกาการแข่งขัน แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนสมาชิกกลุ่มละ 1 คน ออกมาแข่งขันกันโดยแบ่งโต๊ะตามความสามารถของนักเรียน

2.5 คัดคะแนนรายบุคคลและรายกลุ่ม ในระหว่างการจบแต่ละข้อคำถาม

2.6 เมื่อเสร็จสิ้นการแข่งขัน สรุปประเมินผลงานกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดคือกลุ่มที่ได้รับรางวัล

ขั้นที่ 3 ขั้นหลังปฏิบัติการงาน(Post-Task)

3.1 นักเรียนรายงานผลปฏิบัติกิจกรรม สรุปองค์ความรู้ของบทเรียนที่ได้รับ

3.2 ทบทวนบทเรียนเพิ่มเติมร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน และครูฝึกทักษะเพิ่มเติมในส่วนที่นักเรียนบกพร่องให้สมบูรณ์

4. ผลการเรียนรู้เรื่องสัทอักษรภาษาจีน หมายถึง ผลคะแนนภาคปฏิบัติที่ได้จากการทดสอบ วัดการอ่านเรื่อง สัทอักษรภาษาจีน ก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT โดยแบบทดสอบเป็นลักษณะให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำ เรื่องสัทอักษรภาษาจีนให้ครูฟัง เพื่อทดสอบว่านักเรียนอ่านได้ถูกต้องหรือไม่ โดยเกณฑ์การให้คะแนนคือ ถ้านักเรียนอ่านออกเสียงถูกต้องได้ 1 คะแนน หากอ่านผิดได้ 0 คะแนน จำนวน 30 ข้อ ประเมินจาก แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม คือ การปฏิบัติตนในการทำงานกลุ่มและการแสดงออกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 ที่ร่วมกันเรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรมให้ประสบผลสำเร็จ โดยครูสังเกตในขณะที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมตามที่ครูกำหนดไว้ ประเมินโดยใช้แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มประกอบด้วย 3 ด้าน จำนวน 10 ข้อ โดยประเมินจากแบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนจำนวน 1 ฉบับ

6. สัทอักษรภาษาจีน หมายถึง สัทอักษรระบบ Hanyu Pinyin หรือที่เรียกว่า พินอิน เป็นระบบสัทอักษรที่ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนจัดทำขึ้นเพื่อถ่ายทอดระบบเสียงในภาษาจีนกลางโดยใช้ตัวอักษรโรมันเป็นหลักเพื่อใช้ในการเรียนภาษาจีน

7. ความคิดเห็นนักเรียน หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ร่วมกับเทคนิค TGT โดยวัดข้อมูลจากการทำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน ประเมินในด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ จำนวนทั้งหมด 10 ข้อ โดยมีเกณฑ์การประเมิน 5 ระดับ เห็นด้วยมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยนักเรียนจะประเมินหลังจากจัดการเรียนการสอนเสร็จสิ้นทุกแผนแล้ว เครื่องมือคือแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT

8. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปทุมธานี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปีการศึกษา 2562

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูสอนภาษาจีนที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาผู้เรียนให้เรียนภาษาจีนได้ดียิ่งขึ้นไป
2. นักเรียนมีความรู้ความสามารถในด้านการใช้ภาษาจีนที่ดีขึ้นเพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาภาษาจีนในระดับสูงขึ้นไป
3. ได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้สัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

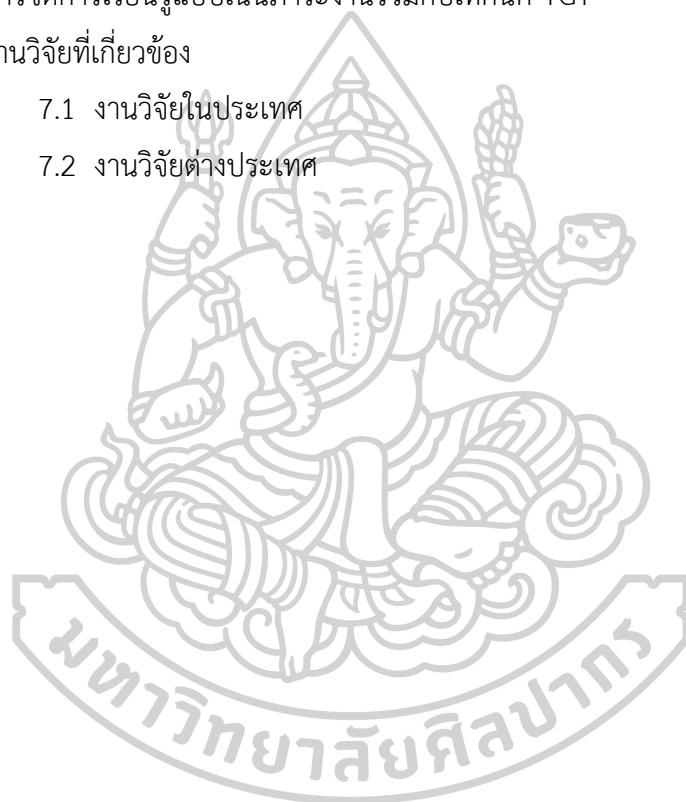
การวิจัยเรื่องการพัฒนาผลการเรียนรู้เรื่อง สัทอักษรรหัสภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปทุมธานี ผู้วิจัยได้ศึกษาวรรณกรรม เอกสาร ตำรา แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการดำเนินการวิจัยโดยเสนอเนื้อหาสาระสำคัญตามลำดับดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 วิชาภาษาจีน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

โครงสร้างหลักสูตรโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปทุมธานี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาเพิ่มเติมภาษาจีน
2. ความรู้เกี่ยวกับระบบสัทอักษรรหัสภาษาจีน (Pinyin)
 - 2.1 ความสำคัญของภาษาจีน
 - 2.2 ความเป็นมาของระบบสัทอักษรรหัสภาษาจีน
 - 2.3 โครงสร้างการออกเสียงในภาษาจีน
 - 2.4 หลักการประสมเสียงสระสัทอักษรรหัสภาษาจีน
 - 2.5 การประเมินการอ่านสัทอักษรรหัสภาษาจีน
3. กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task based Learning Activities)
 - 3.1 ความหมายของภาระงาน
 - 3.2 องค์ประกอบของกิจกรรมภาระงาน
 - 3.3 ขั้นตอนกระบวนการเรียนการสอนของกิจกรรมเน้นภาระงาน
 - 3.4 ประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
 - 3.5 การประเมินกิจกรรมเน้นภาระงาน
4. การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative or Collaborative Learning)
 - 4.1 แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 4.2 องค์ประกอบการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 4.3 ลักษณะสำคัญของวิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้
 - 4.4 ประเภทของการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 4.5 บทบาทครูและนักเรียนในการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ
 - 4.6 ประโยชน์และคุณค่าของการเรียนแบบร่วมมือ

- 4.7 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้แบบร่วมมือ
- 5. การจัดการเรียนรู้แบบทีมการแข่งขันเทคนิค TGT (Team Game Tournament)
 - 5.1 ความหมายและหลักการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิค TGT
 - 5.2 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิค TGT
 - 5.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิค TGT
 - 5.4 ข้อดีและข้อจำกัดของเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิค TGT
 - 5.5 การประยุกต์ใช้ทฤษฎีในการเรียนการสอน
- 6. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT
- 7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 7.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 วิชาภาษาจีน กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ

1.1 ความสำคัญของภาษาจีน

จุดมุ่งหมายของการเรียนภาษาจีน คือ การสร้างศักยภาพในการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร กับชาวจีนหรือผู้ใช้ภาษาจีน ด้วยวัตถุประสงค์ต่างๆ เช่น การทำธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ การศึกษา การท่องเที่ยว การร่วมมือกันของภาครัฐและเอกชน การกระชับความสัมพันธ์และแลกเปลี่ยน วัฒนธรรม แม้ต้นทางของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศคือการศึกษา แต่เมื่อเข้าสู่อาชีพ นั่นคือ การดำรงชีวิตด้วยเศรษฐกิจ การมีงานทำพร้อมมีรายได้ และมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต ถือเป็น การพัฒนา เศรษฐกิจส่วนตนให้มีความมั่นคง อันเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาเศรษฐกิจชาติ ความ รุ่งเรือง ทางเศรษฐกิจนำมาซึ่งความมั่นคงในชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน ในสังคม โลกปัจจุบัน และอนาคต ทักษะและความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศถือเป็นปัจจัยที่สำคัญของการสื่อสาร แม้บุคคล จะมีศักยภาพโดดเด่นหลากหลายด้านในเชิงวิชาการหรือศาสตร์อื่นๆ แต่หากด้อย ความสามารถ ด้านภาษาต่างประเทศ ศักยภาพที่มีย่อมเสมือนลดทอนลง ภาษาต่างประเทศที่สำคัญๆ ล้วนเป็น ภาษาของประเทศที่มีเศรษฐกิจขนาดใหญ่ ซึ่งรัฐต่างประเทศต้องการร่วมทำการค้าด้วย อย่างเช่น สาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งมีการเติบโตก้าวหน้าในประชาคมโลกอย่างมั่นคงและต่อเนื่อง ภาษาจีนจึงเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญตามอิทธิพลทางเศรษฐกิจ ซึ่งคนทั่วโลกนิยมเรียนรู้ อีกทั้งยังเป็นภาษาหนึ่งขององค์การสหประชาชาติ การเรียนรู้ภาษาจีนของคนไทยจึงมีความจำเป็นใน การเพิ่มศักยภาพการสื่อสารกับประชากรในประเทศจีนและในประชาคมโลก เพราะภาษาจีน มิใช่ สื่อสารกันเพียงภายในประเทศจีนเท่านั้น หากมีผู้นิยมใช้กันทั่วโลก และมีผู้นิยมใช้มากที่สุดด้วย การ ส่งเสริมให้คนไทยสามารถใช้ภาษาจีนได้ ส่งผลต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ของประเทศ ในเวทีระหว่างประเทศ และการมีสัมพันธ์ไมตรีอันดีกับสาธารณรัฐประชาชนจีน การจัดการเรียน การสอนภาษาจีนเป็นภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศที่สองในประเทศไทยได้ขยายตัวเพิ่มมากขึ้น เมื่อ กระทรวงศึกษาธิการประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ เพิ่มการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมากขึ้น ทันทันการณกับการเปลี่ยนแปลง อันรวดเร็วของโลกาภิวัตน์ ซึ่ง เกิดเสรีนิยมทางการค้า การพัฒนาเทคโนโลยีและการไหลเวียน สารสนเทศอย่างรวดเร็ว ทันทิที่ ประกาศใช้หลักสูตร โรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งของรัฐ และเอกชนจำนวนมาก จัดการ เรียนการสอนภาษาจีนเป็นวิชาเพิ่มเติม ตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อ สร้างสังคมฐานเศรษฐกิจที่อาศัยภาษาจีนเป็นเครื่องมือของการสื่อสาร แต่ทว่ายังไม่มีหลักสูตร ภาษาจีนโดยเฉพาะ สถานศึกษาต่างจัดทำหลักสูตรของตนเอง ตามมาตรฐานสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ จึงไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็น

หน่วยงานหลักที่รับผิดชอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนของคนไทยให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน และเป็นไปตามมาตรฐานสากลของเจ้าของภาษา รวมทั้งเพื่อให้การสื่อสารภาษาจีนของคนไทยมีประสิทธิภาพ จึงได้จัดทำมาตรฐานสาระการเรียนรู้ภาษาจีน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามกรอบหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยกำหนดตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ภาษาจีนเป็นขั้นปี เพื่อเป็นแนวทางสำหรับสถานศึกษาในการนำไปออกแบบ บทเรียนและพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนให้เหมาะสมกับผู้เรียนและสภาพการเรียนการสอนในโรงเรียน

1.2 จุดประสงค์การเรียนรู้

การเรียนรู้ในแต่ละหลักสูตรเริ่มจากระดับพื้นฐานตามสภาพที่เป็นจริงของนักเรียนไทย แล้วทวีความซับซ้อนขึ้นทั้งแนวลึกและกว้างตามระดับวัยของผู้เรียน ตั้งแต่เริ่มเรียนรู้และทำความเข้าใจ เนื้อหาภาษาต่างๆ ที่เป็นเรื่องใกล้ตัว แล้วค่อยๆ ขยายออกในลักษณะซ้ำแล้วคือ ผู้เรียนจะเข้าใจ กลวิธีการเรียนรู้แต่ละเนื้อหา การเชื่อมโยงข้ามเนื้อหา จนถึงขั้นพัฒนาวิธีการเรียนรู้ที่เป็นของตนเอง สามารถสื่อสารด้วยภาษาจีน มีความสนุกสนานและความมั่นใจในการเรียนและการใช้ภาษาจีน เมื่อเรียนรู้ด้วยระยะเวลาที่เพียงพอและครบถ้วนตามมาตรฐานในหลักสูตร เมื่อจบหลักสูตร ผู้เรียน ทั้งสามหลักสูตรจะมีความรู้ ความสามารถ และทักษะการสื่อสารภาษาจีนในระดับที่เท่าเทียมกัน ครูต้องทำความเข้าใจหลักสูตรและออกแบบบทเรียนโดยบูรณาการกิจกรรมการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนได้พัฒนาทั้งด้านความรู้ ทักษะ และค่านิยมทางวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับระดับวัยและความสามารถของผู้เรียน จุดประสงค์การเรียนรู้ที่เรามุ่งหวังเพื่อการพัฒนาจะเกิดผลลัพธ์ใน 3 ลักษณะ ได้แก่ ความรู้ทางภาษา ทักษะและสมรรถนะ และความเข้าใจในวัฒนธรรมจีน ซึ่งขยายความ โดยสังเขป ดังนี้

ความรู้ทางภาษา

1. รู้และเข้าใจการออกเสียง – รู้พยัญชนะและสระในรูปสัทอักษรพินอิน พร้อมเปรียบเทียบกับอักษรจีนสามารถประสมพยัญชนะกับสระได้ รู้และเข้าใจการออกเสียงต่อเนื่องและการเปลี่ยนเสียง การแยกแยะเสียงสามารถสร้างความเชื่อมโยงระหว่างเสียง ตัวอักษร และความหมายได้ รู้ว่าภาษาจีนมีเสียงวรรณยุกต์ 4 เสียง และเสียงเบา 1 เสียง เมื่อเข้าใจหลักการเบื้องต้นเช่นนี้ จึงสามารถใช้เป็นฐานในการพัฒนาการเรียนรู้ออกเสียงของตนเองในขั้นสูงเป็นลำดับได้ จนสามารถออกเสียงได้ อย่างคล่องแคล่วและเป็นธรรมชาติ รวมทั้งออกเสียงด้วยตนเองและนำหนักเสียงเพื่อสื่อสารความหมายพิเศษได้

2. รู้ตัวอักษรและคำศัพท์ รู้ตัวอักษรและคำศัพท์โดยเริ่มจากส่วนที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน สามารถจำและอ่านตัวอักษรภาษาจีนและคำศัพท์ สามารถแยกแยะเสียงอ่าน รูป และความหมายของตัวอักษรภาษาจีน รู้เส้นขีดและลำดับขีดของตัวอักษรภาษาจีน รู้เส้นขีดพื้นฐานและเส้นขีดพิเศษที่ใช้บ่อย ของตัวอักษรภาษาจีน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและคำศัพท์ รู้ตัวอักษรเดี่ยวและอักษรประสม รู้หมวดคำและส่วนประกอบของตัวอักษรภาษาจีน รู้วิธีประกอบตัวอักษรและโครงสร้างของตัวอักษร เข้าใจ ความหมายของคำศัพท์ในบริบทต่างๆ เรียนรู้และเพิ่มพูนคำศัพท์ใหม่ๆ จากเรื่องใกล้ตัวและเรื่องราว ในชีวิตประจำวันจนถึงเรื่องในสังคมกว้างและข้ามสาระวิชาสามารถเลือกใช้คำศัพท์เพื่อสื่อสาร และสื่อความหมายในหัวข้อต่างๆ ในระดับประถมศึกษาควรรู้จักอักษรประมาณ 200 คำศัพท์ ส่วนมัธยมศึกษาตอนต้น ควรรู้และใช้คำศัพท์ไม่ต่ำกว่า 1000 คำ และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ควรรู้และใช้คำศัพท์ไม่ต่ำกว่า 1500 คำ

3. รู้และสามารถใช้ไวยากรณ์ รู้และเข้าใจหน้าที่ของคำที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน เพราะคำศัพท์แต่ละคำจะสื่อความหมาย และทำหน้าที่ต่างกัน เมื่อนำมาเรียงกันตามหลักไวยากรณ์ จึงจะสื่อความหมายได้ครบถ้วนและกว้างขึ้น ผู้เรียนจึงต้องรู้และเข้าใจหน้าที่ของคำ ได้แก่ คำนาม ลักษณะนาม สรรพนาม บุพบท สันธาน คุณศัพท์ คำวิเศษณ์ คำกริยา กริยาช่วย การเข้าคำกริยา และรู้ลำดับของคำ โครงสร้างและรูปประโยคที่ใช้บ่อย ได้แก่ ประโยคบอกเล่า ประโยคปฏิเสธ ประโยคคำถาม ประโยคอุทาน ประโยคเปรียบเทียบ ประโยคความรวมประเภทต่างๆที่ซับซ้อนขึ้น เป็นลำดับในบริบทต่างๆ รวมทั้งไวยากรณ์อื่นๆที่เป็นแบบแผนสำหรับการสื่อสารที่ถูกต้องตามระเบียบวิธีทางภาษา เพราะเมื่อผู้เรียนรู้คำศัพท์และความหมายของคำเหล่านั้นแล้ว ไวยากรณ์จะเป็น ส่วนที่จัดเรียงคำลงในลำดับตามหน้าที่ที่ถูกต้องของคำนั้นๆเพื่อสื่อความหมาย

ทักษะทางภาษา

1. มีสมรรถนะทางภาษา เข้าใจและสามารถใช้ทักษะการสื่อสารที่คล่องแคล่วขึ้นเป็น ลำดับตามวัยและประสบการณ์ที่สั่งสม ได้แก่ การทักทาย อ้อลา ขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย อวยพร เชื้อเชิญ แนะนำ สอบถาม ตักเตือน เล่าเรื่อง อธิบาย บรรยาย แสดงอารมณ์ความรู้สึก ท่าที ความคิดเห็น สนทนาโต้ตอบพูดคุยเกี่ยวกับการใช้ชีวิตการเรียน – สถานการณ์ – ประเด็นทาง สังคมและวัฒนธรรม
2. เข้าใจและสามารถใช้ประเด็นสนทนาจากเรื่องใกล้ตัวในชีวิตประจำวัน สู่เรื่องไกลตัว เช่น ข้อมูลส่วนตัว งานอดิเรก ครอบครัว โรงเรียน ชีวิตการเรียน การดำเนินชีวิตในสังคม สภาพแวดล้อม
3. เข้าใจและสามารถสื่อความหมายตรงตัวและความหมายแฝง จับใจความสำคัญ ใช้ภาษา กายหรือสิ่งของเพื่อช่วยในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน เขียนความเรียงและขัดเกลาภาษาได้อย่างเหมาะสม

ความรู้และความเข้าใจทางวัฒนธรรม

1. รู้และเข้าใจวัฒนธรรมจีน และสามารถเปรียบเทียบความคล้ายคลึงและความแตกต่างกับวัฒนธรรมไทย เช่น สัญชาติ บุคคลสำคัญ เทศกาล ขนบธรรมเนียมประเพณี ความศรัทธา มารยาท อาหาร การละเล่น สิ่งประดิษฐ์ วิถีชีวิตในอดีตและปัจจุบัน ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ระบอบการปกครอง และความเป็นไปต่างๆที่สะท้อนถึงความเป็นชนชาติและวัฒนธรรมจีน

โครงสร้างหลักสูตรโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปทุมธานี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

จัดรายวิชาภาษาจีนให้นักเรียนเรียนน้ำหนัก 0.5 หน่วยกิต เรียนสัปดาห์ละ 1 คาบ/สัปดาห์ 20 คาบ/ภาคเรียน ดังตารางโครงสร้างหลักสูตรต่อไปนี้

ภาคเรียนที่ 1		(นก./ชม.)	ภาคเรียนที่ 2		(นก./ชม.)
รายวิชาพื้นฐาน		11.0 (440)	รายวิชาพื้นฐาน		11.0 (440)
ท22101	ภาษาไทย	1.5 (60)	ท22102	ภาษาไทย	1.5 (60)
ค22101	คณิตศาสตร์	1.5 (60)	ค22102	คณิตศาสตร์	1.5 (60)
ว22101	วิทยาศาสตร์	1.5 (60)	ว22102	วิทยาศาสตร์	1.5 (60)
ส22101	สังคมศึกษา	1.5 (60)	ส22103	สังคมศึกษา	1.5 (60)
ส22102	ประวัติศาสตร์	0.5 (20)	ส22104	ประวัติศาสตร์	0.5 (20)
พ22101	สุขศึกษาและพลศึกษา	1.0 (40)	พ22102	สุขศึกษาและพลศึกษา	1.0 (40)
ศ22101	ศิลปะ	1.0 (40)	ศ22102	ศิลปะ	1.0 (40)
ง22101	การงานอาชีพและเทคโนโลยี	1.0 (40)	ง22102	การงานอาชีพและเทคโนโลยี	1.0 (40)
อ22101	ภาษาอังกฤษ	1.5 (60)	อ22102	ภาษาอังกฤษ	1.5 (60)
รายวิชาเพิ่มเติม		4.5 (180)	รายวิชาเพิ่มเติม		4.5 (180)
ค22201	คณิตศาสตร์เพิ่มเติม	1.0 (40)	ค22202	คณิตศาสตร์เพิ่มเติม	1.0 (40)
ว22201	โครงการวิทยาศาสตร์	1.0 (40)	ว22202	โครงการวิทยาศาสตร์เพื่อชีวิต	1.0 (40)
ง22201	คอมพิวเตอร์	1.0 (40)	ง22202	คอมพิวเตอร์	1.0 (40)
อ22201	ภาษาอังกฤษฟัง พูด	0.5 (20)	อ22202	ภาษาอังกฤษฟัง พูด	0.5 (20)
จ22207	ภาษาจีน	0.5 (20)	จ22208	ภาษาจีน	0.5 (20)
ส20233	หน้าที่พลเมือง3	0.5 (20)	ส20234	หน้าที่พลเมือง 4	0.5 (20)
	ICT (นอกตาราง)			ICT (นอกตาราง)	
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน		65	กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน		70
กิจกรรมแนะแนว		20	กิจกรรมแนะแนว		20
กิจกรรมนักเรียน		20	กิจกรรมนักเรียน		20
ลูกเสือ-เนตรนารี		20	ลูกเสือ-เนตรนารี		20
ชุมนุม		20	ชุมนุม		20
กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์		5	กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์		10
รวมเวลาเรียนทั้งสิ้น		685	รวมเวลาเรียนทั้งสิ้น		690

ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิชา จ 22208 ภาษาจีน ภาคเรียนที่ 2 มาใช้ในการทดลองการวิจัย

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาเพิ่มเติมภาษาจีน

ในปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม และมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต ซึ่งกำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต. 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต. 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต. 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต. 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของและนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต. 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต. 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต. 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต. 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่กำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่นๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษา ที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสมโดยจัดเป็นวิชาเพิ่มเติม ซึ่งรายวิชาเพิ่มเติม ผู้สอนต้องกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ที่เรียกว่า “ผลการเรียนรู้” เองให้ชัดเจน เนื่องจากไม่มีตัวชี้วัด รายปี/รายช่วงชั้น และให้ใช้คำว่า “ผลการเรียนรู้”

คำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติมภาษาจีน

จ 22208 ภาษาจีน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

เวลา 20 ชั่วโมง

ภาคเรียนที่ 2 จำนวน 0.5 หน่วยกิต

ศึกษาทักษะการปฏิบัติตามคำสั่งง่ายๆ ระบุสัทอักษรตามระบบพินอินอ่านออกเสียง และ ประสมเสียงคำง่ายๆ ตามหลักการออกเสียง ระบุภาพ หรือสัญลักษณ์ ตรงตามความหมายของคำ กลุ่มคำ และประโยค จากการฟังหรือการอ่าน พูดโต้ตอบด้วยประโยคสั้นๆ เพื่อสื่อสารระหว่างบุคคล เขียนอักษรจีนตามหลักการเขียน คำศัพท์ง่ายๆ บอกความเหมือน หรือความแตกต่างของเสียง ตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยค และข้อความของภาษาจีนกับภาษาไทย

โดยเลือกใช้ทักษะกระบวนการฟัง พูด อ่าน เขียน ทักษะการจำ คิด วิเคราะห์และเขียน สื่อ ความกระบวนการทำงานกลุ่ม/คู่ และสมรรถนะ 5 สมรรถนะ คือ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

เพื่อให้นักเรียน เป็นผู้มีความรู้คุณลักษณะอันพึงประสงค์ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มี วินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะ อนุรักษ์ พลังงานและสิ่งแวดล้อม สืบสานศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ชุมชนร่วมพัฒนา ยึดปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง

ผลการเรียนรู้

1. ระบุสัทอักษรตามระบบพินอิน อ่านออกเสียงและประสมเสียงคำง่ายๆ ตามหลักการออกเสียง
2. อ่านพินอินของคำ และกลุ่มคำง่ายๆ ตามหลักการอ่านในระบบเสียงสัทอักษรภาษาจีนได้ถูกต้อง
3. พูดโต้ตอบด้วยประโยคสั้นๆ เพื่อสื่อสารระหว่างบุคคล
4. ใช้ภาษาจีนฟังพูดอ่านเขียนในสถานการณ์ง่ายๆที่เกิดขึ้นในห้องเรียน
5. เขียนอักษรจีนตามหลักการเขียน คำศัพท์ง่ายๆ

รวมทั้งหมด 5 ผลการเรียนรู้

โครงสร้างรายวิชาภาษาจีน รหัสวิชา จ 22208 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 เวลาเรียน 20 ชั่วโมง คะแนนเต็ม 100 คะแนน

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระสำคัญ	เวลา (ชม)	น้ำหนัก คะแนน
1	วัน เดือน ปี	อ่านคำศัพท์และสามารถถามบอกวันที่ วัน เดือน ปี เป็นภาษาจีนได้	นักเรียนบอกคำศัพท์ในบทเรียนได้ถามและบอกวันที่ วัน เดือน ปี ในชีวิตประจำวันเป็นภาษาจีนได้	4	25
2	ครอบครัวของฉัน	บอกคำศัพท์สมาชิกในครอบครัวได้ถามคำถาม พูดแสดงข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลครอบครัวของตัวเองได้	นักเรียนบอกคำศัพท์ในบทเรียนเกี่ยวกับครอบครัว และสามารถสนทนาถาม ตอบเกี่ยวกับครอบครัวด้วยคำถามง่ายๆ	5	
สอบกลางภาค				1	20
3	สัมผัสภาษาจีน	ระบุสัทอักษรตามระบบพินอิน อ่านออกเสียง และประสมเสียงคำง่ายๆ ตามหลักการออกเสียง	นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงพยัญชนะสระและวรรณยุกต์	9	25
4	อาหารเครื่องดื่ม	อ่านพินอินของคำ กลุ่มคำง่ายๆ ตามหลักการอ่านได้ สามารถบอกความชอบ ไม่ชอบเกี่ยวกับอาหารเครื่องดื่มอย่างง่ายได้ๆ	นักเรียนสามารถอ่านสัทอักษรภาษาจีน ตามหลักการอ่าน อ่านคำศัพท์ และกลุ่มคำง่ายๆ ได้ และสามารถบอกความคิดเห็นเกี่ยวกับความชอบไม่ชอบเป็นภาษาจีน		
สอบปลายภาค				1	30
คะแนนรวม				20	100

งานวิจัยเรื่องการพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง สัทอักษรภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT ใช้หน่วยการเรียนรู้ที่ 3-4 เรื่อง สัมผัสภาษาจีน อาหารเครื่องดื่ม มาเป็นเนื้อหาในการทำวิจัยครั้งนี้

หมายเหตุ : โครงสร้างรายวิชานี้จัดเนื้อหาบทสัมผัสภาษาจีนมาอยู่ในบทที่ 3 เนื่องจาก ผู้วิจัยพบปัญหาว่าผู้เรียนไม่สามารถใช้สัทอักษรภาษาจีนในการอ่านได้

ความรู้เกี่ยวกับระบบสัทอักษรภาษาจีน (Pinyin)

สัทอักษรภาษาจีน หมายถึง สัทอักษรระบบ Hanyu Pinyin (หรือที่เรียกว่า พินอิน) เป็นระบบสัทอักษรที่ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนจัดทำขึ้นเพื่อถ่ายทอดระบบเสียงในภาษาจีนกลาง โดยใช้ตัวอักษรโรมันเป็นหลัก บางตัวมีค่าแทนเสียงตรงกับตัวสัทอักษรในสัทอักษรสากล บางตัวก็ไม่ใช่ หรือเป็นตัวที่ไม่มีในระบบสัทอักษรสากล ระบบสัทอักษรที่จัดทำขึ้นนี้ก่อให้เกิดความสะดวกต่อการเรียนภาษาจีนโดยชาวต่างชาติและการทับศัพท์คำเฉพาะต่างๆที่เกิดขึ้นในการรายงานข่าวหรือสาระข้อมูลต่างๆที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นตัวกลาง

ความสำคัญของภาษาจีน

ในสังคมโลกร่วมสมัยที่ดำรงอยู่ในขณะนี้ (ศตวรรษที่ 21) จีนเป็นมหาอำนาจขั้วหนึ่งในประชาคมระหว่างประเทศมีบทบาทสำคัญในการเมืองโลก เศรษฐกิจเติบโตขยายตัวรวดเร็ว รวมทั้งมีทรัพยากรธรรมชาติที่มีค่าทางเศรษฐกิจจำนวนมากหลายประเภทภาษาจีนกลางจึงมีความสำคัญดังนี้

1. เป็นภาษาที่มีคนใช้พูดสื่อสารกันมากที่สุดในโลก นอกจากใช้กันในประเทศจีนแล้ว ยังใช้กันในประเทศไต้หวันและชุมชนชาวจีนโพ้นทะเลหลายประเทศทั่วโลก
2. เป็นหนึ่งในหกภาษาราชการที่ใช้ในสหประชาชาติ ได้แก่ ภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซีย สเปน อาหรับ และภาษาจีน
3. เป็นภาษาที่พาเราไปสู่โลกกว้างแห่งสรรพวิทยาการในอารยธรรมจีน

ความเป็นมาของระบบสัทอักษรภาษาจีน

เนื่องจากระบบการออกเสียงในภาษาจีนกลางเป็นระบบที่ต้องอาศัยการจดจำ เพราะตัวอักษรจีนแต่ละตัวที่เขียนออกมาไม่ได้แสดงออกถึงเสียงของอักษรตัวนั้นๆ เช่น 爸 แปลว่า พ่อ จะไม่ทราบว่าตัวอักษรจีนตัวนี้อ่านว่าอย่างไร นกเว้นแต่มีตัวกำกับเสียงอ่านอักษรจีนควบคู่กัน bà อ่านว่า ป่า แปลว่า พ่อ ด้วยเหตุนี้การเรียนรู้วิธีการออกเสียงในภาษาจีนกลางต้องอาศัยเครื่องหมายกำกับการออกเสียงเข้ามาช่วย เหยิน จิงเหวิน (2544 : 9) กล่าวว่า ช่วงประมาณ 2,000 ปีที่ผ่านมา ระบบการออกเสียงภาษาจีนกลางได้เคยใช้เครื่องหมายกำกับการออกเสียงแบบเก่าสองระบบ แต่เพื่อทำให้การเรียนการสอนภาษาจีนมีประสิทธิภาพและสะดวกมากยิ่งขึ้น ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนจึงได้พัฒนาและประกาศใช้ระบบอักษรกำกับเสียงใหม่สำหรับภาษาจีนกลางขึ้นมาอีกระบบหนึ่งในปี ค.ศ.1958 โดยดัดแปลงจาก International Phonetic Alphabets ภาษาจีนกลางเรียกว่า 汉语拼音 (Hanyu Pinyin) ซึ่งเปรียบเสมือนเป็นเครื่องมือที่ต้องใช้ในการเรียนภาษาจีนกลาง นุกูล ธรรมจง (2547 : คำนำ) อธิบายว่า ระบบสัทอักษรจีน 汉语拼音 เป็นระบบที่รัฐบาลจีนปัจจุบันใช้ในการฝึกอ่าน ฝึกพูดและเขียนเสียงคำศัพท์เหมาะกับการนำไปใช้จัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางสำหรับผู้เริ่มต้น

เรียน สุกัญญา วศินานนท์ (2549 : 1) ได้กล่าวถึงระบบสัทอักษรจีนว่า เป็นระบบถ่ายทอดเสียงอ่านภาษาจีนกลาง ที่ใช้กันอย่างเป็นทางการในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนประกอบด้วยอักษรแทนเสียงพยัญชนะ เสียงสระและเครื่องหมายแทนเสียงวรรณยุกต์

นุกูล ธรรมจง (2553 :8) ระบบสัทอักษรจีน 汉语拼音(Hanyu Pinyin) เป็นระบบมาตรฐานสากลในการนำมาใช้จัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางเพราะสะดวกและง่ายสำหรับผู้ศึกษาที่ไม่มีพื้นฐานความรู้ภาษาจีนกลางมาก่อน ซึ่งจะทำให้การเริ่มต้นเรียนภาษาจีนด้านการออกเสียงภาษาจีนกลางถูกต้องชัดเจนและแม่นยำใกล้เคียงสำเนียงเจ้าของภาษามากที่สุด ระบบสัทอักษรจีนเป็นระบบที่เหมาะสมกับการใช้ถอดเสียงภาษาจีนกลางเพราะว่าตัวอักษรที่ใช้เทียบเสียงภาษาจีนกลางอยู่ในรูปของตัวอักษรภาษาอังกฤษโรมันแล้วนำมาผสมเสียงกันออกมาในรูปเสียงเฉพาะของภาษาจีนกลางที่ได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายจากนานาประเทศ

โครงสร้างการออกเสียงในภาษาจีน

โครงสร้างการออกเสียงในภาษาจีนกลางจะแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

1. พยัญชนะ (声母) 2. สระ (韵母) 3. วรรณยุกต์ (声调)

เสียงสัทอักษรของภาษาจีนกลางเกิดจากระบบอวัยวะการออกเสียงทั้งภายนอกและภายใน ประพิน มโนมัยวิบูลย์ (2541 : 3-6) อธิบายว่า เสียงที่เกิดจากลมที่ปอดเดินทางผ่านหลอดลมขึ้นมาไปยังช่องปากหรือโพรงจมูกจึงกลายเป็นเสียงที่เราได้ยิน แต่ในระหว่างที่เสียงกำลังเดินทางผ่านช่องปากจะถูกกระบวนการกลั่นกรองจึงกลายเป็นเสียงในภาษานั้นๆ ซึ่งเสียงในภาษาจีนกลางจะผ่าน 3 กระบวนการคือ 1. ตำแหน่งของลิ้น 2. ความสูง -ต่ำของการวางลิ้น 3. ริมฝีปาก ที่สำคัญจำเป็นต้องรู้ลักษณะของเสียงในภาษาจีนกลางว่าเสียงนั้นใช้ตำแหน่งใดของลิ้น หรือริมฝีปากอยู่ในรูปลักษณะใดจึงจะสามารถออกเสียงนั้นๆได้ถูกต้องชัดเจน

ทั้งนี้ สัญลักษณ์ที่ใช้แทนเสียงสัทอักษรภาษาจีนกลางได้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ 1. เสียงพยัญชนะภาษาจีนกลาง 2. เสียงสระเดี่ยวภาษาจีนกลาง

1. เสียงพยัญชนะภาษาจีน (21 เสียง)

พยัญชนะภาษาจีนกลาง			
b	p	m	f
d	t	n	l
g	k	h	
j	q	x	
z	c	s	
zh	ch	sh	r

1.1 เสียงริมฝีปาก

b [p] ริมฝีปากประกบติดกัน กักลมไว้ภายใน เปิดริมฝีปากทั้งบนและล่างอย่างรวดเร็วออกเสียงว่า “โป” นำส่วนต้นเสียง และตามด้วยเสียง “อ” ลงท้าย

p [p] ริมฝีปากประกบติดกัน กักลมไว้ภายใน เปิดริมฝีปากทั้งบนและล่างอย่างรวดเร็วออกเสียง “โพ” นำส่วนต้นเสียง และตามด้วยเสียง “อ” ลงท้าย

m [m] ริมฝีปากประกบติดกัน กักลมไว้ภายใน ลิ้นแบนราบต่ำ ปล่อยลมออกทางจมูกปากไม่เปิดอ้า แต่ออกเสียงโดยอาศัยเส้นเสียงสั่นไหวออกเสียง “โม” นำส่วนต้นเสียง และตามด้วยเสียง “อ” ลงท้าย

f [f] ฟันบนแตะที่ริมฝีปากล่าง ยกเพดานอ่อนสูงขึ้น ปล่อยลมสอดแทรกออกมาระหว่างริมฝีปากล่างและฟันบนโดยเส้นเสียงไม่สั่นไหวออกเสียง “โฟ” นำส่วนต้นเสียงและตามด้วยเสียง “อ” ลงท้าย

1.2 เสียงปุ่มเหงือก

d [t] ยกปลายลิ้นกักลมแตะกับโคนฟันด้านบน ลิ้นไก่ถูกยกกระดกขึ้น ลดลิ้นส่วนปลายลงให้ลมออกมาโดยเส้นเสียงไม่สั่นไหวออกเสียง “เตอะ”

t [t'] ยกปลายลิ้นกักลมแตะกับโคนฟันด้านบน ลิ้นไก่ถูกยกกระดกขึ้น ลดลิ้นส่วนปลายลงให้ลมออกมาเร็วและแรงโดยเส้นเสียงไม่สั่นไหวออกเสียง “เทอะ”

l [l] ยกปลายลิ้นกักลมแตะกับโคนฟันด้านบน ลิ้นไก่ถูกยกสูงกระดกขึ้น ลดลิ้นส่วนปลายลงให้ลมออกด้านข้างทั้งสองของลิ้น เส้นเสียงสั่นไหวออกเสียง “เลอะ”

1.3 เสียงโคนลิ้น – เพดานอ่อน

g [k] ยกโคนลิ้นสูงขึ้นติดเพดานอ่อนกักลม ลดโคนลิ้นลงปล่อยลมออกมาโดยเส้นเสียงไม่สั่นไหวออกเสียง “เกอะ”

k [k'] ยกโคนลิ้นสูงขึ้นติดเพดานอ่อนกักลม ลดโคนลิ้นลงปล่อยลมออกมาเร็วและแรงโดยเส้นเสียงไม่สั่นไหวออกเสียง “เคอะ”

h [x] ยกโคนลิ้นสูงขึ้นติดเพดานอ่อนกักลม ปล่อยลมสอดแทรกออกมาจากช่องคอโดยเส้นเสียงไม่สั่นไหวออกเสียง “เคอะ”

1.4 เสียงลิ้นส่วนกลาง-เพดานแข็ง

j ยกลิ้นส่วนกลางขึ้นแนบเพดานแข็ง ลิ้นไก่ถูกยกขึ้นกักลมไว้ ปลายลิ้นดันส่วนหน้าอีกด้านหนึ่งค่อยๆ ปล่อยลมสอดแทรกมาในลักษณะดันส่วนที่กักลมไว้ให้เปิดออก โดยเส้นเสียงไม่สั่นไหวออกเสียง “จี้”

q ยกลิ้นส่วนกลางขึ้นแนบเพดานแข็ง ลิ้นไก่ถูกยกขึ้นกักลมไว้ ปลายลิ้นดันส่วนหน้าอีกด้านหนึ่งค่อยๆ ปล่อยลมสอดแทรกมาในลักษณะดันส่วนที่กักลมไว้ให้เปิดออก โดยเส้นเสียงไม่สั่นไหวออกเสียง “จี้”

x ยกลิ้นส่วนกลางขึ้นแนบเพดานแข็ง ลิ้นไก่ถูกยกขึ้นกักลมไว้ ปลายลิ้นดันส่วนหน้าอีกด้านหนึ่งค่อยๆ ปล่อยลมออกมาระหว่างลิ้นส่วนหน้ากับเพดานแข็ง โดยเส้นเสียงไม่สั่นไหว ออกเสียง “จี้”

1.5 เสียงปลายลิ้น-หลังพินล่าง

z [tʃ] พินบน-ล่างประกบกัน ปลายลิ้นแตะหลังพินล่าง ปล่อยลมออกมาบางส่วนสอดแทรกผ่านร่องพิน ยกปลายลิ้นออกเสียง “จือ”

c [ts'] พินบน-ล่างประกบกัน ปลายลิ้นแตะหลังพินล่าง ปล่อยลมแรงออกมาบางส่วนสอดแทรกผ่านร่องพิน ไม่ยกปลายลิ้นออกเสียง “จือ”

s [s] พินบน-ล่างประกบกัน ปลายลิ้นแตะหลังพินล่าง ปล่อยลมแรงออกมาบางส่วนสอดแทรกผ่านร่องตรงกลางระหว่างลิ้นติดกับร่องพินบนพิน ออกเสียง “จือ”

1.6 เสียงปลายลิ้น-เพดานแข็ง

zh [tʃ] ห่อลิ้นส่วนหน้าม้วนขึ้นเล็กน้อยแตะเพดานแข็งกักลม ปล่อยลมเสียดแทรกออกมาผ่านปลายลิ้นโดยเส้นเสียงไม่สั่นไหวออกเสียง “จือ”

ch [tʃ'] ห่อลิ้นส่วนหน้าม้วนขึ้นเล็กน้อยแตะเพดานแข็งกักลม ปล่อยลมเสียดแทรกออกมาผ่านปลายลิ้นโดยเส้นเสียงไม่สั่นไหวออกเสียง “จือ”

sh [z] ห่อลิ้นส่วนหน้าม้วนขึ้นเล็กน้อยแตะเพดานแข็งกักลม ปล่อยลมเสียดแทรกออกมาผ่านตรงกลางระหว่างปลายลิ้นกับเพดานแข็งโดยเส้นเสียงไม่สั่นไหวออกเสียง “จือ”

r [z] ห่อลิ้นส่วนหน้าม้วนขึ้นเล็กน้อยแตะเพดานแข็งกักลม ปล่อยลมเสียดแทรกออกมาผ่านตรงกลางระหว่างปลายลิ้นกับเพดานแข็งโดยเส้นเสียงสั่นไหวออกเสียง “ยือ”

1.7 เสียงลิ้นส่วนหน้า

y [y] ปลายลิ้นแตะหลัง-โคนฟันล่าง มุมปากฉีกออก ริมฝีปากอยู่ในลักษณะแบนราบออกเสียง “อี”

w [w] ลิ้นส่วนหลังยกสูงชันกว่าลิ้นส่วนหน้า ปลายลิ้นทอดยหลังพอประมาณ ห่อริมฝีปากออกเสียง “อ”

2. เสียงสระภาษาจีน

(สระเดี่ยว) มีดังนี้

a	o	e	i	u	ü
---	---	---	---	---	---

a [A] อ้าปากกว้าง กัดลิ้นลงต่ำ เส้นเสียงสั่นสะเทือน ปล่อยให้เสียงออกมา เทียบเสียงในภาษาไทย “อา”

o [o] ปากอ้ากว้างพอประมาณ ระดับลิ้นอยู่ระดับสูงกลาง ค่อนไปทางด้านหลัง ริมฝีปากกลม เทียบเสียงในภาษาไทย “โอ”

e [r] อ้าปากกว้างพอประมาณ หัดลิ้นเข้าข้างในและยกสูงชัน ริมฝีปากอยู่ในลักษณะกึ่งติดกัน เปล่งเสียงออกมาจากลิ้นส่วนหลัง เทียบเสียงในภาษาไทย “เออ”

i [i] ปากอ้ากว้างน้อยที่สุด ริมฝีปากฉีกออก ระดับลิ้นสูง ค่อนไปทางด้านหน้า เทียบเสียงในภาษาไทย “อี”

u [u] ปากอ้ากว้างน้อยที่สุด ริมฝีปากกลมที่สุด ระดับลิ้นสูง ค่อนไปทางด้านหลัง เทียบเสียงในภาษาไทย “อู”

ü [y] ระดับลิ้นเหมือนกับการออกเสียง [i] แต่ริมฝีปากกลม รูปปากในการออกเสียงใกล้เคียงกับ [u] เทียบกับเสียงในภาษาไทย “ยวี”

er [er] เวลาออกเสียงริมฝีปากไม่กลม ให้อัดลิ้นส่วนกลางแบนราบ ลิ้นส่วนท้ายยกห่อม้วนขึ้น แล้วพ่นออกมาอย่างอิสระ เทียบเสียงในภาษาไทย “เออ-ร”

3. เสียงสระนาสิกภาษาจีน

เสียงนาสิกภาษาจีนกลาง เป็นการออกเสียงสระภาษาจีนกลางที่ต้องอาศัยการปล่อยลมออกทางจมูกขณะออกเสียง โดยเสียงนาสิกพื้นฐานของภาษาจีนกลาง ประกอบด้วยเสียง 5 เสียง ดังนี้

an [an] อ้าปากกว้าง กัดลิ้นราบลง จากนั้นหุบปากลงเล็กน้อย แล้วยกปลายลิ้นแตะหลัง-โคนฟันบน ปล่อยให้ลมออกมาทางช่องปากก่อนแล้วจึงให้ลมบางส่วนผ่านออกมาทางจมูก เทียบเสียงในภาษาไทย “อาน”

ang อ้าปากกว้าง ลดลิ้นส่วนหน้าต่ำลงแล้วหดเข้าข้างใน ลิ้นส่วนหลังแตะแนบกับเพดานอ่อนด้านบน จากนั้นปล่อยลมออกมาทางช่องปากก่อนแล้วจึงให้ลมบางส่วนผ่านออกมาทางช่องจมูก เทียบเสียงภาษาไทย “าง”

en อ้าปากกว้าง หดลิ้นเข้าข้างในและยกสูงขึ้น จากนั้นดันลิ้นออกไปด้านหน้ายกปลายลิ้นแตะหลังโคนฟันบน ริมฝีปากอยู่ในลักษณะกึ่งติดกัน เปล่งเสียงออกมาก่อนทางช่องปากแล้วจึงปล่อยลมบางส่วนผ่านออกมาทางช่องจมูก เทียบเสียงในภาษาไทย “เิน”

eng อ้าปากกว้างพอประมาณ ลดลิ้นส่วนหลังยกสูงแนบติดกับเพดานอ่อน จากนั้นปล่อยลมให้ออกมาทางช่องปากก่อน แล้วก็กลมปล่อยลมออกมาทางช่องจมูก ริมฝีปากอยู่ในลักษณะเปิดกว้างเล็กน้อย เทียบเสียงในภาษาไทย “เิง”

ong ปากอ้ากว้างพอประมาณ หดลิ้นเข้าข้างในและยกสูงขึ้นค่อนไปทางด้านหลังริมฝีปากกลม จากนั้นปล่อยลมออกมาทางช่องปากก่อนแล้วจึงให้ลมบางส่วนผ่านออกมาทางช่องจมูก เทียบเสียงในภาษาไทย “โอง”

สรุปว่า ระบบสัทอักษรภาษาจีนกลางหรือเรียกว่า hanyu pinyin เป็นระบบมาตรฐานสากลที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางในสมัยใหม่ ซึ่งโครงสร้างการออกเสียงของภาษาจีนกลางนั้นมีลักษณะคล้ายกับภาษาไทย ดังนั้นเพื่อความถูกต้องตามหลักการออกเสียง โดยเริ่มต้นจากการศึกษาอวัยวะที่ส่งผลให้เกิดการออกเสียงต่างๆ เพื่อให้เข้าใจพื้นฐานเสียงตรงตามหลักวิธีการออกเสียง

หลักการประสมเสียงสระสัทอักษรภาษาจีน

1. การประสมเสียงสระสัทอักษรจีน

เสียงสระเดี่ยวพื้นฐานประสม

ai เสียงนี้เกิดจากการสะกดหรือประสมกันระหว่าง เสียงสระ a + i เทียบเสียงภาษาไทย คือ “อา+อี” = “ไอ” หรือ “อาย”

ei เสียงนี้เกิดจากการสะกดหรือประสมกันระหว่างเสียง สระ e + i เทียบเสียงภาษาไทย เสียง “เออ+อี” = “เอย”

ao เสียงนี้เกิดจากการสะกดหรือประสมกันระหว่างเสียง สระ a + o เทียบเสียงภาษาไทย เสียง “อา+โอ” = “เอย ”

ou เสียงนี้เกิดจากการสะกดหรือประสมกันระหว่างเสียง สระ o + u เทียบเสียงภาษาไทย เสียง “โอ+อุ” = “โหว ”

ie เสียงนี้เกิดจากการสะกดหรือประสมกันระหว่างเสียง สระ i + e เทียบเสียงภาษาไทยคือเสียง “ ยีเย ”

üe เวลาออกเสียงตัวนี้ให้ยื่นริมฝีปากเข้าหาพรีมทั้งแปลงเสียง “ ยวีเย ” เพราะเสียงนี้เกิดจากการสะกดหรือประสมกันระหว่างเสียงสระ “ ü + e ”

iu เสียงนี้เกิดจากการสะกดหรือประสมกันระหว่างเสียง สระ i + ou = iou แต่เขียนย่อลงเหลือ iu เทียบเสียงภาษาไทย เสียง “ อิว ”

ui เสียงนี้เกิดจากการสะกดหรือประสมกันระหว่างเสียง สระ u + ei = uei แต่เขียนย่อลงเหลือ ui เทียบเสียงภาษาไทย เสียง “ อุย ”

เสียงสระเดี่ยวประสมเสียงนาสิก

เสียงสระเดี่ยวประสมเสียงนาสิก มีทั้งหมด 10 เสียง ดังนี้

in เสียงนี้เกิดจากการสะกดหรือประสมกันระหว่างเสียงสระ i + en = in เขียนเป็นคำ อ่านว่า yin เทียบเสียงภาษาไทยคือเสียง “ ยิน ”

ing เสียงนี้เกิดจากการสะกดหรือประสมกันระหว่างเสียงสระ i + eng = ing เขียนเป็นคำ อ่านว่า ying เทียบเสียงภาษาไทยคือเสียง “ ยิง ”

ian เสียงนี้เกิดจากการสะกดหรือประสมกันระหว่างเสียงสระ i + an = ian เขียนเป็นคำ อ่านว่า yan เทียบเสียงภาษาไทยคือเสียง “ เยียน ”

iang เสียงนี้เกิดจากการสะกดหรือประสมกันระหว่างเสียงสระ i + ang = iang เขียนเป็นคำ อ่านว่า yang เทียบเสียงภาษาไทยคือเสียง “ เยียง ”

uan เสียงนี้เกิดจากการสะกดหรือประสมกันระหว่างเสียงสระ u + an = uan เขียนเป็นคำ อ่านว่า wan เทียบเสียงภาษาไทยคือเสียง “ วาน ”

uang เสียงนี้เกิดจากการสะกดหรือประสมกันระหว่างเสียงสระ u + ang = uang เขียนเป็นคำ อ่านว่า wang เทียบเสียงภาษาไทยคือเสียง “ วาง ”

uen เสียงนี้เกิดจากการสะกดหรือประสมกันระหว่างเสียงสระ u + en = uen(un) เขียนเป็นคำ อ่านว่า wen เทียบเสียงภาษาไทยคือเสียง “ เวิน ”

ueng เสียงนี้เกิดจากการสะกดหรือประสมกันระหว่างเสียงสระ i + en = in เขียนเป็นคำ อ่านว่า yin เทียบเสียงภาษาไทยคือเสียง “ ยิน ”

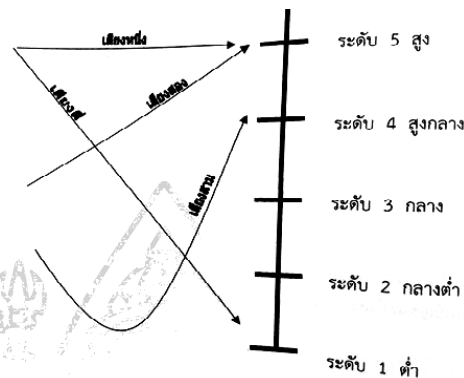
üan เสียงนี้เกิดจากการสะกดหรือประสมกันระหว่างเสียงสระ ü + an = üan เขียนเป็นคำ อ่านว่า yüan เทียบเสียงภาษาไทยคือเสียง “ เยวียน ”

ü เสียงนี้เกิดจากการสะกดหรือประสมกันระหว่างเสียงสระ ü + en = ün เขียนเป็นคำ อ่านว่า yün เทียบเสียงภาษาไทยคือเสียง “ ยวิน ”

เสียงวรรณยุกต์ภาษาจีน

1. ตำแหน่งระดับเสียงวรรณยุกต์ภาษาจีน เครื่องหมายแทนเสียงวรรณยุกต์

ภาษาจีนกลางเป็นภาษาที่มีเสียงวรรณยุกต์ทั่วไป 4 เสียง มีสัญลักษณ์ของเสียงที่มีความแตกต่างกัน ดังนี้

เครื่องหมายแทนเสียงวรรณยุกต์

ภาษาจีนกลางเป็นภาษาที่มีเสียงวรรณยุกต์ทั่วไป 4 เสียง มีสัญลักษณ์ของเสียงที่มีความแตกต่างกัน ดังนี้

สัญลักษณ์	ลักษณะการออกเสียง
—	เสียงหนึ่ง (เสียงสูง) ระดับ 5-5 คล้ายเสียงสามัญของภาษาไทย
/	เสียงสอง เสียงสูง-ขึ้น ระดับ 3-5 คล้ายเสียงไม้จัตวาของภาษาไทย
∪	เสียงสาม เสียงต่ำ-ตก-ขึ้นระดับ 2-1-4 คล้ายเสียงไม้เอกของภาษาไทย
∩	เสียงสี่ เสียงต่ำ-ตก-ขึ้น ระดับ 2-1-4 คล้ายเสียงไม้เอกของภาษาไทย

ทั้งนี้ การใส่เสียงวรรณยุกต์ตามหลักการทางภาษาจีนกลาง เมื่อพยางค์เสียงสระมีเพียงตัว จะวางสัญลักษณ์ไว้เหนือตัวสระ เช่น lù และ hēn ถ้าต้องใส่สัญลักษณ์ไว้เหนือสระ | จุดที่อยู่เหนือตัว “i” ไม่ต้องเขียน หากพยางค์เสียงประกอบด้วยเสียงสระ 2 เสียงหรือมากกว่า สัญลักษณ์เสียงวรรณยุกต์ต้องไว้ที่ตำแหน่งเสียงที่มีการอ้าปากกว้างที่สุด(ออกเสียงมากที่สุดตามลำดับ a o e i u ü)

เสียงเบาในภาษาจีน

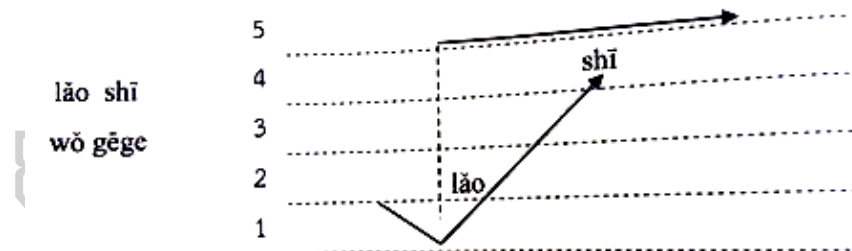
ในภาษาจีนกลางมีพยางค์เสียงบางเสียงที่ไม่ใส่เสียงวรรณยุกต์ การอ่านออกเสียงจึงมีลักษณะเบาและสั้น ซึ่งเรียกว่า เสียงเบา เวลาเขียนไม่ต้องใส่สัญลักษณ์ เสียงบนพยางค์นั้น เช่น bàba แปลว่า พ่อ , tamen แปลว่า พวกเขา เป็นต้น

นอกจากนั้น กิตติ พรพิมลวัฒน์ (2548,หน้า18-19 อ้างถึงใน นุกูล ธรรมจง ,2558) อธิบายว่า พยางค์เสียงวรรณยุกต์เสียงเบา ที่เดิมเสียงวรรณยุกต์ที่เหมือนกันหรือต่างกันนั้น เวลาออกเสียงวรรณยุกต์เบา เสียงที่ถูกเปล่งออกมาจะตกอยู่ในระดับเสียงที่ต่างกันออกไป

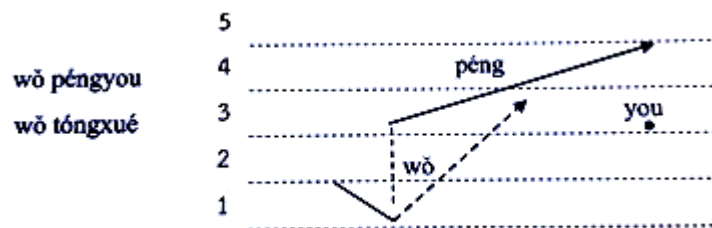
ลักษณะการออกเสียงของพยางค์วรรณยุกต์เสียงที่3

เหยิน จิ่งเหวิน (2544,หน้า 10-11) อธิบายถึงลักษณะการออกเสียงของพยางค์เสียงวรรณยุกต์เสียงที่ 3 ว่า กรณีพยางค์เสียงวรรณยุกต์ที่ 3 ตามหลังด้วยพยางค์เสียงวรรณยุกต์ที่ 1 เสียงที่ 2 เสียงที่ 4 หรือพยางค์เสียงเบา พยางค์เสียงวรรณยุกต์ที่ 3 จะออกเสียงวรรณยุกต์เฉพาะพยางค์ครั้งแรก คือ เฉพาะช่วงที่เสียงต่ำลงไป ส่วนช่วงทอดเสียงสูงขึ้นจะไม่ออกเสียง แล้วตามด้วยพยางค์ที่ตามหลังทันทีดังกรณีตัวอย่างต่อไปนี้

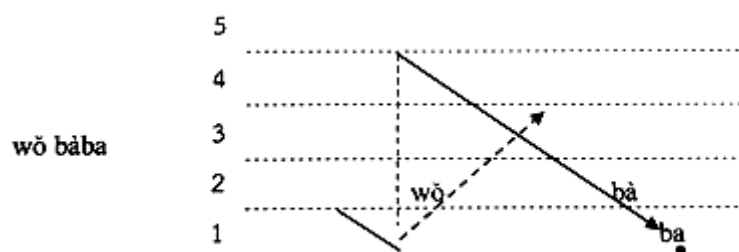
กรณี 1 เสียงวรรณยุกต์ที่ 3 + เสียงวรรณยุกต์ที่ 1

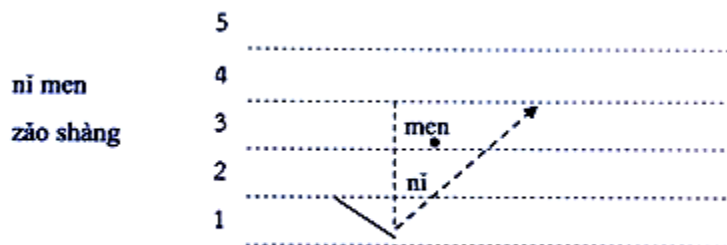
กรณี 2 เสียงวรรณยุกต์ที่ 3 + เสียงวรรณยุกต์ที่ 2

กรณี 3 เสียงวรรณยุกต์ที่ 3 + เสียงวรรณยุกต์ที่ 4

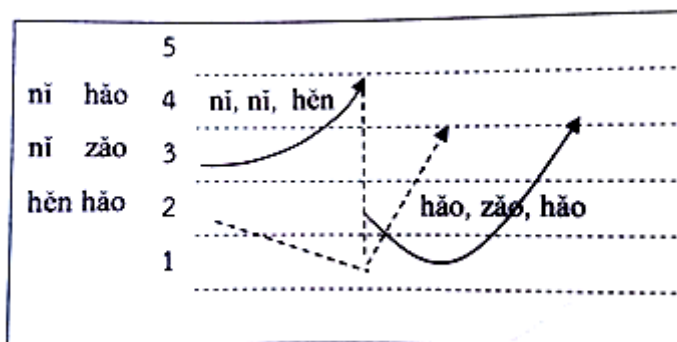
กรณีที่ 4 เสียงวรรณยุกต์ที่ 3 + พยางค์เสียงเบา

การเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์เสียงที่ 3 ติดกันสองเสียง

เมื่อพยางค์ที่ออกเสียงวรรณยุกต์เสียงที่ 3 อยู่ติดกัน 2 พยางค์ พยางค์แรกจะอ่านออกเสียงวรรณยุกต์เสียงที่ 2 แต่เครื่องหมายวรรณยุกต์ยังคงเสียงที่ 3 ไว้ดังเดิม ดังตัวอย่าง

ni hao อ่านว่า ni hao nǐ zao อ่านว่า ni zao hen hao อ่านว่า hen hao

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเนื้อหาเรื่อง พยัญชนะภาษาจีน สระภาษาจีน วรรณยุกต์ภาษาจีน และการประสมคำ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน

การประเมินการอ่านสัทอักษรภาษาจีน

ในการจัดการเรียนการสอนใดๆ การสอนกับการวัดประเมินผลเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน การประเมินผลควรมีลักษณะเป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเน้นลักษณะและความสามารถของผู้เรียนเป็นภาพรวม ผลการประเมินต้องชี้ให้เห็นผลการปรับปรุงการเรียนการสอนของผู้เรียน และความสำเร็จของผู้เรียนตามเป้าหมายหลักสูตร บ่งบอกถึงความสามารถในการนำความรู้และทักษะไปใช้ในชีวิตจริงได้ทั้งยังส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถอย่างหลากหลาย

การประเมินการอ่านสัทอักษรภาษาจีน เป็นการทำขึ้นเพื่อตรวจสอบดูว่านักเรียนมีความเข้าใจในเรื่องระบบสัทอักษรภาษาจีนมากน้อยเพียงใดเพราะระบบสัทอักษรภาษาจีนนั้นประกอบไปด้วยการเรียนรู้พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และการประสมเสียงซึ่งเป็นพื้นฐานในการเริ่มต้นเรียนภาษาจีน หากนักเรียนไม่มีความเข้าใจในระบบสัทอักษรภาษาจีนมากเพียงพอ การเรียนภาษาจีนในระดับสูงขึ้นไปก็จะเป็นไปได้ยากลำบาก โดยผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารซึ่งมีนักการศึกษาได้กล่าวถึงการประเมินการอ่านและประเภทเครื่องมือในการวัดประเมินไว้ ดังนี้

Demos (1987) ได้กล่าวว่า การประเมินการอ่านที่ดีจะต้องใช้แบบทดสอบที่มีความเที่ยงตรง และสามารถทดสอบนักเรียนจำนวนมากได้ ซึ่งได้แก่ แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์การอ่าน ที่ต้องวัดให้เหมาะสมกับระดับความรู้ของนักเรียน โดยแบบทดสอบดังกล่าวจะทดสอบความรู้และทักษะที่แตกต่างกัน

Sweling (2006) ได้กล่าวเสริมว่า การอ่านที่ดีนั้นเป็นเป้าหมายสูงสุดของสื่อการสอนการอ่านในทุกระดับสำหรับนักเรียนทุกคน ดังนั้นการประเมินการอ่านที่แม่นยำจึงเป็นสิ่งสำคัญ ที่จำเป็นต้องพัฒนาระบบการประเมินระบุดูจุดอ่อนและจุดแข็งของนักเรียน โดยการประเมินทักษะการอ่านสามารถทำได้กับนักเรียนรายบุคคลและนักเรียนรายกลุ่ม

Siedlecki (2012) ได้กล่าวว่า การประเมินผลสัมฤทธิ์การอ่านได้แบ่งออกเป็น 2 วัตถุประสงค์ การประเมิน ได้เป็นการประเมินสำหรับการเรียนรู้ (Assessment For Learning) และการประเมินการเรียนรู้ (Assessment Of Learning) ทำขึ้นเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ในชั้นเรียน เพื่อแสดงให้เห็นว่านักเรียนได้เรียนอะไรไปบ้าง ซึ่งกิจกรรมการวัดผลสำหรับการเรียนรู้มักจะเกิดขึ้นในห้องเรียน โดยควรมีลักษณะดังต่อไปนี้ การแสดงเป้าหมายการเรียนรู้ของนักเรียน , การช่วยให้การเรียนรู้ถึงวัตถุประสงค์การวัด , การให้ผลตอบรับการเรียนรู้จากผู้เรียน เพื่อรู้ว่าคุณนักเรียนได้พัฒนาความรู้ได้อย่างไร ทั้งครูและนักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นซึ่งกันและกัน นักเรียนเรียนรู้ที่จะประเมินตนเอง เพื่อที่จะพัฒนาขอบเขตการเรียนรู้และตระหนักให้รู้ว่า การกระตุ้นการเรียนรู้สามารถทำให้ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนเพิ่มขึ้นได้ ด้วยการวัดผลที่มีคุณภาพ จะเน้นไปที่การช่วยให้เด็กเกิดความมั่นใจในการเรียน ส่งผลให้นักเรียนมีการเรียนรู้และทดสอบได้ผลอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการวัดผลแบบนี้ได้แก่ การประเมินผลตามสภาพจริง โดยครูเก็บรวบรวมการกระทำของผู้เรียน เพื่อประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียน

Madden (1983) อ้างถึงใน (บุษกร มณีโชติ, 2550) เสนอรูปแบบการวัดและประเมินผล ไว้ ดังนี้

1. การทดสอบองค์ประกอบย่อยๆของการอ่าน เป็นการทดสอบทักษะย่อยๆทางภาษา การทดสอบลักษณะนี้ ได้แก่ การที่ครูอ่านออกเสียงคำศัพท์ และให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่ตรงกับคำที่ครูออกเสียงหรือการใช้เทคนิค “เหมือนหรือแตกต่าง” ให้นักเรียนเลือกหรือการใช้คำหลัก

2. การทดสอบความเข้าใจในระดับประโยค
3. การทดสอบความเข้าใจในบทอ่าน
4. แบบทดสอบชนิดโคลซแบบมีตัวเลือกและแบบทดสอบโคลซชนิด Standard Cloze

Finocchiaro and Sako (1983) ได้กล่าวถึงการวัดผลการอ่านโดยใช้แบบทดสอบที่ใช้ในการประเมินว่ามี 3 แบบ คือ

1. แบบทดสอบอัตนัย ได้แก่ แบบทดสอบความเรียง โดยให้นักเรียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านด้วยการเขียนตอบเป็นประโยคหรือข้อความยาวๆ

2. แบบทดสอบปรนัย ได้แก่ แบบทดสอบแบบเลือกตอบ แบบถูกผิด และแบบจับคู่ เป็นต้น

3. แบบทดสอบกึ่งปรนัย ได้แก่ แบบทดสอบที่ต้องการคำตอบสั้นๆโดยเติมข้อความให้สมบูรณ์และให้คะแนนโดยครูผู้สอนหรือผู้ทดสอบที่มีความสามารถในการประเมินผล

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2537) แบ่งการอ่านออกเป็น 6 ขั้นตอนและประเมินในแต่ละขั้นพฤติกรรมดังนี้

1. ขั้นจำ เป็นขั้นแรกของการอ่าน โดยขั้นตอนที่ผู้อ่านจะสามารถจำเรื่องราวความหมายของคำ และสามารถให้คำจำกัดความของคำได้ ครูจะประเมินโดยการตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน อาจให้นักเรียนสะกดคำจากเรื่องที่อ่าน หรือบอกความหมาย เป็นต้น

2. ขั้นความเข้าใจ เป็นขั้นตอนที่ผู้อ่านสามารถเล่าเรื่องที่อ่านจากบทอ่านได้ด้วยตนเองและมีความเข้าใจในเรื่อง ประโยค

3. ขั้นนำไปใช้ ผู้อ่านสามารถฝึกนำถ้อยคำ ประโยค และเหตุการณ์ไปใช้ในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ใหม่ๆที่เกิดขึ้น

4. ขั้นวิเคราะห์ ขั้นตอนที่ผู้อ่านทำการแยกองค์ประกอบหน่วยย่อยของแนวคิดที่ได้จากเนื้อเรื่องที่อ่าน

5. ขั้นสังเคราะห์ ขั้นตอนที่ผู้อ่านสามารถนำแนวคิดของเรื่อง รวมทั้งค้นหาลักษณะเรื่องที่คล้ายคลึงกับเรื่องที่เคยมีประสบการณ์การอ่านมาก่อนแล้ว และทำการสรุปองค์ความรู้ที่เหมือนและแตกต่างกันได้

6. ขั้นประเมินค่า เป็นขั้นสูงสุดของการคิดให้ผู้อ่านตัดสินใจ พิจารณาคุณค่าที่ปรากฏในเนื้อเรื่อง การวัดผลการออกเสียงครูสามารถใช้วิธีการต่างๆได้หลายวิธี ดังนี้

1. การใช้เทคนิคในห้องเรียน ครูปฏิบัติได้ด้วยการสังเกตการณ์พูดออกเสียงและการแสดงออกของนักเรียน ในการสอนอ่านครูจำเป็นต้องพัฒนาเจตคติ นิสัย และทักษะในการเป็นผู้ฟังที่ดี ทั้งนี้เพราะนักเรียนต้องฟังการอ่านของผู้อื่น และต้องรับรู้เรื่องราวที่ฟังด้วย นอกจากนั้นต้องมีการสังเกตและมีส่วนร่วมในการอภิปรายเรื่องราวที่ได้ฟัง

2. การใช้แบบทดสอบอย่างไม่เป็นทางการ ครูกำหนดตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการจะวัดและให้นักเรียนอ่าน ครูติดตามการอ่านเพื่อพิจารณาว่ามีข้อบกพร่องในส่วนใดบ้าง เช่น อ่านผิด อ่านซ้ำ อ่านข้าม อ่านตะกุกตะกักและจับใจความไม่ได้ เพื่อหักคะแนนต่อไป

3. การใช้เครื่องมืออย่างเป็นทางการ เครื่องมือชนิดนี้มักเป็นแบบสังเกตที่ครูเป็นผู้ใช้ เพื่อรวบรวมข้อมูลอันจะนำไปใช้ปรับปรุงแก้ไขปัญหาการอ่านให้ดีขึ้น

กล้ำ พิมพวงษ์ (2543) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมการอ่านที่ควรประเมิน คือ

1. ตอบคำถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริง และรายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้
2. เข้าใจคำชี้แจง สามารถปฏิบัติตามคำชี้แจง คำแนะนำที่เขียนอธิบายไว้ได้ถูกต้อง
3. จดจำและสามารถบรรยายสิ่งที่อ่านออกมาเป็นคำพูดได้
4. ลำดับเหตุการณ์ของเรื่องราวที่อ่านได้อย่างถูกต้อง
5. แยกได้ว่ารายละเอียดตรงไหนสำคัญ ตรงไหนไม่สำคัญ
6. บอกตัวอย่าง หรือคำอธิบายต่างๆที่มีความสัมพันธ์กับเนื้อความที่สำคัญตอนใดอย่างไร
7. บอกได้ว่าประโยคใดเป็นประโยคแสดงเนื้อหาสำคัญ หรือใจความสำคัญของเรื่อง
8. บอกได้ว่าเนื้อหาที่อ่านมีความสัมพันธ์กับเนื้อหาในบทความอื่นๆที่เกี่ยวข้องกันอย่างไร
9. สรุปลงใจความของบทอ่านได้อย่างถูกต้อง

วิสาข์ จิตวิวัฒน์ (2543) ได้จำแนกประเภทของการวัดผลในการอ่านไว้ 2 ประเภท คือ

1. การวัดผลอย่างเป็นทางการ (Formal Measures) การทดสอบอย่างมีระบบแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

1.1 แบบทดสอบแบบอิงกลุ่ม ทดสอบโดยใช้กลุ่มเป็นเกณฑ์ โดยทดสอบและเปรียบเทียบคะแนนว่านักเรียนอยู่ในลำดับที่เท่าใดของกลุ่ม

1.2 แบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์ ทดสอบโดยใช้วัตถุประสงค์เป็นเกณฑ์ วิเคราะห์ว่านักเรียนทำข้อสอบได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ อย่างไร

2. การวัดผลแบบไม่เป็นทางการ (Informal Measures) เป็นการวัดผลที่มีกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลหลากหลายรูปแบบ ได้แก่

- 2.1 การสังเกตนักเรียน
- 2.2 รายการคำอ่านที่คาดเคลื่อนไปจากบทอ่าน
- 2.3 รายการคำอ่านอย่างไม่เป็นทางการ
- 2.4 การประเมินผลการเล่าเรื่อง
- 2.5 การประเมินตนเอง

กล่าวโดยสรุปว่า การประเมินการอ่านสัทอักษรภาษาจีนนั้น การวัดและประเมินผลที่ดี ครูจำเป็นต้องดูกลุ่มลักษณะของนักเรียนเป็นอย่างไร และจึงเลือกวิธีการวัดผลที่เหมาะสม ซึ่งครูต้อง

กำหนดวิธีการวัดประเมินการอ่านให้ชัดเจน อาจจะใช้แบบทดสอบในการประเมินการอ่านของนักเรียน โดยการประเมินตอนแรกอาจจะเป็นการประเมินแบบอิงกลุ่มเพื่อให้นักเรียนได้ทราบผลคะแนนตนเองเพื่อปรับปรุงพัฒนาต่อไป และในตอนสุดท้ายประเมินแบบตามเกณฑ์เพื่อวัดผลว่าบรรลุตามวัตถุประสงค์ของบทเรียนที่ครูกำหนดไว้หรือไม่ การวัดและประเมินผลการอ่านนั้นเพื่อประสิทธิภาพควรใช้เทคนิคในการวัดมากกว่าหนึ่งเทคนิค เพื่อสามารถวัดผลการอ่านให้แก่ นักเรียนได้อย่างหลากหลาย โดยในการประเมินการอ่านสัทอักษรภาษาจีนครั้งนี้ได้ใช้เครื่องมือคือ แบบประเมินการอ่านสัทอักษรภาษาจีนที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยใช้เกณฑ์การประเมินแบบอิงกลุ่ม

กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-Based Learning Activities)

ความหมายของภาระงาน

จากการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานนั้นพบว่ามีความสำคัญอย่างมากเนื่องจากทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสได้ลงมือฝึกปฏิบัติด้วยตนเองจนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาสาระ และสามารถถ่ายทอดความรู้ไปสู่การนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายและคำจำกัดความเกี่ยวกับภาระงานไว้ดังนี้

Crooks (1986) หมายถึง งานหรือกิจกรรมที่มีจุดมุ่งหมายเฉพาะ เป็นส่วนหนึ่งของการเรียน การทำงานหรือเป็นเครื่องมือใช้ในการเก็บข้อมูลการวิจัย

Candlin (1987) กล่าวว่า ภาระงาน หมายถึง กิจกรรมที่ให้ความสำคัญกับขั้นตอนการคิดและสื่อความทำให้เกิดความรู้ใหม่ สามารถนำไปใช้ได้โดยใช้กิจกรรมประเภทจำแนกความแตกต่างการเรียงลำดับการแก้ปัญหา

Nunan (1989) ได้ระบุว่า ภาระงาน หมายถึง กิจกรรมที่ใช้ในห้องเรียนเกี่ยวข้องกับกระบวนการคิดและการเข้าใจรวมถึงการที่ผู้เรียนใช้ภาษาในการปฏิสัมพันธ์ที่เน้นความหมายมากกว่ารูปแบบหรือโครงสร้างภาษา

Willis (1996:3) ได้ให้ความหมายของภาระงานว่า กิจกรรมที่ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเป้าหมายเพื่อวัตถุประสงค์ เพื่อการสื่อสารและบรรลุผล โดยเน้นการสื่อความหมายมากกว่ารูปแบบของภาษาพร้อมทั้งมีการประเมินผลของงานด้วย

Lee (2000) กล่าวว่า ภาระงานคือกิจกรรมในห้องเรียนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อปฏิสัมพันธ์ท่ามกลางผู้มีส่วนร่วม และความพยายามเรียนรู้ภาษาเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงออก

Bygate, Skehan and Swain (2001) ให้ความหมายของภาระงานว่า หมายถึง กิจกรรมที่ต้องการให้ผู้เรียนใช้ภาษาที่เน้นความหมายเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ดังนั้นนิยามของภาระงานจึงแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ของภาระงานที่ทำ

Ellis (2003:4) ให้คำนิยามว่าหมายถึง กิจกรรมหรือชิ้นงานที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติด้วยความเข้าใจมีการเชื่อมโยงข้อมูลหรือมีการปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษาซึ่งเน้นการสื่อความหมายมากกว่ารูปแบบทางภาษานอกจากนี้เป็นกิจกรรมที่มีเป้าหมายขั้นตอนชัดเจนและต่อเนื่อง

สรุปได้ว่า ภาระงานที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษานั้นหมายถึง งานหรือกิจกรรมเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนที่ผู้เรียนฝึกปฏิบัติด้วยความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมในห้องเรียนซึ่งเกี่ยวข้องกับกระบวนการคิดและความเข้าใจในการใช้ภาษามากกว่าโครงสร้างภาษาและทำให้เกิดความรู้ใหม่โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กันและสร้างความพยายามในการเรียนรู้

ตารางที่ 2 สรุปความหมายของภาระงาน

นักการศึกษา	ให้ความหมาย	สรุปการสังเคราะห์
Crooks (1986)	งานหรือกิจกรรมที่มีจุดมุ่งหมายเฉพาะ เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการทำงานหรือเป็นเครื่องมือใช้ในการเก็บข้อมูลการวิจัย	งานหรือกิจกรรมเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนที่ผู้เรียนฝึกปฏิบัติด้วยความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมในห้องเรียนซึ่งเกี่ยวข้องกับกระบวนการคิดและความเข้าใจในการใช้ภาษามากกว่าโครงสร้างภาษาและทำให้เกิดความรู้ใหม่โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กัน และสร้างความพยายามในการเรียนรู้
Candlin (1987)	กิจกรรมที่ให้ความสำคัญกับขั้นตอนการคิดและสื่อความทำให้เกิดความรู้ใหม่ สามารถนำไปใช้ได้โดยใช้กิจกรรมประเภทจำแนกความแตกต่างการเรียงลำดับการแก้ปัญหา	งานหรือกิจกรรมเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนที่ผู้เรียนฝึกปฏิบัติด้วยความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมในห้องเรียนซึ่งเกี่ยวข้องกับกระบวนการคิดและความเข้าใจในการใช้ภาษามากกว่าโครงสร้างภาษาและทำให้เกิดความรู้ใหม่โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กัน และสร้างความพยายามในการเรียนรู้
Nunan (1989)	กิจกรรมที่ใช้ในห้องเรียนเกี่ยวข้องกับกระบวนการคิดและการเข้าใจรวมถึงการที่ผู้เรียนใช้ภาษาในการปฏิสัมพันธ์ที่เน้นความหมายมากกว่ารูปแบบหรือโครงสร้างภาษา	งานหรือกิจกรรมเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนที่ผู้เรียนฝึกปฏิบัติด้วยความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมในห้องเรียนซึ่งเกี่ยวข้องกับกระบวนการคิดและความเข้าใจในการใช้ภาษามากกว่าโครงสร้างภาษาและทำให้เกิดความรู้ใหม่โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กัน และสร้างความพยายามในการเรียนรู้
Willis (1996:3)	กิจกรรมที่ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเป้าหมายเพื่อวัตถุประสงค์เพื่อการสื่อสารและบรรลุผล โดยเน้นการสื่อความหมายมากกว่ารูปแบบของภาษาพร้อมทั้งมีการประเมินผลของงานด้วย	งานหรือกิจกรรมเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนที่ผู้เรียนฝึกปฏิบัติด้วยความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมในห้องเรียนซึ่งเกี่ยวข้องกับกระบวนการคิดและความเข้าใจในการใช้ภาษามากกว่าโครงสร้างภาษาและทำให้เกิดความรู้ใหม่โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กัน และสร้างความพยายามในการเรียนรู้
Lee (2000)	กิจกรรมในห้องเรียนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อปฏิสัมพันธ์ท่ามกลางผู้มีส่วนร่วม และความพยายามเรียนรู้ภาษาเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงออก	งานหรือกิจกรรมเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนที่ผู้เรียนฝึกปฏิบัติด้วยความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมในห้องเรียนซึ่งเกี่ยวข้องกับกระบวนการคิดและความเข้าใจในการใช้ภาษามากกว่าโครงสร้างภาษาและทำให้เกิดความรู้ใหม่โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กัน และสร้างความพยายามในการเรียนรู้
Bygate, Skehan and Swain (2001)	กิจกรรมที่ต้องการให้ผู้เรียนใช้ภาษาที่เน้นความหมายเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ดังนั้น นิยามของภาระงานจึงแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ของภาระงานที่ทำ	งานหรือกิจกรรมเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนที่ผู้เรียนฝึกปฏิบัติด้วยความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมในห้องเรียนซึ่งเกี่ยวข้องกับกระบวนการคิดและความเข้าใจในการใช้ภาษามากกว่าโครงสร้างภาษาและทำให้เกิดความรู้ใหม่โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กัน และสร้างความพยายามในการเรียนรู้

นักการศึกษา	ให้ความหมาย	สรุปการสังเคราะห์
Ellis (2003:4)	กิจกรรมหรือชิ้นงานที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติด้วยความเข้าใจมีการเชื่อมโยงข้อมูลหรือมีการปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษาซึ่งเน้นการสื่อความหมายมากกว่ารูปแบบทางภาษา นอกจากนี้เป็นกิจกรรมที่มีเป้าหมายขั้นตอนชัดเจนและต่อเนื่อง	

องค์ประกอบของกิจกรรมภาระงาน

Pica et al (1993 : 11-17) กล่าวถึงองค์ประกอบของกิจกรรมเน้นภาระงานมี 2 ส่วน คือ

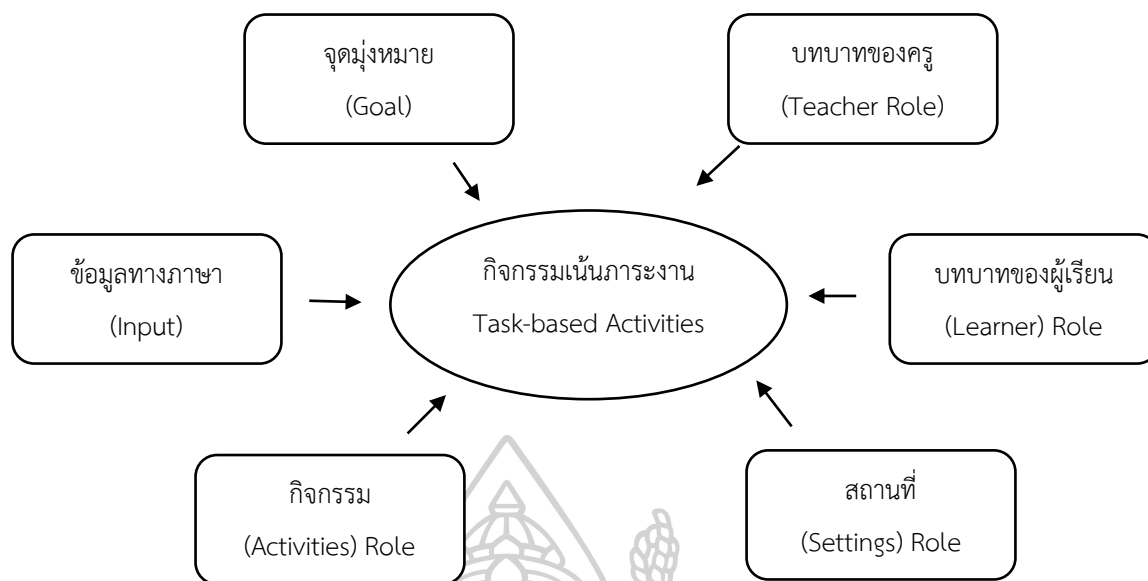
1. จุดมุ่งหมาย (Goals) ของภาระงาน คือ การระบุภาระงาน ผู้เรียนร่วมกันทำงานเป็นกลุ่มหรือเดี่ยวเพื่องานภาระงานนั้นถึงจุดมุ่งหมายและบรรลุผล

2. งานหรือกิจกรรม (Work or Activities) แบ่งเป็น 2 ชนิด คือ

2.1 งานที่ระบุความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน (Interact and Relationship) โดยผู้เรียนจะเป็นคนให้ข้อมูล (Suppliers) หรือเป็นผู้ร้องขอ(Requesters) ขณะร่วมทำงานเพื่อให้งานนั้นบรรลุตามวัตถุประสงค์

2.2งานที่ระบุว่าผู้เรียนจำเป็นต้องมีหรือไม่มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน

Nunan (1989:10-11) ได้กำหนดองค์ประกอบของภาระงานที่ประกอบด้วย เนื้อหา สื่อ อุปกรณ์ กิจกรรมเป้าหมายนักเรียนและบริบททางสังคมโดยแสดงไว้ในภาพที่ 1 ดังต่อไปนี้

ภาพที่1 องค์ประกอบของกิจกรรมแบบเน้นภาระงาน

ที่มา : David Nunan, *Designing Task for the Communicative Classroom* (Glassgow: Bell&Bain Ltd., 1989), 10-11

จากภาพดังกล่าว องค์ประกอบของกิจกรรมแบบเน้นภาระงาน (Task-based Activities) ประกอบด้วย

1. จุดมุ่งหมาย คือ การบอกขอบเขตของงานที่ต้องการให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายในการดำเนินภาระงานนั้น เช่น เพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการเขียน

2. ข้อมูลทางภาษา (Input) คือ ข้อมูลที่มีลักษณะสมจริงเพื่อให้นักเรียนใช้ในการดำเนินภาระงานนั้น ซึ่งมีหลายรูปแบบ เช่น จดหมาย ข้อความข่าวหนังสือพิมพ์ รูปถ่าย ภาพวาด ตารางเวลา โฆษณาจากสื่อ

สิ่งพิมพ์ และแผนที่ เป็นต้น

3. กิจกรรม (Activities) คือ การระบุถึงวิธีการดำเนินกิจกรรมของผู้เรียนต่อข้อมูลทางภาษา ในกิจกรรมนั้นๆ ซึ่งกระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงออกทางภาษาในลักษณะสมจริง มีการปฏิสัมพันธ์กัน

4. บทบาทของครู (Teacher Role) คือ ระบุว่าขณะดำเนินกิจกรรมนั้น ครูมีบทบาทอย่างไร เช่น ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก ผู้ร่วมกิจกรรม ผู้สังเกตการณ์ หรือเป็นผู้ให้คำแนะนำ เป็นต้น

5. บทบาทของผู้เรียน (Learner Role) คือ ระบุว่าขณะดำเนินกิจกรรมนั้น ผู้เรียนมีบทบาทอย่างไร เช่น เป็นผู้ร่วมสนทนา เป็นผู้ฟัง เป็นต้น

6. สถานที่ (Setting) คือ การจัดสภาพการณ์ในห้องเรียน ให้เป็นสถานที่ต่างๆตามหน้าที่ของภาษา

Nunan กล่าวเพิ่มเติมว่า องค์ประกอบเหล่านี้ จะช่วยให้ผู้สอนใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการเลือก ปรับปรุงแก้ไขสถานที่เปลี่ยนแปลงและสร้างกิจกรรมภาระงาน เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง

Candlin (1987:10-12) ได้แยกองค์ประกอบของภาระงานไว้ดังนี้

1. ข้อมูลทางภาษา (Input) คือ ข้อมูลที่ใช้ในการดำเนินกิจกรรม ซึ่งอาจเป็นข้อมูลทั่วไปจากสื่อต่างๆ
2. บทบาท (Role) คือ การกำหนดบทบาทของผู้เรียนต้องปฏิบัติอย่างไร ขณะดำเนินกิจกรรมต่างๆ
3. สถานที่ (Setting) คือ การกำหนดห้องเรียนให้เป็นสถานการณ์ต่างๆตามหน้าที่ทางภาษาที่กำหนดไว้ขณะทำกิจกรรม ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงกิจกรรมในชั้นเรียนเข้ากับสถานการณ์จริงนอกห้องเรียน
4. การดำเนินกิจกรรม (Actions) คือ การระบุขั้นตอนว่า ผู้เรียนจะดำเนินกิจกรรมอย่างไรให้บรรลุผล
5. ผลลัพธ์ (Outcomes) คือ การระบุว่า หลังจากภาระงานลุล่วงแล้ว มีผลลัพธ์ได้ทางเดียวหรือหลายทางขึ้นอยู่กับความคิดหรือแก้ปัญหาของผู้เรียนขณะทำกิจกรรม
6. ผลสะท้อนกลับ (Feedback) คือ การประเมินค่าของภาระงานว่าผู้เรียนสามารถดำเนินกิจกรรมได้บรรลุผลสำเร็จหรือไม่ เกิดการเรียนรู้หรือไม่ สามารถเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้กับสถานการณ์จริงได้ดีหรือไม่

ตารางที่ 3 สรุปองค์ประกอบของกิจกรรมเน้นภาระงาน

Pica et al (1993)	Nunan (1989)	Candlin (1987)	สรุปการสังเคราะห์
1. จุดมุ่งหมาย (Goals)	1. จุดมุ่งหมาย	1. ข้อมูลทางภาษา (Input)	1. จุดมุ่งหมาย เพื่อให้ให้นักเรียนบรรลุตามจุดประสงค์ที่ต้องการในการดำเนินภาระงานนั้น 2. กิจกรรม ในการดำเนินภาระงานต้องมีกิจกรรมที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติอย่างสมจริง
2. งานหรือกิจกรรม (Activities) 2.1 งานที่ระบุความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน	2. ข้อมูลทางภาษา	2. บทบาท (Role)	
	3. กิจกรรม (Activities)	3. สถานที่ (Setting)	
	4. บทบาทของครู (Teacher Role)	4. การดำเนินกิจกรรม (Actions)	

Pica et al (1993)	Nunan (1989)	Candlin (1987)	สรุปการสังเคราะห์
2.2 งานที่ระบุ ว่าผู้เรียนจำเป็น ต้องมีหรือไม่มี ปฏิสัมพันธ์ต่อกัน	5.บทบาทของ ผู้เรียน (Learner Role)	5.ผลลัพธ์ (Outcomes)	3.ผลลัพธ์ การประเมินผล นักเรียนที่เกิดจากการปฏิบัติ ภาระงานบรรลุตามจุดมุ่งหมาย หรือไม่
	6.สถานที่ (Setting)	6. ผลสะท้อนกลับ (Feedback)	

กล่าวโดยสรุปว่า องค์ประกอบของกิจกรรมเน้นภาระงานต้องประกอบด้วยจุดมุ่งหมายของภาระงานเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการในการดำเนินภาระงานนั้นโดยมีข้อมูลทางภาษาและกิจกรรมใช้ในการดำเนินภาระงานเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติอย่างสมจริง ทั้งนี้กิจกรรมนั้นๆ ต้องมีการระบุขั้นตอนที่ชัดเจนและต้องมีการกำหนดบทบาทของครูและนักเรียนว่ามีปฏิสัมพันธ์กันอย่างไร และมีการประเมินผลภาระงานว่านักเรียนสามารถบรรลุตามจุดมุ่งหมายหรือไม่ ซึ่งในการทำวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดจุดมุ่งหมายของภาระงานนักเรียนโดยจุดมุ่งหมายนั้นคือเมื่อนักเรียนเรียนเรื่องนี้แล้วนักเรียนต้องสามารถอ่านพินอินภาษาจีนออกและแปลความหมายของคำศัพท์ในบทเรียนได้ โดยครูได้จัดกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือฝึกปฏิบัติด้วยตนเองเพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะทางภาษาจีนให้ตรงตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการ เมื่อจบกิจกรรมภาระงานนั้นๆ แล้วครูมีการประเมินผลสัมฤทธิ์โดยใช้แบบทดสอบเพื่อวัดว่านักเรียนได้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่มากนักเพียงใด ซึ่งองค์ประกอบต่างๆดังกล่าวนี้มีความสำคัญในการจัดกิจกรรมแบบเน้นภาระงาน

ขั้นตอนกระบวนการเรียนการสอนของกิจกรรมเน้นภาระงาน

ได้มีนักศึกษาเสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานไว้ ดังนี้

Prabu (1979) เชื่อว่าในการที่ผู้เรียนจะพัฒนาการใช้ภาษาได้ตามความต้องการนั้นต้องได้รับโอกาสในการพัฒนาความเข้าใจภาษา ก่อน รูปแบบของภาษาต้องเกิดจากการรับรู้ภาษาโดยผ่านระบบการจัดการภายใน ดังนั้นจึงไม่มีการกำหนดโครงสร้างทางคำศัพท์หรือหัวข้อทางภาษาไว้ล่วงหน้า ไม่มีลำดับขั้นตอนของบทเรียนที่ต้องฝึกหรือต้องใช้ภาษาตามความต้องการสิ่งสำคัญคือ ปัญหาหรืองานที่ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติ ดังนั้น Prabu จึงได้กำหนดขั้นตอนการปฏิบัติภาระงานไว้ 2 ขั้นตอน ประกอบด้วยขั้นเตรียมปฏิบัติภาระงาน (Pre-task) และขั้นปฏิบัติภาระงาน (Task)

ขั้นเตรียมปฏิบัติภาระงาน (Pre-Task) เป็นวิธีการที่ครูใช้กับนักเรียนทั้งชั้นเรียนหนึ่งกลุ่มหรือหนึ่งคน เพื่อแสดงหรือสาธิตกิจกรรมก่อน เป็นการลดความยากของกิจกรรมและมุ่งสร้างความสนใจของผู้เรียน เป็นการให้ผู้เรียนได้คิดถึงภาษาที่ต้องนำมาใช้ในกิจกรรม

ขั้นการปฏิบัติภาระงาน (Task) เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนปฏิบัติจริงซึ่งส่วนใหญ่จะให้นักเรียนปฏิบัติเดี่ยวและหลังปฏิบัติกิจกรรมดังกล่าวครูจะให้ข้อมูลป้อนกลับ

Willis (1996:56-58) ได้เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน 3 ขั้นตอน ดังนี้
 ขั้นก่อนการปฏิบัติภาระงาน (Pre-task) คือ ครูเสนอหัวข้อในการสอน บอกรหัส วลี ที่สำคัญเตรียมตัวทำงาน

ขั้นปฏิบัติภาระงาน (Task) คือ ผู้เรียนมีบทบาทในการปฏิบัติงานอาจจะทำอยู่ในรูปงานหรือกลุ่มย่อยมีการวางแผนเตรียมรายงานต่อชั้นเรียน การรายงานนำเสนองานว่าปฏิบัติงานอย่างไรบ้างค้นพบอะไรต่อหน้าชั้นเรียน โดยครูเฝ้าดูผู้เรียนอยู่ห่าง ๆ ช่วยตรวจแก้งานนำเสนอของผู้เรียน ทำหน้าที่ประธานและคอยกระตุ้นผู้เรียนก่อนช่วยให้ผู้เรียนมั่นใจในการนำเสนอและให้ข้อมูลป้อน

ขั้นหลังปฏิบัติงาน แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. การวิเคราะห์ โดยในส่วนของวิเคราะห์ผู้เรียน ตรวจสอบและอภิปรายรูปแบบภาษาหรือเน้นความรู้ทางภาษา (Language Features) ที่ใช้ในภาระงาน

2. การฝึกฝน โดยในส่วนของฝึกฝนครุณาผู้เรียนฝึกรูปแบบภาษาเพื่อเพิ่มเติมความมั่นใจให้ผู้เรียน โดยทบทวนรูปแบบภาษากับผู้เรียนทั้งชั้น ให้คำศัพท์ วลีที่จำเป็นอื่นๆเพิ่มเติม ผู้เรียนฝึกคำศัพท์ วลีที่ได้จากการอภิปรายรูปแบบภาษา

Ellis (2003:244-262) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ดังนี้

1. ขั้นตอนเตรียมงานปฏิบัติ (Pre-Task) เป็นขั้นตอนที่มุ่งเน้นการเตรียมผู้เรียนให้สามารถทำงานปฏิบัติได้โดยเป็นแนวทางการปฏิบัติที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนได้นั้นต้องอาศัย 4 วิธี ดังนี้

- 1.1 สนับสนุนผู้เรียนให้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะเหมือนกับงานปฏิบัติ (Task)
- 1.2 ให้ผู้เรียนสังเกตรูปแบบของการทำงานปฏิบัติ
- 1.3 กระตุ้นผู้เรียนให้ทำกิจกรรมที่ไม่ใช่งานปฏิบัติแต่เป็นการส่งเสริมความพร้อมที่ปฏิบัติงานในขั้นต่อไป
- 1.4 วางแผนอย่างเป็นระบบสำหรับงานปฏิบัติหลักได้แก่ การวางแผนการปฏิบัติงานสำหรับผู้เรียนการวางแผนที่ชี้แนะรูปแบบภาษาและการวางแผนแบบเน้นเนื้อหา

2. ชั้นระหว่างการปฏิบัติงาน (During-Task หรือ Task Cycles) มีวิธีการปฏิบัติงาน 2 วิธี ในการปฏิบัติงานในขั้นตอนนี้

2.1 คุณลักษณะงานปฏิบัติ(Task Performance Options) คือ คุณลักษณะต่างๆ ของงานปฏิบัติที่ส่งเสริมผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยครูผู้สอนสามารถวางแผนการสอนล่วงหน้าได้เช่นประการแรกการกำหนดเวลาในการปฏิบัติถ้าผู้สอนเน้นการใช้ภาษาที่ถูกต้อง ในการปฏิบัติงานควรให้ผู้เรียนกำหนดระยะเวลาเองแต่ถ้าผู้เรียนเกิดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาโดยไม่คำนึงเรื่องความถูกต้องนักประการที่สองการให้ข้อมูลบางส่วนกับผู้เรียนในขณะที่ผู้เรียนกำลังทำงานปฏิบัติและประการสามคือการให้คำแนะนำส่วนองงานปฏิบัติที่ผู้เรียนไม่คาดคิดคำตอบไว้ ซึ่งเป็นการท้าทายผู้เรียน เช่น งานปฏิบัติที่ต้องการตัดสินใจ เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจและใช้ภาษาในงานปฏิบัติเพิ่มขึ้น

2.2 คุณลักษณะทางด้านกระบวนการ (Process Options) คือ ขั้นตอนของการปฏิบัติงานที่กำหนดให้ผู้เรียนทำตามงานปฏิบัติที่ได้รับมอบหมายให้สมบูรณ์

3. ชั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-Task หรือ Language Focus) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนรายงานผลปฏิบัติงานพร้อมทั้งประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้เรียนเองระบุสาเหตุของปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาในการสื่อสารรวมทั้งภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติงานหลังจากนั้นผู้สอนเลือกปัญหาทางภาษาที่ซึ่งผู้เรียนใช้ไม่ถูกต้องขณะปฏิบัติงานมาวิเคราะห์แก้ไขภาษาให้ถูกต้องร่วมกันและสุดท้ายให้ผู้เรียนได้ทำงานปฏิบัติซ้ำอีกครั้งเพื่อให้โอกาสนักเรียนได้ปรับปรุงชิ้นงานของตนเอง และในการปฏิบัติงานซ้ำนั้นสามารถทำให้อยู่ภายใต้เงื่อนไขที่คล้ายคลึงกับงานปฏิบัติเดิมแต่สถานการณ์หรือคำสั่งแตกต่างกันไปจากการที่ฝึกปฏิบัติได้หรือฝึกกิจกรรมโครงสร้างภาษาที่ได้วิเคราะห์แล้วจากขั้นตอนการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

จากการศึกษาขั้นตอนกระบวนการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานจากนักการศึกษาหลายท่าน ผู้วิจัยได้ทำการสรุปวิเคราะห์ขั้นตอนได้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

ตารางที่ 4 สรุปกระบวนการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงาน

Prabu (1979)	Willis (1996)	Ellis (2003)	สรุปการสังเคราะห์
1.ขั้นเตรียมปฏิบัติการงาน (Pre-Task) เป็นวิธีการครูใช้กับนักเรียนทั้งชั้นเรียนหนึ่งกลุ่มหรือหนึ่งคน เพื่อแสดงหรือสาธิตกิจกรรมก่อน เป็นการลดความยากของกิจกรรมและมุ่งสร้างความสนใจของผู้เรียน	1.ขั้นก่อนการปฏิบัติการงาน (Pre-task) คือ ครูเสนอหัวข้อในการสอน	1.ขั้นตอนเตรียมงานปฏิบัติ (Pre-Task) เป็นขั้นตอนที่มุ่งเน้นการเตรียมผู้เรียนให้สามารถทำงานปฏิบัติได้	1.ขั้นเตรียมปฏิบัติการงาน (Pre-Task) เตรียมความพร้อมของผู้เรียนเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติการงาน
2.ขั้นการปฏิบัติการงาน (Task) เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนปฏิบัติจริงและหลังจากปฏิบัติครูมีการให้ข้อมูลป้อนกลับ	2.ขั้นปฏิบัติการงาน (Task) คือ ผู้เรียนมีบทบาทในการปฏิบัติงาน	2. ขั้นระหว่างการปฏิบัติงาน (During-Task หรือ Task Cycles) มีวิธีการปฏิบัติงาน 2 วิธี -คุณลักษณะงานปฏิบัติ -คุณลักษณะทางด้านกระบวนการ	2.ขั้นการปฏิบัติการงาน (Task) ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมตามที่ได้รับมอบหมาย
	3.ขั้นหลังปฏิบัติงาน แบ่งออกเป็น 2 ส่วน -การวิเคราะห์ -การฝึกฝน	3. ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-Task หรือ Language Focus) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนรายงานผลปฏิบัติงานพร้อมทั้งประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้เรียน	3. ขั้นหลังปฏิบัติการงาน (Post-Task) นักเรียนรายงานผลปฏิบัติงาน สรุปองค์ความรู้ที่ได้รับ ทบทวนเพิ่มเติม

จากตารางที่ 4 มีรายละเอียดในแต่ละขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียมปฏิบัติภาระงาน (Pre-Task) เป็นขั้นตอนเตรียมความพร้อมของผู้เรียนเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติภาระงาน ได้แก่ การชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ เกริ่นนำถึงกิจกรรมการเรียนการสอน โดยผู้สอนต้องมีการวิเคราะห์ความสามารถของผู้เรียน

2. ขั้นการปฏิบัติภาระงาน (Task) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมตามที่ได้รับมอบหมายซึ่งอาจจะอยู่ในลักษณะกลุ่มหรือเดี่ยวก็ได้ เพื่อเป็นการฝึกฝนและพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดทักษะความรู้ที่ต้องการ โดยที่ครูมีหน้าที่อำนวยความสะดวก คอยให้คำแนะนำช่วยเหลือให้นักเรียนเพื่อให้ นักเรียนเกิดองค์ความรู้อย่างสมบูรณ์

3. ขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน (Post-Task) เป็นขั้นตอนสุดท้ายนักเรียนรายงานผลปฏิบัติงานสรุปองค์ความรู้ของบทเรียนที่ได้รับ ทบทวนบทเรียนเพิ่มเติมร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน

ตารางที่ 5 แสดงบทบาทครูและนักเรียนในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

กิจกรรม	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
ขั้นก่อนปฏิบัติภาระงาน 1. การชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ 2. การชี้แจงกิจกรรมของบทเรียน	ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ ครูชี้แจงกิจกรรมภาระงานที่ต้องการให้นักเรียนลงมือปฏิบัติเพื่อให้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้	นักเรียนเข้าใจจุดประสงค์การเรียนรู้ นักเรียนรับทราบกิจกรรมภาระงานที่นักเรียนต้องลงมือปฏิบัติกิจกรรมในคาบเรียน
ขั้นปฏิบัติภาระงาน 1. กิจกรรมการสอนเนื้อหาความรู้ 2. กิจกรรมการจัดกลุ่มฝึกปฏิบัติ 3. กิจกรรมกลุ่มปฏิบัติกิจกรรม	ครูเสนอเนื้อหาความรู้โดยใช้การบรรยายและสาธิต และเทคนิควิธีสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน ครูจัดกลุ่มนักเรียนโดยจัดแบบละความสามารถของนักเรียน ครูชี้แจงกิจกรรมกลุ่มที่นักเรียนต้องช่วยกันภายในกลุ่ม ครูแจกใบงานให้นักเรียนช่วยกันลงมือปฏิบัติ	นักเรียนเรียนรู้เนื้อหาความรู้ นักเรียนเข้ากลุ่มตามที่ครูกำหนดให้ นักเรียนภายในกลุ่มปฏิบัติตามกิจกรรมที่ครูมอบหมายให้และช่วยกันศึกษาใบงานที่ได้รับ
ขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน 1. ทบทวนเนื้อหา	ครูทบทวนเนื้อหาสาระของบทเรียนและสรุปกิจกรรมที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติว่าเป็นอย่างไร	นักเรียนทบทวนเนื้อหาสาระและสอบถามข้อสงสัยที่นักเรียนไม่เข้าใจ นักเรียนเสนอความคิดเห็นกิจกรรม

จากตารางที่ 5 เมื่อพิจารณาการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ครูและนักเรียนมีบทบาทในแต่ละขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นก่อนปฏิบัติภาระงาน ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ ชี้แจงกิจกรรมภาระงานที่ต้องการให้นักเรียนลงมือปฏิบัติ เพื่อให้นักเรียนทราบและเข้าใจจุดประสงค์การเรียนรู้และภาระงานที่นักเรียนต้องลงมือปฏิบัติ

2. ขั้นปฏิบัติภาระงาน ครูเสนอเนื้อหาความรู้โดยการบรรยายและสาธิต ด้วยเทคนิควิธีสอนที่เหมาะสม นักเรียนเรียนรู้เนื้อหาความรู้ ครูจัดกลุ่มนักเรียนโดยความสามารถให้นักเรียนเข้ากลุ่มปฏิบัติภาระงานโดยครูชี้แจงการปฏิบัติภาระงานที่ต้องการให้นักเรียนทำ ครูแจกใบงานให้นักเรียนภายในกลุ่มลงมือปฏิบัติ

3. ขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน ครูทบทวนสรุปเนื้อหาความรู้และสรุปผลกิจกรรมที่นักเรียนลงมือปฏิบัติ นักเรียนทบทวนเนื้อหาความรู้และซักถามข้อสงสัย เสนอความคิดเห็นหลังจากปฏิบัติกิจกรรม

ประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

Wills (1996: 137) ได้กล่าวถึงประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ดังนี้

1. ผู้เรียนมีความมั่นใจในการพูดและสื่อสารกับผู้อื่นมากขึ้น
2. ผู้เรียนสนุกสนานมีแรงจูงใจเกิดความท้าทายในการปฏิบัติปฏิบัติงาน
3. ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติพร้อมทั้งฝึกการแก้ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม
4. ผู้เรียนใช้ประสบการณ์มาสู่บทเรียนใหม่และพบว่าน่าสนใจและเป็นการเพิ่มพูนความคิดเดิมอีกด้วย
5. ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริงจากข้อมูลข้างต้นสรุปประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติว่าเป็นการเพิ่มพูนความรู้ความคิดเดิมทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษามีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นเพิ่มขึ้นฝึกการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ดีเกิดความท้าทายและมีความสุขสานในการปฏิบัติงาน

Benson, 2001; Breen and Cadlin, 1980; Nunan, 1988 and Shohany, 2001, อ้างถึงในศศิณัฐ ได้ให้แนวคิดที่ตรงกันว่า การจัดการกิจกรรมการสอนที่เน้นภาระงาน คือ การจัดการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนจะมีอิสระและหน้าที่ชัดเจนในการทำปฏิบัติภาระงาน สามารถให้ความคิดเห็นหรือเลือกบทเรียนได้ ในขณะที่ปฏิบัติภาระงานสามารถเลือกใช้ภาษา รูปแบบ โครงสร้างทางภาษาได้อย่างอิสระในการอภิปรายผลหลังจากปฏิบัติภาระงานได้อีกด้วย

Brumfit (1984) กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดกิจกรรมที่เน้นภาระงานว่าเป็นการสร้างปัญหาเพื่อให้ผู้เรียนหาวิธีการแก้ปัญหาหรือหาข้อสรุป การสร้างสถานการณ์บังคับจะทำให้ผู้เรียนใช้ภาษาที่มีจุดหมายเดียวกัน จึงจะทำให้สามารถพัฒนาความสามารถทางภาษาได้เหมาะสมกับสถานการณ์จริง

จากประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ นั้น จะเห็นได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นปฏิบัติ ช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง สามารถใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วและเป็นธรรมชาติ เกิดความสนุกสนานและเกิดแรงดึงดูดใจในการปฏิบัติงาน

การประเมินกิจกรรมเน้นภาระงาน

Ellis (2004) กล่าวถึงการประเมินภาระงานว่ามี 3 วิธี คือ

1. ประเมินโดยตรงจากผลผลิตที่ได้ (Direct assessment of task outcomes) เช่น การทดสอบทักษะการอ่านในห้องสมุด โดยให้ภาระงานนักศึกษาทำจริงด้วยตนเองในห้องสมุด มหาวิทยาลัย ทำการสืบค้นบทความข้อมูลที่ผู้สอนกำหนดขึ้น หากนักศึกษามีปัญหาในการทำภาระงาน ให้นักศึกษาปรึกษากับครูผู้สอนแทนปรึกษากับบรรณารักษ์ห้องสมุด ทั้งนี้ มีเกณฑ์ความสำเร็จแบบผ่านหรือไม่ผ่าน ซึ่งการประเมินได้โดยตรงและไม่ยาก

2. วิเคราะห์จากการสนทนา (Discourse analysis measures) ซึ่งเป็นผลจากการทำภาระงาน ดังนั้น การวัดจึงมีหลากหลาย เช่น ความสามารถจากการสนทนา วัดว่ามีความคล่องแคล่ว (Fluency) ความถูกต้อง (Accuracy) และความซับซ้อน (Complicity) เป็นต้น

3. ประเมินจากภายนอก (External rating) มีส่วนคล้ายคลึงกับการประเมินโดยตรง ผู้ประเมินต้องใช้การสังเกตการณ์ทำภาระงาน และทำการตัดสินใจสิ่งที่ต่างจากการประเมินโดยตรง คือ ธรรมชาติของการตัดสินใจสิ่งที่ต่างจากการประเมินภายนอกการตัดสินใจไม่อาจเห็นได้ชัด (Subjective) จึงมีการวัดความสามารถ (Competency) และการทำงาน (Performance) เป็นระดับๆ (Bands) ที่มีกำหนดเกณฑ์ไว้ล่วงหน้าแล้ว อีกทั้งต้องประเมินร่วมกันทั้งความสามารถทางภาษาและเนื้อหาประกอบนั้น

David Nunan (2004) ได้เสนอแนวคิดสำคัญในการประเมินไว้

1. Self-assessment การประเมินตนเอง

การประเมินโดยทั่วไป ผู้สอนจะเป็นผู้ประเมิน ปัจจุบันการประเมินเป็นคู่โดยผู้เรียนและการประเมินตนเองกำลังเป็นที่นิยม การประเมินตนเองเป็นการวิพากษ์วิจารณ์ตนเองแต่เพียงฝ่ายเดียว ซึ่งอาจจะไม่ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด แต่ก็ถือว่าการประเมินตนเองแบบมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ (Cram, 1995:282) กล่าวว่า หลักของการประเมินตนเอง คือ การให้โอกาสผู้เรียนในการพัฒนา

ความเข้าใจ ในความสามารถทักษะ ความรู้ของตนเองและการเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติภาระงานของตนเองให้ตรงตามเป้าหมาย

2. การสังเกตการณ์
3. อภิปรายร่วมกับผู้เรียนอย่างไม่เป็นทางการเกี่ยวกับความคืบหน้า
4. การทดสอบในชั้นเรียน
5. บันทึกกิจกรรมในชั้นเรียนโดยผู้สอน
6. บันทึกกิจกรรมโดยผู้เรียน
7. คะแนนการพูดปากเปล่า
8. ผลตอบกลับจากผู้อื่นหรือบุคคลภายนอกห้องเรียน
9. การใช้ข้อสอบมาตรฐาน
10. แฟ้มสะสมผลงาน

การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative or Collaborative Learning)

การเรียนรู้แบบร่วมมือกัน เป็นยุทธวิธีการสอนแบบหนึ่งที่นักเรียนช่วยกันเรียนรู้ วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกันคล้ายวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน แตกต่างกันในวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน จัดนักเรียนเป็นกลุ่มเพื่อช่วยเหลือสนับสนุนกันในการเรียนรู้ ยุทธวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกันมีหลายแบบ จากผลการวิจัยของสลาวินพบว่า วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือจะมีประสิทธิภาพสูงสุด เมื่อ มีการปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของกลุ่ม สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมรับผิดชอบร่วมกัน ทุกคนมีโอกาสเท่ากันที่จะประสบความสำเร็จ (Slavin, 1990) โดยเป้าหมายกลุ่มคือเปิดโอกาสให้สมาชิกกลุ่มที่แม้จะมีความสามารถต่างกัน สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมรับผิดชอบในงานที่ปฏิบัติ หมายความว่า สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการเรียนรู้ที่ได้รับมอบหมาย สมาชิกมีโอกาสเท่าเทียมกันที่จะประสบความสำเร็จ ถ้าทุกคนพยายามเขาจะได้รับรางวัล โดยเฉพาะเมื่อทำคะแนนได้สูงกว่าคะแนนเดิม และคะแนนกลุ่มก็จะพัฒนาขึ้นด้วย

การเรียนรู้แบบร่วมมือกันหรือร่วมมือกันเรียนรู้เป็นแนวคิดในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนได้ร่วมกันเรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรมให้บรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย มุ่งเน้นการปฏิบัติงานช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และพัฒนาทักษะทางสังคม กล่าวได้ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบหนึ่ง ซึ่งแนวคิดในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันนี้มาจากนักการศึกษาต่างประเทศหลายท่านที่ได้ศึกษาวิจัยและทดลองรูปแบบและวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบดังกล่าว และเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย

จอห์นสันและจอห์นสัน (Johnson and Johnson 1996) เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันว่าเป็นวิธีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับนักเรียน เป็นกลุ่มเล็ก

กลุ่มละประมาณ 3-5 คน สมาชิกในกลุ่มแต่ละกลุ่มละเพศ เชื้อชาติ และความสามารถทางการเรียน โดยเฉพาะการคละ นักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนสูง ปานกลาง ต่ำ ในแต่ละกลุ่มเป็นสัดส่วน 1:2:1 คือ เก่ง 1 ปานกลาง 2 อ่อน 1 สมาชิกกลุ่มจะต้องมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน รับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ช่วยเหลือกันและกันและสมาชิกในกลุ่มจะต้องรับผิดชอบต่อผลงานของกลุ่มและผลงานตัวเอง

สลาวิน (Slavin, R.E. 1990) ได้เสนอแนะไว้ว่าวิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ หรือ วิธีสอนแบบร่วมมือกัน คือ การจัดการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มละ 4-6 คน สมาชิกในกลุ่มจะต้องช่วยกัน เรียนรู้ร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมจนบรรลุผลสำเร็จ และยังได้เสนอแนะเพิ่มเติมว่าวิธีการสอนในแบบดังกล่าวช่วยให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น ภูมิใจในตัวเองตระหนักถึงความรับผิดชอบของตนเองและต่อกลุ่ม ช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้น พัฒนาความสัมพันธ์ที่ดี ยอมรับผู้อื่นมากขึ้น สร้างความมั่นใจในตัวเอง และรู้คุณค่าของตนเองมากขึ้น

จอยซ์ และเวล (Joyce & Weit 1986) ได้กล่าวว่า การสอนแบบร่วมมือเรียนรู้ช่วยพัฒนาผู้เรียนด้านสติปัญญา โดยเพื่อนในกลุ่มจะช่วยเหลือซึ่งกันและกันและกันแนะนำกันเนื่องจากผู้เรียนที่อยู่ในวัยเดียวกัน สามารถสื่อสาร สื่อความหมายแก่กันและกันได้ง่าย และทำให้เข้าใจง่ายกว่าที่ครูสอน ดังนั้น การที่จะจัดการเรียนการสอนให้บรรลุเป้าหมาย

ทิศนา แชมมณี (2554: 98) กล่าวว่า การเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อยโดยมีสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันประมาณ 3-6 คน ช่วยกันเรียนรู้เพื่อไปสู่เป้าหมายของกลุ่ม นักการศึกษาคนสำคัญที่เผยแพร่แนวคิดของการเรียนรู้แบบนี้ คือ Slavin, David Johnson, Roger Johnson กล่าวว่า ในการจัดการเรียนการสอนโดยทั่วไป เรามักจะไม่ให้ความสนใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนเป็นมิติที่มีกฏกละเลยหรือมองข้ามไปทั้งหมดที่มีผลวิจัยชี้ชัดเจนว่าความรู้สึกรักของผู้เรียนต่อตนเอง ต่อโรงเรียน ครูและเพื่อนร่วมชั้น มีผลต่อการเรียนมาก Johnson and Johnson (1994: 31-32, อ้างถึงใน ทิศนา แชมมณี, 2554: 99) กล่าวว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนมี 3 ลักษณะ คือ 1) ลักษณะแข่งขันกัน ผู้เรียนแต่ละคนจะพยายามเรียนให้ได้ดีกว่าคนอื่นเพื่อให้ได้คะแนนดีได้รับการยกย่อง หรือได้รับการตอบแทนในลักษณะต่างๆ 2) ลักษณะต่างคนต่างเรียน คือผู้เรียนแต่ละคนต่างก็รับผิดชอบดูแลตัวเองให้เกิดการเรียนรู้ไม่ยุ่งเกี่ยวกับผู้อื่น และ 3) ลักษณะร่วมมือกันหรือช่วยกันในการเรียนรู้ คือแต่ละคนก็รับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเองและในขณะเดียวกันก็ต้องช่วยให้สมาชิกคนอื่นเรียนรู้ด้วย Johnson and Johnson ชี้ให้เห็นว่า การจัดการศึกษาปัจจุบันมักส่งเสริมการเรียนรู้แบบแข่งขัน เป็นผลทำให้ผู้เรียนชินต่อการแข่งขันเพื่อแย่งชิงผลประโยชน์มากกว่าร่วมมือหรือแก้ปัญหา อย่างไรก็ตามผู้เรียนควรได้รับโอกาสเรียนรู้ทั้ง 3 ลักษณะ โดยรู้จักใช้ลักษณะการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ ทั้งนี้เพราะในชีวิตประจำวันนักเรียนต้องเผชิญกับสถานการณ์ทั้ง 3 ลักษณะ อีกทั้งการศึกษาในปัจจุบันมีการส่งเสริมการเรียนรู้แบบแข่งขัน

และรายบุคคลแล้ว เราจึงจำเป็นต้องหันมาส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งสามารถช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี รวมทั้งได้เรียนรู้ทักษะทางสังคมและการทำงานร่วมมือกับผู้อื่นซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งในการดำรงชีวิต

แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ

สำหรับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือได้มีนักการศึกษาให้ความหมายไว้หลายท่าน ดังนี้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550 : 121) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ หรือ แบบมีส่วนร่วม หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีผู้เรียนมีความรู้ความสามารถต่างกัน ได้ร่วมมือกันทำงานกลุ่มด้วยความตั้งใจและเต็มใจรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ในกลุ่มของตน ทำให้งานของกลุ่มดำเนินไปสู่เป้าหมายของงานได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ ไสว พักขาว (2544 : 193) และ Slavin (1987 : 7-13), อ้างถึงใน ไสว พักขาว, (2554 : 192) ที่กล่าวถึงการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่า เป็นการจัดการเรียนการสอนที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็กๆ สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกัน มีการแลกเปลี่ยนความเห็น มีการช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตน และส่วนรวม เพื่อให้กลุ่มได้รับความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด

จากความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือข้างต้น ผู้วิจัยได้สรุปว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่สอนให้ผู้เรียนแบ่งเป็นกลุ่มเล็กๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านการทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และร่วมกันรับผิดชอบงานในกลุ่มที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้เกิดเป็นความสำเร็จของกลุ่ม

องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้เรียนจะต้องคำนึงถึงในการให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่ม เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือถือว่าเป็น การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้กระบวนการกลุ่มให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกันเพื่อผลประโยชน์และเกิดความสำเร็จร่วมกันของกลุ่ม ซึ่งการเรียนรู้แบบร่วมมือมิใช่เป็นเพียงจัดให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่ม เช่น ทำรายงาน ทำกิจกรรมประดิษฐ์หรือสร้างชิ้นงาน อภิปราย ตลอดจนปฏิบัติการทดลองแล้ว ผู้สอนทำหน้าที่สรุปความรู้ด้วยตนเองเท่านั้น แต่ผู้สอนจะต้องพยายามใช้กลยุทธ์วิธีให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการประมวลสิ่ง ที่มาจากการทำกิจกรรมต่างๆ จัดระบบความรู้สรุปเป็นองค์ความรู้ด้วยตนเองเป็นหลักการสำคัญ ดังนั้นการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือผู้สอนจะต้องเลือกเทคนิคการจัดการเรียนที่เหมาะสมกับผู้เรียน และผู้เรียนจะต้องมีความพร้อมที่จะร่วมกันทำกิจกรรม รับผิดชอบงานของกลุ่มร่วมกัน โดยที่กลุ่มจะประสบความสำเร็จได้ เมื่อสมาชิกทุกคนได้เรียนรู้บรรลุตามจุดมุ่งหมายเดียวกัน นั่นคือ การเรียนเป็นกลุ่มหรือเป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพ Johnson and Johnson

(1994: 32-37, อ้างถึงใน ทิศนา แชมณี, 2554: 99) นำเสนอแนวการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันโดยกล่าวถึงหลักการของการเรียนแบบร่วมมือ 5 ประการ ประกอบด้วยดังนี้

1. การพึ่งพาและเกื้อกูลกัน(Positive Interdependence) หมายถึง สมาชิกในกลุ่มมีเป้าหมายร่วมกัน มีส่วนรับความสำเร็จร่วมกัน ใช้อัตถุคุณประโยชน์ร่วมกัน มีบทบาทหน้าที่ที่ทุกคนทั่วกันทุกคน มีความรู้สึกว่าจะสำเร็จได้ต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

2. การปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด (Face-to-face Promotive Interaction) หมายถึง สมาชิกกลุ่มได้ทำกิจกรรมอย่างใกล้ชิด เช่น แลกเปลี่ยนความคิดเห็น อธิบายความรู้แก่กัน ถามคำถามตอบคำถามกันและกัน ด้วยความรู้สึกที่ดีต่อกัน

3. มีการตรวจสอบความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน (Individual Accountability) เป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะต้องตรวจสอบว่า สมาชิกทุกคนมีความรับผิดชอบต่องานกลุ่มหรือไม่ มากน้อยเพียงใด เช่น การสุ่มถามสมาชิกในกลุ่ม สังเกตและบันทึกการทำงานกลุ่ม ให้ผู้เรียนอธิบายสิ่งที่ตนเรียนรู้ให้เพื่อนฟัง ทดสอบรายบุคคล เป็นต้น

4. มีการฝึกทักษะการช่วยเหลือทำงานและทักษะทำงานกลุ่มย่อย (Interdependence and Small Groups Skills) ผู้เรียนควรได้ฝึกทักษะที่จะช่วยให้งานกลุ่มประสบความสำเร็จ เช่น ทักษะการสื่อสาร การยอมรับและช่วยเหลือกัน การวิจารณ์ความคิดเห็นโดยไม่วิจารณ์บุคคล การแก้ปัญหา ความขัดแย้ง การให้ความสำคัญ และการเอาใจใส่ต่อทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน การทำความรู้จักและไว้วางใจผู้อื่น เป็นต้น

5. มีการฝึกกระบวนการกลุ่ม (Group Process) สมาชิกต้องรับผิดชอบต่อการทำงานของ กลุ่ม ต้องสามารถประเมินการทำงานของกลุ่มได้ว่า ประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด ต้องแก้ไขปัญหายังไง เพื่อให้การทำงานกลุ่มมีประสิทธิภาพดีกว่าเดิม เป็นการฝึกกระบวนการกลุ่ม อย่างเป็นกระบวนการ

ลักษณะสำคัญของวิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้

Ajose and Joyner (1990) กล่าวสรุปว่า วิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เป็นกระบวนการที่นักเรียนที่มีความสามารถต่างกันมารวมกันเป็นกลุ่มเล็กๆทำงานร่วมกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายเดียวกัน โดยที่การเรียนรู้แบบร่วมมือกันจะต้องประกอบด้วยลักษณะสำคัญดังนี้

1. การพึ่งพาอาศัยกัน
2. การมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันอย่างใกล้ชิด
3. ความรับผิดชอบต่อการทำงานกลุ่ม ต่อตนเอง และต่อสมาชิกกลุ่ม
4. การใช้ทักษะทางสังคม (Social Skills)
5. การใช้ทักษะกระบวนการกลุ่ม (Group Process Skills)

Johnson,Johnson & Holubec (1987) ได้เสนอลักษณะสำคัญของการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. สมาชิกจะรับผิดชอบต่อกลุ่มร่วมกัน ช่วยกันปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ โดยมีเป้าหมายร่วมกัน มีการแบ่งปันแลกเปลี่ยนข้อมูลและสื่อวัสดุอุปกรณ์
2. สมาชิกกลุ่มมีปฏิสัมพันธ์กัน ร่วมอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น
3. สมาชิกในกลุ่มทุกคนมีความรับผิดชอบต่อตนเอง ต่องาน แต่ละคนจะต้องร่วมกันทำงานเต็มความสามารถ
4. สมาชิกกลุ่มมีทักษะการทำงานกลุ่ม มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ครูต้องสอนและฝึกทักษะการทำงานกลุ่มแก่นักเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่มของนักเรียน

ประเภทของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

1. กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างเป็นทางการ (Formal Cooperative Learning Groups)

กลุ่มประเภทนี้ ครูจัดขึ้นโดยการวางแผน จัดระเบียบ กฎเกณฑ์ วิธีการ และเทคนิคต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้ร่วมมือกันเรียนรู้สาระต่างๆอย่างต่อเนื่อง ซึ่งอาจเป็นหลายๆชั่วโมงติดต่อกันหรือหลายสัปดาห์ติดต่อกัน จนกระทั่งผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และบรรลุจุดมุ่งหมายตามที่กำหนด

2. กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างไม่เป็นทางการ (Informal Cooperative Learning Groups)

กลุ่มประเภทนี้ครูจัดขึ้นเฉพาะกิจเป็นครั้งคราว โดยสอดแทรกอยู่ในกลุ่มการสอนปกติ โดยเฉพาะการสอนบรรยาย ครูสามารถจัดกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือสอดแทรกเข้าไปเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมุ่งความสนใจหรือใช้ความคิดเป็นพิเศษในสาระบางจุด

3. กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างถาวร (Cooperative Base Groups)

กลุ่มประเภทนี้เป็นกลุ่มการเรียนรู้ที่สมาชิกกลุ่มมีประสบการณ์การทำงาน การเรียนรู้ร่วมกันมานานจนกระทั่งเกิดความสัมพันธ์แน่นแฟ้น สมาชิกกลุ่มมีความผูกพัน ห่วงใย ช่วยเหลือกันและกันอย่างต่อเนื่อง

บทบาทของครูและนักเรียนในการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ

การเรียนแบบร่วมมือกันจะประสบความสำเร็จได้ครูและนักเรียนต้องมีความเข้าใจกันในบทบาทหน้าที่ของตนเพราะจะทำให้กระบวนการการเรียนแบบร่วมมือเป็นไปอย่างราบรื่นบทบาทที่สำคัญของครูในการสอนแบบร่วมมือ(ชูศรี สนิทประชากร 2534) ที่ครูจะต้องตั้งจุดมุ่งหมายในการ

สอนทั้งในด้านวิชาการและอื่นๆ(Academic and Collaborative Skills Objectives) ซึ่งจุดมุ่งหมายเหล่านี้จะเป็นลักษณะของการทำงานร่วมกันว่าต้องการให้มีลักษณะอย่างไร อาจเป็นทักษะการทำงานกลุ่มหรือการเข้าสังคมอยู่ร่วมกันในกลุ่มนอกจากการตั้งจุดมุ่งหมายของการสอนให้ชัดเจนแล้ว ครูควรเอาใจใส่เรื่องการจัดกลุ่มด้วยซึ่งการจัดกลุ่มนักเรียนนับว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน เพราะการจัดกลุ่มไม่เหมาะสมนั้น จากการวิจัยพบว่าจะส่งผลต่อการเรียนเป็นอย่างยิ่ง ครูควรพิจารณาองค์ประกอบของการจัดกลุ่มลักษณะใด กลุ่มอาจจัดเป็นลักษณะเดียวกัน หรือลักษณะคละกัน ลักษณะดังกล่าวได้แก่ เพศ อายุ เชื้อชาติ สีผิว ความสามารถ ความสนใจ หรืออื่นๆ จะจัดแบบใดอย่างไร ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของครูว่าต้องการจุดมุ่งหมายอื่นๆอะไรบ้าง นอกเหนือจากจุดมุ่งหมายทางวิชาการ ในการจัดกลุ่มโดยทั่วไป จะพิจารณาจากคำถาม คำตอบ เช่น สมาชิกในกลุ่มใครจะเป็นผู้เลือกให้ ครูเลือกหรือนักเรียนเลือกเอง แต่โดยทั่วไปจากการวิจัยพบว่า การเรียนรู้จะดีครูควรเป็นผู้เลือกให้ ระยะเวลาที่กลุ่มอยู่ด้วยกันควรยาวนานแค่ไหน การเรียนรู้จึงจะประสบผลดี ครูควรจะต้องพิจารณาตามความเหมาะสม

การกำหนดบทบาทของสมาชิกกลุ่ม(Role Assignments) การที่ครูกำหนดบทบาทของสมาชิกกลุ่ม นับว่าเป็นสิ่งสำคัญมากเพราะทุกคนจะต้องรับรู้และเรียนรู้เพื่อจุดมุ่งหมายของการเรียนร่วมกัน สมาชิกในกลุ่มควรต้องมีหน้าที่และบทบาทโดยเสมอภาคกัน ซึ่งในหัวข้อนี้พบว่าถ้าไม่ได้กำหนดบทบาทหน้าที่ให้นักเรียนแล้วบางคนในกลุ่มอาจจะไม่ทำอะไร ซึ่งจะเกิดปัญหาและความขัดแย้งอยู่เสมอ บทบาทที่กำหนดนั้นอาจจะเป็นข้อมูลที่ช่วยอธิบายบทบาทแต่ละบทบาทให้กับผู้ที่ได้รับมอบหมายให้เข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนเอง

การกำหนดบทบาทนั้นนอกเหนือจากที่จะให้ความรู้และมีการแลกเปลี่ยนความคิดหรือทำงานร่วมกันเพื่อให้ได้ผลงานร่วมกันเพื่อให้ได้ผลงานตามจุดมุ่งหมายร่วมกันนั้น ก็เพื่อให้ทุกคนได้รู้จักหน้าที่ของตนเองและร่วมทำงานกลุ่มไปได้ด้วยดี ซึ่งนับว่าเป็นเทคนิคอย่างหนึ่งที่ครูควรใช้ในการทำงานกลุ่ม แต่ถ้ากลุ่มแบ่งเป็น 4 คน หน้าที่แต่ละคนในกลุ่ม ควรมีดังนี้

- 1.ผู้นำกลุ่ม (Leader)
- 2.ผู้อธิบาย(Explainer)
- 3.ผู้ตรวจสอบ(Checker)
- 4.ผู้กระตุ้นเตือนและให้กำลังใจ(Encourager)

ผลงานกลุ่มนั้นครูอาจใช้วิธีการทดสอบหรืออาจสอบถามจากสมาชิกคนใดคนหนึ่งซึ่งย่อมส่งผลรวมถึงคะแนนของคนอื่นๆด้วยเพราะเขาเป็นตัวแทนของกลุ่ม ครูอาจประเมินด้วยการซักถามการได้มาซึ่งผลงาน วิธีการทำงานของกลุ่มและให้คะแนน แต่อย่างไรก็ตามวิธีการตัดสินด้วยคะแนนอาจจะใช้ได้ไม่เหมาะสมกับทุกกรณี ครูอาจใช้การให้รางวัลอื่นๆควบคู่กันไปด้วย อย่างไรก็ตามบทบาทของครูที่สำคัญคือ ครูควรกำกับดูแลให้ความสนใจกระบวนการทำงานกลุ่มที่มีประสิทธิภาพ

โดยเยื่อให้เขาได้ร่วมมือกันโดยครูไม่ควรรีบร้อนบอกผลของการเรียนรู้ก่อน ซึ่งครูอาจใช้วิธีการช่วยเหลือ แนะนำ เสริมทักษะต่างๆที่เราทำให้เขาประสบความสำเร็จในการเรียนจากกลุ่มของเขาเอง และควรวัดผลทั้งในด้านวิชาการและด้านคุณภาพของผู้เรียนที่ใช่วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน

นอกจากนั้น พรรณศรีศรี เ่งธรรมสาร (2533 : 35 อ้างถึงในทัศนาศา ชาวปากน้ำ 2554) ยังได้อธิบายถึงบทบาทของครูในการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือว่าบทบาทของครูเปลี่ยนจากการเป็นผู้ควบคุมชั้น เป็นเพียงผู้แนะนำให้นักเรียนใช้ข้อมูลทั้งหลาย ให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ต้องการ ครูเป็นผู้จัดบรรยากาศที่เป็นกันเอง ที่ทุกคนไม่ว่าจะเป็นนักเรียนหรือครูก็สามารถทำผิดได้ ครูและนักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความรู้สึกซึ่งกันและกัน ครูเป็นบุคคลสำคัญในการสร้างบรรยากาศเช่นนี้ได้

โดย

1. ให้งานที่ท้าทายความสามารถของนักเรียนมากกว่าที่จะเป็นงานที่แข่งขัน
2. ให้นักเรียนได้มีโอกาสเอกและตัดสินใจในงานที่ทำถึงแม้ว่าจะจะเป็นความคิดที่จำกัด
3. ส่งเสริมให้นักเรียนแสดงออกซึ่งความคิดของตนเอง ซึ่งอาจออกมาในรูปแบบต่างๆ
4. ยอมรับความผิดพลาดของนักเรียน
5. กระตุ้นส่งเสริมทักษะด้านความคิดแก่นักเรียนโดยใช้แหล่งข้อมูลต่างๆและสื่อการสอน

อนุสรณ์ (อนุสรณ์ สุชาติานนท์, 2536:43 อ้างถึงในทัศนาศา ชาวปากน้ำ) ได้เสนอบทบาทของครูในการสอนด้วยการเรียนแบบร่วมมือกัน ดังนี้

1. การตั้งจุดมุ่งหมายในการสอนทั้งด้านวิชาการ และทักษะทางสังคมหรือพฤติกรรมที่คาดหวังจากการทำงานกลุ่ม
2. การจัดกลุ่มหรือองค์ประกอบของกลุ่มควรจัดให้มีลักษณะคละกัน
3. การกำหนดจำนวนสมาชิกกลุ่ม ระยะเวลาที่กลุ่มอยู่ด้วยกัน จัดให้มีเอกสารหรืออุปกรณ์ร่วมกัน
4. การกำหนดบทบาทของสมาชิกกลุ่มให้ชัดเจน เช่น เป็นผู้นำกลุ่ม ผู้สรุป ผู้ตรวจสอบ ผู้ช่วยผู้ชี้แนะ ผู้หาข้อมูล ผู้สังเกต เป็นต้น
5. จัดให้เด็กได้ร่วมกันมีผลงานที่ต้องร่วมมือกันทำ โดยครูต้องพิจารณาทั้งวิธีการทำงานและผลงานของกลุ่ม
6. วัดผลทั้งในด้านวิชาการ และทักษะทางสังคม พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
7. เปลี่ยนบทบาทของครูจากผู้ถ่ายทอดข้อมูลมาเป็นผู้แนะนำให้นักเรียนใช้ข้อมูล
8. จัดบรรยากาศให้เอื้ออำนวยต่อการเรียนของนักเรียน เช่น บรรยากาศที่เป็นกันเอง การยอมรับของนักเรียน เป็นต้น

จากขั้นตอนและเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน สรุปบทบาทของครูในการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังนี้

1. ครูควรแบ่งนักเรียนในห้องออกเป็นกลุ่มย่อย ซึ่งอาจประกอบด้วยสมาชิกกลุ่มละ 2-6 คน แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถ เพศ ฐานะ และเชื้อชาติคละกัน

2. ครูควรชี้แจงกรอบกิจกรรมให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม และช่วยให้นักเรียนเข้าใจข้อกำหนดเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ

3. ครูต้องสร้างบรรยากาศที่เสริมสร้างการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น อุปกรณ์และวัสดุการเรียน และส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบให้แก่สมาชิกในกลุ่ม

4. ครูควรทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาของทุกกลุ่มย่อย ครูต้องเคลื่อนไหวไปรอบๆ ชั้นเรียน เพื่อให้สามารถสังเกตความก้าวหน้าของกลุ่มได้อย่างทั่วถึง

5. ครูควรยกย่องเมื่อเห็นนักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม รางวัลและคำชมเชยที่ให้แก่นักเรียน ควรตั้งอยู่บนพื้นฐานของความสำเร็จของกลุ่ม

6. ครูควรร่วมกันเป็นทีมในการนำเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือมาใช้ในโรงเรียน ครูควรร่วมมือ ช่วยเหลือ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและอุปกรณ์ซึ่งกันและกัน ในการพัฒนาสื่อการสอน และการแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการนำเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือมาใช้ในโรงเรียน

7. ครูที่ใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือต้องตระหนักว่า เราสามารถสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้ได้ แต่ไม่สามารถเรียนแทนนักเรียน สรุปได้ว่าครูต้องช่วยจัดบรรยากาศเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และให้กำลังใจหรือคำชมเชยนักเรียนที่ทำงานได้สำเร็จบรรลุวัตถุประสงค์

การเรียนรู้แบบร่วมมือนักเรียนต้องปฏิบัติตนดังนี้ (อนุสรณ์ สุซานนท์, 2536:48 อ้างถึงในทัศนากา ปากน้ำ)

1. สร้างเจตคติที่ดี มีความไว้วางใจกันและกันและมีทักษะในการสื่อสาร

2. ในการทำกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละกิจกรรมนั้น สมาชิกแต่ละคนต้องได้รับมอบหมายหน้าที่ ความรับผิดชอบ จะมีหน้าที่เป็นผู้นำหรือผู้ประสานงานเลขานุการกลุ่ม และผู้ร่วมทีม

3. ให้เกียรติและรับฟังความคิดเห็นของกันและกัน

4. รับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเองและเพื่อนๆ ในกลุ่มโดยมีกำหนดเป้าหมายของกลุ่ม แลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์และอุดมการณ์ ให้กำลังใจและดูแลทุกคน ปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ และช่วยกันควบคุมเวลาในการปฏิบัติงาน

ประโยชน์และคุณค่าของการเรียนแบบร่วมมือ

นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงประโยชน์และคุณค่าของการเรียนแบบร่วมมือ ดังนี้

กาญจนา คุณารักษ์ (2541:69) สมศักดิ์ ขจรชัยกุล (2534:2) และสุเมธชา พรหมบุญ (2540:38-39) ได้กล่าวถึงประโยชน์และคุณค่าของการเรียนแบบร่วมมือในทำนองเดียวกัน ดังนี้

1. ช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน ช่วยให้การเรียนรู้ของนักเรียนเป็นไปอย่างกว้างขวาง เพราะเป็นการร่วมกันเรียนภายในกลุ่มนักเรียนที่มีความแตกต่างกันในด้านเพศและระดับความสามารถทางการเรียน ภูมิหลัง นักเรียนภายในกลุ่มได้เรียนรู้พร้อมกัน แบ่งบทบาทหน้าที่และแก้ปัญหาพร้อมกัน มีการเสนอแนะซักถาม ค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งความรู้ต่างๆ และส่งเสริมให้ฝึกการคิดในระดับการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

2. นักเรียนได้เรียนรู้วิธีการที่จะแสวงหาความรู้ด้วยตัวเองอย่างมีประสิทธิภาพ

3. เป็นการช่วยเตรียมนักเรียนให้พร้อมที่จะเผชิญกับชีวิตจริง เพราะลักษณะของการเรียนแบบร่วมมือเปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตัวเอง เช่นเดียวกับการเรียนรู้ของกลุ่ม ได้ลงมือปฏิบัติ ทำกิจกรรมกลุ่ม ฝึกฝนทักษะการเป็นผู้นำ ผู้ตาม และได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับชีวิตจริงของนักเรียนมากที่สุด

4. ช่วยเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนความเป็นประชาธิปไตย ฝึกการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ฝึกการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ช่วยให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน เพื่อน ครู สถานศึกษา สังคม และประเทศชาติต่อไป

5. สามารถจดจำสิ่งที่เรียนได้นานยิ่งขึ้น มีความสามารถในการใช้เหตุผล รักการทำงานและมีจิตใจจดจ่ออยู่กับงาน ยินดีให้ความร่วมมือในเรื่องต่างๆ

6. นักเรียนมีโอกาสฝึกทักษะทางสังคม มีหัวหน้ากลุ่ม มีผู้ช่วย มีเพื่อนร่วมกลุ่ม เป็นการเรียนรู้วิธีทำงานเป็นกลุ่ม ช่วยพัฒนาทักษะทางสังคม ซึ่งเป็นประโยชน์มากเมื่อต้องเข้าสู่ระบบการทำงานในชีวิตจริง

7. ส่งเสริมความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม การร่วมกันภายในกลุ่ม นักเรียนทุกคนช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน ให้ความไว้วางใจกัน มุ่งมั่นให้งานของกลุ่มบรรลุเป้าหมายจนเกิดความรู้ว่างานตัวเองคืองานของกลุ่ม และงานของกลุ่มคืองานตัวเอง

8. ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักตัวเองและเห็นคุณค่าของตน รวมถึงได้รู้จักผู้อื่นและเห็นคุณค่าของผู้อื่นยิ่งขึ้น มีอัตมโนทัศน์ในทางบวก

9. เพิ่มความเต็มใจในการให้ความร่วมมือกับผู้อื่น การให้ความสนใจในตัวผู้อื่น และการใช้เวลาในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ

10. ช่วยลดปัญหาทางวินัยในชั้นเรียน เนื่องจากนักเรียนทุกคนได้ฝึกฝนจนกระทั่งเกิดวินัยในตัวเอง นักเรียนแต่ละคนจะได้รับการยอมรับจากครู จากเพื่อน ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ทำให้ยอมรับตัวเองและผู้อื่น มีความสุขในการอยู่ร่วมกับเพื่อนๆ ปัญหาทางวินัยจึงลดน้อยลงและหมดไปมากที่สุด

11. นักเรียนเรียนด้วยความรู้สึกสบายใจ มีความเพลิดเพลิน บรรลุผลสำเร็จในการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเฉลี่ยทั้งชั้นเรียนสูงขึ้น มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงขึ้น การช่วยเหลือกันในกลุ่มของเพื่อนทำให้นักเรียนเข้าใจสิ่งที่เรียนได้ดียิ่งขึ้น ทำให้นักเรียนเรียนได้ดียิ่งขึ้น

12. นักเรียนที่เรียนอ่อน มีโอกาสแสดงความคิดเห็น ทำกิจกรรม และประสบผลสำเร็จในการเรียน ส่วนนักเรียนที่เรียนเก่งจะมีบทบาททางสังคมในชั้นเรียนมากขึ้น มีความรู้สึกที่ตัวเองมีหน้าที่ต่อสังคมมากขึ้น มีใช้ทำงานเฉพาะของตัวเองเท่านั้น รู้จักการเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น

กล่าวโดยสรุปคือ ประโยชน์และคุณค่าของการเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยให้ผู้เรียนมีความพยายามที่จะบรรลุเป้าหมายมากขึ้น เห็นคุณค่าในตัวเองและผู้อื่นมากขึ้น สามารถช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน มีโอกาสฝึกทักษะทางสังคม ส่งเสริมให้รู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม ยอมรับความแตกต่าง มีบทบาททางสังคมในชั้นเรียนเพิ่มมากขึ้น ช่วยให้นักเรียนเกิดความเพลิดเพลินในการเรียน และเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ในการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ นอกจากจะมุ่งเน้นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทุกคนแล้วจะต้องเน้นการพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่มและกระบวนการกลุ่มด้วย การพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่มนั้น ครูจะต้องคอยช่วยเหลือสนับสนุนในการปฏิบัติหน้าที่ของแต่ละคนอย่างถูกต้องครบถ้วน โดยจะสังเกตพฤติกรรมความร่วมมือกัน การมีส่วนร่วมของสมาชิก และการแสดงบทบาทของตนเองอย่างถูกต้องเหมาะสม ดังนั้น ควรประเมินผลการเรียนและทักษะทางสังคมด้วยวิธีการ ดังนี้

1. การสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ทั้งนอกเวลาและในเวลาปฏิบัติงานกลุ่ม สังเกตพฤติกรรมในการปฏิบัติงาน บทบาทสมาชิก วิธีการทำงานกลุ่ม การจัดการตั้งสมาชิกกลุ่ม เป็นต้น
2. การสอบถาม ซักถาม ครูผู้สอนคนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องจะช่วยให้รู้ข้อมูลของนักเรียนมากยิ่งขึ้น

3. การให้ผู้เรียนประเมินผลตนเอง และประเมินผลการทำงานของกลุ่ม ซึ่งควรจะเป็นการประเมินทั้งด้านเนื้อหาและการร่วมมือกัน การแสดงบทบาทมีส่วนร่วมของแต่ละคน เป็นต้น

4. การประเมินด้านผลงาน ในการตรวจผลงานของแต่ละคน จากการปฏิบัติงานกลุ่ม ผลงานที่ควรตรวจให้คะแนน เช่น สมุดจดงาน การรายงานกลุ่ม และชิ้นงานจากการปฏิบัติจริง

จะเห็นได้ว่า การพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่ม ซึ่งพื้นฐานการทำงานกลุ่ม จะต้องอาศัยการร่วมมือร่วมใจ ความรับผิดชอบ ควรเสียสละ การยอมรับซึ่งกันและกันของสมาชิกภายในกลุ่มเป็นสิ่งสำคัญ ครูจึงควรฝึกให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

การจัดการเรียนรู้แบบทีมเกมแข่งขันเทคนิค TGT (Team Game Tournament)

ความหมายและหลักการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิค TGT

สลาวิน (Slavin,1990:66) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบ TGT (Team Game Tournament) คือ การเรียนเป็นกลุ่มที่ผู้เรียนจะได้เรียนรู้โดยการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง มีการแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน แต่ละกลุ่มประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน เพื่อช่วยเหลือกันในการเรียน ครูผู้สอนเป็นผู้สอนแบบกลุ่มย่อยในแต่ละเนื้อหาแล้วให้แต่ละกลุ่มรับใบงานเพื่อไปศึกษาพร้อมกัน สมาชิกกลุ่มที่เข้าใจดีแล้ว จะต้องอธิบายให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มเข้าใจเนื้อหาทั้งหมด และสมาชิกแต่ละคนจะต้องเข้าร่วมกันแข่งขันตอบปัญหา กับสมาชิกกลุ่มอื่นที่มีความสามารถระดับเดียวกันที่จะแข่งขัน คะแนนที่ได้จากการแข่งขันของแต่ละคน จะนำมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม มีการประกาศผลคะแนน กลุ่มที่ผ่านเกณฑ์จะได้รับรางวัล ดังนั้นทุกคนในกลุ่มจะต้องรับผิดชอบในการเรียนเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม

พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์ (2544 :144-145) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบ TGT มีหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยจัดให้นักเรียนเรียนเป็นกลุ่มย่อย แต่ละกลุ่มมีสมาชิก 4-5 คน ที่มีระดับความสามารถแตกต่างกัน สมาชิกในกลุ่มจะเรียนรู้ร่วมกัน ต่อจากนั้นจะมีการแข่งขันตอบปัญหาเพื่อสะสมคะแนนความสามารถของกลุ่ม โดยนักเรียนแต่ละคนจะเป็นตัวแทนของกลุ่มในการแข่งขันตอบปัญหา คะแนนที่ได้จะเป็นคะแนนสะสมของกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนตามเกณฑ์จะได้รับรางวัลต่อไป

วัชร เล่าเรียนดี (2556 :167-168) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคทีมเกมแข่งขัน หรือ TGT มีการดำเนินการเรียนการสอนตามลำดับขั้นเช่นเดียวกันกับเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้แบบ STAD กล่าวคือ ครูต้องดำเนินการสอนในสาระความรู้หรือทักษะต่าง ๆ นั้นให้นักเรียนทั้งชั้นก่อน จนแน่ใจว่านักเรียนทุกคนรู้และเข้าใจในสาระความรู้ นั้น หรือรู้และเข้าใจแนวทางการปฏิบัติพอสมควรก่อน แล้วจึงจัดกลุ่มให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนรู้ตามใบงาน หรือใบกิจกรรมที่เตรียมไว้

ล่วงหน้าในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ หรือแต่ละชั่วโมงสอน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นักเรียนในกลุ่มได้ร่วมมือกันศึกษาและทำแบบฝึกหัด คนเก่ง คอยช่วยเหลือแนะนำอธิบายให้เพื่อนสมาชิกที่เรียนด้อยกว่าภายในกลุ่มสมาชิกที่เรียนอ่อนกว่าจะต้องยอมรับ รวมทั้งพยายามถาม-ตอบร่วมเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ จนรู้และเข้าใจในสาระเหล่านั้นอย่างแท้จริง ที่สำคัญสมาชิกในกลุ่มทุกคนต้องรู้ ยอมรับว่า ผลงานและผลการเรียนรู้และการทดสอบคือผลงานที่ทุกคนมีส่วนร่วมรับผิดชอบและเป็นผลงานของกลุ่ม เทคนิคทีมเกมแข่งขัน TGT ในขั้นของการทำแบบทดสอบจะเป็นการแข่งขันตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียนโดยครูจะต้องเตรียมคำถามให้นักเรียนตอบโดยอาจจะสร้างคำถามให้มี 3 ระดับ คือ คำถามสำหรับเด็กเรียนเก่ง คำถามสำหรับเด็กเรียนปานกลาง คำถามเด็กเรียนอ่อน เป็นต้น หรืออาจจะเป็นข้อคำถามคละกันทั้งยาก-ง่ายให้แต่ละกลุ่มตอบคำถามเหล่านั้น หรืออาจจะเป็นคำถามเหมือนกันทั้งสามกลุ่มก็ได้ โดยให้เหมาะสมกับระดับความพร้อมของนักเรียน พร้อมกับกำหนดเวลาในการทำแบบทดสอบในการแข่งขันแต่ละครั้งก็ได้

สรุปได้ว่าความหมายและหลักการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิค TGT คือ การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นกลุ่มที่ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนโดยลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง มีการแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มแบบคละความสามารถ เก่ง ปานกลาง อ่อน โดยสมาชิกในกลุ่มจะต้องเรียนรู้ร่วมกัน และหลังจากนั้นมีการแข่งขันเกมวิชาการ โดยความสำเร็จของกลุ่มเกิดจากการแข่งขันของทุกคนในทีม

องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิค TGT

สลาวิน (Slavin.1990:23-26) กล่าวว่า กิจกรรมTGT เป็นการจัดการกิจกรรมการสอนแบบร่วมมือกันที่มีองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. ทีม (Team) เป็นการแบ่งสมาชิกในห้องออกเป็นกลุ่มๆ โดยสมาชิกในแต่ละกลุ่มประกอบไปด้วย นักเรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน ในอัตราส่วน 1:2:1 อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี แต่ละทีมต้องประมาณว่ามีความสามารถทางการเรียนพอๆกัน ตลอดช่วงการใช้กิจกรรม TGT สมาชิกต้องสังกัดทีมอย่างถาวร ซึ่งแต่ละทีมจะได้รับการฝึกฝนที่เหมือนกัน สมาชิกในทีมช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการทบทวนสิ่งที่ครูสอน เพื่อใช้ในการแข่งขันในเกมวิชาการ

2. เกม (Game) เกมที่ใช้เป็นเกมเพื่อทดสอบความรู้ความเข้าใจโดยใช้การแข่งขันมีการจัดโต๊ะสำหรับการแข่งขัน สำหรับผู้เข้าแข่งขันจากกลุ่มต่างๆจะใช้คำถามในบัตรหรือเอกสารชนิดเดียวกัน ผู้เรียนจะสลับกันหยิบบัตรซึ่งในบัตรจะมีคำถามอยู่ ผู้แข่งขันจะต้องตอบคำถามในบัตรของตนให้ได้ก่อนคนอื่น ถ้าตอบคำถามไม่ได้ผู้อื่นมีโอกาสตอบได้เช่นกัน เพราะกติกากำหนดให้ผู้เล่นเปิดโอกาสให้ผู้แข่งขันคนอื่นๆตอบคำถามของตนได้

3. การแข่งขัน (Tournament) การแข่งขันจะมีสัปดาห์ละ 1 ครั้ง โดยนักเรียนของแต่ละกลุ่มจะเป็นตัวแทนชิงชัยกับกลุ่มอื่นๆซึ่งมีศักยภาพทุกๆด้านเท่าเทียมกันเพื่อทดสอบความรู้ความ

เข้าใจจากนั้นนำคะแนนของสมาชิกในกลุ่มมารวมกัน การที่จะตัดสินใจว่ากลุ่มไหนจะได้รับรางวัลในส่วนนี้ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของครู ซึ่งจะกำหนดรางวัลให้กับกลุ่มไว้ 3 รางวัล ได้แก่ Goodteam , Greatteam และ Superteam โดยใช้เกณฑ์การคิดคะแนนกลุ่มดังนี้

คะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม 24-29 คะแนน ได้รางวัล Goodteam

คะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม 30-35 คะแนน ได้รางวัล Greatteam

คะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม 36-40 คะแนน ได้รางวัล Superteam

นอกจากนั้น วิชา เล่าเรียนดี (2547:15) ได้กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการสอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ เทคนิคทีมการแข่งขันหรือ TGT โดยมีองค์ประกอบสำคัญดังนี้

1. การสอนเนื้อหา ครูต้องดำเนินการสอนในสาระความรู้หรือทักษะต่างๆให้นักเรียนทั้งชั้นก่อนจนแน่ใจว่านักเรียนทุกคนรู้และเข้าใจสาระความรู้ นั้น หรือรู้และเข้าใจแนวทางการปฏิบัติพอสมควรก่อนที่จะให้นักเรียนจัดกลุ่ม

2. การจัดกิจกรรมกลุ่ม ครูจัดกลุ่มให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนรู้ตามใบงานหรือใบกิจกรรมที่เตรียมไว้ล่วงหน้าในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ หรือแต่ละชั่วโมงสอน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนในกลุ่มได้ร่วมกันศึกษาและทำแบบฝึกหัด คนเก่งคอยช่วยเหลือ แนะนำ อธิบายให้เพื่อนสมาชิกที่เรียนต่อยกว่าภายในกลุ่ม สมาชิกที่อ่อนกว่าจะต้องยอมรับรวมทั้งพยายามถามและตอบร่วมเรียนรู้และปฏิบัติ จนรู้และเข้าใจในสาระเหล่านั้นอย่างแท้จริง ที่สำคัญสมาชิกกลุ่มทุกคนต้องยอมรับว่าผลงานและผลการเรียนรู้จากการทดสอบคือผลงานที่ทุกคนมีส่วนร่วมรับผิดชอบและเป็นผลการปฏิบัติของกลุ่ม

จากองค์ประกอบข้างต้น สรุปได้ว่า กิจกรรมTGT เป็นการจัดกิจกรรมการสอนแบบร่วมมือกันโดยมีองค์ประกอบหลักๆ 3 องค์ประกอบ คือ ทีม เกม และการแข่งขัน ซึ่งผู้วิจัยได้นำองค์ประกอบนี้มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิค TGT

เทคนิค TGT เป็นเทคนิคอย่างหนึ่งของวิธีสอนแบบร่วมมือวิธีหนึ่ง โดยจัดให้นักเรียนรวมกันเป็นกลุ่มย่อย สมาชิกในกลุ่มมีระดับความสามารถแตกต่างกัน สมาชิกภายในกลุ่มจะศึกษาค้นคว้าและทำงานร่วมกัน นักเรียนจะบรรลุเป้าหมายก็ต่อเมื่อเพื่อนร่วมกลุ่มบรรลุถึงเป้าหมายนั้นร่วมกัน นักเรียนจึงมีปฏิสัมพันธ์กัน เพื่อช่วยเหลือสนับสนุนกัน กระตุ้นส่งเสริมการทำงานของเพื่อนสมาชิกในกลุ่มให้ประสบความสำเร็จ นักเรียนได้อธิบาย ซักถามซึ่งกันและกัน เพื่อให้เข้าใจบทเรียนหรืองานที่ได้รับมอบหมายเป็นอย่างดีทุกคน

เทคนิค TGT มีลักษณะสำคัญ คือ นักเรียนทุกคนจะได้ร่วมสนุก ตื่นเต้นและท้าทายความสามารถของนักเรียนด้วยการเข้าร่วมการแข่งขันตอบปัญหาให้กับนักเรียนกลุ่มอื่น ที่มีความสามารถใกล้เคียงกัน ดังนั้นนักเรียนทุกคนมีโอกาสเท่าเทียมกันในการทำคะแนน จึงทำให้มีความ

ภาคภูมิใจ มั่นใจในความพยายามและความสามารถของตน และเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนกระตือรือร้นในการค้นคว้าหาความรู้และช่วยเหลือร่วมกันเทคนิค TGT มีขั้นตอน 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ครูสอนเนื้อหาสาระในแต่ละหน่วยตามแบบการสอน

ขั้นที่ 2 จัดนักเรียนเข้ากลุ่มโดยแบ่งกลุ่มแบบละความสามารถ กลุ่มละ 4-6 คน พร้อมแจกใบงาน หรือแบบฝึกหัด

ขั้นที่ 3 ให้นักเรียนศึกษาและปฏิบัติตามคำสั่งในใบงาน ให้ทุกคนเรียนรู้และปฏิบัติ และทำความเข้าใจทุกเรื่อง ทุกกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย พร้อมกับเตรียมที่จะแข่งขันกับสมาชิกในกลุ่มอื่นๆ

ขั้นที่ 4 จัดกลุ่มแข่งขันใหม่ เพื่อตอบปัญหา หาคำตอบจากใบงานและแบบทดสอบที่ครูมอบหมายให้ โดยให้หมายเลขแก่สมาชิกกลุ่มทุกคน ครูตรวจคำตอบ ให้คะแนนนำคะแนนที่ได้ไปรวมกับสมาชิกกลุ่มของตน ครูจะให้รางวัลกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด

Slavin (1990:30-35) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ TGT ประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 1.) ขั้นแจ้งผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ซึ่งครูจะแจ้งให้นักเรียนทราบผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
- 2.) ขั้นนำเข้าสู่กิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมและกระตุ้นความสนใจที่จะเรียนโดยการเลือกใช้กิจกรรมต่างๆ เช่น การเล่นเกม การอภิปรายซักถาม แบบฝึกทักษะ ทบทวน เป็นต้น

- 3.) ขั้นกิจกรรมการเรียนการสอน

- 3.1 ครูสอนเนื้อหาสาระด้วยวิธีการสาธิต การบรรยาย หรืออภิปรายโดยการใช้สื่อต่างๆประกอบการสอน หลังจากนั้นผู้เรียนหรือและอภิปรายในสิ่งที่สมาชิกในกลุ่มไม่เข้าใจ

- 3.2 ขั้นฝึกทักษะ ครูแจกเอกสารทักษะหรือเกมฝึกหัดทักษะให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มได้ปรึกษาหารือกันและร่วมมือกัน

- 3.3 ใช้เกมฝึกทักษะหรือเกมแข่งขันทางวิชาการ โดยแบ่งการแข่งขันตามความสามารถของนักเรียน

- 4.) ขั้นสรุป ครูและนักเรียนช่วยกันสรุป พร้อมประกาศผลการแข่งขันเกมฝึกทักษะหรือเกมแข่งขันทางวิชาการ

- 5.) ขั้นการวัดและประเมินผลวัดจากการสังเกตพฤติกรรมขณะปฏิบัติกิจกรรมการตอบคำถาม ทำแบบฝึกหัด การทำแบบทดสอบและการแข่งขันทางวิชาการ

พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์ (2544 :145-150) กล่าวว่า วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกมมีขั้นตอนที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอนหลายขั้นตอนด้วยกันเพื่อให้แต่ละขั้นตอนเป็นไปตามลำดับขั้นตอนอย่างต่อเนื่องและสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน จึงสรุปขั้นตอนของวิธีการเรียนได้ 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 นักเรียนศึกษาเรื่องที่เรียนร่วมกันทุกกลุ่มหรือศึกษาบางเรื่องที่ได้รับมอบหมายร่วมกันเฉพาะภายในกลุ่ม

ขั้นที่ 2 ขั้นตรวจสอบและช่วยเหลือเพื่อร่วมกลุ่มให้มีความรู้ความเข้าใจด้วยกันตลอดจนสามารถทำใบงานได้ถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ครูจัดนักเรียนเข้ากลุ่มแข่งขัน กลุ่มละ 4-5 คน ซึ่งเป็นการแข่งขันภายในกลุ่ม

ขั้นที่ 4 การแข่งขันตอบปัญหาเพื่อสะสมคะแนนความสามารถของกลุ่ม

ขั้นที่ 5 การรวบรวมผลงานของกลุ่ม หลังจากการแข่งขันเสร็จสิ้น

ขั้นที่ 6 การประเมินผลงานของกลุ่ม

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2544 : 178) กล่าวว่า ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TGT ประกอบด้วย

1.ครูนำเสนอบทเรียนหรือข้อความรู้ใหม่แก่นักเรียน โดยอาจจะนำเสนอด้วยสื่อการเรียนการสอนที่น่าสนใจหรือใช้การอภิปรายทั้งห้องเรียน โดยครูเป็นผู้ดำเนินการ

2.แบ่งกลุ่มนักเรียนโดยจัดให้ละความสามารถและเพศ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิก 4-5 คน(เรียกกลุ่มนี้ว่า Study Group หรือ Home group) กลุ่มเหล่านี้จะศึกษาบทวนเนื้อหาข้อความรู้ที่ครูนำเสนอ สมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถสูงกว่าจะช่วยเหลือสมาชิกที่มีความสามารถต่ำกว่าเพื่อเตรียมตัวสำหรับการแข่งขันในช่วงท้ายของสัปดาห์หรือท้ายบทเรียน

3. จัดการแข่งขันโดยการจัดโต๊ะแข่งขันและทีมแข่งขัน (Tournament Team) ที่มีตัวแทนของแต่ละกลุ่มที่มีความสามารถใกล้เคียงมาร่วมแข่งขันกันตามรูปแบบและกติกาที่กำหนดข้อคำถามที่ใช้ในการแข่งขันจะเป็นคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียนมาแล้วและมีการฝึกฝนเตรียมพร้อมในกลุ่มมาแล้วควรให้ทุกโต๊ะแข่งขันพร้อมกัน

4. ให้ค่าคะแนนการแข่งขัน โดยให้จัดลำดับคะแนนผลการแข่งขันในแต่ละโต๊ะแล้วผู้เรียนจะกลับเข้ากลุ่มเดิมของตนเอง

5. นำคะแนนการแข่งขันของแต่ละคนมารวมกันเป็นคะแนนของทีม ทีมที่ได้คะแนนรวมหรือค่าเฉลี่ยสูงสุดจะได้รับรางวัล

ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย (2559 : 143-145) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันตามรูปแบบ TGT เป็นการเรียนแบบร่วมมือกันแข่งขันทำกิจกรรม โดยมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ครูทบทวนบทเรียนที่เรียนมาแล้วครั้งก่อน ด้วยการซักถามและอธิบาย ตอบข้อสงสัยของนักเรียน

ขั้นตอนที่ 2 จัดกลุ่มแบบคละกัน (Home Team) กลุ่มละ 3-4 คน

ขั้นตอนที่ 3 สมาชิกในทีมแต่ละทีมศึกษาหัวข้อที่เรียนในวันนี้จากแบบฝึก (Worksheet and Answer Sheet) นักเรียนแต่ละคนปฏิบัติตามกติกาของกลุ่ม เช่น เป็นผู้จัดบันทึก ผู้คำนวณ ผู้สนับสนุนเมื่อสมาชิกทุกคนเข้าใจและสามารถทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องทุกข้อ ทีมจะเริ่มทำการแข่งขันตอบปัญหา

ขั้นตอนที่ 4 การแข่งขันตอบปัญหา

4.1 ครูเป็นผู้จัดกลุ่มใหญ่ แบ่งตามความสามารถของนักเรียน เช่น

โต๊ะที่ 1 เป็นโต๊ะแข่งขันสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถเก่งมาก

โต๊ะที่ 2,3 เป็นโต๊ะแข่งขันสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถปานกลาง

โต๊ะที่ 4 เป็นโต๊ะแข่งขันสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถเก่งมาก

4.2 ครูแจกของคำถามจำนวน 10 คำถามให้ทุกโต๊ะ (เป็นคำถามเหมือนกันทุกโต๊ะ)

4.3 นักเรียนเปลี่ยนกันหยิบซองคำถามทีละ 1 ซอง แล้ววางลงกลางโต๊ะ

4.4 นักเรียน 3 คน ที่เหลือคำนวณคิดหาคำตอบ จากคำถามที่อ่านข้อ 4.3 เขียน

คำตอบลงในกระดาษที่แต่ละคนมีอยู่

4.5 นักเรียนคนที่ทำหน้าที่อ่านคำถามจะเป็นคนให้คะแนนโดยมีกติกาการให้

คะแนนดังนี้

- ผู้ตอบถูกเป็นคนแรก จะได้ 2 คะแนน

- ผู้ตอบถูกคนต่อไป จะได้คนละ 1 คะแนน

- ถ้าตอบผิด ให้ 0 คะแนน

4.6 ทำขั้นตอนที่ 4.3-4.5 ผลัดกันอ่านคำถามจนกว่าคำถามจะหมด

4.7 นักเรียนทุกคนรวมคะแนนของตนเอง โดยที่ทุกคนควรได้ตอบคำถามจำนวน

เท่าๆกัน จัดลำดับของคะแนนที่ได้ ซึ่งกำหนดโบนัสของแต่ละโต๊ะดังนี้

ผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดที่ 1 ประจำโต๊ะแต่ละโต๊ะ จะได้โบนัส 10 แต้ม

ผู้ที่ได้คะแนนรองที่ 2 ประจำโต๊ะแต่ละโต๊ะ จะได้โบนัส 8 แต้ม

ผู้ที่ได้คะแนนน้อยที่สุด ประจำโต๊ะแต่ละโต๊ะ จะได้โบนัส 4 แต้ม

ขั้นตอนที่ 5 นักเรียนกลับมาสู่เดิม (Home Team) รวมแต้มโบนัสของทุกคน ทีมใดที่มีแต้มโบนัสสูงสุดจะให้รางวัลหรือติดประกาศไว้ในมุมข่าวของห้อง

จากการศึกษาขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเทคนิค TGT ของนักการศึกษาหลายท่าน ผู้วิจัยได้นำขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิค TGT ของสลาวิน (1990) มาใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ข้อดีและข้อจำกัดของเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มแข่งขันเทคนิค TGT

(สุวัฒน์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ : 2554)

ข้อดี

1. ผู้เรียนมีความเอาใจใส่รับผิดชอบตัวเองและกลุ่มร่วมกับสมาชิกอื่น
2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันได้เรียนรู้ร่วมกัน
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้นำ
4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกและเรียนรู้ทักษะทางสังคมโดยตรง
5. ผู้เรียนมีความตื่นตัว สนุกสนานกับการเรียนรู้

ข้อจำกัด

1. ถ้าผู้เรียนขาดความเอาใจใส่และความรับผิดชอบจะส่งผลให้ผลงานกลุ่มและการเรียนรู้ไม่ประสบความสำเร็จ
 2. เป็นวิธีการที่ผู้สอนจะต้องเตรียมการ ดูแลเอาใจใส่กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างใกล้ชิดจึงจะได้ผลดี
 3. ผู้สอนมีภาระงานมากขึ้น
- การประยุกต์ใช้ทฤษฎีในการเรียนการสอน
 - 4.1 ด้านการวางแผนการจัดการเรียนการสอน
 - 4.1.1 กำหนดจุดมุ่งหมายของบทเรียนทั้งทางด้านความรู้และทักษะกระบวนการต่างๆ
 - 4.1.2 กำหนดขนาดของกลุ่ม กลุ่มควรมีขนาดเล็กประมาณ 3-6 คน กลุ่มขนาด 4 คน จะเป็นขนาดที่เหมาะสมที่สุด
 - 4.1.3 กำหนดองค์ประกอบของกลุ่ม โดยทั่วไปจะต้องประกอบไปด้วยสมาชิกที่ละกันในด้านต่างๆเช่น เพศ ความสามารถ และความถนัด เป็นต้น
 - 4.1.4 กำหนดบทบาทของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม
 - 4.1.5 จัดสถานที่ที่เหมาะสมในการทำงานและมีการปฏิสัมพันธ์กัน
 - 4.1.6 จัดสาระ วัสดุ หรืองานที่จะให้ผู้เรียนทำ วิเคราะห์ภาระงาน/งานหรือวัสดุที่จะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้
 - 4.2 ด้านการสอน ครูควรมีการเตรียมกลุ่มเพื่อการเรียนรู้ร่วมกันดังนี้
 - 4.2.1 อธิบายชี้แจงเกี่ยวกับงานของกลุ่ม
 - 4.2.2 อธิบายเกณฑ์การประเมินผลงาน
 - 4.2.3 อธิบายถึงความสำคัญและวิธีการของการฟังและเกื้อกูลกัน

4.2.4 อธิบายวิธีการช่วยเหลือกันระหว่างกลุ่ม

4.2.5 อธิบายถึงความสำคัญและวิธีการในการตรวจสอบความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่แต่ละคนได้รับมอบหมาย

4.2.6 แจงพฤติกรรมที่คาดหวัง

4.3 ด้านการควบคุมกำกับและช่วยเหลือกลุ่ม

4.3.1 ดูแลให้สมาชิกกลุ่มมีการปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด

4.3.2 สังเกตการณ์การทำงานร่วมกันของกลุ่ม

4.3.3 เข้าไปช่วยเหลือกลุ่มตามความเหมาะสม

4.3.4 สรุปผลการเรียน

4.4 ด้านการประเมินผลและวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้

4.4.1 ประเมินผลการเรียน ครูประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งทางด้านปริมาณและคุณภาพ

4.4.2 วิเคราะห์กระบวนการทำงานและกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน การเรียนรู้แบบร่วมมือ ทั้งมือ การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative and Collaborative Learning) เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนรูปแบบหนึ่ง ที่เน้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติงานเป็นกลุ่มย่อย โดยมีสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถที่แตกต่างกัน เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพการเรียนรู้ของแต่ละคน สนับสนุนให้มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันจนบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ นอกจากนี้การเรียนรู้แบบร่วมมือยังเป็นการส่งเสริมการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ หรือทีม เป็นการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ สามารถปรับตัวให้อยู่กับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT

จากการศึกษาแนวคิด หลักการทฤษฎีดังกล่าวผู้วิจัยคิดว่าการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT เป็นการจัดการเรียนรู้ที่สามารถนำมาสัมพันธ์กันได้ เนื่องด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมีขั้นตอน 3 ขั้นตอนหลัก ดังนี้ 1.ขั้นก่อนการปฏิบัติภาระงาน คือ ขั้นตอนการชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ เสนอหัวข้อบทเรียนที่ต้องการให้เกิดขึ้น 2.ขั้นปฏิบัติภาระงาน เป็นการจัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริงด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนอย่างชัดเจน 3.ขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน คือ ขั้นตอนการรายงานผลการปฏิบัติภาระงานและประเมินผลการปฏิบัติงานของนักเรียน โดยนำการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิค TGT ที่มีขั้นตอน 5 ขั้นตอน คือ 1. ขั้นแจ้งผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง 2. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน 3. ขั้นกิจกรรมการเรียนการสอน 4. ขั้นสรุป 5. ขั้นการวัดและประเมินผล โดยนำการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค TGT เข้าไปสอดแทรกในขั้นที่ 1, 2 ขั้นก่อนปฏิบัติภาระงานและขั้นปฏิบัติภาระงานของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ในทั้งสองขั้น

นี่เป็นขั้นตอนที่นักเรียนได้มีโอกาสลงมือปฏิบัติเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นกลุ่มเพื่อให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ร่วมกัน แลกเปลี่ยนความรู้ ทำงานและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยใช้กิจกรรมเกมวิชาการทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานภายในกลุ่ม ซึ่งทำให้นักเรียนได้ฝึกฝนการอ่านสัทอักษรภาษาจีนด้วยตนเองและมีกลุ่มเพื่อนเป็นผู้ช่วยเหลือในการเรียนรู้ไปพร้อมกัน ผู้วิจัยขอสรุปความสัมพันธ์ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT ดังขั้นตอนต่อไปนี้

ภาพที่ 2 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT

จากแผนภาพที่ 2 ผู้วิจัยได้นำขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT ใช้จัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน เพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้สัทอักษรภาษาจีนดังมีรายละเอียด ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนการปฏิบัติภาระงาน (Pre-Task)

1.1 ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดขึ้น คือ ครูอธิบายให้นักเรียนทราบถึงผลการเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับนักเรียนเมื่อเรียนเนื้อหาอื่นๆแล้ว

1.2 ครูชี้แจงกิจกรรมภาระงานที่ต้องการให้นักเรียนเรียนรู้ คือ ครูบอกกิจกรรมที่นักเรียนต้องลงมือปฏิบัติร่วมกันเพื่อให้นักเรียนแต่ละคนได้เกิดการฝึกทักษะความสามารถในการเรียนรู้สัทอักษรภาษาจีน

1.3 ครูจัดกลุ่มนักเรียนโดยละความสามารถโดยวัดจากผลคะแนนสอบของนักเรียนจากเทอมที่แล้ว

1.4 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน โดยครูเกริ่นนำโดยสอบถามนักเรียนและเปิดคลิปวิดีโอเกี่ยวกับระบบสัทอักษรภาษาจีน เป็นต้น เพื่อการกระตุ้นความสนใจของนักเรียน

1.5 ขั้นกิจกรรมการสอน ครูสอนเนื้อหาสาระหน้าชั้นเรียน อธิบายองค์ประกอบของระบบสัทอักษรภาษาจีน โดยใช้คลิปวิดีโอ เป็นสื่อประกอบการสอนเพิ่มเติม

1.6 ครูสอบถามความเข้าใจของนักเรียน และให้นักเรียนเตรียมตัวเข้ากลุ่มที่ครูจัดไว้ให้แล้ว เพื่อปฏิบัติกิจกรรมต่อไป

ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติภาระงาน (Task)

2.1 นักเรียนเข้ากิจกรรมกลุ่ม และทำใบงานที่ได้รับเพื่อตรวจสอบนักเรียนเข้าใจบทเรียนมากน้อยเพียงใด โดยครูกำหนดเวลาในการทำใบงานประมาณ 5-10 นาที

2.2 เมื่อครบกำหนดเวลาครูและนักเรียนตรวจสอบความถูกต้องในใบงานที่นักเรียนทำ

2.3 หลังจากตรวจใบงานเรียบร้อยแล้ว ครูให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันทบทวนบทเรียนอีกรอบเพื่อเตรียมพร้อมในการทำกิจกรรมการแข่งขัน

2.4 แข่งขันเกมวิชาการ จัดแข่งขันตอบคำถาม เรื่องสัทอักษรภาษาจีน โดยแยกแข่งขันตามความสามารถ โดยครูชี้แจงกติกาการแข่งขันให้นักเรียนฟัง โดยให้นักเรียนส่งตัวแทนกลุ่มละ 1 คน ออกมาประจำโต๊ะการแข่งขันผู้เข้าแข่งขันจะเขียนคำตอบส่งครูให้เร็วที่สุด โดยคำถามของครูคือครูออกเสียงสัทอักษรภาษาจีนตัวใด ให้นักเรียนเขียนคำตอบให้ถูกต้อง โดยเนื้อหาจะสุ่มมาจากบทเรียนที่ได้เรียนไปแล้ว

2.5 ในการแข่งขันจบแต่ละข้อคำถามครูจะคิดคะแนนรายบุคคลและคะแนนรายกลุ่ม

2.6 เมื่อเสร็จสิ้นการแข่งขันครูจะสรุปคะแนนรายบุคคลเพื่อรวมเป็นคะแนนกลุ่ม ประเมินผลงานของกลุ่มและให้รางวัลกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด

ขั้นที่3 ขั้นหลังปฏิบัติการงาน (Post-Task)

3.1 ครูและนักเรียนสรุปผลการทำกิจกรรมในบทเรียน นักเรียนแสดงความคิดเห็นสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติกิจกรรม

3.2 ครูสอบถามนักเรียนเพื่อตรวจสอบนักเรียนว่ามีศัพท์อักษรภาษาจีนตัวใดนักเรียนอ่านไม่ได้ อ่านไม่ถูกต้อง โดยครูจะฝึกเพิ่มเติมในทันทีหลังจากจบกิจกรรมการแข่งขัน ให้นักเรียนร่วมกันทบทวนเนื้อหาบทเรียนอาจจะเป็นให้นักเรียนอ่านตามครูอีกทีหนึ่งรอบและให้นักเรียนช่วยกันอ่านพร้อมกันทั้งห้อง เป็นการสรุปบทเรียนในตอนท้าย

3.2 ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

นุสรา ดาราพงษ์ (2554) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาผลการเรียนรู้เรื่องการแปลงทางเรขาคณิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน โดยมีวัตถุประสงค์คือ 1. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ เรื่องการแปลงทางเรขาคณิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน 2. เพื่อศึกษาความสามารถในการปฏิบัติการงานเรื่อง การแปลงทางเรขาคณิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 3.เพื่อศึกษาความคิดเห็นนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ปีการศึกษา 2554 จำนวน 40 คน มีขั้นตอนการสอนหลักอยู่ 3 ขั้นตอน โดยขั้นแรกคือ ขั้นก่อนการปฏิบัติการงาน การแจ้งนักเรียนถึงเป้าหมายที่พึงประสงค์และเสนอหัวข้อ พร้อมมอบหมายภาระงาน ขั้นที่ 2 ขั้นระหว่างการปฏิบัติการงาน การอธิบายและเตรียมความพร้อมนักเรียนแล้วให้ปฏิบัติงาน พร้อมทั้งนำเสนอผลงาน ขั้นที่ 3 ขั้นหลังการปฏิบัติการงาน ครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นในงานที่ปฏิบัติไป และทบทวนเรื่อง การแปลงทางเรขาคณิต ผลการวิจัยพบว่า ผลการเรียนรู้ เรื่อง การแปลงทางเรขาคณิตก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 โดยผลการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียน ความสามารถในการปฏิบัติการงานของนักเรียนที่จัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานโดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากทุกด้าน ผู้วิจัยกล่าวว่าทั้งนี้อาจ

เป็นเพราะว่า จากการสังเกตทำกิจกรรมของนักเรียนในห้องเรียน พบว่า นักเรียนทราบเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นในการจัดการเรียนรู้ มีการช่วยกันเรียนรู้ทำงานเป็นกลุ่มอย่างสนุกสนานและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างเพื่อน มีการทบทวนความรู้ในตอนท้ายชั่วโมง นักเรียนส่วนใหญ่ทำงานได้ถูกต้องและเสร็จทันเวลา มีความสุขในการเรียน

ทัศนีย์ ธรพร (2556) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงาน เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสาร วัตถุประสงค์เพื่อ 1.สำรวจความต้องการจำเป็นหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 2. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 3.เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในงานโรงแรมก่อนและหลังการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมและขนาดอิทธิพลความต่างของผลคะแนน 4.ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรม กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาการโรงแรม ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา2556 คณะอุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ จำนวน 30 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย ทำการทดลองโดยให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนการฝึกอบรม ฝึกอบรมตามหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 10 บท ใช้เวลาเรียน 30 ชั่วโมง สอบก่อนและหลังเรียนอีก 6 ชั่วโมง รวม 36 ชั่วโมง ขั้นตอนกิจกรรมการเรียนการสอน 5 ขั้นตอน 1. การนำเข้าสู่บทเรียน ต้องการให้ผู้เรียนมีภาพความคิดว่าสถานการณ์และการใช้ภาษาที่จะเรียนคืออะไร เป็นการนำเสนอภาพนิ่งหรือวีดิทัศน์ ทำกิจกรรมการตอบคำถามหรือแสดงความคิดเห็นจากสิ่งที่เห็นเพื่อสำรวจว่าสิ่งใดที่ผู้เรียนมีความรู้อยู่แล้ว สิ่งใดที่ผู้เรียนยังไม่รู้ 2. ก่อนการทำภาระงาน จะมีบทอ่านเพื่อให้ผู้เรียนได้มีความเข้าใจชัดเจนถึงเป้าหมายและสถานการณ์และภาษาที่ต้องการให้ผู้เรียนได้รู้เพื่อทำกิจกรรมภาระงานในขั้นตอนต่อไป โดยหลังจากอ่านแล้วจะเป็นกิจกรรมที่เน้นภาระงานที่เกิดขึ้นจริง เช่น ระบุศัพท์สำคัญที่ได้จากเรื่องที่อ่าน ระบุสิ่งที่รู้และไม่รู้ ตอบคำถาม จับคู่ เป็นต้น 3. การทำภาระงาน แบ่งเป็น 3 ขั้นตอนย่อย คือ 3.1 การกำหนดภาระงาน 3.2 การวางแผนทำภาระงาน 3.3 การรายงานภาระงาน 4. การวิเคราะห์ภาษา แบ่งออกเป็น 2 ตอนย่อย คือ 4.1 วิเคราะห์ภาษา เรียนรู้คำศัพท์ สำนวน โครงสร้างประโยค ที่เป็นเป้าหมายในบทนั้นๆจากตัวอย่างที่กำหนดให้ 4.2 การฝึกใช้ภาษา นำความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ สำนวน มาทำแบบฝึกหัด ตามที่ผู้เรียนต้องนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริง 5.ขั้นการนำไปใช้ในการสื่อสาร ผู้เรียนจะต้องแสดงบทบาทสมมุติจากสถานการณ์ที่กำหนดให้ ซึ่งผู้เรียนต้องเตรียมการและสร้างบทสนทนาโต้ตอบเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์โรงแรมให้บรรลุภารกิจที่ได้ระบุไว้อย่างครบถ้วน 6. การกำหนดวิธีการประเมินผล การประเมินจากแบบทดสอบและการประเมินโดยการแสดงบทบาทสมมุติ ผลการวิจัยพบว่า 1. มีความต้องการหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมในด้านเนื้อหาสาระ การใช้ภาษา กิจกรรมการเรียนการสอน วิธีการประเมินผล ที่เหมาะกับการนำไปใช้ในสถานการณ์จริง 2. ประสิทธิภาพของเอกสารและสื่อประกอบการสอนของ

หลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมมีค่าเท่ากับ 83.13/78.48 ซึ่งถือว่าสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 3. ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมของกลุ่มตัวอย่างสูงขึ้นหลังผ่านการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีอิทธิพลต่างของคะแนนเท่ากับ 5.22 4. กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นระดับดีต่อหลักสูตรฝึกอบรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

รพีพรรณ สุฐาปัญญากุล (2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเทคนิค โดยวิธีการสอนที่เน้นภาระงานและโครงการเพื่อพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความคิดสร้างสรรค์สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี วัตถุประสงค์เพื่อ 1.พัฒนาและหาประสิทธิภาพรูปแบบการสอนเทคนิค โดยวิธีการสอนที่เน้นภาระงานและโครงการเพื่อพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความคิดสร้างสรรค์สำหรับนักศึกษาปริญญาตรีให้มีคุณภาพตามเกณฑ์ 80/80 2. ประเมินประสิทธิผลรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเทคนิค โดยวิธีการสอนที่เน้นภาระงานและโครงการเพื่อพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความคิดสร้างสรรค์สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี โดยเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนก่อนและหลังการสอนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น 3. ศึกษาพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนและความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2557 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวน 36 คน ขั้นตอนการสอนดังนี้ 1. ขั้นเตรียมปฏิบัติการภาระงาน 2.ขั้นระหว่างปฏิบัติการภาระงาน 3. ขั้นหลังปฏิบัติการภาระงาน 4. ขั้นปฏิบัติโครงการงาน 5. ขั้นนำเสนอและประเมินผลโครงการงานและความคิดสร้างสรรค์ ผลการวิจัยพบว่า 1.รูปแบบการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเทคนิค โดยวิธีการสอนที่เน้นภาระงานและโครงการเพื่อพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความคิดสร้างสรรค์สำหรับนักศึกษาปริญญาตรีมีชื่อว่า “PRAPE MODEL” มีองค์ประกอบ 6 ประการ คือ หลักการ เนื้อหา กิจกรรม บทบาทของผู้เรียน บทบาทผู้สอน และการจัดสภาพการเรียนรู้ กระบวนการเรียนการสอนมี 5 ขั้นตอน ขั้นก่อนปฏิบัติการภาระงาน (Preparation : P) 2.ขั้นระหว่างปฏิบัติการภาระงาน (Reading Task :R) 3. ขั้นหลังปฏิบัติการภาระงาน (Analysis : Language focus & Practice :A) 4. ขั้นสร้างโครงการงาน และการนำเสนอโครงการงาน (Project Creation : P) 5.ขั้นประเมินผลการนำเสนอโครงการงานและความคิดสร้างสรรค์ของโครงการงาน (Evaluation of Creative Projects : E) โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนามีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.08/80.22 2.หลังการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน (PRAPE Model) กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3.ความคิดสร้างสรรค์ของกลุ่มตัวอย่างหลังการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน(PRAPE Model) มีพัฒนาการสูงขึ้น 4.ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอน (PRAPE Model) โดยภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก

รัตฐา ไทรพงษ์พันธ์ (2559) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับ Sketchnote สำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับ Sketchnote ก่อนเรียนกับหลังเรียน และ 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการพัฒนาความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับ Sketchnote กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาสังคมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 กลุ่ม 603 จำนวน 39 คน มาโดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แบบสอบถามความต้องการลักษณะกิจกรรม และหัวข้อที่ต้องการอ่านเพิ่มเติมหลังการฝึกผ่านในชั้นเรียน 2) แผนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 3) บทเรียนเพื่อพัฒนาความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 4) แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 5) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับ Sketchnote เพื่อพัฒนาความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับ Sketchnote สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 2) ความคิดเห็นนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับ Sketchnote มีความคิดเห็นเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

ศศิณัฐ์ สรรคบุรณารักษ์ (2560) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนที่เน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีนเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพรูปแบบการสอนที่เน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีนเพื่อความเข้าใจให้ได้ตามเกณฑ์ 80/80 2) ประเมินประสิทธิผลของการพัฒนารูปแบบการสอนที่เน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีนเพื่อความเข้าใจ 3) ขยายผลรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาสาขาการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 30 คน ที่ลงทะเบียนรายวิชาการอ่านภาษาจีน 1 ภาคการศึกษาที่ 1/2559 ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย รูปแบบการสอนที่เน้นภาระงาน คู่มือการใช้รูปแบบการสอนที่เน้นภาระงาน แผนการจัดการเรียนการสอน แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาจีนเพื่อความเข้าใจ แบบประเมินความเข้าใจในบทอ่านจากชิ้นงาน แบบประเมินพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านภาษาจีน

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบและแบบสะท้อนคิดของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบวิเคราะห์ ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าทีแบบไม่อิสระ (t-test for dependent samples) และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1.รูปแบบการสอนอ่านภาษาจีนที่เน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสำหรับนักศึกษาปริญญาตรีมีชื่อว่า “4A Model” (รูปแบบโพร์เอ) ประกอบด้วยกระบวนการ 4 ขั้น ได้แก่ 1) ขั้นกระตุ้นก่อนการเรียนรู้ (Activating Prior Learning: A) 2) ขั้นประยุกต์ใช้กลยุทธ์และตรวจสอบความเข้าใจ (Applying Strategies and Checking for Comprehension: A) 3) ขั้นปฏิบัติภาระงาน (Acting on the Task: A) และ 4) ประเมินชิ้นงานจากบทอ่าน (Assessing the Task: A) รูปแบบมีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.76/98.00 2.ประสิทธิผลของรูปแบบพบว่า 1) หลังเรียนตามรูปแบบนักศึกษามีความสามารถในการอ่านภาษาจีนเพื่อความเข้าใจสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักศึกษามีพัฒนาการด้านความเข้าใจในบทอ่านจากชิ้นงานสูงขึ้นในช่วงระหว่างเรียนจากระดับมากเป็นระดับมากที่สุด โดยที่ระยะที่ 1 ระยะที่ 2 และระยะที่ 3 อยู่ในระดับมาก ระยะที่ 4 อยู่ในระดับมากที่สุด 3) มีพฤติกรรมการในการใช้กลวิธีการอ่านภาษาจีนสูงขึ้นและ 4) มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก 3.ในการขยายผลพบว่า หลังเรียนตามรูปแบบนักศึกษากลุ่มขยายผลมีความสามารถในการอ่านภาษาจีนเพื่อความเข้าใจสูงกว่าก่อนเรียน มีพัฒนาการด้านความเข้าใจในบทอ่านจากชิ้นงานสูงขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับมาก มีพฤติกรรมการในการใช้กลวิธีการอ่านภาษาจีนที่สูงขึ้น และมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

สิรินาถ ธารา (2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการอ่านเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณ์ญาณ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 วัตถุประสงค์การวิจัยในครั้งนี้ 1.เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการอ่านเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณ์ญาณสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณ์ญาณ ก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการอ่านเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 3. ศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนต่อกิจกรรมการอ่านเน้นภาระงานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนเขาย้อยวิทยา อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 33 คน โดยมีขั้นตอนดังนี้ 1. ขั้นเตรียมการปฏิบัติงาน เตรียมผู้เรียนในการปฏิบัติงาน ได้แก่ การแนะนำเรื่องตามวัตถุประสงค์การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ไว้โดยเรียงจากง่ายไปยาก 2. ขั้นการปฏิบัติภาระงาน เป็นขั้นตอนที่นักเรียนอ่านบทความทำความเข้าใจและปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายอาจเป็นกลุ่มหรือคู่มือให้ผู้เรียนสามารถใช้

ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับเอนในขณะปฏิบัติงาน 3. ขั้นตอนทบทวน หลังจากที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ คำศัพท์สำนวน โครงสร้างภาษาที่วิเคราะห์แล้วผู้เรียนได้ฝึกอีกครั้งเพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วและ ถูกต้อง ผลการวิจัยพบว่า 1.ประสิทธิภาพของกิจกรรมการอ่านเน้นภาระงานมีค่าเท่ากับ 78.99/75.87 ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 2. ผลสัมฤทธิ์การอ่าน ภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณ์ญาณของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างสูงขึ้นหลังจากที่เรียนด้วยกิจกรรมการอ่าน เน้นภาระงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.5 3. นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากต่อ กิจกรรมการอ่านเน้นภาระงานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

อุษา มะหะหมัด (2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเน้น ภาระงานเพื่อเสริมสร้างทักษะการคิดวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา วัตถุประสงค์การวิจัย ในครั้งนี้ 1.เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้าง ทักษะการคิดวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา 2.เพื่อประเมินประสิทธิผลรูปแบบการสอน อ่านภาษาอังกฤษเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างทักษะการคิดวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะ คือ 2.1 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความ เข้าใจของนักเรียนที่เรียนตามรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเน้นภาระงานก่อนและหลังเรียน 2.2 เพื่อศึกษาพัฒนาการด้านทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนที่เรียนตามรูปแบบการสอนอ่าน ภาษาอังกฤษเน้นภาระงาน 2.3 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้หลังการ เรียนตามรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเน้นภาระงาน 3.เพื่อนำรูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษ เน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างทักษะการคิดวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาไปขยายผล กลุ่ม ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดบางหลวง สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 2 ห้องเรียน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย ใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม ได้ห้องเรียนที่ 1 มี นักเรียนจำนวน 30 คน โดยมีขั้นตอนกระบวนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบการสอนอ่าน ภาษาอังกฤษเน้นภาระงานที่พัฒนาขึ้น 4 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 กระตุ้นความรู้เดิม มีวัตถุประสงค์เพื่อ ทบทวนความรู้เดิมของผู้เรียน โดยใช้ภาพ เกม เพลง การตั้งคำถาม เป็นต้น เพื่อนำมาเชื่อมโยงในการ เรียนรู้เนื้อหาใหม่และกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ขั้นที่ 2 ปฏิบัติภาระงาน เพื่อให้ผู้เรียนปฏิบัติ กิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ ฝึกอ่านเป็นกลุ่ม อ่านเป็นคู่ และ อ่านเป็นรายบุคคล ตรวจสอบความเข้าใจ ขั้นที่ 3 วิเคราะห์ภาษา เพื่อให้ผู้เรียนได้วิเคราะห์ภาษาจาก การปฏิบัติกิจกรรมในภาระงานที่ได้รับมอบหมาย ครูผู้สอนรวบรวมข้อผิดพลาดจากการนำเสนองาน ของนักเรียนมาจัดกิจกรรมให้เกิดความรู้ความเข้าใจภาษาและเข้าใจอย่างถูกต้องเหมาะสม ขั้นที่ 4 ประเมินผลภาระงาน เพื่อประเมินผลผู้เรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและแบบประเมินทักษะการคิดวิเคราะห์ แล้วให้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อการ

ปรับปรุงแก้ไขและพัฒนา ครูผู้สอนและเพื่อนร่วมกันช่วยเหลือผู้เรียนที่มีข้อบกพร่อง ผลการวิจัยพบว่า 1.รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างทักษะการคิดวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา มีชื่อว่า “ADAA Model” มี 5 องค์ประกอบ คือ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนรู้ การวัดประเมินผล เจื่อนใจสำคัญในการนำรูปแบบไปใช้ให้ ประสบผลสำเร็จ 2. ประสิทธิภาพของรูปแบบพบว่า หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 นักเรียนมีพัฒนาการด้านการคิดวิเคราะห์สูงขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับมาก ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมอยู่ในระดับมากที่สุด 3. ผลการขยายผลรูปแบบพบว่า หลังเรียนนักเรียนมีความสามารถสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 มีพัฒนาการการคิดวิเคราะห์สูงขึ้น และมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบเทคนิค TGT

อนงค์ บัวทองเลิศ (2550) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่องหน้าที่และมารยาทชาวพุทธ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค STAD และ TGT วัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ 1. เปรียบเทียบผลการเรียนรู้เรื่องหน้าที่และมารยาทชาวพุทธของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค STAD และ TGT 2. ศึกษาความสามารถในการปฏิบัติมารยาทชาวพุทธของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 3. ศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค STAD และ TGT 4. ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค STAD และ TGT กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดทรงคนอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 18 คน ขั้นตอนการจัดกิจกรรมเทคนิค TGT 1. ขั้นเตรียมผู้เรียน 2. ขั้นสอน 3. ขั้นกิจกรรมกลุ่ม 4. ขั้นทดสอบ 5. ขั้นสรุป ประเมินผลและมอบรางวัล ผลการวิจัยพบว่า 1.ผลการเรียนรู้ เรื่องหน้าที่และมารยาทชาวพุทธของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค STAD และ TGT แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2. ความสามารถในการปฏิบัติมารยาทชาวพุทธของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค TGT โดยภาพรวมพบว่า มีการปฏิบัติทุกด้านในระดับสูง 3.พฤติกรรมการทำงานกลุ่มอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 83.33 โดยพฤติกรรมการให้กำลังใจเพื่อนการแสดงความคิดเห็น การถาม-ตอบ การรับฟังความคิดเห็นและการร่วมกันสรุปประเด็นสำคัญ 4.ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค STAD และ TGT ในด้านบรรยากาศ นักเรียนเห็นด้วยในระดับมากเพราะทำให้บรรยากาศในการเรียนอบอุ่น นักเรียนสนใจการเรียนมากขึ้น ส่วนด้านประโยชน์นักเรียนเห็นด้วยในระดับมากเพราะทำให้เข้าใจการเรียนอย่างลึกซึ้งและกล้าแสดงออก

ธาดา ธิกุลวงษ์ (2553: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องทศนิยมที่สอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องทศนิยม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค TGT กับการสอนปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 80 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แผนการจัดการเรียนรู้วิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิค TGT และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องทศนิยม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยนักเรียนได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ

สารสิน เล็กเจริญ (2554) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับการสอนปกติ วัตถุประสงค์เพื่อ 1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับการสอนปกติ 2. ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพมหานคร ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 มีนักเรียนจำนวน 120 คน จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 60 คน โดยการสุ่มอย่างง่ายและจับสลาก ได้ห้อง ป.1/3 เป็นกลุ่มทดลอง เรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT และได้ห้อง ป. 1/4 เป็นกลุ่มควบคุม เรียนแบบปกติ ใช้เวลาทดลอง 11 ชั่วโมง ขั้นตอนการสอน ดังนี้ 1. ขั้นนำ จัดกิจกรรมกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน เชื่อมโยงความรู้เข้าสู่เรื่องที่จะสอน 2. ขั้นสอน สอนเนื้อหาให้นักเรียนทั้งชั้นก่อน โดยใช้เทคนิคที่เหมาะสม เชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ 3. ขั้นจัดทีม ครูจัดนักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน เพื่อให้สมาชิกร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมและเตรียมความพร้อมเข้าแข่งขัน 4. ขั้นการแข่งขัน แข่งขันเขียนคำศัพท์จากเนื้อหาที่ผู้เรียนเรียนรู้โดยครูจะให้คำศัพท์ในการแข่งขันคละกันทั้งยาก ปานกลาง ง่าย 5. ขั้นสรุป ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียนและร่วมกันรวมคะแนนสะสมของแต่ละคนและของทีม ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT สูงกว่าที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค TGT อยู่ในระดับมาก

ทัศนาศาวปากน้ำ (2555) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง ศิลคดีลีสิทธิ์ 7 ประการ โดยจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ร่วมกับ KWL-Plus การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1.เปรียบเทียบผลการเรียนรู้เรื่อง ศิลคดีลีสิทธิ์ 7 ประการ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังโดยจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ร่วมกับ KWL-Plus 2. ศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ร่วมกับเทคนิค KWL-Plus 3.ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิคกลุ่มแข่งขัน(TGT) ร่วมกับเทคนิค KWL-Plus กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 /1 โรงเรียนอรรณาลัย ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 35 คน ขั้นตอนการจัดกิจกรรม ดังนี้ 1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน 2.ชี้นำเสนอบทเรียนทั้งชั้น 3. ชี้นำกิจกรรมกลุ่มย่อย (แข่งขันเกมวิชาการ) 4. ชี้นำสรุปและเขียนแผนที่ความคิด 5.ชั้นคิดคะแนนรายบุคคลและรายกลุ่ม 6.ชั้นประเมินผลงานกลุ่มและยกย่องให้รางวัลกลุ่มที่ประสบความสำเร็จ ผลการวิจัยพบว่า 1.ผลการเรียนรู้ เรื่อง ศิลคดีลีสิทธิ์ 7 ประการ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่2 หลังจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิคกลุ่มแข่งขัน(TGT) ร่วมกับเทคนิค KWL-Plus สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2. ผลการประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่2 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิคกลุ่มแข่งขัน(TGT) ร่วมกับเทคนิค KWL-Plus พบว่านักเรียนมีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 3. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิคกลุ่มแข่งขัน(TGT) ร่วมกับเทคนิค KWL-Plus โดยภาพรวมนักเรียนเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก

เฉลิม เพ็ญนาม (2560) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำและทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TGTร่วมกับแบบฝึก วิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนสะกดคำ ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGTร่วมกับแบบฝึก 2) ศึกษาทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGTร่วมกับแบบฝึก 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGTร่วมกับแบบฝึก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปี

ที่ 3 ของโรงเรียนวัดเขาวัง(แสง ช่วงสุวนิช) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 48 คน ที่ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม ด้วยวิธีจับสลาก เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบหนึ่งกลุ่มสอบก่อนสอบหลัง (The One – Group Pretest – Posttest Design) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนสะกดคำโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก แบบฝึกการเขียนสะกดคำ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ แบบประเมินทักษะทางสังคมและแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคTGT ร่วมกับแบบฝึก ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGTร่วมกับแบบฝึก หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2. ทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGTร่วมกับแบบฝึก อยู่ในระดับมาก 3. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคTGTร่วมกับแบบฝึก อยู่ในระดับมาก

งานวิจัยต่างประเทศ

Coleman (1987:15-24) สร้างแบบเรียนประกอบการสอนโดยใช้กิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี โดยแบบเรียนที่ใช้ได้กำหนดให้ผู้เรียนทำงานเป็นรายบุคคล และรายกลุ่ม ที่เกี่ยวกับการแก้ปัญหาที่สัมพันธ์เกี่ยวข้องกับเรื่องราวเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน ที่ผู้เรียนจะต้องประสบเมื่อจบการศึกษา ผลการศึกษาว่าผู้เรียนมีความกระตือรือร้นต่อการเรียนที่ใช้กิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติและให้ความร่วมมือในการเรียนเป็นอย่างดี

Dobois (1990 : บทคัดย่อ , อ้างถึงใน ปิยาภรณ์ รัตนกรกุล 2536 :38) ได้วิจัยเกี่ยวกับการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ที่ผสมผสานระหว่างการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบSTAD กับการเรียนแบบกลุ่มแข่งขัน TGT โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 2,175 คน ครู 26 คน ที่มาจากชั้นเรียน จำนวน 86 ชั้นเรียน จำนวน 11 โรงเรียนในมลรัฐหลุยส์เซียน่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 กลุ่ม กลุ่มที่หนึ่ง สอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ โดยครูที่สอนกลุ่มนี้ผ่านการอบรม กลุ่มที่สอง ครูผ่านการอบรมแต่ไม่ใช้การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้และกลุ่มที่สามครูไม่ผ่านการอบรม และไม่ใช้การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ผลการทดลองพบว่านักเรียนในกลุ่มที่ผ่านการอบรมและใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่มีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ แต่ไม่พบความแตกต่างด้านเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์

Nunan (1991:59-65) ศึกษากิจกรรมที่เป็นงานเพื่อการสื่อสาร ได้สรุปว่า งานเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร ของแบบเรียน และเป็นวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้รู้ภาษา งานที่มอบหมายให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจะสะท้อนสถานการณ์ที่ผู้เรียนจะประสบในสภาพของโลกแห่งความเป็นจริง ตัวป้อนซึ่งกำหนดปัญหาซึ่งเป็นงาน จะต้องมีความหมายต่อผู้เรียน เหมาะสมกับระดับและใกล้ตัวผู้เรียน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจได้ไม่ยาก และสร้างจิตสำนึก ให้ผู้เรียนรู้ว่า สิ่งที่เรียนรู้อาจสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในการดำเนินชีวิต การศึกษาของนูแนน ให้ความสำคัญคิดว่า ผู้เรียนที่เรียนร่วมกันจะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ภาษาเป้าหมาย เพราะต้องใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้เรียนมีความกล้าที่จะพูดโต้ตอบกันไปมาระหว่างผู้เรียนด้วยกัน งานที่มอบหมายให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติ จะสะท้อนสถานการณ์ที่ผู้เรียนจะประสบในสภาพของโลกแห่งความเป็นจริงซึ่งสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ

Anne (1997:161-172) ศึกษาเรื่อง บทเรียนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน จุดเน้นของหลักสูตรทางคณิตศาสตร์ สำหรับครูระดับประถมศึกษาในอนาคต พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เป็นประโยชน์กับมหาวิทยาลัยในการจัดการเรียนการสอน หลักสูตรคณิตศาสตร์ สำหรับครูระดับประถมศึกษาในอนาคต ซึ่งหลักสูตรนี้จะเป็นการเตรียมสำหรับการเรียนในภาคการศึกษาแรก ซึ่งมีความครอบคลุมวิชาเลขคณิตเกี่ยวกับจำนวน กิจกรรมในชั้นเรียนทุกวัน จะจัดตามแผนการสอนของญี่ปุ่นและใช้พัฒนาภาระงานผ่านสิ่งที่ได้สั่งสอน ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ ปรากฏการณ์ต่างๆ สิ่งที่กำหนดในการจัดการเรียนรู้ คือ การแสดงความคิดเห็นอย่างหลากหลายมุมมอง แสดงถึงความเข้าใจจากการจัดกิจกรรมชั้นเรียน เป้าหมายของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน คือ สามารถอภิปรายและยกตัวอย่างสิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นจริงในชั้นเรียน เป็นการอธิบายความสามารถโดยให้เห็นภาพของโครงสร้างการสอน

Holguin (1997 : 58) ได้วิจัยเกี่ยวกับผลการเรียนแบบร่วมมือต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เป็นภาษาที่สองของนักเรียนเกรด 3 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 3 จำนวน 20 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุม 10 คน และกลุ่มทดลอง 10 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือทุกวัน วันละ 1 ชั่วโมง 50 นาที ตลอดระยะเวลา 6 เดือน ผู้วิจัยศึกษาตามสมมุติฐาน 3 ข้อ ได้แก่ ด้านทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ด้านทักษะทางสังคมและด้านการยอมรับนับถือตนเอง โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูล จากคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบ IDEA Proficiency Test และศึกษาข้อมูลด้านทักษะสังคม และการยอมรับนับถือตนเองโดยใช้แบบวัดเจตคติต่อการเรียนแบบร่วมมือและสิ่งแวดล้อม

岳丹薇 (2009) ได้วิจัยเกี่ยวกับประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานในการสอนภาษาจีน จุดประสงค์การทดลองคือ การใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานในชั้นเรียนเป็นอย่างไร กิจกรรมการสอนแบบเน้นภาระงานสามารถปรับปรุงแรงจูงใจความสนใจของผู้เรียนใน

การเรียนรู้ได้หรือไม่ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนที่ศูนย์ภาษาMTC แบ่งกลุ่มเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกเรียนแบบใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน กลุ่มสองเรียนแบบการสอนดั้งเดิม ในเวลาในการเรียนวันละ 100 นาที 5วัน/สัปดาห์ ใช้เวลาทั้งหมด 10 สัปดาห์ โดยมีเครื่องมือการเก็บข้อมูลใช้แบบทดสอบและการแบบสอบถาม การสัมภาษณ์ครูและนักเรียน ผลการทดลองแสดงให้เห็นว่าการสอนแบบเน้นภาระงานสามารถเพิ่มแรงจูงใจและความสำเร็จในการเรียนรู้ของผู้เรียน นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนซึมซับเนื้อหาในชั้นเรียนและปรับปรุงการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นเรียนได้ดีขึ้น

杨彩敏 (2009) ได้วิจัยเรื่อง วิธีการเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาจีนกลางด้วยกิจกรรม - กรณีศึกษา: มหาวิทยาลัยศิลปากรในประเทศไทยหลักสูตรภาษาจีนระดับต้น จุดประสงค์การวิจัยคือ ด้วยการเติบโตของเศรษฐกิจจีนและอิทธิพลทั่วทั้งเอเชียและทั่วโลกจีนได้กลายเป็นที่รู้จักในฐานะ "การประชุมเชิงปฏิบัติการของโลก" ด้วยเหตุนี้ภาษาจีนจึงร้อนแรงและนี่แสดงให้เห็นว่าความสำคัญของภาษาจีนในการเป็นภาษาและธุรกิจระหว่างประเทศกำลังเติบโต ไม่เพียง แต่ในสหรัฐอเมริกา แต่ในเอเชียและยุโรปการเรียนรู้ภาษาจีนนั้นร้อนแรง” สมาชิกอาเซียนประเทศไทยไม่มีข้อยกเว้น อย่างไรก็ตามประเทศจีนยังขาดผู้พูดภาษาจีน ดังนั้นเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดสถาบันการศึกษาทั่วประเทศไทยตั้งแต่โรงเรียนประถมไปจนถึงโรงเรียนระดับอุดมศึกษาได้เริ่มให้การศึกษแก่คนไทยด้วยภาษาจีนอย่างกระตือรือร้น ปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยเน้นการฟังและการพูดเป็นหลัก อย่างไรก็ตามในความเป็นจริงผู้สอนยังคงสอนในรูปแบบดั้งเดิมซึ่ง“ ครูพูดคุยกันนักเรียนฟัง” ห้องเรียนขาดความสนุกสนานและนักเรียนในขณะที่นักเรียนขาดการฝึกฝนซ้ำๆและโอกาสที่แท้จริงในการเปิดปากและฝึกฝน ไม่มีผลลัพธ์ที่ชัดเจน หลังจากเรียนสี่ปีจบมหาวิทยาลัยก็ยังไม่สามารถเข้าใจและพูดภาษาจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพ กลุ่มทดลอง คือ มหาวิทยาลัยศิลปากรวิทยาเขตเพชรบุรีหลักสูตรภาษาจีนระดับต้น การศึกษานี้ได้ออกแบบ "กิจกรรมเป็นเป้าหมายการศึกษาของเรา" กลุ่มทดลอง "และ" กลุ่มเปรียบเทียบ " เพื่อแก้ไขปัญหาที่กล่าวข้างต้นและบรรลุทักษะการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพผ่านการเสริมสร้างทักษะการฟังและการพูดของนักเรียนการศึกษานี้ได้ออกแบบ "กิจกรรมเป็นเป้าหมายการศึกษาของเรา" กลุ่มทดลอง "และ" กลุ่มเปรียบเทียบ " จากการใช้การวิจัยเชิงปริมาณของ SPSS ผลการวิจัยมีดังนี้ (1) การสอนที่เน้นกิจกรรมสามารถเพิ่มความสนใจของผู้เรียนและปรับปรุงความสามารถในการฟังและการพูด (2) การสอนตามกิจกรรมสามารถช่วยนักเรียนสร้างความมั่นใจและช่วยในการสื่อสารในชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ (3) การสอนที่เน้นกิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้สถานการณ์ในชีวิตจริงสำหรับการสนทนาและช่วยให้พวกเขาพัฒนาการสนทนาที่ราบรื่น (4) การสอนที่เน้นกิจกรรมสามารถเสริมความถูกต้องในโครงสร้างประโยคและลดความเข้าใจผิดของผู้พูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ (5) การเรียนรู้ด้วย

กิจกรรมยังมีประสิทธิภาพสำหรับนักเรียนที่ไม่ใช่ นักเรียนจีน (6) การเอาใจใส่และสนับสนุนนักเรียน สร้างบรรยากาศที่เป็นธรรมชาติและง่ายต่อการเรียนรู้และลดระดับความวิตกกังวล

赖俊安 (2016) ได้วิจัยเกี่ยวกับประสิทธิผลของการสอนตามภารกิจต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สองในประเทศเล็ก ๆ ในเมืองเกาสงกลุ่มทดลองประกอบด้วย 33 คนและกลุ่มควบคุมประกอบด้วย 28 คนกลุ่มทดลองได้รับ 6 สัปดาห์ที่ขึ้นต่อสัปดาห์และรวม 24 ครั้ง เครื่องมือการทดลองได้ใช้เครื่องมือเชิงปริมาณดังต่อไปนี้เนื่องจากการศึกษาใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ ขั้นแรกทดสอบความสามารถภาษาอังกฤษเบื้องต้นและแบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนรู้ของนักเรียนเพื่อทราบพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน จากนั้นใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและแบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนรู้ของนักเรียน ในที่สุดผลกระทบอย่างต่อเนื่องหากการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนรู้ถูกนำมาใช้โดยการที่ใช้แบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนรู้เป็นแบบทดสอบติดตาม นอกจากนี้เพื่อให้มีความเข้าใจที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นเกี่ยวกับการรับรู้ของนักเรียนจึงได้รวบรวมแผ่นคำติชมเชิงคุณภาพในตอนท้ายของการ ผลการทดลองสรุปได้ว่า การเรียนการสอนแบบเน้นภารกิจช่วยปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ การเรียนการสอนแบบเน้นงานเป็นการปรับปรุงประสิทธิภาพของนักเรียนเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนรู้อังกฤษ การสอนแบบเน้นภารกิจช่วยปรับปรุงประสิทธิภาพของนักเรียนในเรื่องแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง ผู้เข้าร่วมกลุ่มทดลองมีการตอบรับเชิงบวกและการรับรู้ที่ลึกซึ้งเกี่ยวกับการสอนตามภารกิจ

刘怡华 (2017) ได้วิจัยเกี่ยวกับผลของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักเรียน จากวิทยาลัยเวียดนาม จุดประสงค์การวิจัยคือ เพื่อปรับปรุงคุณภาพบรรยากาศในชั้นเรียนและลดความกลัวของนักเรียนเมื่อเรียนรู้ภาษาต่างประเทศนักเรียนจะต้องเป็นคนในเชิงบวกในชั้นเรียน ด้วยเหตุนี้จึงมีการใช้วิธีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมในกิจกรรมในชั้นเรียนนักเรียนเวียดนาม 28 คนในแผนกแฮมโนมได้รับการรวบรวมวิธีนี้เป็นเวลาหนึ่งเดือนโดยเน้นการฟังและการพูดภาษาจีนผู้เขียนทำการสอนรูปแบบใหม่ “ARMCs” ในการศึกษา นี้ มักรวมรูปแบบ ARCS และแนวคิดของวิธีการทั้งภาษาและการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีวิธีการที่ชั้นเรียนควรเป็นประโยชน์และมีความหมายต่อนักเรียนและครูควรวางใจนักเรียนและให้ความมั่นใจแก่พวกเขาмаกพอ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนเวียดนามจำนวน 28 คนจากแผนกแฮมโนม ผลการทดลองคือ การเรียนแบบร่วมมือมีอิทธิพลต่อการสัมภาษณ์กลุ่มนักเรียนทุกคนกล่าวว่าการเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธีที่มีประโยชน์ซึ่งสามารถนำไปใช้อย่างกว้างขวางในอนาคต

สรุป

จากการศึกษาวิจัยในด้านวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง การพัฒนาผลการเรียนรู้เรื่องสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT ประกอบด้วย เนื้อหาที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้ 1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 วิชาภาษาจีน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โครงสร้างหลักสูตรโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา พัฒนาการปราณบุรี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาเพิ่มเติมภาษาจีน 2. ความรู้เกี่ยวกับระบบสัทอักษรภาษาจีน (Pinyin) 3. กิจกรรมการอ่านเน้นภาระงาน ซึ่งประกอบไปด้วย ความหมายของภาระงาน ประเภทของกิจกรรมเน้นภาระงาน ขั้นตอนกระบวนการเรียนการสอนของกิจกรรมเน้นภาระงาน ประโยชน์การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน การพัฒนาสื่อการสอนแบบเน้นภาระงาน การประเมินผลการสอนแบบเน้นภาระงาน 4. การเรียนรู้แบบร่วมมือ ประกอบไปด้วย องค์ประกอบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผลดีของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ประเภทของการเรียนรู้แบบร่วมมือ การประยุกต์ใช้ทฤษฎีในการเรียนการสอน 5. การจัดการเรียนรู้แบบที่มีการแข่งขันเทคนิค TGT (Team Game Tournament) 6. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง สัทอักษรภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ผู้วิจัยกำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยแบบ Pre-Experimental Design แบบแผนการวิจัยแบบ หนึ่งกลุ่มสอบก่อนและหลัง (One Group Pretest – Posttest Design) มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง สัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง สัทอักษรภาษาจีน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT 3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT โดยมีรายละเอียดและขั้นตอนวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

วิธีการดำเนินการวิจัย

เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย จึงกำหนดรายละเอียดของการดำเนินการวิจัยดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การจัดเตรียมโครงการวิจัย เป็นการศึกษาเอกสาร ตำรา วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การพัฒนาเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล และปรับปรุงเครื่องมือ และเสนอขอความเห็นชอบโครงการวิจัยต่อบัณฑิตมหาวิทยาลัยศิลปากร

ขั้นตอนที่ 2 ดำเนินงานตามโครงการวิจัย ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยทดลองใช้ เครื่องมือที่พัฒนาขึ้นในขั้นตอนที่ 1 นำไปทดลองใช้ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลมาตรวจสอบความถูกต้องวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติและแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 3 รายงานผลการวิจัย เป็นขั้นตอนระหว่างกรรายงานผลการวิจัยเสนอคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง ตามที่คณะกรรมการวิทยานิพนธ์เสนอแนะ จัดพิมพ์รายงานผลการวิจัยฉบับร่างเพื่อเสนอขออนุมัติโครงการวิจัยปรับปรุงแก้ไขตามที่คณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์เสนอแนะ จัดพิมพ์และรายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์ต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากรเพื่อขอจบการศึกษา

ระเบียบวิธีวิจัย

เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีวิจัย ประกอบด้วยประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ตัวแปรที่ศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2562 เป็นนักเรียนที่ผู้วิจัยสอนอยู่ มีจำนวน 4 ห้องเรียน คือชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 , 2/5 , 2/7 , 2/8 จำนวนประชากรทั้งสิ้น 151 คน ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10 ซึ่งสถานศึกษามีการจัดนักเรียนแต่ละห้องเรียน โดยพิจารณาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีระดับผลการเรียน คละแก่ง ปานกลาง อ่อน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10 จำนวนนักเรียน 39 คน ที่ได้จากการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

การทดลองในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดเวลาการทดลองด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT จำนวน 4 แผน จำนวน 9 ชั่วโมง

1) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องพยัญชนะภาษาจีน	จำนวน 2 ชั่วโมง
2) แผนจัดการเรียนรู้เรื่องสระภาษาจีน	จำนวน 2 ชั่วโมง
3) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องวรรณยุกต์ภาษาจีน	จำนวน 2 ชั่วโมง
4) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการประสมพยางค์ภาษาจีน	จำนวน 3 ชั่วโมง
รวมทั้งสิ้น 9 ชั่วโมง / 9 สัปดาห์ (สัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง)	

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT

ตัวแปรตาม ได้แก่ 1) ผลการเรียนรู้เรื่องสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
2) พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

เรื่อง สัทอักษรภาษาจีน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT

3) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT

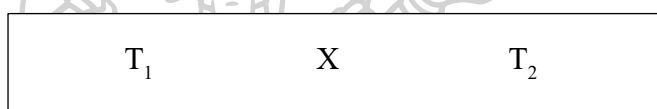
แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยแบบ Pre Experimental Design แบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลัง (One Group Pretest – Posttest Design) ดังนี้

รูปแบบการทดลอง

แบบแผนการวิจัยแบบทดลองขั้นพื้นฐาน (pre experimental design) แบบ one-group pretest posttest design (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558:144) ดังนี้

ภาพที่ 1 แบบแผนการวิจัยแบบ one-group pretest posttest design

T_1 หมายถึง การทดสอบก่อนเรียน ก่อนจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT

X หมายถึง การทดลองจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ร่วมกับเทคนิค TGT

T_2 หมายถึง การทดสอบหลังเรียน หลังจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ วิชาภาษาจีน หน่วยสัมผัสภาษาจีน หน่วยอาหารเครื่องดื่ม จำนวน 4 แผน ใช้เวลาทดลองสัปดาห์ละ 1 คาบ จำนวน 9 สัปดาห์ รวมทั้งหมด 9 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ เรื่อง สัทอักษรภาษาจีน เป็นแบบทดสอบการอ่านภาคปฏิบัติ (ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน) จำนวน 30 ข้อ
3. แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง สัทอักษรภาษาจีน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT ประเมินโดยครู แบบประเมิน

แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านการร่วมมือกันในการทำงาน ด้านการรับฟังความคิดเห็น และด้านความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม รวมทั้งหมดจำนวน 10 ข้อ

4. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT เป็นแบบสอบถามจำนวนทั้งหมด 10 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาและการจัดการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ

การสร้างและตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีน หน่วยการเรียนรู้เรื่องสัมผัสภาษาจีน และหน่วยอาหารเครื่องดื่ม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รายวิชาภาษาจีน ศึกษาผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หน่วยการเรียนรู้เรื่อง สัมผัสภาษาจีน และ อาหารเครื่องดื่ม

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและหลักการวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและเทคนิคTGT จากงานวิจัย หนังสือและเอกสารทางวิชาการ วิเคราะห์ความรู้เดิม ความสนใจและความสามารถของผู้เรียนเพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 แผน ที่จัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT โดยมีองค์ประกอบได้แก่ เวลาเรียน จุดประสงค์การเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และบันทึกหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วยเนื้อหาและเวลาเรียนดังนี้

ตารางที่ 6 ตารางแสดงเนื้อหาและเวลาเรียน

แผนการจัดการ จัดการ เรียนรู้	เรื่อง	ผลการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้อย่อย	สาระการเรียนรู้	จำนวน (ชั่วโมง)
1	พยัญชนะ	ระบุสัทอักษรตามระบบพินอิน อ่านออกเสียง และประสมเสียงคำ ง่ายๆ ตามหลักการออกเสียง	อ่านและจดจำพยัญชนะ ภาษาจีน	พยัญชนะภาษาจีน	2
2	สระ	ระบุสัทอักษรตามระบบพินอิน อ่านออกเสียง และประสมเสียงคำ ง่ายๆ ตามหลักการออกเสียง	อ่านและจดจำสระภาษาจีน	สระภาษาจีน	2
3	วรรณยุกต์	ระบุสัทอักษรตามระบบพินอิน อ่านออกเสียง และประสมเสียงคำ ง่ายๆ ตามหลักการออกเสียง	ผันเสียงตามระบบเสียง	วรรณยุกต์ภาษาจีน	2
4	ประสมคำ ภาษาจีน	อ่านพินอินของคำ กลุ่มคำง่ายๆ ตามหลักการอ่านได้	การประสมพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์	การอ่านสัทอักษร ภาษาจีน	3

ขั้นตอนที่ 4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและให้คำแนะนำ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา 1 ท่าน ด้านการกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ 1 ท่าน ด้านการวัดและประเมินผล 1 ท่าน รวมจำนวน 3 ท่าน ได้แก่

1. อาจารย์ ดร. ทิพวรรณ กำศิริมงคล ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนสิทธิ์ สิทธิสุนเนิน ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
3. รองศาสตราจารย์ ดร. ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล

เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและให้คำแนะนำ ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงของเนื้อหา ของแผนการจัดการเรียนรู้ และวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ(Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้นั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้นั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์การเรียนรู้
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้นั้นไม่สอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์การเรียนรู้

นำคะแนนที่ได้มาแทนค่าสูตร ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น

R หมายถึง คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

แผนการจัดการเรียนรู้ต้องได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Item Objective Congruence) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้องตามเกณฑ์ที่ยอมรับได้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558:177) ซึ่งได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 1.00 (ดังรายละเอียดในภาคผนวก ค)

ขั้นตอนที่ 5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แก้ไขโดยเพิ่มกิจกรรมให้เน้นฝึกออกเสียงพยัญชนะที่ออกเสียงยากต่างกับภาษาไทย ได้แก่ j q x , z c s , zh ch sh r เพราะหากเสียงเสียงอ่านเทียบกับพยัญชนะไทยอาจทำให้นักเรียนอ่านออกเสียงเพี้ยนได้ เน้นการสอนที่ให้นักเรียนรู้ที่มาการออกเสียงจากอวัยวะแทนการแทนการอ่านเทียบเสียงภาษาไทย

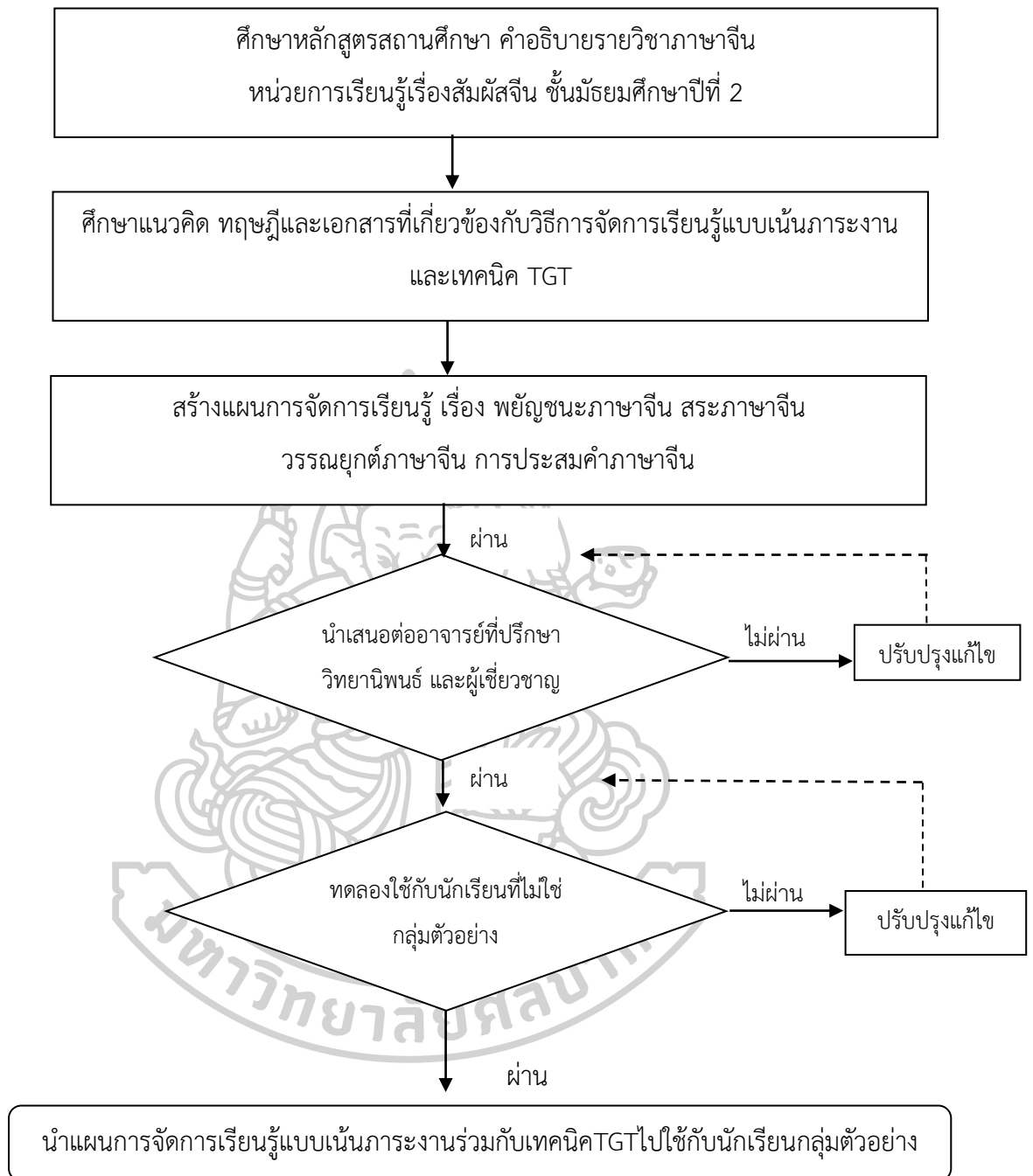
แก้ไขแบบฝึกหัด ใบงานเรื่อง 生母 เรื่องพยัญชนะ ข้อที่ 11 , 20 ซ้ำกัน และทำแบบฝึกหัดให้ครอบคลุมทุกพยัญชนะ

แก้ไขแบบฝึกหัด ใบงานเรื่อง 韵母 เรื่อง สระ ให้ครอบคลุมสระทุกตัว

แก้ไขเพิ่มการสอนเนื้อหาที่ให้นักเรียนรู้จักการวางวรรณยุกต์ที่ถูกต้อง หากเจอเป็นสระผสมต้องวางที่อย่างไร และสระบางตัวที่มีเงื่อนไขพิเศษในการวางเสียงวรรณยุกต์

ขั้นตอนที่ 6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นเด็กนักเรียนที่มีความรู้ความสามารถไม่แตกต่างกัน เพื่อดูความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้หรือปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ แก้ไขข้อบกพร่องให้สมบูรณ์ก่อนนำไปทดลองใช้จริงกับนักเรียนกลุ่มทดลอง พบว่า ต้องปรับปรุงด้านการจัดกิจกรรม ต้องจัดกลุ่มนักเรียนให้รวดเร็วและกระชับกับเวลามากขึ้น เพื่อให้การทำกิจกรรมเสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดไว้

ขั้นตอนที่ 7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT เพื่อใช้ในการเรียนการสอนหน่วยการเรียนรู้เรื่องสัมผัสจีน ไปใช้จริงกับกลุ่มทดลอง ดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT

2. การสร้างแบบทดสอบเพื่อวัดผลการเรียนรู้ เรื่อง สัทอักษรภาษาจีน จำนวน 1 ฉบับ ใช้ทดสอบทั้งก่อนเรียน(pre-test) และหลังเรียน (post-test) เป็นแบบทดสอบการอ่าน ภาคปฏิบัติ จำนวน 30 ข้อ กำหนดการให้คะแนน คืออ่านถูกต้องได้ 1 คะแนน อ่านผิดได้ 0 คะแนน ครอบคลุมเนื้อหา โดยสร้างตารางกำหนดเนื้อหาแบบทดสอบ เพื่อใช้เป็นแนวทางในสร้างแบบทดสอบ ให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ มีขั้นตอนในการดำเนินการสร้าง ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (รายวิชา ภาษาจีน) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่2 ศึกษาผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หน่วยการเรียนรู้เรื่องสัมผัสภาษาจีน

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาหลักการ ทฤษฎี และวิธีสร้างแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ จากเอกสาร หลักสูตรและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ 3 สร้างตารางวิเคราะห์แบบทดสอบการอ่าน โดยกำหนดเนื้อหาให้สอดคล้องกับ จุดประสงค์ที่ต้องการวัด มีรายละเอียดตามตารางที่ 7 ดังนี้
ตารางที่ 7 ตารางวิเคราะห์แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ เรื่อง สัทอักษรภาษาจีน

ผลการเรียนรู้	จำนวนข้อ แบบทดสอบ	ระดับพฤติกรรม	เกณฑ์การให้คะแนน
1. นักเรียนอ่านออกเสียงพยัญชนะ ภาษาจีนถูกต้องตามหลักการออกเสียง	10	ความรู้ความจำ ข้อที่ 1-10	- อ่านถูกต้องตามหลักการอ่าน ในระบบสัทอักษรภาษาจีน ได้ 1 คะแนน
2. นักเรียนอ่านออกเสียงเสียงสระ ภาษาจีนถูกต้องตามหลักการออกเสียง	5	ความรู้ความจำ ข้อที่ 11-15	- อ่านไม่ถูกต้อง อ่านผิดเพี้ยน
3. นักเรียนผันเสียงวรรณยุกต์ภาษาจีน ของคำถูกต้องตามหลักการออกเสียง	5	ความรู้ความจำ ข้อที่ 16-20	ไม่ตรงตามหลักการการอ่านใน ระบบสัทอักษรภาษาจีน
4. นักเรียนอ่านออกเสียงสัทอักษร ภาษาจีน กลุ่มคำง่ายๆ ถูกต้องตาม หลักการอ่าน	10	ความเข้าใจ ข้อที่ 21-30	ได้ 0 คะแนน
รวม		30	

ขั้นตอนที่ 4 สร้างแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ใช้ในการทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้เป็นแบบทดสอบปรนัยจำนวน 30 ข้อ ซึ่งเป็นการวัดผลการเรียนรู้เรื่อง สัทอักษรภาษาจีน

ขั้นตอนที่ 5 นำแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้เรื่องสัทอักษรภาษาจีนที่สร้างขึ้น และตารางวิเคราะห์แบบทดสอบ ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบและให้คำแนะนำ

ขั้นตอนที่ 6 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านการสอนภาษาจีน และด้านวัดและประเมินผล ตรวจสอบความถูกต้องของการวัดและใช้ดุลพินิจ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (content validity) และนำตารางวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

+1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
-1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อสอบไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ซึ่งได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Item Objective Congruence) เท่ากับ 1.00 (ดังรายละเอียดในภาคผนวก ค)

ขั้นตอนที่ 7 นำแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ เรื่องสัทอักษรจีน ที่ได้รับการตรวจสอบเรียบร้อยแล้ว นำไปทดลองใช้เพื่อตรวจสอบหาคุณภาพของแบบทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 38 คน โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปทุมธานี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง เพราะนักเรียนได้ผ่านการเรียนวิชาภาษาจีนเรื่อง สัทอักษรภาษาจีน มาแล้ว

ขั้นตอนที่ 8 นำกระดาษคำตอบจากการทำแบบทดสอบมาตรวจให้คะแนนโดยคำตอบที่ถูกต้องให้ 1 คะแนน และคำตอบผิดหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน แล้วนำมาหาค่าสถิติของแบบทดสอบผลการทดสอบมาวิเคราะห์รายข้อ หาค่าความยาก-ง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (D) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ดังนี้

8.1 การตรวจสอบความยากง่าย (Difficulty) ใช้สัญลักษณ์ (P) โดยมีเกณฑ์กำหนดค่าความยากง่าย คือ 0.20 - 0.80 (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558:188) พบว่าแบบทดสอบมีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.54 - 0.78 (ดังรายละเอียดในภาคผนวก ค)

8.2 การตรวจสอบค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) โดยใช้เกณฑ์ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ถือว่าข้อสอบสามารถจำแนกนักเรียนเก่งและอ่อนได้ดี (มาเรียม นิลพันธุ์ 2558:186) พบว่าแบบทดสอบมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.22 - 0.78 (ดังรายละเอียดในภาคผนวก ค)

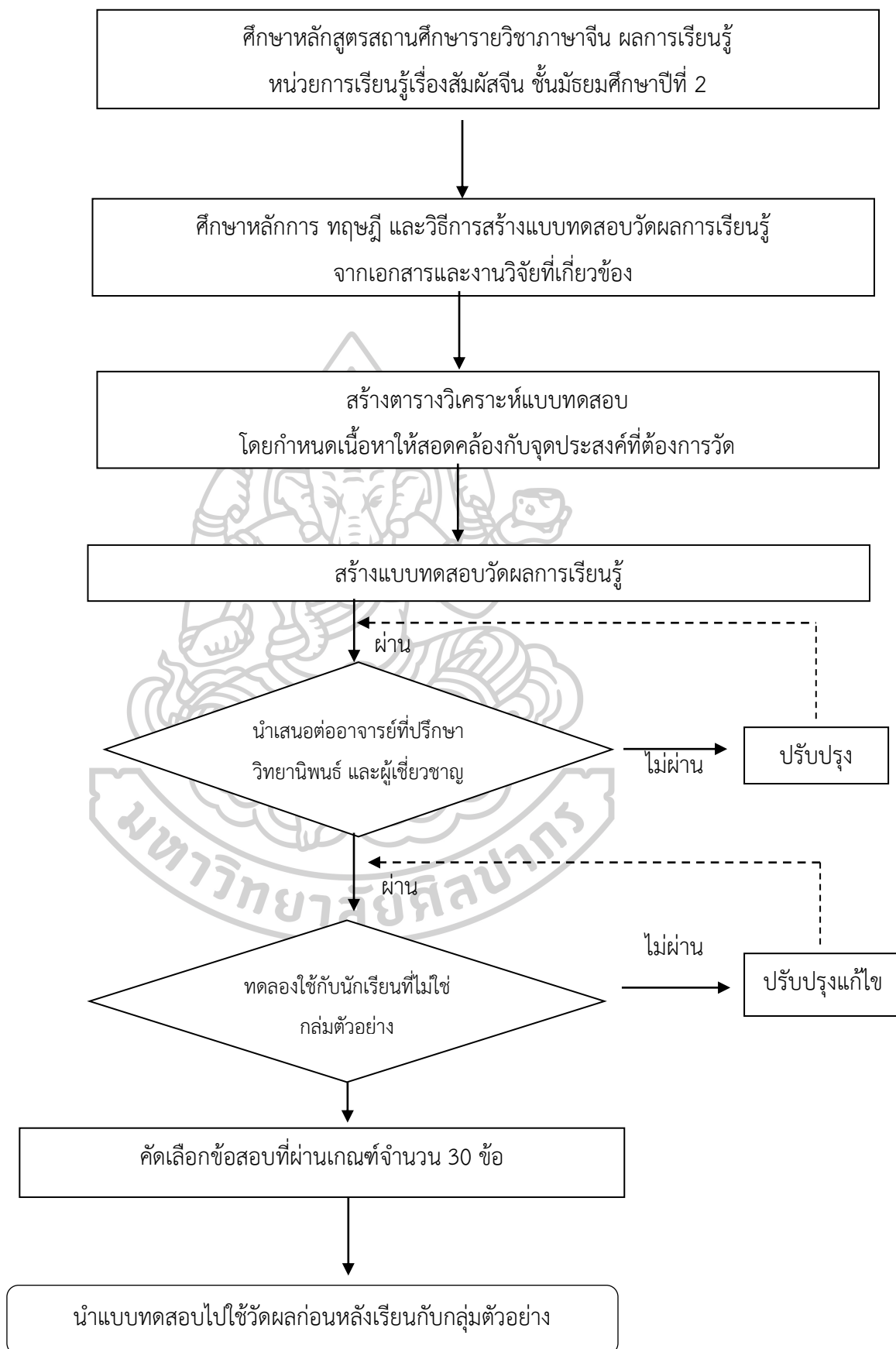
8.3 การตรวจสอบค่าความเชื่อมั่น (Reliability) คือการตรวจสอบผลการวัดที่สม่ำเสมอและคงที่ โดยผู้วิจัยเลือกข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์ นำมาตรวจสอบค่าความยากง่าย (p) และ

ค่าอำนาจจำแนก (r) จำนวน 30 ข้อ นำมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้วิธีการของคูเดอร์ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) จากสูตร KR 20 โดยใช้เกณฑ์ความเชื่อมั่น 0.75 ขึ้นไป (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558: 182) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.912 โดยการคัดเลือกข้อสอบนั้นต้องผ่านเกณฑ์การตรวจสอบค่าความยากง่าย (p) และอำนาจจำแนก (r) จำนวน 30 ข้อ (ดังรายละเอียดในภาคผนวก ค) ซึ่งครอบคลุมตารางวิเคราะห์ข้อสอบ

ขั้นตอนที่ 9 นำแบบทดสอบไปทดสอบวัดผลการเรียนรู้ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้กับกลุ่มตัวอย่าง

สรุปขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ก่อนและหลังเรียน เพื่อใช้ในการวิจัยมีขั้นตอน ดังภาพที่ 4

ภาพที่ 4 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้

3.การสร้างแบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม จำนวน 1 ฉบับ

เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงออกขณะที่นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ที่จัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT และทักษะทางสังคม พฤติกรรมที่ครูต้องสังเกตในการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ

1. ด้านการร่วมมือกันในการทำงาน มีจำนวน 4 ข้อ
2. ด้านการรับฟังความคิดเห็น มีจำนวน 3 ข้อ
3. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม มีจำนวน 3 ข้อ

ซึ่งขั้นตอนในการสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT มีดังนี้

3.1 ศึกษาารูปแบบเอกสารที่เกี่ยวข้องในการการสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้

3.2 สร้างแบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม กำหนดค่าระดับข้อคำถาม โดยใช้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 3 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์ ดังนี้

ปฏิบัติตลอดกิจกรรม	ค่าคะแนนเท่ากับ 3
ปฏิบัติบางครั้ง	ค่าคะแนนเท่ากับ 2
ปฏิบัติน้อย	ค่าคะแนนเท่ากับ 1

โดยนำคะแนนที่ได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับพฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่กำหนดแบบประมาณค่า โดยมีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมเชิงอนุมาณ ดังนี้

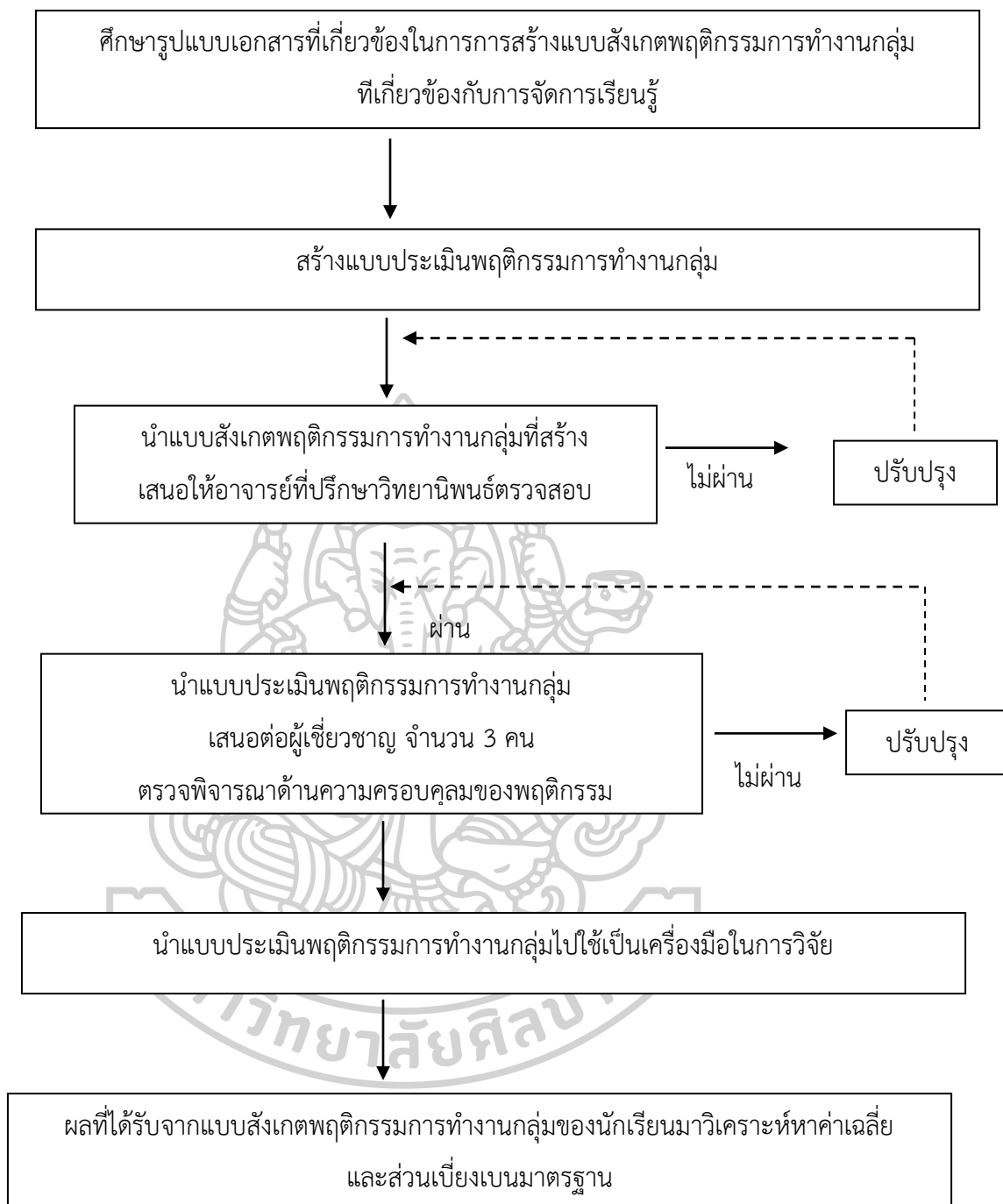
2.50 – 3.00	พฤติกรรมการทำงานกลุ่มอยู่ในระดับมาก
1.50 – 2.49	พฤติกรรมการทำงานกลุ่มอยู่ในระดับปานกลาง
1.00 – 1.49	พฤติกรรมการทำงานกลุ่มอยู่ในระดับน้อย

3.3 นำแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่สร้างเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบเพื่อแก้ไขในส่วนข้อบกพร่อง แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขตามที่ได้รับคำแนะนำ

3.4 นำแบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบพิจารณาด้านความครอบคลุมของพฤติกรรม นำตารางวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง ของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง ซึ่งได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Item Objective Congruence) เท่ากับ 1.00 (ดังรายละเอียดในภาคผนวก ค)

3.5 นำแบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย

3.6 ผลที่ได้รับจากแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มมีขั้นตอน ดังภาพที่ 5

ภาพที่ 5 ขั้นตอนการสร้างแบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม เรื่อง สัทอักษรภาษาจีน
ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
(ประเมินโดยครู)

เรื่อง.....กลุ่มที่.....

คำชี้แจง ให้ใส่เครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน

ข้อ	พฤติกรรม	คะแนน		
		3	2	1
ด้านการร่วมมือกันในการทำงาน				
1	สมาชิกมีส่วนร่วมในการทำงานหรือกิจกรรมกลุ่ม			
2	สมาชิกช่วยกันตรวจสอบความถูกต้องของผลงานในกลุ่ม			
3	เปิดโอกาสให้สมาชิกทุกคนภายในกลุ่มแสดงความสามารถ			
4	สมาชิกรู้สึกสนุกสนานและสบายใจในการทำกิจกรรมกลุ่ม			
ด้านการรับฟังความคิดเห็น				
5	สมาชิกพูดคุยปรึกษาหารือกันในกลุ่มอย่างทั่วถึง			
6	เคารพ รับฟังความคิดเห็นของสมาชิกภายในกลุ่ม			
7	ร่วมกันแสดงความคิดเห็น อธิบายซักถามข้อสงสัยสมาชิกในกลุ่ม			
ด้านความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม				
8	ยิ้มแย้มแจ่มใสเป็นกันเองกับสมาชิกในกลุ่ม			
9	ชมเชย ให้กำลังใจกับเพื่อนในกลุ่มด้วยท่าทางและคำพูด			
10	แบ่งปัน ช่วยเหลือเพื่อนภายในกลุ่ม			

เกณฑ์การประเมิน

- นักเรียนปฏิบัติให้เห็นตลอดการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม 3 คะแนน
- นักเรียนปฏิบัติให้เห็นเป็นบางครั้งตลอดการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม 2 คะแนน
- นักเรียนปฏิบัติให้เห็นน้อยตลอดการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม 1 คะแนน

4.การสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT ใน 4 ประเด็น 1.ด้านเนื้อหา 2 ข้อ 2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 4 ข้อ 3. ด้านบรรยากาศ 2 ข้อ 4. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ 2 ข้อ เป็นแบบทดสอบแบบมาตราส่วนประเมินค่า (rating scale) 5 ระดับมีเกณฑ์การกำหนดความคิดเห็นตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert Five Rating Scale) ดังนี้

5 หมายถึง ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับน้อย

1 หมายถึง ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับน้อยที่สุด

สำหรับการให้ความหมายของค่าที่วัดได้ ผู้วิจัยกำหนดได้กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการให้ความหมายตามเกณฑ์ของเบสท์ ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ตารางกำหนดเกณฑ์ระดับความคิดเห็น

ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
4.50 – 5.00	เห็นด้วยมากที่สุด
3.50 – 4.49	เห็นด้วยมาก
2.50 – 3.49	เห็นด้วยปานกลาง
1.50 – 2.49	เห็นด้วยน้อย
1.00 – 1.49	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

โดยมีขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารสร้างแบบสอบถาม ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอน และเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ 2 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT ใน 3 ประเด็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ขั้นตอนที่ 3 นำแบบสอบถามที่สร้างเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ตรวจสอบความถูกต้อง ของการวัด และใช้ดุลพินิจเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม นำตารางวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบสอบถามสอดคล้องกับประเด็นการถามข้อนั้น

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบสอบถามสอดคล้องกับประเด็นการถามข้อนั้น

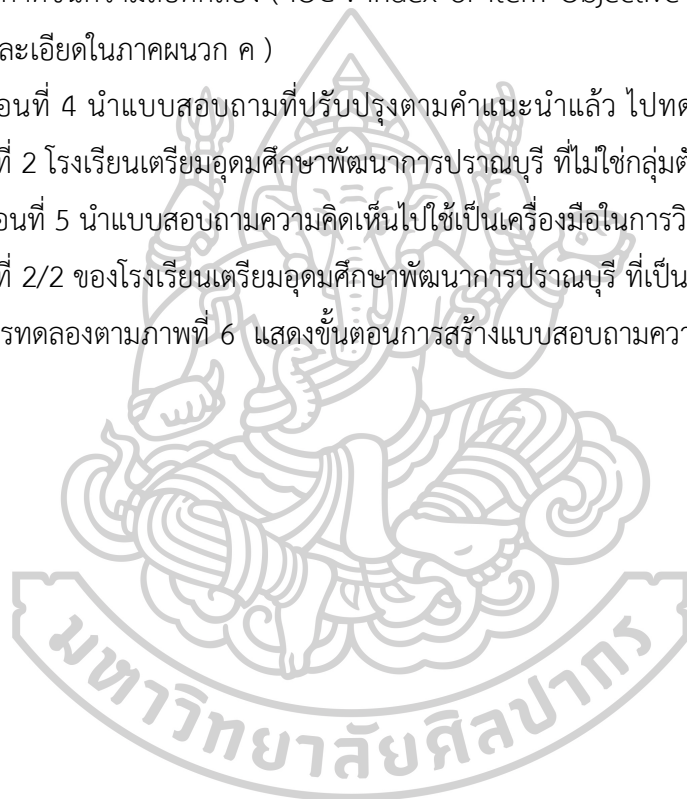
-1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบสอบถามไม่สอดคล้องกับประเด็นการถามข้อนั้น

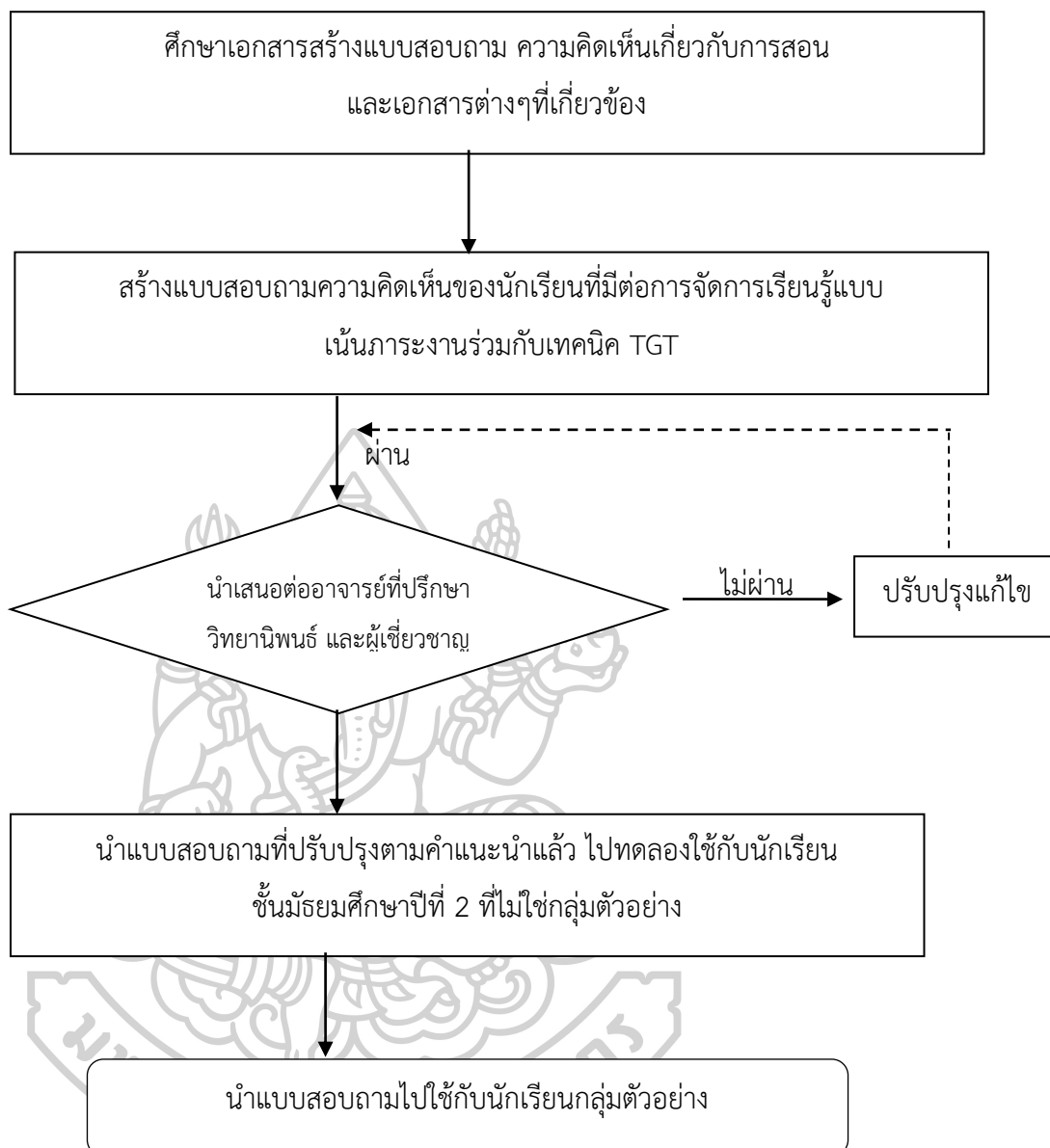
ซึ่งได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Item Objective Congruence) เท่ากับ 1.00 (ดังรายละเอียดในภาคผนวก ค)

ขั้นตอนที่ 4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามคำแนะนำแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 5 นำแบบสอบถามความคิดเห็นไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย สอบถามนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 ของโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ในการทดลองตามภาพที่ 6 แสดงขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น

ภาพที่ 6 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้น
ภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT

การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบก่อนเรียน ด้วยแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2

2. ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT ดังนี้

จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติภาระงานตามกระบวนการที่กำหนด และได้ผลผลิตจากการปฏิบัติภาระงานที่กำหนดไว้ได้และใช้ทักษะการเรียนรู้ร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม โดยนักเรียนสามารถนำความรู้ มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานของตนเองได้ โดยมีขั้นตอนการสอน 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนการปฏิบัติภาระงาน (Pre-Task)

1.1 ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดขึ้น คือ ครูอธิบายให้นักเรียนทราบถึงผลการเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับนักเรียนเมื่อเรียนเนื้อหาต่างๆแล้ว

1.2 ครูชี้แจงกิจกรรมภาระงานที่ต้องการให้นักเรียนเรียนรู้ คือ ครูบอกกิจกรรมที่นักเรียนต้องลงมือปฏิบัติร่วมกันเพื่อให้นักเรียนแต่ละคนได้เกิดการฝึกทักษะความสามารถในการเรียนรู้สัทอักษรภาษาจีน

1.3 ครูจัดกลุ่มนักเรียนโดยผลความสามารถโดยวัดจากผลคะแนนสอบของนักเรียนจากเทอมที่แล้ว

1.4 ชื่อนำเข้าสู่บทเรียน โดยครูเกริ่นนำโดยสอบถามนักเรียนและเปิดคลิปวิดีโอเกี่ยวกับระบบสัทอักษรภาษาจีน เป็นต้น เพื่อการกระตุ้นความสนใจของนักเรียน

1.5 ขั้นกิจกรรมการสอน ครูสอนเนื้อหาสาระหน้าชั้นเรียน โดยใช้คลิป youtube และ powerpoint เป็นสื่อประกอบการสอนเพิ่มเติม

1.6 ครูสอบถามความเข้าใจของนักเรียน และให้นักเรียนเตรียมตัวเข้ากลุ่มที่ครูจัดไว้ให้แล้วเพื่อปฏิบัติกิจกรรมต่อไป

ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติภาระงาน (Task)

2.1 นักเรียนเข้ากิจกรรมกลุ่ม และทำใบงานที่ได้รับเพื่อตรวจสอบนักเรียนเข้าใจบทเรียนอย่างน้อยเพียงใด โดยครูกำหนดเวลาในการทำใบงานประมาณ 5-10 นาที ในระหว่างนี้ครูเริ่มมีการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนเป็นระยะตลอดที่นักเรียนทำกิจกรรมจนจบการแข่งขัน

เกมส์การแข่งขันวิชาการโดยครูสังเกตและบันทึกผลลงในแบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของแต่ละกลุ่ม

2.2 เมื่อครบกำหนดเวลาครูและนักเรียนตรวจสอบความถูกต้องในใบงานที่นักเรียนทำ

2.3 หลังจากตรวจใบงานเรียบร้อยแล้ว ครูให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันทบทวนบทเรียนอีกรอบ เพื่อเตรียมพร้อมในการทำกิจกรรมการแข่งขัน

2.4 แข่งขันเกมวิชาการ จัดแข่งขันตอบคำถาม เรื่องสัทอักษรภาษาจีน โดยแยกแข่งขันตามความสามารถ โดยครูชี้แจงกติกาการแข่งขันให้นักเรียนฟัง โดยให้นักเรียนส่งตัวแทนกลุ่มละ 1 คนออกมาประจำโต๊ะการแข่งขันผู้เข้าแข่งขันจะเขียนคำตอบส่งครูให้เร็วที่สุด โดยคำถามของครูคือครูออกเสียงสัทอักษรภาษาจีนตัวใด ให้นักเรียนเขียนคำตอบให้ถูกต้อง โดยเนื้อหาจะสุ่มมาจากบทเรียนที่ได้เรียนไปแล้ว

2.5 ในการแข่งขันจบแต่ละข้อคำถามครูจะคิดคะแนนรายบุคคลและคะแนนรายกลุ่ม

2.6 เมื่อเสร็จสิ้นการแข่งขันครูจะสรุปคะแนนรายบุคคลเพื่อรวมเป็นคะแนนกลุ่ม ประเมินผลงานของกลุ่มและให้รางวัลกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด

ขั้นที่3 ขั้นหลังปฏิบัติการระงาน (Post-Task)

3.1 ครูและนักเรียนสรุปผลการทำกิจกรรมในบทเรียน นักเรียนแสดงความคิดเห็นสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติกิจกรรม

3.2 ครูสอบถามนักเรียนเพื่อตรวจสอบนักเรียนว่ามีสัทอักษรภาษาจีนตัวใดนักเรียนอ่านไม่ได้ อ่านไม่ถูกต้อง โดยครูจะฝึกเพิ่มเติมในทันทีหลังจากจบกิจกรรมการแข่งขัน ให้นักเรียนร่วมกันทบทวนเนื้อหาบทเรียนอาจจะเป็นให้นักเรียนอ่านตามครูอีกหนึ่งรอบและให้นักเรียนช่วยกันอ่านพร้อมกันทั้งห้อง เป็นการสรุปบทเรียนในตอนท้าย

3.3 ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย

3. ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบหลังเรียน ด้วยแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นซึ่งเป็นฉบับเดียวกับข้อสอบที่ทำการทดสอบก่อนเรียน จำนวน 30 ข้อ

4. ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือสำหรับการวิจัยครั้งนี้ มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

1.2 ตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ เรื่อง สัทอักษรภาษาจีน ดำเนินการดังนี้

1.2.1 ตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (index of item objective congruence : IOC)

1.2.2 ตรวจสอบค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบปรนัย

1.2.2.1 การตรวจสอบค่าความยากง่าย (p) คือ สัดส่วนระหว่างจำนวนผู้ตอบข้อสอบถูกในแต่ละข้อต่อจำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด โดยใช้เกณฑ์ความยากง่ายระหว่าง 0.20 – 0.80 (มาเรียม นิลพันธุ์ 2558 : 188)

1.2.2.2 การตรวจสอบค่าอำนาจจำแนก (discrimination) คือ ตรวจสอบหาความสัมพันธ์ของคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item total Correlation) โดยใช้เกณฑ์ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ถือว่าข้อสอบมีค่าอำนาจจำแนก (มาเรียม นิลพันธุ์ 2558:186)

1.2.3 การตรวจสอบค่าความเชื่อมั่น (reliability) คือการตรวจสอบผลการวัดที่สม่ำเสมอและคงที่ หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้วิธีการของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน จากสูตร KR20 (มาเรียม นิลพันธุ์ 2558 : 182) หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์ อัลฟา

2. การทดสอบสมมติฐาน

2.1 การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้เรื่องสัทอักษรภาษาจีน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT โดยหาค่าเฉลี่ย และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่า (t-test) แบบ(dependent)

2.2 การศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม โดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

2.3 การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิคTGT การหาความคิดเห็นในด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ กิจกรรมเรียนรู้ ประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้โดยหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนระดับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT และการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

ตารางที่ 9 แสดงการสรุปวิธีดำเนินการวิจัย

วัตถุประสงค์การวิจัย	วิธีดำเนินการวิจัย	เครื่องมือ/การวิเคราะห์ข้อมูล
1. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้เรื่องสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT	1.วัดผลการเรียนรู้เรื่องสัทอักษรภาษาจีนก่อนเรียน 2.จัดการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ 3.วัดผลการเรียนรู้เรื่องสัทอักษรภาษาจีนหลังเรียน	แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้เรื่อง สัทอักษรภาษาจีน ก่อนและหลังเรียนวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) และทดสอบสมมติฐานโดยการทดสอบค่าที (t-test) แบบ dependent
2.ศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง สัทอักษรภาษาจีน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT	สร้างแบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม จำนวน 1 ฉบับ มีจำนวน 10 ข้อ	แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) และวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)
3.เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT	สร้างแบบสอบถามความคิดเห็น จำนวน 1 ฉบับ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคิร์ต ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	แบบสอบถามความคิดเห็น วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

สรุป

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง สัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (pre-experimental research) แบบแผนการวิจัยแบบหนึ่งกลุ่มสอบก่อนหลัง one group pretest-posttest design กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 / 2 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 39 คน ผู้วิจัยดำเนินการทดลองวิจัยและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง จากนั้นนำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยเปรียบเทียบวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย(Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเปรียบเทียบผลการเรื่องสัทอักษรภาษาจีนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT ใช้สูตร t-test แบบ dependent ข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถาม 5 ระดับ วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย(Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยการพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง สัทอักษรภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้เรื่องสัทอักษรภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT 2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง สัทอักษรภาษาจีน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT 3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยนำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1.) แผนการสอนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT 2) แบบประเมินพฤติกรรมกลุ่มที่ประเมินโดยครู 3) แบบทดสอบการอ่านสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนที่จัดการเรียนรู้โดยเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT 4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT ไปใช้ในกลุ่มตัวอย่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 จำนวน 39 คน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ด้วยการทำแบบทดสอบก่อนเรียน จากนั้นผู้วิจัยดำเนินการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT พร้อมสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม จากนั้นทดสอบหลังเรียนจัดการเรียนรู้ และสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็น เพื่อเป็นการตอบวัตถุประสงค์และข้อคำถามในการวิจัย ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ เรื่อง อ่านสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาพฤติกรรมกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ เรื่อง อ่านสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 1 เพื่อตอบคำถามงานวิจัยข้อที่ 1 คือ ผลการเรียนรู้ เรื่อง สัทอักษรภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยนำคะแนนทดสอบก่อนและหลังเรียนไปเทียบกัน ซึ่งผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 10 - 11

ตารางที่ 10 ตารางแสดงผลคะแนนรายบุคคล เรื่อง สัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT

คนที่	คะแนนก่อนเรียน (30)	คะแนนหลังเรียน (30)	คนที่	คะแนนก่อนเรียน (30)	คะแนนหลังเรียน (30)
1	21	28	21	11	27
2	10	27	22	8	26
3	11	21	23	16	25
4	11	23	24	12	27
5	11	27	25	13	27
6	7	30	26	11	28
7	8	29	27	9	24
8	4	22	28	10	23
9	15	20	29	7	25
10	10	26	30	8	25
11	12	29	31	7	26
12	16	27	32	9	21
13	10	28	33	15	28
14	13	28	34	13	21
15	4	15	35	16	22
16	5	29	36	10	26
17	13	26	37	4	17
18	13	20	38	8	24
19	19	29	39	11	28
20	17	28			

ตารางที่ 11 การเปรียบเทียบคะแนนผลการเรียนรู้เรื่อง เรื่อง สัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t	p
ก่อนเรียน	39	30	11.53	4.69	18.412	.000
หลังเรียน	39	30	25.17	3.51		

จากตารางที่ 11 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT มีค่าเฉลี่ยผลการเรียน หลังจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 25.17$, S.D = 3.51) สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 11.53$, S.D = 4.69) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่.01 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดข้อที่ 1 อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาคะแนนของนักเรียนแล้วพบว่ามีการกระจายของคะแนนค่อนข้างมาก ทั้งนี้เนื่องจาก ความรู้พื้นฐานของนักเรียนมีความแตกต่างกันมาก ส่งผลให้ค่า S.D. ของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนสูง

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT

การวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 2 เพื่อตอบคำถามในการวิจัยข้อที่ 2 เกี่ยวกับพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT อยู่ในระดับใด ตารางที่ ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT

ตารางที่ 12 ตารางผลการศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT

พฤติกรรมกลุ่ม	ค่าเฉลี่ยระดับพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม								ค่าเฉลี่ยระดับการปฏิบัติ		ระดับพฤติกรรม	ลำดับที่
	แผน 1		แผน 2		แผน 3		แผน 4		\bar{X}	S.D.		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.				
ด้านการร่วมมือในการทำงาน												
1. สมาชิกมีส่วนร่วมในการทำงานหรือกิจกรรมกลุ่ม	2.75	0.50	2.75	0.50	2.75	0.50	3.00	0.00	2.81	0.38	มาก	2
2. สมาชิกช่วยกันตรวจสอบความถูกต้องของผลงานในกลุ่ม	2.75	0.50	2.75	0.50	2.75	0.50	3.00	0.00	2.81	0.38	มาก	2
3. เปิดโอกาสให้สมาชิกทุกคนภายในกลุ่มแสดงความสามารถ	2.50	0.57	2.50	0.57	3.00	0.00	3.00	3.00	2.75	0.20	มาก	4
4. สมาชิกรู้สึกสนุกสนานและสบายใจในการทำกิจกรรมกลุ่ม	3.00	0.00	3.00	0.00	2.75	0.50	3.00	0.00	2.88	0.14	มาก	1
เฉลี่ย	2.75	0.35	2.75	0.20	2.81	0.23	3.00	0.00	2.83	0.24	มาก	2
ด้านการรับฟังความคิดเห็น												
5. สมาชิกพูดคุยปรึกษาหารือกันในกลุ่มอย่างทั่วถึง	3.00	0.00	3.00	0.00	2.75	0.50	3.00	0.00	2.94	0.13	มาก	1
6. เคารพ รับฟังความคิดเห็นของสมาชิกภายในกลุ่ม	3.00	0.00	3.00	0.00	2.50	0.58	2.50	0.58	2.88	0.15	มาก	2
7. ร่วมกันแสดงความคิดเห็น อธิบายซักถามข้อสงสัยสมาชิกในกลุ่ม	3.00	0.00	2.75	0.50	2.75	0.50	2.75	0.50	2.81	0.37	มาก	3
เฉลี่ย	3.00	0.00	2.92	0.17	2.67	0.47	2.92	0.17	2.88	0.67	มาก	1

พฤติกรรมกลุ่ม	ค่าเฉลี่ยระดับพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม								ค่าเฉลี่ย		ระดับพฤติกรรม	ลำดับที่
	แผน 1		แผน 2		แผน 3		แผน 4		ระดับการปฏิบัติ			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ด้านความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในกลุ่ม												
8. ยิ้มแย้มแจ่มใสเป็นกันเองกับสมาชิกในกลุ่ม	3.00	0.00	3.00	0.00	3.00	0.00	3.00	3.00	3.00	0.00	มาก	1
9. ชมเชย ให้กำลังใจกับเพื่อนในกลุ่มด้วยท่าทางและคำพูด	2.50	0.58	2.50	0.58	2.75	0.50	3.00	0.00	2.68	0.38	มาก	3
10. แบ่งปัน ช่วยเหลือเพื่อนภายในกลุ่ม	3.00	0.00	2.50	0.58	2.75	0.50	3.00	0.00	2.81	0.35	มาก	2
เฉลี่ย	2.83	0.19	2.67	0.38	2.83	0.19	3.00	0.00	2.83	0.24	มาก	2
เฉลี่ยรวม	2.85	0.17	2.78	0.22	2.78	0.28	2.97	0.50	2.84	0.18	มาก	

จากตารางที่ 10 พบว่า พฤติกรรมการทำงานกลุ่มโดยภาพรวม 10 พฤติกรรม มีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.84$, S.D = 0.18) ซึ่งยอมรับสมมุติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ในข้อที่ 2 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพฤติกรรมพบว่า พฤติกรรมการทำงานกลุ่มด้านที่มีคะแนนมากที่สุดอันดับ 1 คือ ด้านการรับฟังความคิดเห็น ($\bar{X} = 2.88$, S.D = 0.67) รองลงมาคือ ด้านการร่วมมือในการทำงาน ($\bar{X} = 2.83$, S.D = 0.24) และด้านความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในกลุ่ม ($\bar{X} = 2.83$, S.D = 0.24)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการรับฟังความคิดเห็น พฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่นักเรียนปฏิบัติมากที่สุดอันดับ 1 คือ สมาชิกพูดคุยปรึกษาหารือกันในกลุ่มอย่างทั่วถึง ($\bar{X} = 2.94$, S.D = 0.13) และเคารพรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม ($\bar{X} = 2.88$, S.D = 0.15) และร่วมกันแสดงความคิดเห็น อธิบายซักถามข้อสงสัยสมาชิกในกลุ่ม ($\bar{X} = 2.81$, S.D = 0.37) เป็นอันดับสุดท้าย

ด้านการร่วมมือในการทำงาน พบว่า พฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่นักเรียนปฏิบัติมากที่สุดอันดับ 1 คือ สมาชิกรู้สึกสนุกสนานและสบายใจในการทำกิจกรรมกลุ่ม ($\bar{X} = 2.88$, S.D = 0.14) และสมาชิกมีส่วนร่วมในการทำงานหรือกิจกรรมกลุ่ม ($\bar{X} = 2.81$, S.D = 0.38) และสมาชิกช่วยกันตรวจสอบความถูกต้องของผลงานกลุ่ม ($\bar{X} = 2.81$, S.D = 0.38) และเปิดโอกาสให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มแสดงความสามารถ ($\bar{X} = 2.75$, S.D = 0.20) เป็นอันดับสุดท้าย

ด้านความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในกลุ่ม พบว่า พฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่นักเรียนปฏิบัติมากที่สุดอันดับ 1 คือ ยิ้มแย้มแจ่มใสกับสมาชิกในกลุ่ม ($\bar{X} = 3.00$, S.D = 0.00) และแบ่งปันช่วยเหลือเพื่อนภายในกลุ่ม ($\bar{X} = 2.81$, S.D = 0.35) และชมเชยให้กำลังใจกับเพื่อนในกลุ่มด้วยท่าทางและคำพูด ($\bar{X} = 2.68$, S.D = 0.38) เป็นอันดับสุดท้าย

มีการวิเคราะห์เนื้อหาจากแบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน ประเมินโดยครู พบว่า โดยภาพรวมนักเรียนทุกกลุ่มส่วนใหญ่มีความสุขและสนุกสนานกับการเข้าร่วมทำกิจกรรมการทำงานกลุ่ม มีการพูดคุยกันและปรึกษาสอบถามกันอย่างทั่วถึง บางครั้งครูอาจมีการตักเตือนนักเรียนบางครั้งเนื่องจากนักเรียนพูดคุยและเล่นกันอย่างสนุกสนานมากเกินไป และนักเรียนมีช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่มกันอยู่เป็นประจำเพราะนักเรียนเห็นถึงความสำคัญของคะแนนกลุ่มที่จะให้ได้รับรางวัล เขาจะมีความสุขมากเมื่อตัวแทนของกลุ่มออกมาแข่งขันและตอบคำถามถูกต้อง นักเรียนส่วนใหญ่เวลาเพื่อนออกมาเป็นตัวแทนตอบคำถามจะให้กำลังใจโดยการปรบมือโห่ร้องเป็นหลักเมื่อเพื่อนตอบคำถามได้ถูกต้อง แต่อาจจะไม่ได้มีการใช้คำพูดชื่นชมเพื่อน ซึ่งนักเรียนอาจจะไม่ชินและมีการเขินอาย

ตอนที่ 3 ตารางผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT

วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจคำตอบการวิจัยข้อที่ 3 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT อยู่ในระดับใด ดังตารางที่ 11 ระดับความคิดเห็นโดยภาพรวมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT

ตารางที่ 13 ตารางแสดงความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT

ความคิดเห็นในด้าน	วิธีสอนแบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT		ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
ด้านเนื้อหาและการจัดการเรียนรู้				
1. เนื้อหาบทเรียนและกิจกรรมทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ	4.21	0.62	เห็นด้วยมาก	5
2. นักเรียนได้เรียนรู้และลงมือปฏิบัติกิจกรรมอย่างสนุกสนาน	4.49	0.56	เห็นด้วยมาก	3
3. กิจกรรมทำให้นักเรียนได้คิดและทำกิจกรรมกับเพื่อนภายในกลุ่มอย่างเต็มที่	4.41	0.68	เห็นด้วยมาก	4

ความคิดเห็นในด้าน	วิธีสอนแบบเน้นภาระงาน ร่วมกับเทคนิค TGT		ระดับความคิดเห็น	ลำดับ ที่
	\bar{X}	S.D.		
4. กิจกรรมทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาในเรื่องที่เรียนมากขึ้น	4.59	0.55	เห็นด้วย มากที่สุด	2
5. นักเรียนได้รับการส่งเสริมพัฒนาทักษะภาษาจีนจากกิจกรรม นี้	4.74	0.44	เห็นด้วย มากที่สุด	1
เฉลี่ย	4.48	0.37	เห็นด้วยมาก	2
ด้านบรรยากาศการเรียนรู้				2
6. ระยะเวลาของกิจกรรมแต่ละเรื่องมีความเพียงพอเหมาะสม กับนักเรียน	4.00	0.80	เห็นด้วยมาก	
7. กิจกรรมการแข่งขันทำให้นักเรียนเกิดความสุขสนุกสนานในการ เรียนมากขึ้น	4.59	0.50	เห็นด้วยมาก	1
เฉลี่ย	4.29	0.52	เห็นด้วยมาก	3
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ				
8. นักเรียนได้รับทราบผลการเรียนของตนเอง ช่วยให้สามารถ พัฒนาผลการเรียนวิชาภาษาจีนของตัวเองได้ดีขึ้น	4.46	0.55	เห็นด้วยมาก	2
9. นักเรียนได้พัฒนาทักษะการทำกิจกรรมกลุ่มกับเพื่อน และ สามารถสื่อสารกับเพื่อนๆ ได้ดีขึ้น	4.38	0.54	เห็นด้วยมาก	3
10. นักเรียนสามารถอ่านสัทอักษรภาษาจีนได้ดีขึ้นจากกิจกรรม นี้	4.67	0.48	เห็นด้วยมาก ที่สุด	1
เฉลี่ย	4.50	0.37	เห็นด้วยมาก ที่สุด	1
ค่าเฉลี่ยรวม	4.45	0.33	เห็นด้วยมาก	

จากตารางที่ 11 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT ในภาพรวมนักเรียนเห็นด้วยในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$, S.D = 0.33) ซึ่งยอมรับสมมุติฐานข้อที่ 3 โดยเห็นด้วยมากทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{X} = 4.50$,

S.D = 0.37) ด้านเนื้อหาและการจัดการเรียนรู้ (\bar{X} = 4.48 , S.D = 0.37) และด้านบรรยากาศการเรียนรู้ (\bar{X} = 4.29 , S.D = 0.52) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านประโยชน์ที่ได้รับ นักเรียนเห็นด้วยในระดับมาก (\bar{X} = 4.50 , S.D = 0.37) เมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็นพบว่า นักเรียนเห็นด้วยมากเป็นลำดับที่ 1 คือ นักเรียนสามารถอ่านสัทอักษรภาษาจีนได้ดีขึ้นจากกิจกรรมนี้ (\bar{X} = 4.67 , S.D = 0.48) และนักเรียนได้พัฒนาทักษะการทำกิจกรรมกลุ่มกับเพื่อน และสามารถสื่อสารกับเพื่อนๆ ได้ดีขึ้น เห็นด้วยมาก (\bar{X} = 4.38 , S.D = 0.54) เป็นลำดับสุดท้าย

ด้านเนื้อหาและการจัดการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนเห็นด้วยในระดับมาก (\bar{X} = 4.48 , S.D = 0.37) เมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็นพบว่า นักเรียนเห็นด้วยมากเป็นลำดับที่ 1 คือ นักเรียนได้รับการส่งเสริมพัฒนาทักษะภาษาจีนจากกิจกรรมนี้ (\bar{X} = 4.74 , S.D = 0.44) และเนื้อหาบทเรียนและกิจกรรมทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ เห็นด้วยมาก (\bar{X} = 4.21 , S.D = 0.62) เป็นลำดับสุดท้าย

ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ นักเรียนเห็นด้วยมากเป็นลำดับที่ 1 คือ กิจกรรมการแข่งขันทำให้นักเรียนเกิดความสุขสนานในการเรียนมากขึ้น (\bar{X} = 4.59 , S.D = 0.50) และระยะเวลาของกิจกรรมแต่ละเรื่องมีความเพียงพอเหมาะสมกับนักเรียน เห็นด้วยมาก (\bar{X} = 4.00 , S.D = 0.80) เป็นลำดับสุดท้าย

จากแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติม สรุปได้ดังนี้

ด้านเนื้อหาและการจัดการเรียนรู้ หลังจากนักเรียนร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละชั่วโมงโดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่รู้สึกเนื้อหาบทเรียนทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านสัทอักษรภาษาจีนได้ดีขึ้นจริง เข้าใจเนื้อหามากขึ้นกว่าเดิม และรู้สึกสนุกสนานกับกิจกรรมการเรียนรู้

“...ทำให้อ่านภาษาจีนได้คล่องแคล่ว คำที่เราอ่านไม่ออกกลายเป็นคำที่ง่ายสำหรับเรา สนุกที่ได้เรียน” (นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2)

“...ได้รู้จักคำศัพท์ต่างๆเกี่ยวกับอาหารเครื่องดื่ม เขียนคล่อง สะกดคำเป็นพินอินได้มากขึ้น” (นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2)

“...หนูได้พัฒนามากขึ้น จากที่หนูอ่านไม่ออก สะกดไม่ได้ หนูก็อ่านออกเขียนได้ ได้รู้คำศัพท์ใหม่ๆ” (นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2)

“...ได้มาเรียนภาษาจีนกับคุณครู หนูมีความรู้มากขึ้นมาก จากที่อ่านไม่ค่อยออกตอนนี้แทบจะอ่านได้ทุกคำแล้วคะ” (นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2)

“...ได้รับความรู้จากที่ได้เล่นกิจกรรม เราได้มากขึ้น สนุกที่ได้เรียนและทำกิจกรรม” (นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2)

ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ หลังจากนักเรียนร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละชั่วโมงโดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่รู้สึกมีความสุขและสนุกสนานกับการเรียน บรรยากาศในห้องเรียนมีความตื่นเต้นทำให้อยากเรียน อยากเล่นเกมส์แข่งขัน

“...การได้เรียนครั้งนี้ ทำให้พัฒนาขึ้นมากคะ เวลาเล่นเกมส์ก็สนุกมากๆคะ ชอบวิชาภาษาจีนมากๆ” (นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2)

“...รู้สึกสนุกมากๆ กับกิจกรรมหลายอย่างที่ผ่านมา ทำให้อ่านพินอินออกมากขึ้น” (นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2)

“...สนุกสนานกับกิจกรรมที่ครูให้ทำ ทำให้สามารถอ่านพินอินได้ดีมากขึ้น” (นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2)

“...ได้เรียนรู้หลายอย่างและยังสนุกอีกด้วย จากเมื่อก่อนไม่รู้ภาษาจีน ตอนนี้ได้มาเยอะ” (นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2)

“...รู้สึกมีความสุขตอนที่เรียนแล้วได้คะแนนเยอะนี้แบบภูมิใจมาก” (นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2)

“...สนุกมาก อ่านพินอินคล่องขึ้นเยอะเลย อ่านเขียนได้คล่องแล้ว เวลาเรียนไม่เบื่อเลย” (นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2)

“...กิจกรรมสนุกมาก ตื่นเต้น ได้ความสามัคคี ได้รู้เรื่องพินอินมากขึ้นกว่าเดิมเยอะ ” (นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2)

ด้านประโยชน์ที่ได้รับ หลังจากนักเรียนร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละชั่วโมงโดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นสอดคล้องกันว่า นักเรียนทุกคนสามารถอ่านพินอินออกได้ดีขึ้น เขียนอ่านได้คล่องแคล่วมากขึ้น ได้รับความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์เพิ่มมากขึ้น สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ได้จริง

“...อ่านพินอินออกพูดได้เขียนได้ ดีขึ้นกว่าเดิมเยอะมากๆ ”

(นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2)

“...สามารถอ่านพินอินได้ รู้จักพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ เข้าใจภาษาจีนมากขึ้น”

(นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2)

“...อ่านพินอินเข้าใจมากขึ้น อ่านคำศัพท์ได้เยอะขึ้น เกิดความสนุกได้ความรู้เพิ่มขึ้น”

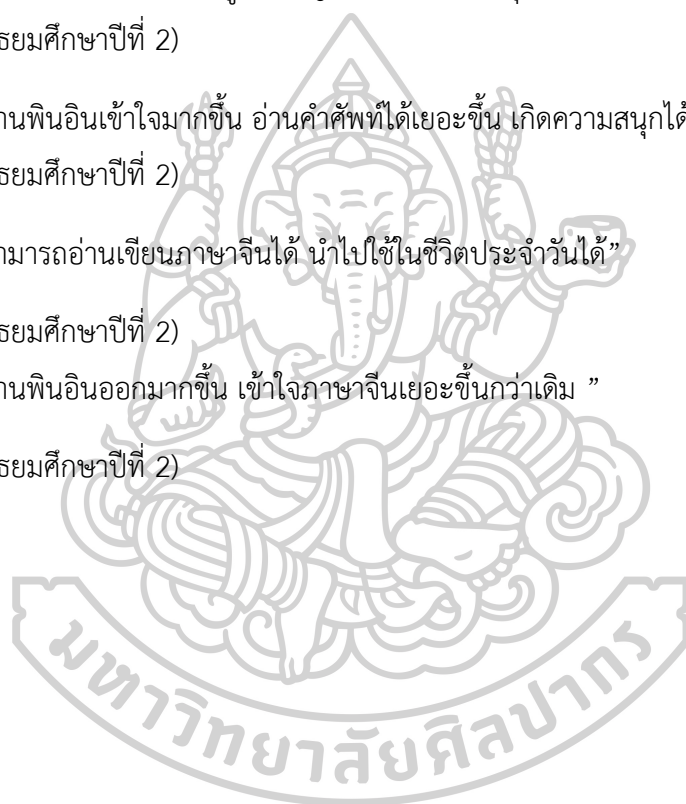
(นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2)

“...สามารถอ่านเขียนภาษาจีนได้ นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้”

(นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2)

“...อ่านพินอินออกมากขึ้น เข้าใจภาษาจีนเยอะขึ้นกว่าเดิม ”

(นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง สัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ประเภทการทดลองขั้นพื้นฐาน (Pre Experimental Research) ใช้แบบแผนการวิจัย One Group Pretest-Posttest Design มีวัตถุประสงค์การวิจัย 1) เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้เรื่องสัทอักษรภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ ปราณบุรี อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี จำนวน 39 คน ที่ได้จากการสุ่มห้องเรียนอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แผนจัดการเรียนรู้ เรื่อง สัทอักษรภาษาจีน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT

แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้เรื่อง สัทอักษรภาษาจีน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกัน เป็นแบบทดสอบภาคปฏิบัติ จำนวน 30 ข้อ มีค่าความยากง่าย (p) ตั้งแต่ 0.54 – 0.78 มีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.22 – 0.78 และมีความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ 0.912

แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ประเมินโดยครู จำนวน 10 ข้อ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนจำนวน 10 ข้อ การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้คือ 1) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 2) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนผลการเรียนรู้ เรื่อง สัทอักษรภาษาจีน 3) เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ก่อนจัดการเรียนรู้ (Pre-test) และหลังจัดการเรียนรู้ (Post-test) เรื่อง สัทอักษรภาษาจีน โดยใช้สถิติทดสอบที (t-test) แบบ Dependent 4) วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลการเรียนรู้เรื่อง สัทอักษรภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT มีผลการวิจัยดังนี้

1. ผลการเรียนรู้เรื่อง สัทอักษรภาษาจีน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้

2. ผลการศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน ซึ่งประเมินโดยครูผู้สอน พบว่าพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนโดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีคะแนนมากที่สุดอันดับ 1 คือ ด้านการรับฟังความคิดเห็น นักเรียนพูดคุยปรึกษาหารือกันในกลุ่มอย่างทั่วถึง เคารพรับฟังความคิดเห็นสมาชิกภายในกลุ่ม และร่วมกันแสดงความคิดเห็น อธิบายซักถามข้อสงสัยภายในกลุ่ม รองลงมา คือ ด้านการร่วมมือในการทำงาน นักเรียนรู้สึกสนุกสนานและสบายใจในการทำกิจกรรมกลุ่ม มีส่วนร่วมในการทำงานหรือกิจกรรมกลุ่ม ช่วยกันตรวจสอบความถูกต้องของผลงานในกลุ่ม เปิดโอกาสให้สมาชิกทุกคนภายในกลุ่มแสดงความสามารถ และด้านความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในกลุ่ม ยิ้มแย้มแจ่มใสกันเองกับสมาชิกในกลุ่ม แบ่งปันช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม ชมเชย ให้กำลังใจกับเพื่อนในกลุ่มด้วยท่าทางและคำพูด เป็นอันดับสุดท้าย

3. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT พบว่า โดยภาพรวมนักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนเห็นด้วยมากเป็นอันดับ 1 คือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT ช่วยให้นักเรียนมีการพัฒนาทักษะภาษาจีนได้ดีขึ้น รองลงมาคือ ด้านเนื้อหาและการจัดการเรียนรู้ โดยมีความคิดเห็นว่ เนื้อหาและการจัดกิจกรรมมีส่วนช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจและมีความสนุกสนานต่อการเรียนมากขึ้น และด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ โดยมีความเห็นว่า กิจกรรมทำให้นักเรียนได้มีโอกาสพูดคุยสื่อสารกับเพื่อนในกลุ่มมากขึ้น มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เป็นอันดับสุดท้าย

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง สัทอักษรรหัสภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT พบว่า

1. จากการวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลการเรียนรู้เรื่อง สัทอักษรรหัสภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT พบว่า ผลการพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่องสัทอักษรรหัสภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากการทดสอบก่อนเรียนส่วนใหญ่ นักเรียนมีผลคะแนนที่อยู่ในระดับน้อยถึงน้อยมาก นักเรียนบางคนได้คะแนนจากคะแนนเต็ม 30 คะแนน นักเรียนได้คะแนนเพียง 4 คะแนนคือต่ำสุด และจากการทดสอบหลังเรียนมีผลคะแนนอยู่ในระดับที่ดีมาก ซึ่งยอมรับสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 1 จึงสรุปผลได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT ได้ช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการในการเรียนรู้ เรื่องสัทอักษรรหัสภาษาจีนได้ดีขึ้นมาก เนื่องจาก กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT นั้น เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอตามภาระงานตามที่ได้รับอย่างเป็นขั้นตอน เป็นการฝึกทักษะทางภาษาที่ได้รับมอบหมาย เมื่อนักเรียนได้ฝึกปฏิบัติด้วยตัวเองอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้ นักเรียนพัฒนาทักษะความรู้ที่ต้องการได้ดีที่สุด โดยครูเป็นผู้อธิบายชี้แจงโดยมีกระบวนการเรียนรู้ที่เป็นขั้นตอนเพื่อให้นักเรียนทราบถึงสิ่งที่นักเรียนต้องปฏิบัติ ทำให้นักเรียนเรียนรู้อย่างมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนและครูมีการเตรียมความพร้อมนักเรียนลงมือปฏิบัติภาระงานด้วยตนเอง โดยมีนำการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือคือการทำกิจกรรมกลุ่มเข้ามาใช้ในการเรียนรู้ โดยนักเรียนจะมีกลุ่มการเรียนรู้ของตนเอง นั่งเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มของนักเรียนมีทั้งระดับการเรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน อยู่ในกลุ่มเดียวกันเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนดูแลช่วยเหลือเพื่อนๆทุกคนในกลุ่ม เมื่อนักเรียนเรียนร่วมกับเพื่อนๆซึ่งเป็นคนในวัยเดียวกันนั้น อาจมีผลทำให้การเรียนง่ายขึ้น ให้แต่ละในกลุ่มช่วยกันทำใบงานที่ครูมอบหมาย นักเรียนในแต่ละกลุ่มจะมีการช่วยกันคิด ช่วยกันทำ ถือเป็น การทบทวนความรู้รอบแรก ทำให้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน นักเรียนมีความสนิทสนมกันมากขึ้น ส่งผลบรรยากาศการเรียนในห้องมีความสนุกสนาน นักเรียนไม่เกิดความวิตกกังวลในการเรียนเพราะเพื่อนในกลุ่มสามารถช่วยเหลือแบ่งปันได้ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่ม ให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการเรียนมากขึ้นเมื่อนักเรียนเกิดความสุขสนุกสนานกับกิจกรรมกับเพื่อนๆทำให้นักเรียนมีความสนใจต่อการเรียน ส่งผลให้นักเรียนทำกิจกรรมในบทเรียนและทำแบบทดสอบหลังเรียนบรรลุวัตถุประสงค์และมีผลการเรียนที่สูงขึ้น ซึ่งกิจกรรมกลุ่มนั้นนอกจากจะมีการช่วยกันเรียนรู้ทำใบงาน ยังมีกิจกรรมเกมส์ การแข่งขันวิชาการ ทำให้นักเรียนตระหนักและเห็นความสำคัญของตัวเองและผลคะแนนกลุ่มที่จะเกิดขึ้น คือ นักเรียนแต่ละคนต้องช่วยกันพิชิตคะแนนเข้ามาในกลุ่มให้ได้มากที่สุด โดยนักเรียนจะได้รับรางวัลถ้ากลุ่มของตนเองได้คะแนนสูงสุด ทำให้นักเรียนเกิดความพยายามที่จะเรียนรู้และเห็นถึง

ความสำคัญของตัวเองว่าตัวเองต้องเป็นหนึ่งในกรจะทำให้กลุ่มประสบความสำเร็จ เพราะ นักเรียนทราบว่าจะต้องมีการแข่งขันอยู่ทุกบทเรียน ครูจะบอกคะแนนทุกครั้งที่มีการแข่งขัน ทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการพยายามเพื่อให้คะแนนของตัวเองและของกลุ่มของตัวเองดีขึ้นตามลำดับ และเมื่อนักเรียนเรียนและทำกิจกรรมเสร็จสิ้นแต่ละครั้ง ครูและนักเรียนมีการช่วยกันสรุปบทเรียน ความรู้เพื่อเป็นบททวนความรู้ที่ได้รับ ครูมีการฝึกทักษะเพิ่มเติมหลังการเรียน มีการทดสอบหลังเรียน รายบุคคลแต่ละเรื่องด้วย ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาบทเรียนมากขึ้น

ดังนั้น การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT เป็นการจัดการเรียนรู้ที่น่าสนใจรูปแบบหนึ่ง เพราะเป็นเทคนิคที่สามารถนำมาใช้ในกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ได้ทุกระดับชั้น นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT เหมาะสำหรับผู้เรียนทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างมีขั้นตอน รู้มุ่งหมายการเรียนรู้ของตัวเองอย่างชัดเจน เน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติด้วยตัวเองอย่างเต็มที่ ได้ร่วมกิจกรรมอย่างสนุกสนาน ฝึกการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นได้ดีขึ้น สนใจการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น จึงส่งผลทำให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุพรรณิ อาศัยราช (2558 :บทคัดย่อ) พบว่า ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังเรียนด้วยกิจกรรมเสริมแบบเน้นภาระงานสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และก็สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตฐา ไทรพงษ์พันธ์ (2559) ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาหลังจากได้รับการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับ Sketchnote สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับงานวิจัยที่จัดการเรียนรู้แบบเทคนิค TGT ของ สารสิน เล็กเจริญ (2554 : บทคัดย่อ) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของนายเฉลิม เพิ่มนาม (2560 : บทคัดย่อ) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังจากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทศนา ชาวปากน้ำ (2554) ผลการวิจัยพบว่า ผลการเรียนรู้ เรื่อง ศิลค์กดีสิทธ์ 7 ประการ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่2 หลังจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิคกลุ่มแข่งขัน(TGT) ร่วมกับเทคนิค KWL-Plus สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลการศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT โดยใช้แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่ประเมินโดยครู โดยภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า การเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มนั้น

เป็นกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนเห็นถึงความสำคัญและความรับผิดชอบของตัวเองที่มีต่อคะแนนกลุ่ม นักเรียนทุกคนมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน มีการช่วยเหลือและยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน โดยมีครูเป็นผู้กระตุ้นและติดตามตามกลุ่มอย่างใกล้ชิด สอดคล้องกับแนวคิดของ สลาวิน (1990) ได้เสนอแนะไว้ว่า วิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ คือ การจัดการเรียนรู้ร่วมกันกลุ่มละ 4-6 คน สมาชิกในกลุ่มต้องช่วยกันเรียนรู้ ร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมจนบรรลุผลสำเร็จ และยังสามารถเสนอแนะเพิ่มเติมว่า วิธีการสอนแบบดังกล่าว ช่วยให้ผู้เรียน มีความกระตือรือร้น ภูมิใจในตนเองตระหนักถึงความรับผิดชอบของตนเองและต่อกลุ่ม ช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้น พัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนได้ดีขึ้น และยอมรับผู้อื่นมากขึ้น พิจารณาในแต่ละประเด็นพบว่า พฤติกรรมที่มีอยู่ในระดับมากที่สุดอันดับหนึ่งคือ การยิ้มแย้มแจ่มใสกับสมาชิกในกลุ่ม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การจัดการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนร่วมกิจกรรมกับเพื่อนเป็นกลุ่ม ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ และอยากเรียนรู้ มีความตื่นตัวสนุกสนาน เพราะได้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน พูดคุยกันได้อย่างเต็มที่ เป็นการเรียนที่แตกต่างจากเดิม ที่นักเรียนเรียนโดยครูบรรยายเพียงอย่างเดียว เป็นการสร้างสัมพันธ์อันดี นักเรียนจึงรู้สึกสนุกสนานและมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วิชรา เล่าเรียนดี (2550 : 102-103) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ทักษะทางสังคม การทำงานร่วมกัน การยอมรับเพื่อนร่วมงาน และลดการแข่งขันกันเป็นรายบุคคล และการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เป็นการเรียนรู้กันอย่างจริงจังของสมาชิกทุกคน เป็นการมุ่งเสริมพัฒนาทักษะทางสังคมและพฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่ช่วยเหลือพึ่งพาแนะนำซึ่งกันและกันจนบรรลุผลสำเร็จ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทศนา ชาวปากน้ำ (2554) ผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ร่วมกับเทคนิค KWL-Plus พบว่านักเรียนมีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ เฉลิม พิณนาม (2560) ผลการวิจัยพบว่า ทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ เยว ตาน เวย (岳丹薇:2009) ได้วิจัยเกี่ยวกับประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานในการสอนภาษาจีน จุดประสงค์การทดลองคือ การใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานในชั้นเรียนเป็นอย่างไร กิจกรรมการสอนแบบเน้นภาระงานสามารถปรับปรุงแรงจูงใจความสนใจของผู้เรียนในการเรียนรู้ได้หรือไม่ ผลการวิจัยพบว่า การสอนแบบเน้นภาระงานสามารถเพิ่มแรงจูงใจและความสำเร็จในการเรียนรู้ของผู้เรียน นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนซึมซับเนื้อหาในชั้นเรียนและปรับปรุงการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นเรียนได้ดีขึ้น ส่วนพฤติกรรมชมเชย พูดให้กำลังใจกับเพื่อนในกลุ่มด้วยท่าทางและคำพูด ที่นักเรียนปฏิบัติเป็นมากเป็นอันดับสุดท้าย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนอาจจะเคยชินกับการเรียนแบบปกติที่เรียนกับเพื่อนในห้อง เมื่อมีการจัดกิจกรรมการแข่งขันกลุ่ม นักเรียนอาจจะสนุกสนานที่ได้ทำ

กิจกรรม แต่ในเรื่องของการแสดงความรู้สึกชมเชย ให้กำลังใจกับเพื่อน นักเรียนส่วนใหญ่อาจจะยังไม่เคยชิน ทำให้นักเรียนไม่ค่อยได้กล่าวคำชมเชยให้กำลังใจเพื่อน แต่ทุกคนในกลุ่มก็รับรู้ได้ว่าเมื่อกลุ่มของตนเองได้คะแนน ทุกคนก็ดีใจและมีความสุข มีการปรบมือให้กับตัวแทนกลุ่มที่สามารถทำคะแนนให้กลุ่มได้ในบางครั้ง สอดคล้องกับผลการวิจัยของกินาริน ต้นเสียงสม (2548 : 132) ที่พบว่า พฤติกรรมด้านการพูดให้กำลังใจ (ชม) สนับสนุน ความคิดเห็นปานกลางเพราะขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ของวิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ นักเรียนต้องช่วยเหลือกันและกันตลอดเวลา จึงละเลยการชมเชยให้กำลังใจซึ่งกันและกัน ส่วนการสนับสนุนยกย่องให้กำลังใจมีน้อย เพราะนักเรียนไม่ค่อยมีเวลาต้องมุ่งช่วยเหลือเพื่อนให้งานสำเร็จลุล่วง

3. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT โดยในภาพรวมนักเรียนเห็นด้วยในระดับมากทุกด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนเห็นด้วยมากเป็นอันดับแรก คือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ รองลงมา คือ ด้านเนื้อหาและการจัดการเรียนรู้ และเห็นด้วยเป็นอันดับสุดท้าย คือ ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง สัทอักษรภาษาจีน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนได้ศึกษาและลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเอง ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความสุข สนุกสนาน ในการเรียน มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีเกมส์การแข่งขัน โดยจัดแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม คณะความสามารถ ที่เน้นให้นักเรียนภายในกลุ่มช่วยเหลือแบ่งปัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เมื่อเกิดข้อคำถามก็สามารถพูดคุยปรึกษากันภายในกลุ่มได้อย่างอิสระ เป็นการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน นักเรียนที่มีความสามารถเก่ง สามารถช่วยเหลือเพื่อนที่มีความสามารถอ่อนได้ ส่งผลให้นักเรียนทุกคนกล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก เกิดความสนุกสนาน และตื่นตัวที่เข้าร่วมการแข่งขัน นอกจากนี้ยังทำให้นักเรียนเกิดทักษะการอ่านสัทอักษรภาษาจีนมากขึ้นสอดคล้องกับแนวคิดของไสว พิกขาว (2554 : 192) ที่กล่าวถึงการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่า เป็นการจัดการเรียนการสอนที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็กๆ สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือสนับสนุนกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตนและส่วนรวม เพื่อให้กลุ่มได้รับผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด

ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการร่วมกิจกรรม ประเด็นที่นักเรียนเห็นด้วยมากเป็นอันดับที่ 1 คือ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT ทำให้นักเรียนสามารถอ่านสัทอักษรภาษาจีนได้ดีขึ้นจากกิจกรรมนี้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนได้เรียนรู้จากการฝึกปฏิบัติจริงๆ จากกิจกรรมภาระงานที่ครูมอบหมายให้ และมีการทำงานเป็นกลุ่มร่วมกับเพื่อน ทำให้นักเรียนเกิดทักษะการอ่านสัทอักษรภาษาจีนที่ดีขึ้น เมื่อนักเรียนเกิดความสงสัยหรือมีข้อซักถาม นักเรียนสามารถพูดคุยกับเพื่อนในกลุ่มให้ช่วยแนะนำได้ เพราะในกลุ่มจะมีเพื่อนที่อยู่ในระดับความสามารถเก่งภายในกลุ่มจะ

คอยช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้ และมีครูคอยดูแลแนะนำอย่างใกล้ชิด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542 : 34) ที่กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้สามารถนำมาใช้ได้กับทุก วิชาทุกระดับชั้น และจะมีประสิทธิภาพยิ่งับกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนในด้านการ แก้ปัญหา การเน้นคุณธรรม จริยธรรม การเสริมสร้างประชาธิปไตยในชั้นเรียน ทักษะทางสังคม การ สร้างนิสัยความรับผิดชอบร่วมกัน และความร่วมมือกันในกลุ่ม และประเด็นนักเรียนที่เห็นด้วยมาก เป็นลำดับสุดท้าย คือ นักเรียนได้พัฒนาทักษะการทำกิจกรรมกลุ่มกับเพื่อน สามารถสื่อสารกับเพื่อน ได้ดีขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ในการแบ่งกลุ่มภายในกลุ่มจะประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถ เก่ง ปานกลาง อ่อน คละกันไป โดยครูเป็นผู้จัดแบ่งกลุ่มให้นักเรียนเอง ในระยะแรกนักเรียนอาจจะ ไม่ได้สนิทสนมกันทุกคนในกลุ่มเพราะไม่ได้เกิดจากกลุ่มที่นักเรียนได้เลือกสมาชิกเอง อาจจะมีปัญหา ในช่วงแรก และนักเรียนที่เก่งอาจจะไม่ได้ยอมรับความคิดเห็นของเพื่อนในกลุ่ม อาจจะมีปัญหาโดย วิธีการของตนเอง เพราะมีความมั่นใจในการตัดสินใจของตนเอง ครูจึงแนะนำชี้แจงและกระตุ้นให้ นักเรียนรู้จักการรับฟังและการยอมรับความคิดเห็นของเพื่อนในการทำกิจกรรมกลุ่ม วิธีการที่ทำให้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากที่สุด คือ กระบวนการกลุ่มที่สมาชิกในกลุ่มต้องช่วยเหลือกันและกัน แลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกันมากที่สุด ได้พูดคุย อภิปราย เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ด้วยดี

ด้านเนื้อหาและการจัดการเรียนรู้ ประเด็นที่นักเรียนเห็นด้วยมากอันดับ 1 คือ นักเรียนพึง พอใจมากที่สุดว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT เป็นกิจกรรมที่ทำให้ นักเรียนได้รับการส่งเสริมพัฒนาทักษะภาษาจีนจากกิจกรรมนี้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ปกตินักเรียนจะ เรียนแบบครูบรรยายเนื้อหาความรู้ นักเรียนนั่งฟังครูตามปกติ แต่การเรียนครั้งนี้ นักเรียนได้มีการ ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มกับเพื่อนๆ ไม่ใช่เป็นเพียงการนั่งฟังครูอธิบายเพียงอย่างเดียว เน้นให้นักเรียนได้ ทำงานกลุ่มกับเพื่อนๆอยู่ตลอดเวลา มีปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกกลุ่ม โดยครูคอยกระตุ้นให้นักเรียนทำ กิจกรรมกลุ่ม นักเรียนจะเริ่มตระหนักถึงความสำคัญกับเพื่อนในกลุ่มมากขึ้น เพราะเพื่อนสามารถ ช่วยเหลือแบ่งปันให้ตนเองมีความเข้าใจมากยิ่งขึ้น และมีเกมส์การแข่งขันกลุ่มทำให้นักเรียนตั้งใจทำ เพื่อเป็นคะแนนกลุ่มของตนเองสอดคล้องกับกรมวิชาการ (2543 : 58) ที่กล่าวว่าจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ย่อยๆ ส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกัน โดยในกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกัน ทั้ง ส่วนตนและส่วนรวม เพื่อให้ตนเองและกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ ช่วยพัฒนา นักเรียน และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ส่งเสริมบรรยากาศในการเรียน ส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกัน และที่สำคัญช่วยการปรับตัวในสังคมได้ดีขึ้น

ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ ประเด็นที่นักเรียนเห็นด้วยมากอันดับ 1 คือ นักเรียนพึงพอใจมากที่สุดว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT กิจกรรมการแข่งขันทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานในการเรียนมากขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูนำการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เข้ามาใช้ในการจัดกิจกรรม มีการเรียนรู้ร่วมกันภายในกลุ่ม เป็นเกมส์การแข่งขันกับเพื่อนๆในห้อง ทำให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่ายการเรียน ช่วยเหลือกันจากเกมการแข่งขัน ครูส่งเสริมให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอนการเรียนรู้ นักเรียนที่เรียนอ่อนได้รับการยอมรับจากเพื่อนในกลุ่ม นักเรียนที่เรียนเก่งได้มีโอกาสช่วยเหลือแนะนำให้กับเพื่อนในกลุ่ม นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการค้นคว้าหาความรู้ และช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม ผู้เรียนเกิดความภูมิใจที่เป็นส่วนหนึ่งในความสำเร็จของกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสุรพล พยอมแย้ม (2544 : 103) ที่กล่าวว่า การเสริมสร้างสัมพันธภาพที่ดี หรือการมีเพื่อนเพื่อการเรียนรู้ ผู้สอนจะต้องทำให้ผู้เรียนแต่ละคนตระหนักถึงการอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มให้ประโยชน์ที่เกิดขึ้น และรู้จักที่จะช่วยเหลือเพื่อนๆ โดยเฉพาะด้านการเรียนและต้องจัดบรรยากาศให้ผู้เรียนทำกิจกรรมมากที่สุด และเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมกันคิด และหาแนวทางแก้ปัญหาด้วยตนเอง

ข้อเสนอแนะ

จากผลวิจัย การพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง สัทอักษรภาษาจีน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะต่อการจัดการเรียนรู้และการศึกษาในครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. การจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT นั้นเป็นวิธีสอนที่มีลำดับขั้นตอน ครูผู้สอนต้องมีการศึกษาวิธีการสอนอย่างละเอียด การเตรียมสื่อ ใบงาน กิจกรรม และนักเรียนให้พร้อมต่อการจัดกิจกรรม รวมไปถึงการแก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นในการจัดกิจกรรม เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนด้วยเทคนิควิธีสอนนี้ประสบผลสำเร็จ
2. ครูผู้สอนควรจัดสรรเวลาในการทำกิจกรรมกลุ่ม และกิจกรรมเกมส์แข่งขันให้มากขึ้น เนื่องจากการจัดกิจกรรมการสอนด้วยเทคนิควิธีนี้เน้นการทำกิจกรรมเป็นหลัก ดังนั้นมีการใช้เวลาค่อนข้างเยอะกว่าที่ประเมินเวลาไว้ เพื่อให้ให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมภาระงานและกิจกรรมการแข่งขันกลุ่มได้เต็มที่ ครูผู้สอนต้องวางแผนจัดการเวลาให้รัดกุม และหากการเรียนการสอนเป็นสัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง ทำให้การทำกิจกรรมค่อนข้างไม่ต่อเนื่องอาจต้องมีการทบทวนความรู้เดิมกับนักเรียนในคาบที่แล้วก่อน ทำให้มีการใช้เวลามากขึ้นไปอีก
3. ทักษะคตินักเรียนต่อการเรียนวิชาภาษาจีน โดยพื้นเดิมนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาจีนนั้นเสมือนนักเรียนที่ถูกบังคับให้เรียนในรายวิชานี้ ไม่ได้มีความชื่นชอบและรู้สึกว่าเป็นวิชาที่ยากมากใน

ความรู้สึกของนักเรียน แต่เมื่อครูผู้สอนได้นำเทคนิควิธีสอนนี้เข้าไปใช้ในการเรียนการสอน การเรียนการสอนเน้นกระบวนการให้นักเรียนฝึกปฏิบัติตามภาระงานกับเพื่อนๆตามที่ครูมอบหมายให้ มีการทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกับเพื่อน มีเกมส์การแข่งขัน และครูมีการเสริมสร้างแรงจูงใจ ให้กำลังใจ ชมเชย และมีการให้รางวัล ทำให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนานและมีความสุข ทำให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะด้านภาษาจีนจริงๆ นักเรียนรู้สึกว่่านักเรียนสามารถอ่านพินอินได้จริง ทำให้ครูผู้สอนพบว่านักเรียนมีทัศนคติที่ดีขึ้นต่อวิชาภาษาจีน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยพัฒนา เรื่อง สัทอักษรภาษาจีน ด้วยเทคนิควิธีสอนที่หลากหลาย เช่น การ Coaching , การใช้สื่อมัลติมีเดีย เป็นต้น เพราะ หากมีการนำเทคนิควิธีสอนที่หลากหลายมาประยุกต์กับการเรียนเรื่องสัทอักษรภาษาจีนอาจทำให้นักเรียนมีพัฒนาการทักษะการอ่านสัทอักษรภาษาจีนที่ดียิ่งขึ้น

2. การสอนด้วยวิธีการเรียนรู้แบบเทคนิค TGT นั้น ผู้วิจัยพบว่า ทำให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง และมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันกับเพื่อนๆ ทำให้นักเรียนเกิดทักษะทางด้านภาษาและทักษะทางด้านสังคม ซึ่งพบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการทำงานร่วมกันอยู่ในระดับมาก นักเรียนมีความร่วมมือกันดีภายในกลุ่ม ทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานในการเรียนรู้ ครั้งต่อไปอาจจะใช้การเรียนรู้อแบบร่วมมือเทคนิคอื่นๆ เช่น STAD, GI, Gigsaw เป็นต้น มาใช้ในการพัฒนานักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านสัทอักษรภาษาจีน

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กรมวิชาการ. (2544). **การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ศาสนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน วิชาภาษาจีน พุทธศักราช 2551/** กรุงเทพฯ : สกคส
- กีนาริน ต้นเสียงสม. (2548). “การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่าน จับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ เทคนิค STAD ” สาขาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- การเรียนภาษาจีนในศตวรรษที่ 21 **เชียงใหม่นิวส์** สืบค้น ณ วันที่ 8 เมษายน 2563
<https://www.chiangmainews.co.th/page/archives/626374>
- กนกวรรณ ทับสีรัก. (2559). การพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาจีนโดยใช้เกมประกอบแบบฝึกทักษะ สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. มหาสารคาม : สำนักพิมพ์แห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- คณะกรรมการกลุ่มผลิตชุดวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร. (2556). **เอกสารการสอนชุดวิชา ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร หน่วยที่ 1-7**. พิมพ์ครั้งที่ 1. นนทบุรี: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- จันทร์กานต์ จรรยา. (2559). การพัฒนาบทเรียนเสริมผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนราชดำริ. (ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต),มหาวิทยาลัยศิลปากร, บัณฑิตวิทยาลัย
- จินตนา ภู่อานานุสรณ์. (2552). ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนภาษาจีน สังกัดสำนักบริหารคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ (ค.ม. การบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- เฉลิม เพิ่มนาม (2560). “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำและทักษะทางสังคม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก” สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ชุนเหล่ย. (2551). สภาพและแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนระดับช่วงชั้นที่ 3-4 ในจังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- ทัศนาศาวปากน้ำ (2555). การพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง ศิล
 ศักดิ์สิทธิ์ 7 ประการ โดยจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ร่วมกับ KWL-
 Plus. สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ทัศนีย์ ธารพร. (2556). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมโดยใช้รูปแบบการ
 สอน แบบเน้นภาระงาน เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสาร.สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิต
 วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ทัศนาศา แคมมณี. (2554). **ศาสตร์การสอน:องค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการการเรียนรู้ที่มี
 ประสิทธิภาพ.**กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์วิทยาลัย.
- ธาดา อภิธวรงค์. (2553). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องทศนิยมที่สอน
 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ ของนักเรียนชั้น
 ประถมศึกษาปีที่ 6. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา/กรุงเทพฯ.
- นริศ วศินานนท์. (2551). **ร้อยเรียงเคียงปัญญา เรียนรู้ภาษาจากวัฒนธรรมจีน/** กรุงเทพฯ : เมือง
 โบราณ.
- นุกูล ธรรมจง. (2558). **เอกสารประกอบการสอน รายวิชา ภาษาจีนระดับต้น 1. คณะมนุษยศาสตร์
 และ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง**
- นุสรดา ดาราพงษ์. (2554). การพัฒนาผลการเรียนรู้เรื่องการแปลงทางเรขาคณิตของนักเรียนชั้น
 มัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน. สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ . **การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ : แนวคิดวิธีและเทคนิคการสอน 1.**
 กรุงเทพฯ: บริษัท เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แทเนจเม้นท์ จำกัด,2544.
- เมฆม สอดส่องกฤษ.(2553). สภาพและปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 ของไทย. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ปีที่ 4 ฉบับที่ 2
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2558). **วิธีวิจัยทางการศึกษา Research Methodology in Education.** พิมพ์
 ครั้งที่ 9.นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
- รัตฐา ไทรพงษ์พันธ์. (2559). การพัฒนาความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วย
 การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานกับ Sketchnote สำหรับนักศึกษาศึกษาศาสตร์
 มหาวิทยาลัยศิลปากร. สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
- รพีพรรณ สุฐาปัญญากุล. (2557). การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเทคนิค โดยวิธีการสอนที่
 เน้นภาระงานและโครงการเพื่อพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความคิด
 สร้างสรรค์สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา
 หลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

- วัชราน เล่าเรียนตี. (2554). **รูปแบบและกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด**. พิมพ์ครั้งที่ 8 .นครปฐม : โรงพิมพ์มศก.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). **แผนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : แอลที-เพลส
- วีระชาติ วงศ์สัจจา.(2547). **สัญลักษณ์สะกดเสียง**. พิมพ์ครั้งที่ 1 . กรุงเทพฯ:สุภาพใจ
- วิจารณ์ พานิช.(2555). **วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21**. สำนักพิมพ์ สดศรี-สฤณีวงศ์,มูลนิธิ
- ศศิณัฐ์ สรรคบุรานุรักษ์. (2560). การพัฒนารูปแบบการสอนที่เน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีนเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ศิริวรรณ วณิชวฒนวรชัย. (2559). **วิธีสอนทั่วไป**. พิมพ์ครั้งที่ 2. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร นครปฐม.
- ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา. (2551). **การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย: ระดับอุดมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวัฒน์ มูลคำ และอุทัย มูลคำ. (2554). **21 วิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด**. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- สุรพล พยอมแย้ม. (2544). **พื้นฐานทางจิตวิทยาเพื่อการศึกษา**. นครปฐม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ไสว พักขาว. (2544). **หลักการสอนสำหรับครูมืออาชีพ**. กรุงเทพฯ:เอมพันธ์
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ. (2559). **รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยระดับมัธยมศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด
- สารสิน เล็กเจริญ. (2554). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับการสอนปกติ. สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
- สิรินาด ธารา. (2557). การพัฒนากิจกรรมการอ่านเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

- สุพรรณณี อาศัยราช. (2557). การพัฒนาบทเรียนไวอากรณภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานโดยใช้
เอกสารจริงด้านสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา. สาขาวิชาภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2537). **วิธีการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน**: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหา
วิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- _____ . (2543). **หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย**: กรุงเทพฯ: บริษัทโรง
พิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด
- สุภาวดี วรรณกรกิจ.(2549). การพัฒนาบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวโดยใช้การเรียนรู้
แบบมุ่งปฏิบัติงาน. สาขาวิชาภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- เหยิน จิ่งเหวิน.(2544). **ภาษาจีนระดับต้น 1**. กรุงเทพฯ :ซีเอ็ดยูเคชั่น
- อนงค์ บัวทองเลิศ. (2550). การพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่องหน้าที่และ
มารยาทชาวพุทธ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
- อุษา มะหะหมัด. (2557). การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษแบบเน้นภาระงานเพื่อ
เสริมสร้างทักษะการคิดวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญา
ดุขฎิบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาษาอังกฤษ

- Abidin, Mohamad,Jafre,B.Zainol. (1997). **A Task-based Approach to Project Work
the English Teacher**. An International Journal.2,5(May1997):12-19
- Candlin,Christoper N. (1987). **Toward Task-based Language Learning**. In C. Candlin
and D. Murphy (eds.). Englewood Clifts, N.J.: Prentive-Hall
- Chen,P.C. (2005). **Effectively implementing a collaborative Task-based Syllabus
(CTBA) in EFL Large-sized Business English Classes**. ESP World4,(9):1-14
- Dobois, D.J. **The Relationship Between Selected Student Team Learning
Strageies and Student Achievement and Attitude in Middle School
Mathmatics**. Dissertation Abstracts International 52 (August 1991) : 408- A
- Doughty, C . and T.Pica (1986). **Information gap task** : Do they facilitate second
language acquisition? TESOL Quarterly. 12 January:305-325

- Ellis,R.(2003). **Task-based Language Learning and Teaching**. Oxford:Oxford University Press.
- Harmer, J.(1992). *The practice of English language teaching*. New edition.USA: Longman
- Mackay,A and Silver,R. (2005). **Interaction tasks and English L2 Learning by immigrant children in Singapore**. *System*33(2005) :239-260
- Nunan,D. (1989). **Designing Tasks for Communicative Classroom**.London : Cambridge University Press.
- Pica,Teresa and others. (1993). **Choosing and Using Communication Tasks for Second Language Instruction and Research**. In Graham Crooks and Susan M.Gass (eds). *Tasks and Language Learning : Intergrating Theory and Praticice*,18.Bristol:Longdunn Press.
- William , Mary,S **The Effects of Cooperative Team Learning on Student Achievement and Student Atiitude in the Aligebra Classroom**. Dissertation Abstracts International 49,12(June 1988):3611-A
- Willis,J. (1996). **A Framework foe Task-Based Learning**. Edinburgn:Longman Limited
- 岳丹薇.(2009). **任务型教学，在初级华语教学上之成效**：国立台湾师范大学华语文教学研究所硕士论文.
- 杨彩敏.(2009).**如何以活动教学方式增强华语能力-以泰国艺大学初级汉语班为例**.国立台湾师范大学华语文教学研究所硕士论文.
- 赖俊安.(2016). **任务型教学对国中生英语学习成就及学习动机之影响**：国立高雄师范大学教育学系课程与教学硕士班硕士论文.
- 刘怡华.(2017). **合作学习于海外华语教学之应用及成效研究----以越南大学生为例**.文藻外语大学华语文教学研究所硕士学位论文.

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

.....

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิิทยาการวิจัยทางการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผู้เชี่ยวชาญ ด้านการวัดและประเมินผล

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ขนสิทธิ์ สิทธิสุนเนิน

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชา หลักสูตรและวิธีสอน

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

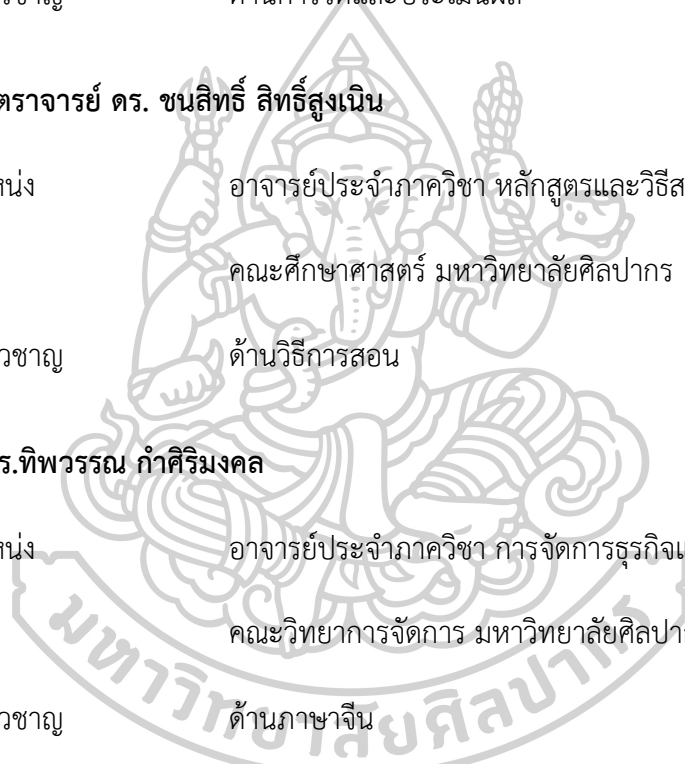
ผู้เชี่ยวชาญ ด้านวิธีการสอน

3. อาจารย์ ดร.ทิพวรรณ กำศิริมงคล

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชา การจัดการธุรกิจและภาษา

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผู้เชี่ยวชาญ ด้านภาษาจีน

แผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 教案序号 : 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 年级 : ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

วิชา课程名称 : ภาษาจีน

รหัสวิชา 课程编号 : จ 22208

หน่วยการเรียนรู้ที่ : 第4课

เรื่อง课题 : พินอิน (汉语拼音)

เวลา 课时: 3 ชั่วโมง

ครูผู้สอน 教师 : นางสาวธัญจิรา สุวรรณสอาด

ปีการศึกษา 学期: 2562

โรงเรียน 学校 : เตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปทุมธานี

1. ผลการเรียนรู้

- 1.1 นักเรียนสามารถแยกส่วนประกอบของพินอินได้ถูกต้อง
- 1.2 นักเรียนสามารถอ่านพินอินจากคำศัพท์ในบทเรียนได้ถูกต้อง
- 1.3 นักเรียนสามารถเขียนพินอินของคำศัพท์ในบทเรียนได้ถูกต้อง
- 1.4 นักเรียนสามารถแต่งประโยคความชอบไม่ชอบตามคำศัพท์ในบทเรียนได้
- 1.5 นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาจีน

2.สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด

พินอินหรือสัทอักษรภาษาจีน คือ ระบบที่ใช้อักษรโรมันมาใช้เป็นสัญลักษณ์ในการสะกดคำอ่านของตัวอักษรภาษาจีน เป็นสิ่งช่วยให้เราอ่านออกเสียงภาษาจีนได้อย่างถูกต้อง ซึ่งมันทำให้ง่ายต่อการเรียนภาษาจีนมากขึ้น โดยจะประกอบไปด้วยพยัญชนะ สระ การผันเสียงวรรณยุกต์ และการประสมเป็นพยางค์ คำ เป็นต้น คำศัพท์ที่ศึกษาเป็นคำศัพท์พื้นฐานในชีวิตประจำวัน หมวดอาหาร หมวดครอบครัว เป็นต้น

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 1.1 นักเรียนแยกส่วนประกอบของพินอินได้ถูกต้อง
- 1.2 นักเรียนอ่านพินอินจากคำศัพท์ในบทเรียนได้ถูกต้อง
- 1.3 นักเรียนเขียนพินอินของคำศัพท์ในบทเรียนได้ถูกต้อง
- 1.4 นักเรียนแต่งประโยคความชอบไม่ชอบตามคำศัพท์ในบทเรียนได้
- 1.5 นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาจีน

4. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- 4.1 มีวินัย
- 4.2 ใฝ่เรียนรู้
- 4.3 มุ่งมั่นในการทำงาน

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- 5.1 ความสามารถในการสื่อสาร
- 5.2 ความสามารถในการคิด

6. สาระการเรียนรู้ / เนื้อหาสาระ

6.1 คำศัพท์ในบทเรียน หมวดอาหาร เครื่องดื่ม เป็นต้น

หมวดอาหาร ได้แก่

食品	shí pǐn	อาหาร
米饭	mǐ fàn	ข้าวสวย
面条	miàn tiáo	ก๋วยเตี๋ยว, บะหมี่
面包	miàn bāo	ขนมปัง
水果	shuǐ guǒ	ผลไม้
包子	bāo zi	ซาลาเปา
饺子	jiǎo zi	เกี๊ยว
冰淇淋	bīng qí lín	ไอศกรีม
肉	ròu	เนื้อ
蛋糕	dàn gāo	เค้ก
鸡蛋	jī dàn	ไข่ไก่

หมวดเครื่องดื่ม ได้แก่

饮料	yǐn liào	เครื่องดื่ม
白水	bái shuǐ	น้ำเปล่า
牛奶	nǐú nǎi	นม

果汁	guǒ zhī	น้ำผลไม้
茶	chá	น้ำชา
咖啡	kā fēi	กาแฟ
可乐	kě lè	โค้ก
汽水	qì shuǐ	น้ำอัดลม
珍珠奶茶	zhēn zhū nǎi chá	ชานมไข่มุก

รูปประโยค

喜欢 / 不喜欢	xǐhuān ชอบ	/	bùxǐhuān ไม่ชอบ
喜欢吃 / 不喜欢吃	xǐhuān chī ชอบกิน	/	bùxǐhuān chī ไม่ชอบกิน
喜欢喝 / 不喜欢喝	xǐhuān hē ชอบดื่ม	/	bùxǐhuān hē ไม่ชอบดื่ม

7. ชิ้นงาน / ภาระงาน

1. แบบฝึกหัด เรื่อง ฟินอิน
2. แบบทดสอบการเขียนฟินอิน
3. แบบทดสอบการอ่านฟินอิน
4. กิจกรรมกระดาษใบเล็ก

8. สื่อ / แหล่งการเรียนรู้

1. Youtube เพลง 早上好,晚上
(https://www.youtube.com/watch?v=rS_BBHJ91nc)
2. Powerpoint คำศัพท์ / รูปประโยคถามตอบความชอบไม่ชอบ

9. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (ชั่วโมงที่ 1-3)

ขั้นตอน	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
ขั้นก่อนปฏิบัติ ภาระงาน (Pre-task)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูกล่าวทักทายพูดคุยกับนักเรียน ชี้แจงจุดประสงค์หัวข้อของบทเรียน 2. ครูชี้แจงกิจกรรมที่นักเรียนต้องปฏิบัติในคาบเรียนวันนี้ - ครูชี้แจงว่าวันนี้เราจะเรียนกันต่อในส่วนที่ 4 เรื่องฟินอิน 拼音 ในหัวข้อ การประสมคำ 3. ครูแจ้งว่าจะมีการให้นักเรียนเข้ากลุ่มตามเดิม เพื่อทำกิจกรรมในคาบ 	<ul style="list-style-type: none"> ➤ คลิปวิดีโอ ➤ ใบความรู้

ขั้นตอน	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ/แหล่งการเรียนรู้																																	
	<p>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (TGT)</p> <p>4. ครูเปิดเพลงภาษาจีนสำหรับเด็กเพลงว่า 早上好,晚上好 ใน youtube ให้นักเรียนดูเพื่อกระตุ้นความสนใจ หลังจากนั้นครูทบทวนเนื้อหาเดิมของคาบที่แล้ว โดยครูจะรวบรวมเนื้อหาตั้งแต่เรื่องพยัญชนะมาสอบถามนักเรียน โดยจะสอบถามว่าพยัญชนะภาษาจีนมีอะไรบ้าง (21 ตัว b,p,m,f ...) ให้นักเรียนแต่ละคนบอก ถัดมาให้ให้นักเรียนแต่ละคนบอกสระมีทั้งหมดกี่ตัว (36 เสียง a o e i u ü ai ei ...) มีสระเสียงอะไรบ้าง และวรรณยุกต์มีอะไรบ้าง (มี 5 รูป 4 เสียง) แต่ละเสียงเทียบกับเสียงใดในภาษาไทย (สามัญ จัตวา เอก โท) เพื่อเตรียมพร้อมเข้าสู่การนำเสนอประกอบทุกส่วนมาประสมเป็นพินอิน</p> <p>ขั้นสอน(TGT)</p> <p>5. ครูเปิด PowerPoint เรื่อง พินอิน ให้นักเรียนดู โดยครูทบทวนเรื่องพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์อีกครั้ง และยกตัวอย่างคำศัพท์ให้นักเรียน โดยครูจะนำคำศัพท์ในชีวิตประจำวันมาให้ให้นักเรียนศึกษา และให้นักเรียนฝึกอ่านพินอิน โดยแบ่งออกเป็น 3 หมวดหมู่ ได้แก่ หมวดอาหาร ได้แก่</p> <table border="0" data-bbox="542 1232 1212 1993"> <tr> <td>食品</td> <td>shí pǐn</td> <td>อาหาร</td> </tr> <tr> <td>米饭</td> <td>mǐ fàn</td> <td>ข้าวสวย</td> </tr> <tr> <td>面条</td> <td>miàn tiáo</td> <td>ก๋วยเตี๋ยว,บะหมี่</td> </tr> <tr> <td>面包</td> <td>miàn bāo</td> <td>ขนมปัง</td> </tr> <tr> <td>水果</td> <td>shuǐ guǒ</td> <td>ผลไม้</td> </tr> <tr> <td>包子</td> <td>bāo zi</td> <td>ซาลาเปา</td> </tr> <tr> <td>饺子</td> <td>jiǎo zi</td> <td>เกี๊ยว</td> </tr> <tr> <td>冰淇淋</td> <td>bīng qí lín</td> <td>ไอศกรีม</td> </tr> <tr> <td>肉</td> <td>ròu</td> <td>เนื้อ</td> </tr> <tr> <td>蛋糕</td> <td>dàn gāo</td> <td>เค้ก</td> </tr> <tr> <td>鸡蛋</td> <td>jī dàn</td> <td>ไข่ไก่</td> </tr> </table>	食品	shí pǐn	อาหาร	米饭	mǐ fàn	ข้าวสวย	面条	miàn tiáo	ก๋วยเตี๋ยว,บะหมี่	面包	miàn bāo	ขนมปัง	水果	shuǐ guǒ	ผลไม้	包子	bāo zi	ซาลาเปา	饺子	jiǎo zi	เกี๊ยว	冰淇淋	bīng qí lín	ไอศกรีม	肉	ròu	เนื้อ	蛋糕	dàn gāo	เค้ก	鸡蛋	jī dàn	ไข่ไก่	
食品	shí pǐn	อาหาร																																	
米饭	mǐ fàn	ข้าวสวย																																	
面条	miàn tiáo	ก๋วยเตี๋ยว,บะหมี่																																	
面包	miàn bāo	ขนมปัง																																	
水果	shuǐ guǒ	ผลไม้																																	
包子	bāo zi	ซาลาเปา																																	
饺子	jiǎo zi	เกี๊ยว																																	
冰淇淋	bīng qí lín	ไอศกรีม																																	
肉	ròu	เนื้อ																																	
蛋糕	dàn gāo	เค้ก																																	
鸡蛋	jī dàn	ไข่ไก่																																	

ขั้นตอน	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ/แหล่งการเรียนรู้																											
	<p>หมวดเครื่องดื่ม ได้แก่</p> <table border="0"> <tr> <td>饮料</td> <td>yǐn liào</td> <td>เครื่องดื่ม</td> </tr> <tr> <td>白水</td> <td>bái shuǐ</td> <td>น้ำเปล่า</td> </tr> <tr> <td>牛奶</td> <td>níu nǎi</td> <td>นม</td> </tr> <tr> <td>果汁</td> <td>guǒ zhī</td> <td>น้ำผลไม้</td> </tr> <tr> <td>茶</td> <td>chá</td> <td>น้ำชา</td> </tr> <tr> <td>咖啡</td> <td>kā fēi</td> <td>กาแฟ</td> </tr> <tr> <td>可乐</td> <td>kě lè</td> <td>โค้ก</td> </tr> <tr> <td>汽水</td> <td>qì shuǐ</td> <td>น้ำอัดลม</td> </tr> <tr> <td>珍珠奶茶</td> <td>zhēn zhū nǎi chá</td> <td>ชานมไข่มุก</td> </tr> </table> <p>ให้นักเรียนอ่านตามครูพร้อมกัน 2 รอบ และฝึกอ่านตามครู หลังจากนั้น จับบันทึกลงในสมุดตนเอง หลังจากนั้นครูให้นักเรียนฝึกอ่านพินอินกับ เพื่อนๆ ร่วมกัน โดยครูเป็นผู้ดูแลอยู่รอบๆ</p> <p>6. ครูนำเข้าสู่การแต่งประโยค xǐ huān / bù xǐ huān ให้นักเรียนฝึก แต่งประโยคตามครู</p> <p>6. ครูสอบถามความเข้าใจของนักเรียน มีนักเรียนไม่เข้าใจตรงส่วนไหน ของบทเรียนหรือไม่ และให้จะนักเรียนเริ่มเข้ากลุ่มปฏิบัติกิจกรรมของ วันนี้</p>	饮料	yǐn liào	เครื่องดื่ม	白水	bái shuǐ	น้ำเปล่า	牛奶	níu nǎi	นม	果汁	guǒ zhī	น้ำผลไม้	茶	chá	น้ำชา	咖啡	kā fēi	กาแฟ	可乐	kě lè	โค้ก	汽水	qì shuǐ	น้ำอัดลม	珍珠奶茶	zhēn zhū nǎi chá	ชานมไข่มุก	
饮料	yǐn liào	เครื่องดื่ม																											
白水	bái shuǐ	น้ำเปล่า																											
牛奶	níu nǎi	นม																											
果汁	guǒ zhī	น้ำผลไม้																											
茶	chá	น้ำชา																											
咖啡	kā fēi	กาแฟ																											
可乐	kě lè	โค้ก																											
汽水	qì shuǐ	น้ำอัดลม																											
珍珠奶茶	zhēn zhū nǎi chá	ชานมไข่มุก																											

ขั้นตอน	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
<p>ขั้นปฏิบัติการงาน (Task)</p>	<p>ขั้นกิจกรรมกลุ่ม (TGT)</p> <p>7. นักเรียนเข้ากลุ่มตามเดิมเรียบร้อยแล้ว ครูแจกเอกสารเป็นแบบฝึกหัดคนละ 1 ฉบับ เรื่อง การแยกส่วนประกอบของพินอิน ให้นักเรียนทุกคนในกลุ่ม โดยครูชี้แจงว่าให้นักเรียนทุกคนทำแบบฝึกหัดซึ่งสามารถปรึกษาช่วยกันคิด และหาคำตอบกับเพื่อนๆในกลุ่มได้ เพื่อทบทวนบทเรียน</p> <p>8. ครูและนักเรียนตรวจสอบความถูกต้องของแบบฝึกหัดร่วมกัน</p> <p>9. ครูชี้แจงว่าให้สมาชิกในแต่ละกลุ่ม เตรียมพร้อมแข่งขัน โดยสมาชิกในกลุ่มช่วยกันทบทวนบทเรียนโดยศึกษาจากที่นักเรียนจดบันทึกไว้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ในระหว่างนักเรียนเริ่มทำกิจกรรมกลุ่มครูสังเกตพฤติกรรมกลุ่มแต่ละกลุ่มจนจบกิจกรรมกลุ่มในคาบนี้ ละบันทึกคะแนนลงในใบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม <p>ขั้นแข่งขัน(TGT)</p> <p>10. ครูชี้แจงกติกาการเล่นกิจกรรมให้นักเรียนฟัง คือ ครูจะให้นักเรียนเขียนคำจากที่ครูออกเสียง ลงในกระดาษคำตอบ เป็นคำศัพท์ 1-2 พยางค์ มาจากคำที่นอกจากบทเรียนและคำศัพท์ในบทเรียน จำนวน 20 คำ ตัวแทนกลุ่มออกมาแข่งขันกลุ่มละ 1 คน โดยคณะกรรมการ เมื่อเขียนคำตอบเสร็จแล้วให้นักเรียนรีบส่งกระดาษคำตอบให้ครูเร็วที่สุด</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนออกมาแข่งขันตามความสามารถ โดยมีโต๊ะจัดไว้ด้านหน้าห้อง ให้นักเรียนฟังเสียงที่ครูอ่าน และเขียนคำตอบใส่ลงกระดาษคำตอบส่งครู <p>11. ครูให้นักเรียนตรวจคำตอบแต่ละข้อ และคิดผลคะแนนของแต่ละคนและของกลุ่มทุกครั้ง จนจบคำถามสุดท้าย</p> <p>ขั้นสรุปผลคะแนน(TGT)</p> <p>12. เมื่อจบการแข่งขันแล้ว ครูประเมินผลคะแนนทั้งหมด เพื่อให้นักเรียนทราบผล ผลของวันนี้เป็นรอบตัดสินของทุกกลุ่มแล้ว ครูกล่าวชื่นชมและให้กำลังใจนักเรียนทุกคนที่ตั้งใจทำกิจกรรม และกลุ่มที่ได้คะแนนสะสมสูงสุดจะเป็นกลุ่มได้รับรางวัล</p>	<p>➤แบบฝึกหัด เรื่อง การแยกส่วนประกอบของพินอิน</p>

ขั้นตอน	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
ขั้นหลังปฏิบัติ ภาระงาน (Post-Task)	ขั้นวัดและประเมินผล (TGT) 13. ครูสรุปผลกิจกรรม ครูแจกกระดาษใบเล็ก ให้นักเรียนเขียนความคิดเห็น ความรู้สึกต่อการเรียนและทำกิจกรรมของหน่วยการเรียนรู้ครั้งนี้ 14. ครูทบทวนบทเรียนกับนักเรียนอีกครั้งและฝึกทักษะเพิ่มเติมคือ โดยฝึกนักเรียนอ่านคำศัพท์ให้คล่อง ฝึกนักเรียนอ่านแยกส่วนประกอบ พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ หลังจากนั้นให้นักเรียนทำ แบบฝึกหัดฉบับที่ 2 เรื่อง การเขียนพินอิน 15. นักเรียนทำแบบทดสอบเรื่อง การประสมคำ เพื่อตรวจสอบนักเรียนว่ามีความเข้าใจมากน้อยเพียงใดโดยใช้แบบทดสอบการอ่านพินอิน	➤แบบทดสอบการอ่านพินอินจำนวน 20 ข้อ

10. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์	วิธีการ	เครื่องมือ
1. นักเรียนสามารถแยกส่วนประกอบของพินอินได้ถูกต้อง	นักเรียนทำแบบฝึกหัดเรื่อง พินอิน	แบบฝึกหัดฉบับที่ 1 เรื่อง การแยกส่วนประกอบของพินอิน
2. นักเรียนสามารถอ่านพินอินจากคำศัพท์ในบทเรียนได้ถูกต้อง	นักเรียนอ่านแบบทดสอบเรื่อง พินอิน	แบบทดสอบ เรื่อง พินอิน จำนวน 20 ข้อ
3. นักเรียนสามารถเขียนพินอินของคำศัพท์ในบทเรียนได้ถูกต้อง	นักเรียนทำแบบฝึกหัดเรื่อง พินอิน	แบบฝึกหัดฉบับที่ 2 เรื่อง การเขียนพินอิน
3. นักเรียนสามารถเขียนแต่งประโยคความชอบไม่ชอบตามคำศัพท์ในบทเรียนได้	นักเรียนทำใบงาน เขียนความชอบไม่ชอบจากรูปภาพ	แบบฝึกหัดฉบับที่ 2 เรื่อง การแต่งประโยค
4. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน	นักเรียนเขียนแสดงความรู้สึกที่มีต่อการเรียนภาษาจีน	กระดาษหัวใจใบเล็ก
5. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม	ครูเป็นผู้ประเมินนักเรียนเป็นรายกลุ่มโดยใช้ประเมินในขั้นตอนนักเรียนเข้ากิจกรรมกลุ่มจนจบกิจกรรม	แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

แบบฝึกหัดฉบับที่ 1

การแยกส่วนประกอบของพินอิน

คำชี้แจง ให้นักเรียนแยกส่วนประกอบ พยัญชนะ สระ เสี้ยววรรณยุกต์ ของคำศัพท์ต่อไปนี้

ข้อ	คำศัพท์	พยัญชนะ	สระ	วรรณยุกต์	ความหมาย
1	shí pǐn				
2	yǐn liào				
3	kě lè				
4	bīng qí lín				
5	guǒ zhī				
6	miàn tiáo				
7	bái shuǐ				
8	bāo zi				
9	zhēn zhū nǎi chá				
10	dàn gāo				

แบบฝึกหัดฉบับที่ 2

การเขียนพินอินของคำศัพท์

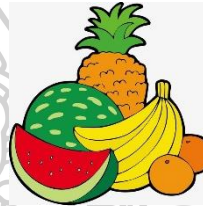
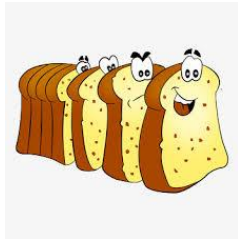
คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนพินอินของคำศัพท์ต่อไปนี้

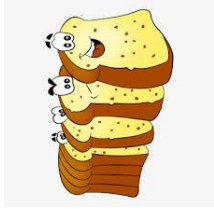
ข้อ	คำศัพท์	พินอิน
11	ข้าวสวย	
12	นม	
13	ขนมปัง	
14	น้ำชา	
15	ผลไม้	
16	กาแฟ	
17	เกี้ยว	
18	น้ำอัดลม	
19	เนื้อสัตว์	
20	ไข่ไก่	

แบบฝึกหัดฉบับที่ 3

ให้นักเรียนเขียนพินอินของคำศัพท์และแต่งประโยคให้ถูกต้อง (เขียนพินอิน)

sh+í

p+ǐn

= shípǐn

m+ǐ

f+àn

m+iàn

t+iáo

m+iàn

b+āo

b+āo

z+ì

j+iǎo

z+ì

sh+uí

g+uǒ

sh+ū

c+ài

zh+ū

r+òu

d+àn

g+āo

b+īng

q+í

l+í

j+ī

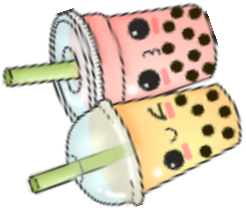
r+òu

y+ú

r+òu

n+íu

r+òu

yǎn

liào

b+ái

sh+uǐ

n+íu

n+ǎi

g+uǒ

zh+ī

k+ā

f+ēi

k+ě

l+è

q+ì

sh+uǐ

zh+ēn

zh+ū

n+ǎi

ch+á

ch+á

x+ǐ

h+uā

ch+ī

h+ē

แบบทดสอบการอ่านพินอิน

shí pǐn	ròu	guǒ zhī	bái shuǐ
jiǎo zi	kā fēi	dàn gāo	miàn bāo
kě lè	yǐn liào	níu nǎi	bīng qí lín
shuǐ guǒ	mǐ fàn	bāo zi	jī dàn
qì shuǐ	miàn tiáo	zhēn zhū nǎi chá	chá

เกณฑ์การให้คะแนน

นักเรียนอ่านถูกต้อง = 1 คะแนน

นักเรียนอ่านผิดเพี้ยน อ่านไม่ได้ = 0 คะแนน

บันทึกหลังการสอน

ผลการสอน

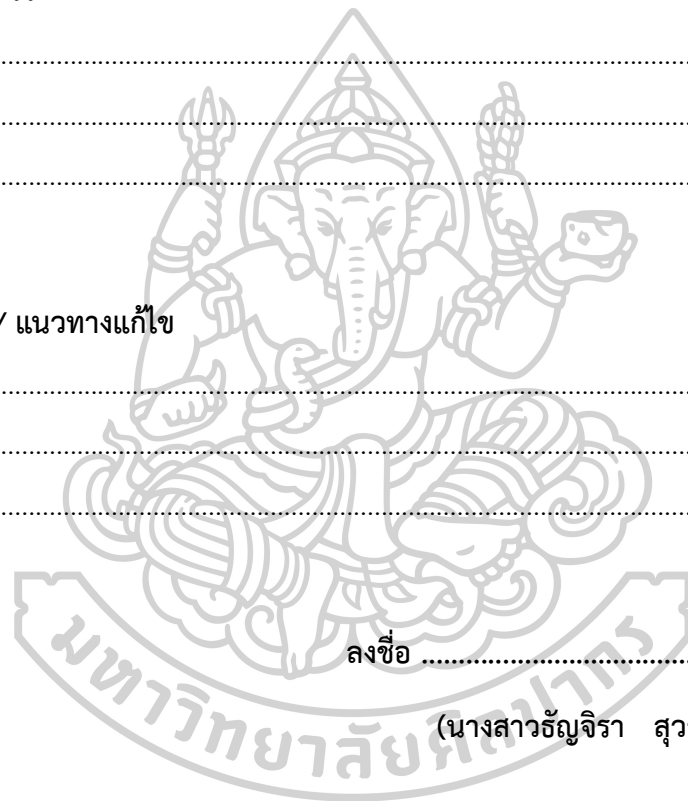
.....
.....
.....

ปัญหา / อุปสรรค

.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะ/ แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

ลงชื่อ ผู้สอน

(นางสาวชญจิรา สุวรรณสอาด)

แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ เรื่อง สัทอักษรภาษาจีน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ก่อนเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านออกเสียงสัทอักษรภาษาจีนต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

เกณฑ์การให้คะแนนการอ่านออกเสียง

1 คะแนน = นักเรียนอ่านออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน

0 คะแนน = นักเรียนอ่านออกเสียงผิด , ผิดเพี้ยน , ไม่สามารถอ่านออกเสียงได้

ข้อ	ผลคะแนน	ข้อ	ผลคะแนน	ข้อ	ผลคะแนน
1. l		11. ou		21. níu nǎi	
2. m		12. iang		22. shuǐ guō	
3. j		13. ei		23. jiǎo zi	
4. x		14. ǔ		24. chī ròu	
5. zh		15. ian		25. bīng qí lín	
6. p		16. ǜe		26. guō zhī hǎo hē	
7. d		17. ǎi		27. xīhuān hē kǎ lè	
8. h		18. iao		28. bīng qí lín	
9. s		19. ōng		29. dàn gāo hǎochī	
10. q		20. èng		30. bù chī jī dàn	

แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ เรื่อง สัทอักษรภาษาจีน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
หลังเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านออกเสียงสัทอักษรภาษาจีนต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

เกณฑ์การให้คะแนนการอ่านออกเสียง

1 คะแนน = นักเรียนอ่านออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน

0 คะแนน = นักเรียนอ่านออกเสียงผิด , ผิดเพี้ยน , ไม่สามารถอ่านออกเสียงได้

ข้อ	ผลคะแนน	ข้อ	ผลคะแนน	ข้อ	ผลคะแนน
1. l		11. ou		21. níu nǎi	
2. m		12. iang		22. shuǐ guō	
3. j		13. ei		23. jiǎo zi	
4. x		14. ǔ		24. chī ròu	
5. zh		15. ian		25. bīng qí lín	
6. p		16. ǜe		26. guō zhī hǎo hē	
7. d		17. ǎi		27. xǐhuān hē kǎ lè	
8. h		18. iao		28. bīng qí lín	
9. s		19. ōng		29. dàn gāo hǎochī	
10. q		20. èng		30. bù chī jī dàn	

**แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT**

คำชี้แจง : ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่ว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียน
(ให้นักเรียน เพียงช่องเดียว / ข้อเท่านั้น)

ระดับที่	5	หมายถึง	นักเรียนมีความเห็นด้วยมากที่สุด
ระดับที่	4	หมายถึง	นักเรียนมีความเห็นด้วยมาก
ระดับที่	3	หมายถึง	นักเรียนมีความเห็นด้วยปานกลาง
ระดับที่	2	หมายถึง	นักเรียนมีความเห็นด้วยน้อย
ระดับที่	1	หมายถึง	นักเรียนมีความเห็นด้วยน้อยที่สุด

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็นของนักเรียน				
		5	4	3	2	1
ด้านเนื้อหาและการจัดการเรียนรู้						
1	เนื้อหาบทเรียนและกิจกรรมทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ					
2	นักเรียนได้เรียนรู้และลงมือปฏิบัติกิจกรรมอย่างสนุกสนาน					
3	กิจกรรมทำให้นักเรียนได้คิดและทำกิจกรรมกับเพื่อนภายในกลุ่มอย่างเต็มที่					
4	กิจกรรมทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาในเรื่องที่เรียนมากขึ้น					
5	นักเรียนได้รับการส่งเสริมพัฒนาทักษะภาษาจีนจากกิจกรรมนี้					
ด้านบรรยากาศการเรียนรู้						
6	ระยะเวลาของกิจกรรมแต่ละเรื่องมีความเพียงพอเหมาะสมกับนักเรียน					
7	กิจกรรมการแข่งขันทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานในการเรียนมากขึ้น					
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ						
8	นักเรียนได้รับทราบผลการเรียนของตนเอง ช่วยให้สามารถพัฒนาผลการเรียนวิชาภาษาจีนของตัวเองได้ดีขึ้น					
9	นักเรียนได้พัฒนาทักษะการทำกิจกรรมกลุ่มกับเพื่อน และสามารถสื่อสารกับเพื่อนๆ ได้ดีขึ้น					
10	นักเรียนสามารถอ่านสัทอักษรภาษาจีนได้ดีขึ้นจากกิจกรรมนี้					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

ตารางที่ 14 ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ได้จากการประเมินความเหมาะสมและสอดคล้อง
องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC	ความหมาย
	1	2	3			
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง

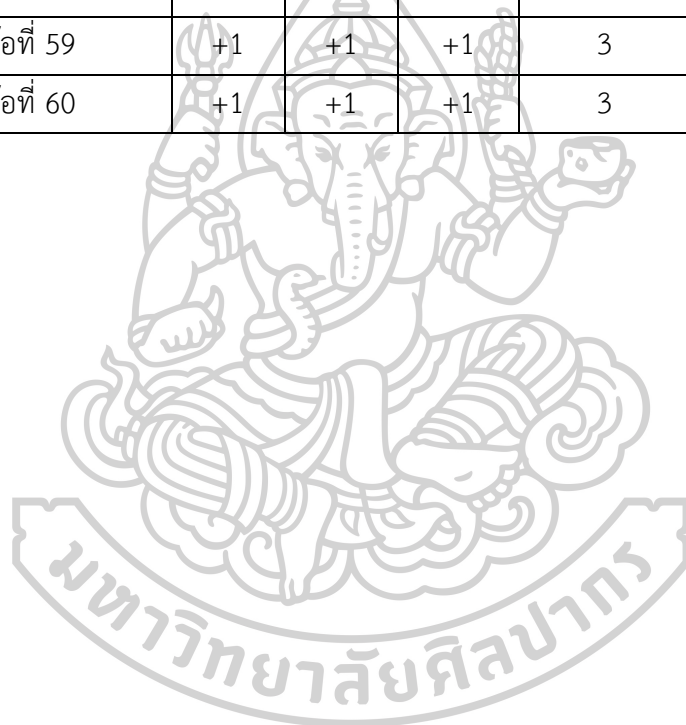

ตารางที่ 15 ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ได้จากการประเมินความเหมาะสมและสอดคล้องขององค์ประกอบของแบบทดสอบจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC	ความหมาย
	1	2	3			
แบบทดสอบข้อที่ 1	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 2	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 3	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 4	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 5	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 6	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 7	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 8	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 9	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 10	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 11	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 12	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 13	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 14	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 15	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 16	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 17	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 18	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 19	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 20	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 21	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 22	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 23	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 24	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 25	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ความหมาย
	1	2	3			
แบบทดสอบข้อที่ 26	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 27	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 28	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 29	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 30	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 31	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 32	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 33	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 34	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 35	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 36	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 37	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 38	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 39	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 40	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 41	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 42	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 43	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 44	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 45	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 46	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 47	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 48	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 49	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 50	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 51	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 52	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ความหมาย
	1	2	3			
แบบทดสอบข้อที่ 53	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 54	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 55	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 56	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 57	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 58	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 59	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
แบบทดสอบข้อที่ 60	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง

ตารางที่ 16 ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ได้จากการประเมินความเหมาะสมและสอดคล้องขององค์ประกอบของแบบประเมินพฤติกรรมกลุ่ม จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC	ความหมาย
	1	2	3			
ด้านการร่วมมือกันในการทำงาน						
1. สมาชิกมีส่วนร่วมในการทำงานหรือกิจกรรมกลุ่ม	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
2. สมาชิกปฏิบัติตามระเบียบข้อตกลงของกลุ่ม	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
3. เปิดโอกาสให้สมาชิกทุกคนภายในกลุ่มแสดงออก	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
4. สมาชิกรู้สึกสนุกสนานและสบายใจในการทำกิจกรรมกลุ่ม	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
ด้านความเป็นผู้นำผู้ตาม						
5. สมาชิกพูดคุยปรึกษาหารือกันในกลุ่มอย่างทั่วถึง	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
6. เคารพ รับฟังความคิดเห็นของสมาชิกภายในกลุ่ม	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
7. ร่วมกันแสดงความคิดเห็น อธิบาย ชักถามข้อสงสัยภายในกลุ่ม	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
ด้านความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม						
8. ยิ้มแย้มแจ่มใสเป็นกันเองกับสมาชิกภายในกลุ่ม	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
9. พุดชมเชย ให้กำลังใจกับเพื่อนในกลุ่ม	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
10. แบ่งปัน ช่วยเหลือเพื่อนภายในกลุ่ม	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง

ตารางที่ 17 ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ได้จากการประเมินความเหมาะสมและสอดคล้องขององค์ประกอบของแบบสอบถามความคิดเห็น จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC	ความหมาย
	1	2	3			
ด้านเนื้อหาและการจัดการเรียนรู้						
1. เนื้อหาบทเรียนและกิจกรรมทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
2. นักเรียนได้เรียนรู้และลงมือปฏิบัติกิจกรรมอย่างสนุกสนาน	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
3. กิจกรรมทำให้นักเรียนได้คิดและทำกิจกรรมกับเพื่อนภายในกลุ่มอย่างเต็มที่	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
4. กิจกรรมทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาในเรื่องที่เรียนมากขึ้น	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
5. นักเรียนได้รับการส่งเสริมพัฒนาทักษะภาษาจีนจากกิจกรรมนี้	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
ด้านบรรยากาศ						
6. ระยะเวลาของกิจกรรมแต่ละเรื่องมีความเพียงพอเหมาะสมกับนักเรียน	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
7. กิจกรรมการแข่งขันทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานในการเรียนมากขึ้น	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ						
8. นักเรียนได้รับทราบผลการเรียนของตนเอง ช่วยให้สามารถพัฒนาผลการเรียนวิชาภาษาจีนของตัวเองได้ดีขึ้น	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
9. นักเรียนได้พัฒนาทักษะการกิจกรรมกลุ่มกับเพื่อน และสามารถสื่อสารกับเพื่อนๆ ได้ดีขึ้น	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
10. นักเรียนสามารถอ่านสัทอักษรภาษาจีนได้ดีขึ้นจากกิจกรรมนี้	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง

ตารางที่ 18 แสดงค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้

ข้อ	โจทย์	P	R	คุณภาพ
1	b	0.76	0.22	ใช้ไม่ได้
2	l	0.78	0.39	ใช้ได้
3	m	0.65	0.22	ใช้ได้
4	j	0.70	0.33	ใช้ได้
5	x	0.65	0.44	ใช้ได้
6	t	0.92	-0.11	ใช้ไม่ได้
7	n	0.73	0.50	ใช้ได้
8	ch	0.62	0.50	ใช้ได้
9	g	0.86	0.00	ใช้ไม่ได้
10	p	0.68	0.39	ใช้ได้
11	h	0.70	0.44	ใช้ได้
12	zh	0.65	0.22	ใช้ได้
13	q	0.68	0.39	ใช้ได้
14	k	0.73	0.39	ใช้ได้
15	z	0.70	-0.11	ใช้ไม่ได้
16	f	0.84	0.17	ใช้ไม่ได้
17	s	0.54	0.33	ใช้ได้
18	c	0.81	-0.11	ใช้ไม่ได้
19	d	0.76	0.44	ใช้ได้
20	sh	0.78	-0.06	ใช้ไม่ได้
21	r	0.70	0.11	ใช้ไม่ได้
22	ü	0.65	0.33	ใช้ได้
23	ei	0.73	0.39	ใช้ได้
24	ou	0.76	0.33	ใช้ได้
25	en	0.92	0.11	ใช้ไม่ได้
26	ia	0.59	0.44	ใช้ได้
27	iu	0.78	0.06	ใช้ไม่ได้
28	iang	0.59	0.56	ใช้ได้
29	uai	0.65	0.33	ใช้ได้
30	ian	0.73	0.39	ใช้ได้
31	ǎo	0.76	-0.11	ใช้ไม่ได้
32	uà	0.59	0.56	ใช้ได้
33	ùe	0.68	0.50	ใช้ได้
34	ōng	0.62	0.61	ใช้ได้
35	ǐe	0.57	0.61	ใช้ได้
36	iāo	0.70	0.22	ใช้ได้
37	uì	0.70	0.00	ใช้ไม่ได้
38	ūn	0.68	0.39	ใช้ได้
39	íng	0.70	-0.11	ใช้ไม่ได้
40	èng	0.65	0.56	ใช้ได้

ตารางที่ 18 แสดงค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้

ข้อ	โจทย์	P	R	คุณภาพ
41	mǐ fàn	0.89	0.06	ใช้ไม่ได้
42	níu nǎi	0.62	0.50	ใช้ได้
43	guǒ zhī hǎo hē	0.62	0.39	ใช้ได้
44	bái shuǐ	0.84	-0.06	ใช้ไม่ได้
45	xǐhuān hē kǎ lè	0.68	0.50	ใช้ได้
46	miàn bāo	0.78	-0.06	ใช้ไม่ได้
47	shuǐ guǒ	0.70	0.44	ใช้ได้
48	bāo zi	0.73	0.06	ใช้ไม่ได้
49	yào hē kā fēi	0.70	0.44	ใช้ได้
50	hē qì shuǐ	0.73	0.50	ใช้ได้
51	bīng qí lín	0.68	0.61	ใช้ได้
52	zhēn zhū nǎi chá	0.81	0.00	ใช้ไม่ได้
53	bù xǐhuān chá	0.68	0.50	ใช้ได้
54	jiǎo zi	0.65	0.33	ใช้ได้
55	hē kā fēi ma	0.68	0.61	ใช้ได้
56	chī ròu	0.68	0.39	ใช้ได้
57	shí pǐn	0.84	0.06	ใช้ไม่ได้
58	yǐn liào	0.84	0.06	ใช้ไม่ได้
59	dàn gāo hǎochī	0.54	0.67	ใช้ได้
60	bù chī jī dàn	0.54	0.56	ใช้ได้

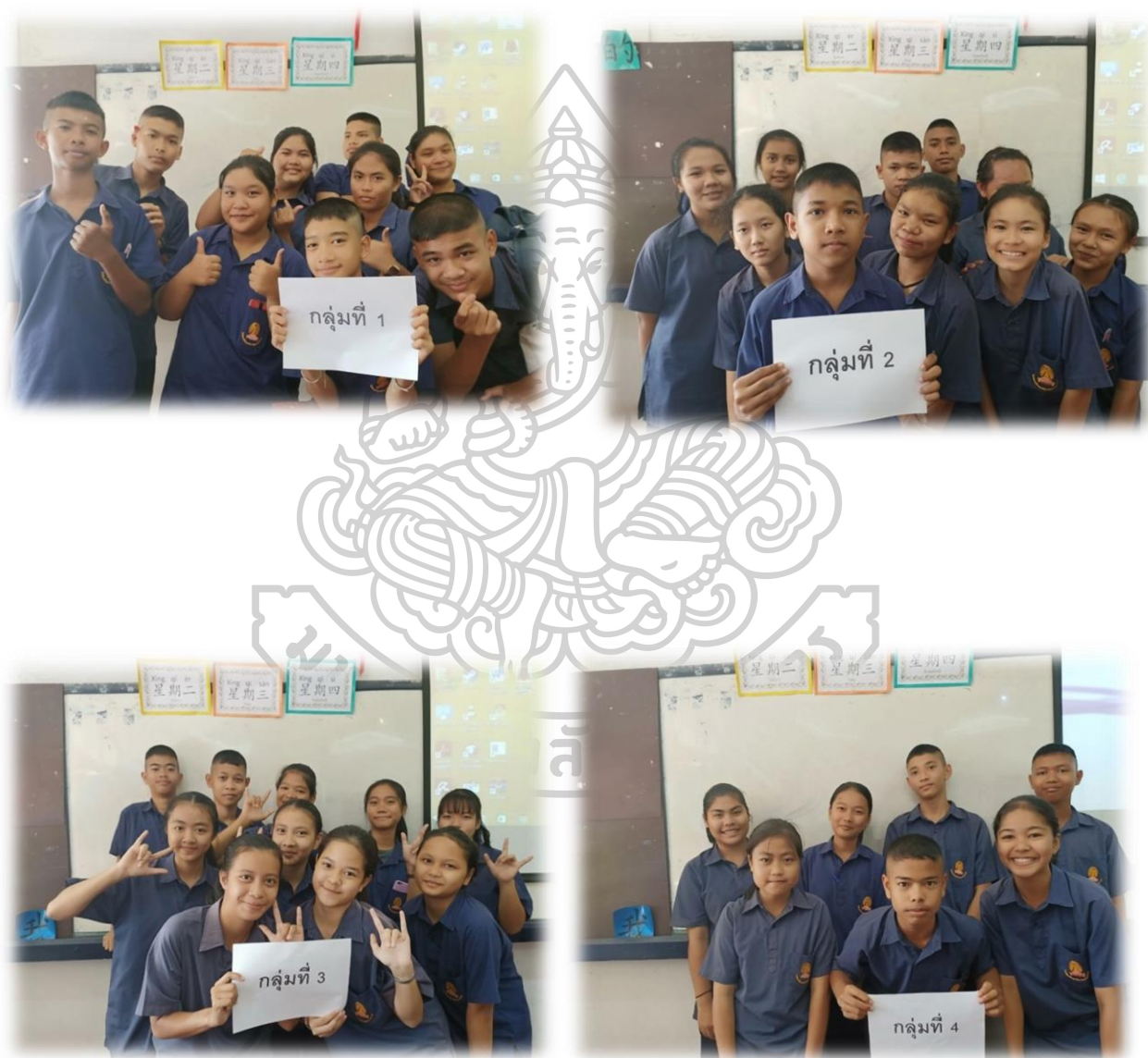
ข้อที่นำมาใช้ได้แก่ข้อ : 2 , 3 , 4 , 5 , 10 , 11 , 13 , 17 , 19 , 22 , 23 , 24 , 28 , 30 , 32 , 33 , 34 , 35 , 36 , 40 , 42 , 43 , 45 , 47 , 51 , 54 , 55 , 56 , 59 , 60

ภาพกิจกรรมการเรียนการสอน

ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนโดยความสามารถนักเรียน

มีทั้งหมด 4 กลุ่ม กลุ่มละ 9-10 คน

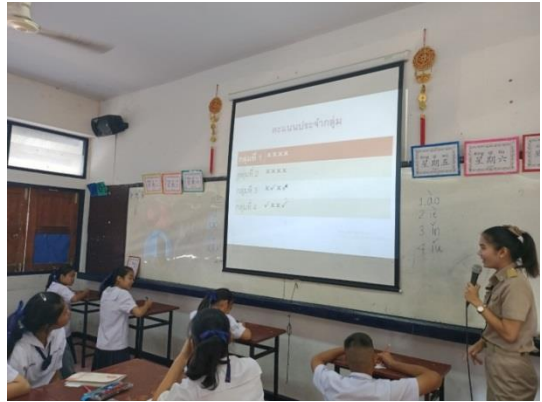
กิจกรรมการสอน ครุฑนำเสนอเนื้อหาบทเรียนโดยใช้สื่อ Powerpoint

นักเรียนทำใบงานที่ครูมอบหมายให้ โดยปรึกษากันภายในกลุ่ม

กิจกรรมเกมส์การแข่งขัน ส่งตัวแทนกลุ่มออกมาแข่งขัน

กิจกรรมบิงโก ทบทวนบทเรียน

กิจกรรมกระดาษใบเล็ก(คาบสุดท้าย)

นักเรียนเขียนแสดงความรู้สึกและสิ่งที่ได้รับจากการทำกิจกรรมต่างๆ

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวธัญจิรา สุวรรณสอาด
วัน เดือน ปี เกิด	3 มิถุนายน 2534
สถานที่เกิด	ราชบุรี
วุฒิการศึกษา	พ.ศ.2551 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนราชโบริกานุเคราะห์ จังหวัดราชบุรี พ.ศ.2557 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ศึกษาศาสตร์บัณฑิต เอกการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ จากมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ พ.ศ.2559 ศึกษาต่อในระดับศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการนิเทศ ภาควิชาหลักสูตรและ การสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
ที่อยู่ปัจจุบัน	161/36 ถ.เพชรเกษม ต.หน้าเมือง อ.เมือง จ.ราชบุรี

